தமிழக வரலாறு – 1801 முதல் இன்று வரை

நூலாசிரியர்
முரைவர் போ. ரமேஷ்
உதவிப் பேராசிரியர் (த) வரலாற்றுத் துறை
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைகழகம்
திருநெல்வேலி - தமிழ்நாடு

வரலாற்றுத் துறை
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைகழகம்
தொலைவு மற்றும் தொடர் கல்வி இயக்குனர்
திருநெல்வேலி - தமிழ்நாடு - 627 012

ஆகஸ்ட்-2024

வ.எ.	இயல்	உள்ளடக்கம்	ப. எ.
1	I	பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு ஆரம்பகால எதிர்ப்பு: மெட்ராஸ் பிரசிடென்சியின் உருவாக்கம் - ஐரோப்பியர்களின் கீழ் தமிழ்நாடு - 1806 - வேலூர் கிளர்ச்சி.	1-23
2	II	தமிழ்நாட்டில் தேசியவாதம் அசோசியேஷன் மதராஸ் நேட்டிவ் :– மதராஸ் மகாஜன சபா – சுதேசி இயக்கம் – வ சிதம்பரம் பிள்ளை .உ.– பாரதியார் – ஹோம் ரூல் இயக்கம் – ஒத்துழையாமை இயக்கம் – குடிமை மறுப்பு இயக்கம் ; வேதாரண்யம் உப்பு சத்தியாக்கிரகம் – மகாத்மா காந்தியின் தமிழ்நாடு பயணத்தின் தாக்கம் – காங்கிரஸ் அமைச்சரவை – வெள்ளயனே வெளியேறு இயக்கம் – சுதந்திரத்தை நோக்கி.	24-52
3	III	தமிழ்நாட்டில் அரசியல் மற்றும் சமூக விழிப்புணர்வு திராவிடர் : சங்கம்– பிராமணர் அல்லாத இயக்கம் – நீதிக்கட்சி அரசு – சமூக நீதி நடவடிக்கைகள் (சாதி அடிப்படையிலான அரசாணைகள்)– பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கம் – திராவிடர் கழகத்தின் உருவாக்கம் – சமத்துவம் மற்றும் பெண்களின் உரிமைகளை மேம்படுத்த பெரியாரின் சுயமரியாதை பிரச்சாரம்.	53-127
4	IV	சுதந்திரத்திற்குப் பின் தமிழக அரசு: ராஜாஜி ஆட்சி (54-1952) - காமராஜ் (1954 – 1963): மதிய உணவு திட்டம் - தொழில்மயமாக்கல் - விவசாயம் மற்றும் நீர்ப்பாசன சீர்திருத்தங்கள் - காமராஜ் திட்டம் – பக்தவத்சலம் – இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் 1938t.1965 0	128-185
5	V	திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தோற்றம் அண்ணாதுரை .என்.சி : விவசாயம் மற்றும் தொழில் - பெண்கள் நலத்திட்டம் - இட ஒதுக்கீடு வளர்ச்சி - மெட்ராஸ் மாநிலத்திற்கு தமிழ்நாடு என பெயர் மாற்றம் - கருணாநிதியின் நிர்வாகம் - சமூக நீதி – அதிமுகவின் தோற்றம் எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் - சத்துணவு உணவு திட்டம், ஜெ. ஜெயலலிதா .-– நலத்திட்ட நடவடிக்கைகள் - தமிழ்நாட்டின் சமகால சிக்கல்கள் தமிழ் : மாவட்டங்களின் ஒருங்கிணைப்பு நதி நீர் - இலங்கை தமிழ் அகதிகள் - சர்ச்சைகள் - இட ஒதுக்கீடு கொள்கை - தொழில் மற்றும் கல்வி - அண்டை மாநிலங்களுடனான உறவுகள் .வளர்ச்சி	186-271
		கூடுதல் வாசிப்பு நூல்கள்	272

இயல் - ஒன்று

பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு ஆரம்பகால எதிர்ப்பு: மெட்ராஸ் பிரசிடென்சியின் உருவாக்கம் - ஐரோப்பியர்களின் கீழ் தமிழ்நாடு - 1806 - வேலூர் கிளர்ச்சி.

நோக்கங்கள்

- மெட்ராஸ் பிரசிடென்சியின் உருவாக்கம்
- ஐரோப்பிய ஆட்சியின் கீழ் தமிழ்நாடு
- 1806 - வேலூர் கிளர்ச்சி

ஐராப்பியர்களின் வருகை

கி. பி. 1498ல் போர்ச்சுக்கீசிய மாலுமி வாஸ்கோடகாமா மேற்குக் கட்றகரையில் கள்ளிக்கோட்டையில் வந்திறங்கியதிலிருந்து, தொடர்ந்து பல ஐரோப்பிய நாட்டினர் கடல்வழியாகத் தென்ன- கம் வரத் தலைப்பட்டார்கள். விசயநகரப் பேரரசின் வீழ்ச்சியாலும், மொகலாயப் பேரரசின் சிதைவினாலும், தென்னகத்தில் ஏற்பட்ட பிளவுபட்ட் அரசியல் சூழ்நிலை, ஐரோப்பிய நாட்டு வாணிபர்களுக் - கும் , மதத்துறை போதகர்களுக்கும் நல்ல வாய்ப்பினைப் பெற்றுத் தந்தது. இந்தியாவந்த ஐரோப்பியர்கள் தங்களுக்குள் பொரறாமையி னால் ஆதிக்கப் போட்டியில் ஈடுபட, இறுதியில் பிரிட்டன் அனைத்து நாடுகளையும் புறங்கண்டு, இந்தியாவில் காலூன்றியது.

ஐரோப்பாவில், மறுமலர்ச்சியின் விளைவாக ஏற்பட்ட முன்'னேற்றங்களில் புதிய நிலவியல் கண்டுபிடிப்புகளும் புதிய கடல்வழிப் பாதை கண்டுபிடிப்புகளும் குறிப்பிடத்தக்கன. முதலில் போர்ச்சுக் சூயார்களும், ஸ்பெயின் நாடடவருமே புதிய கடல்வழிப்பா தைகளில் ஆர்வம் சாட்டி வீரமிகு சாதனைகளை அடைந்தார்கள் . கி.பி. 18ம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவைச் சுற்றி யிருக்கக்கூடிய கடல்பிராந்தியங்களில் போர்ச்சுக்கெயரின் ஆதிக்கமே உயர்ந்திருந்தது. இந்த போர்ச்சுக்கீசியார்கள் புதிய பகுதிகளைப் பிடிப்பதிலும், வாணிபச்சந்தைகளைப் பிடிப்பதிலும் தங்கள் கவனச்தைச் செலுத்தினார்கள். ஆனால் இவர்களின் மதவெறி ஐரோப்பாவில் இவர்களைப்

பலவீனப்படுத்தியதால், இந்தியாவிலும் இவர்கள் வலுவிழந்தார்கள் . சி.பி. 1510ல் போர்க்சுகிசீயர்கள் கோவாவைக் கைப்பற்றி, அங்கு தங்கள் தலைமையகத்தை அமைத்துக்கொண்டார்கள். இக்காலத்தில் தமிழக மன்னர்கள் கடற்படையிலும், தங்களின் கட்ற்சுரைப்பகுதிகளைக் காப்பதிலும் ஆர்வம் சாட்டவில்லை. இதை போர்ச்சுக்சியாகள் நல்லமுறையில் பயன்படுத்திக்கொண்டு, மதுரை நாயக்கர் அரசுப்பகுதியில் கடற்கரைப் பகுதிகளில் வாழும் பரத வார் இனத்ததரைக் கிறித்துவ மகத்திற்கு மாற்றும் பணியில் வெற்றி கரமாக ஈடுபட்டார்கள் . பின்னர் , இந்து மதத்தால் கடைநிலைப் பகுத்தப்பட்ட சூத்திரர்களிடையேயும், அரிசனங்களிடையேயும் இறித்துவமதம் வேகமாரப்பரவியது. கிறித்துவமதமாற்றம் என்பது அக்காலத்தில் விரைவாக நடைபெற்றுவந்தது. என்றாலும், போர்ச்சுக்கசியப் பாதிரியார்களுக்கு மறவர் நாட்டில் கடுமையான எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது. இப்பகுதியில் கிறித்துவக் கோவில்கள் தரைமட்டமாக்கப்பட்டது மட்டுமன்றி, சிறித்துவ மதத்திற்கு அரும்பணியாற்றிய டிபிரிட்டோ பாதிரியாரும் கொல்லப்பட்டார், போர்ச்சுக் சியர்கள் கெடுபிடியான மதப்பணிகள் அவர்களை வலுவிழக்கச் செய்தது. என்றாலும், தூத்துக்குடித் துறைமுகம் சிறப்புப் பெறுவதற்கும் , கடல்வாணிபத்தால் , தமிழகத்து மக்களின் சமுதாய வாழ்வில் பெரும் மாற்றங்களைச் செய்ததற்கும், இப்போர்க்சுக்யார்களே காரணமாக விளங்கினார்கள் . 400 க்கும் அதிகமான போர்ச்சுக் சியர் வார்த்தைகள் தமிழ் மொழியில் இடம் பெற்றுள்ளன. போர்ச்சுக்கசியர்களுக்கு அடுத்துவந்த ஏனைய ஐரோப்பியர்கள் பின்கண்ட நுணுக்கங்களைப் போர்ச்சுக்கசியர்களிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டார்கள் . அவைகள்.

- இந்தியாவில் ஐரோப்பியர்களின் முக்கிய நிலையங்களாக, கடற்படைத்தளங்களே விளங்க வேண்டும் . அதாவது கடற்படைத் தளங்களின் முக்கியத்துவத்தை ஐரோப்பியர்கள் புறக்கணித்து விடக்கூடாது.

- இந்தியர்களை வாடகைக்கு அமர்த்திக் கொண்டு, அவர்களுக்கு இராணுவப் பயிற்சி நல்கி, அவர்களின் சேவையைப் பயன்படுத்தி கொள்வது.
- உள்நாட்டு மன்னர்களுக்கு வேண்டியளவு உதவித்தொகைகளை நல்குவதின் மூலம் அவர்களைப் போர்ச்சுக்கசியரின் மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்வது. மேலும் இத்தகு மன்னர்சுளிடமிருந்து பாதுகாப்புக்கோட்டைகள் கட்டுவதற்கும், வாணிபக் இடங்குகள் கட்டுவதற்கும் இடங்களைப் பெறுவது அம்மன்னர்களின் நாட்டில் தங்கவைத்திருக்கும் போர்ச்சுக் கசியெப்படைகளின் செலவை அம்மன்னர்களையே ஏற்கச் செய்வது.

போர்ச்சுக்கெயர்களைப் பின்பற்றி வந்த ‖ற்ற ஜ்ரோப்பியர்சுள் மேற் சொன்ன நுணுக்கங்களைக் ப்பற்றினாலும், டச்சுக்காரர் நாடு பிடிப்பதை விட வாணிபத்தில் மட்டுமே கவனம் செலுக்கியதால், வர்சள் இந்திய மண்ணில் வெற்றி காணமுடியவில்லை. என்றாலும் , தென்கிழக்கு ஆசியப் பகுதியில் டச்சுக்காரர்கள் செல்வாக்குட்ன் திசழ்ந்தார்கள் .

ஆங்கிலேயர்களின் வருகை

1599ம் ஆண்டு ஜான் மில்டென் ஹால் (10% 181106 hall) என்பவர் இங்கிலாந்து நாட்டு அரசி எலிசபெத்தின் தூதுவராக, மொகலாயப் பேரரசர் அக்பரின் அவைக்களத்தில் இருந்து வந்தார் . 7600ம் ஆண்டு இந்தியப் பகுதியில் வாணிபம் செய்வதற்காகக் இழக்கிந்தியக் கம்பெனி' இங்கிலாந்தில் நிறுவப்பட்டது. அடுத்து வரக்கூடிய ஐம்பது ஆண்டுகளில் , தங்களின் வாணிப நலத்தை மேம்படுத்திக் கொள்வதிலேயே ஆங்கிலேயர்கள் ஆர்வம் காட்டினார்கள் இதற்காக இவர்கள், போர்ச்சுக்செயார்களோடும் , டச்சுக்காரர்களோடும், மொகலாயர்களோடும் , மிகவும் போராடி, வளைந்து

கொடுத்துப் போக வேண்டியிருந்தது. 1608 முதல் 1687 வரை சூரத் ஆங்கிலேயர்களின் இந்தியத்தலைமை நிலையமாக விளங்கியது. 7640ல் தமிழகத்தில் செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை கட்டப்பட்டு, அதைச் சுற்றிச் சென்னை நகர் வளரலாயிற்று. 16540 செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை ஆங்கிலேயர்களின் தமிழகத் தலைமை நிலையமாக யது. வாணிபத்திற்கும் , பாதுகாப்பிற்கும் நல்ல இட்மாகத் திகழும் சென்னைப் பகுதியைத் தேர்ந்தெடுத்து, கோட்டை கட்டி, நகர மாக்யை பெருமை பிரான்சிஸ் டே (10க06 ஷ) என்பவரைச் சாரும் . பின்னார் தாமஸ் யேல் (10085 812) என்பவர் மராட்டியத் தலைவர் இராசாராமுடன் உடன்பாடு கண்டு, செயின்ட் டேவிட் கோட்யையும் , கடலூரையும் பெற்றார் . 1687ம் ஆண்டு, போர்ச்சுக் சசயர்களிடமிருந்து பெண் வழிச் சதனமாகப் பம்பாய் நகரை இங்கிலாந்து மன்னர் 11ம் சார்லஸ் பெற்றார் . வங்காளத்தில் வில்லியல் கோட்டை /697ல் கட்டப்பட்டது. இக்கோட்டையைச் சுற்றிக் கல்கத்தா நகர் வளர்ந்தது. ஆங்கிலேயர்கள் , சென்னை, பம்பாய் , கல்கத்தா ஆகிய துறைமுகப்பட்டினங்களில் மையங் கொண்டு, தீவிரமாகச் செயலாற்றி, இந்தியா முழுவதையும் கைப்பற்றுவதில் வெற்றிகண்டார்கள் . ஔரங்கசீப்பிற்குப் பிறகு, மொகலாமப்

பேரரசு சிதைந்துபட்டதால் , பல்வேறு சிற்றரசுகள் தோன்றி, தங்களுக்குள் போரிட்டுக் கொண்டார்கள் . 'இந்த அரசியல் குழப்பங்கள், ஆங்கிலேயரின் ஆக்கம் வளர்வதற்கு மேலும் வழிவகுத்தன. ஆங்கிலேயார்களோடு, ஆதிக்கப் போட்டியில் ஈடுபட்ட் போர்ச்சுக்கீசியர்கள் , டச்சுக்காரர்கள் 'ஆகயோர் தோல்வியுற,. ஆங்கிலேயர்களுக்கும் , பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கும் இடையே ஆதிக்கப் போட்டி இருந்து வந்தது.

பிரான்சு நாட்டவர் :

பிரான்சின் பேரரசர் 18ம் ஜுயி மன்னரின் அமைச்சர் கால்பர்ட் என்பவரின் முயற்சியால் 1664ம் ஆண்டு ' பிரெஞ்சு கழ இந்தியக் கம்பனி" உருவாக்கப்பட்டது. 1674ல் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் பீஜப்பூர் சுல்தானிடமிருந்து பாண்டிச்சேரியைப் பெற்று, அதையே தங்கள் தலைமையகமாகக் கொண்டார்கள். இதுபோக ஹுக்ளியும், சூரத்தும் , பிரெஞ்சுக்காரர்களின் பிற முக்கியத் தலங்களாக விளங்கின. 18ம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் பிரெஞ்சுக்காரர்களின் வளர்ச்சி உன்னத நிலையிலிருந்தது. ஆனால் 1744ம் ஆண்டிற்குப் பிறகு, ஆங்கிலேயர்களுக்கும், பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கும், இந்தியாவில் கடுமையான ஆதிக்கப் போட்டிகள் ஏற்பட்லாயின. என்றாலும் , பிரெஞ்சுக்காரர்களின் வாணிபமும் , கடல்வலிமையும், ஆங்கிலேயா் களுக்கு ஈடாக வலிமை பெற்றிருக்கவில்லை. மேலும், இந்தியாவிலுள்ள பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்குத் தாய்நாடு பிரான் சிடமிருந்து முழு ஆதரவு கிட்டவில்லை. பிரான்சுநாடு ஐரோப்பாவின் எல்லா விவகாரங்களிலும் தலையிட்டுச் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. எனவே பிரெஞ்சுக் இழக்கிந்தியக்கம்பனி, இந்தியாவில் ஆதிக்கம் பெறுவதில் ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக் கம்பனியிட்ம் தோல்வியையே தழுவ நேரிட்டது.

மதராஸ் மாகாணம்

மதராஸ் மாகாணம் 1801இல் உருவாக்கப்பட்டது. இது பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் முக்கியமான ஒரு நிர்வாகப் பிரிவு ஆகும். இது மதராஸ் பிராவின்ஸ் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. மேலும் இது , புனித ஜார்ஜ் கோட்டையின் மாகாணமாகவும் அதிகாரப்பூர்வமாக அறியப்பட்டது. தென்னிந்தியாவின் பகுதிகளான தமிழ்நாடு , கேரளா, ஆந்திரா, கர்நாடகா, ஒடிசாவின் சில பகுதிகள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசமான இலட்சத்தீவு ஆகியவை அதில் அடங்கும்.

வரலாறு

சென்னை, முதலில் மெட்ராஸ் பட்டினம் என்று அழைக்கப்பட்டது, இது தொண்டைமண்டலம் மாகாணத்தில் அமைந்துள்ளது, இது நெல்லூரின் பென்னார் நதிக்கும் கடலூரின் பென்னார் நதிக்கும் இடையில் அமைந்துள்ளது. மாகாணத்தின் தலைநகரம் காஞ்சிபுரம் ஆகும்.தொண்டைமண்டலம் கி.பி 2 ஆம் நூற்றாண்டில் காஞ்சிபுரத்தில் சோழர் குடும்பத்தின் பிரதிநிதியாக இருந்த தொண்டைமான் இளம் திரையன் என்பவரால் ஆளப்பட்டது. இளம் திரையன் இப்பகுதியின் பூர்வீக குடிகளான குறும்பாக்களை அடக்கி தொண்டைமண்டலத்தின் மீது தனது ஆட்சியை நிறுவியிருக்க வேண்டும் என்று நம்பப்படுகிறது.இளம் திரையனுக்குப் பிறகு, இப்பகுதி சோழ இளவரசன் இளம் கிள்ளியால் ஆளப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. தொண்டைமண்டலத்தின் சோழர் ஆக்கிரமிப்பு போடப்பட்டது. ஆந்திர சாதவாகன படையெடுப்பு அவர்களின் அரசர் இரண்டாம் புலமையின் கீழ் வடக்கில் இருந்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தது. காஞ்சிபுரம் பகுதியைக் கவனிக்க தலைவர்களை நியமித்தனர். காஞ்சிபுரத்தில் இருந்து ஆட்சி செய்த முதல் பல்லவனாகக் கருதப்படும் பாப்பாசுவாமி, கி.பி 3ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் சாதவாகனப் பேரரசின் கீழ் காஞ்சிபுரத்தில் ஒரு தலைவனாக இருந்தான். காஞ்சிபுரம் மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளின் சுதந்திர ஆட்சியாளர்கள்.

3 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இருந்து 9 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி ஆண்டுகள் வரை பல்லவர்கள் இப்பகுதியின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தினர். பல்லவர்கள் கி.பி. 879 இல் ஆதித்தன்-I இன் கீழ் சோழனால் தோற்கடிக்கப்பட்டனர் மற்றும் இப்பகுதி சோழர் ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது. ஜடவர்மன் சுந்தர பாண்டியரின் கீழ் பாண்டியர்கள் ஆட்சிக்கு உயர்ந்தனர் மற்றும் 1264 ஆம் ஆண்டில் சோழ மேலாதிக்கத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து இப்பகுதி பாண்டிய ஆட்சியின்

கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது. இந்த பிராந்தியம் அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக நீடித்தது, அதைத் தொடர்ந்து கில்ஜி வம்சத்தின் கீழ் டெல்லி சுல்தானகத்தின் விரிவாக்கத்துடன் பாஹ்மினி இராச்சியம் குறிப்பாக அனைத்து வருவாய் பணிகளின் முன்னோடியான அலாவுதீன் கில்ஜியின் ஆட்சியின் கீழ் நீடித்தது. 1361 ஆம் ஆண்டில், விஜயநகர மன்னர் புக்க I இன் மகன் இரண்டாம் குமார கம்பனா வெற்றிபெற்று தொண்டைமண்டலத்தில் விஜயநகர ஆட்சியை நிறுவினார்.

விஜயநகர ஆட்சியாளர்கள் நாயக்கர்கள் என்று அழைக்கப்படும் தலைவரை நியமித்தனர், அவர் மாகாணத்தின் பல்வேறு பகுதிகளை கிட்டத்தட்ட சுதந்திரமாக ஆட்சி செய்தார். தற்போதைய சென்னை நகரத்தின் பகுதிக்கு பொறுப்பாளராக இருந்த மூன்றாம் வெங்கடாவின் கீழ் செல்வாக்கு மிக்க தலைவரான மர்ல வெங்கடபதி நாயக்கர் ஒரு துண்டு மானியமாக வழங்கினார். 1639 ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேயர்களுக்கு எழும்பூர் நதி என அழைக்கப்படும் மற்றொரு நதி கடலில் நுழையும் இடத்தில் கூம் நதிக்கு இடையில் உள்ள நிலம். இந்த பாழடைந்த நிலத்தில் செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை வணிக நோக்கங்களுக்காக சரியாக நிறுவப்பட்டது. வடக்கே புலிக்காட்டில் இருந்து போர்த்துகீசியக் குடியேற்றமான சாந்தோம் வரையிலான முழுக் கடலோர நாட்டையும் தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்த வெங்கடபதி நாயக்கரின் தந்தை சென்னப்ப நாயக்கரின் நினைவாக, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையைச் சுற்றி வளர்ந்த குடியிருப்புக்கு சென்னப்பட்டணம் என்று பெயரிடப்பட்டது.

மதராசப்பட்டினம் என்று அழைக்கப்படும் பழைய பகுதி அதன் வடக்கே இருந்தது. பிற்காலத்தில், பழைய வடக்குத் தளமான மதராஸ்பட்டினத்திற்கு இடையே உள்ள இடைவெளி புதிய குடியேற்றவாசிகளின் வீடுகளுடன் விரைவாகக் கட்டப்பட்டது (இரண்டு விரிவடைந்ததும்) மேலும் இரண்டு

கிராமங்களும் கிட்டத்தட்ட ஒரே நகரமாக மாறியது. குடியேற்றத்தின் உத்தியோகபூர்வ மையம் செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையாக நியமிக்கப்பட்டாலும், ஆங்கிலேயர்கள் ஒருங்கிணைந்த நகரத்திற்கு மெட்ராஸ் பட்டினம் என்ற பெயரைப் பயன்படுத்தினர். ஜெனரல் மிர் ஜும்லாவின் கீழ் கோல்கொண்டா படைகள் 1646 இல் மெட்ராஸைக் கைப்பற்றி சென்னையையும் அதன் உடனடி சுற்றுப்புறத்தையும் தனது கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வந்தன. 1687 இல் கோல்கொண்டாவின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு, இப்பகுதி டெல்லியின் முகலாய பேரரசர்களின் ஆட்சியின் கீழ் வந்தது.

முகலாய பேரரசரால் சென்னையில் உள்ள ஆங்கிலேய நிறுவனத்தின் உரிமைகளை வழங்கி ஃபிர்மன்ஸ் வெளியிடப்பட்டது. பதினேழாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், ஏஜென்சி காலத்திலும் பல ஆளுநர்களின் கீழும் சென்னை சீராக முன்னேறியது. கவர்னர் எலிஹு யேல் (1687-92) ஆட்சியின் போது, சென்னை நகரத்திற்கு ஒரு மேயர் மற்றும் கார்ப்பரேஷன் நிறுவப்பட்டது மிக முக்கியமான நிகழ்வு. 1693 ஆம் ஆண்டில், தொண்டியார்பேட்டை, புரசவல்கம் மற்றும் எழும்பூர் நகரங்களை நிறுவனத்திற்கு வழங்கிய உள்ளூர் நவாப்பிடமிருந்து ஒரு பெர்வண்ணா பெறப்பட்டது. தாமஸ் பிட் 1698 இல் சென்னையின் ஆளுநராகப் பதவியேற்று பதினொரு ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தார். இந்த காலகட்டத்தில் வர்த்தகத்தின் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சி மற்றும் செல்வத்தின் அதிகரிப்பு காணப்பட்டது.

இக்காலகட்டத்தில் தாவூத் கான் சென்னையை முற்றுகையிட்டதும் அதை விரட்டியடித்ததும் ஆங்கிலேயர்களால் கூடுதல் புறநகர் கிராமங்களை கையகப்படுத்தியதும் முக்கியமான நிகழ்வுகளாகும். திருவொற்றியூர், வியாசர்பாடி, கத்திவாக்கம், நுங்கம்பாக்கம், சாத்தங்காடு ஆகிய பகுதிகள் 1708ல்

ஆங்கிலேயர்களுக்கு இலவசப் பரிசாக அளிக்கப்பட்டன. 1735ல் சிந்தாதிரிப்பேட்டை கைப்பற்றப்பட்டு, 1742ல் வேப்பேரி, பெரம்பூர், பெரியமேட் ஆகியவை ஆங்கிலேயர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டன. நிக்கோலஸ் மோர்ஸ் 1744 முதல் 1746 வரை ஆளுநராக இருந்தார். அவரது காலத்தில் இங்கிலாந்துக்கும் பிரான்சுக்கும் இடையே போர் வெடித்ததும், அதன் விளைவாக தென்னிந்தியாவில் பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கும் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் இடையே மேலாதிக்கப் போராட்டமும் நிகழ்ந்தது. சென்னை 1744 இல் பிரெஞ்சுக்காரர்களால் கைப்பற்றப்பட்டது, ஆனால் Aix-La-Chapelle அமைதி ஒப்பந்தத்தின் விளைவாக, 1749 இல் சென்னை ஆங்கிலேயர்களிடம் மீட்கப்பட்டது.

ஜார்ஜ் கோட் 1755 முதல் 1763 வரை ஆளுநராக இருந்தார். தனிமைப்படுத்தப்பட்ட நகரங்கள், கோட்டைகள் மற்றும் தொழிற்சாலைகளை சொந்தமாகக் கொண்ட ஒரு வர்த்தக நிறுவனத்தை உருவாக்கி, பரந்த பிரதேசங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் ஆளும் சக்தியாக மாறிய காலம் குறிப்பிடத்தக்கது. சார்லஸ் போர்ச்சியர் 1767 இல் ஆளுநரானார். அவரது காலத்தில் மைசூர் இறையாண்மையை அபகரித்த ஹைதர் அலி நிஜாமுடன் கைகோர்த்து சென்னை மீது தாக்குதலைத் தொடங்கினார். 1761 ஆம் ஆண்டில், ஹைதர் அலி மற்றும் நிறுவனத்திற்கு இடையே ஒரு கூட்டணி மற்றும் வெற்றிகளை பரஸ்பரம் மீட்டெடுப்பதற்கான ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. நவாப்களின் வருவாயின்றி ஒரு பெரிய படையை பராமரிக்க முடியாத சென்னை அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாக கர்நாடக ஆட்சி அமைந்தது. 1763 ஆம் ஆண்டில், ஆங்கிலேயர்கள் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தை சென்னை ஜாகிர் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

இவரது காலத்தில் சென்னை ஒரு முக்கியமான கடற்படை தளமாக மாற்றப்பட்டது. மேஜர் ஜெனரல் மெடோஸ் 1790 இல் ஆளுநரானார்.

ஆங்கிலேயர்களின் நிலை தென்னிந்தியாவில் பாதுகாப்பானது. பிற வெளிநாட்டு சக்தியை ஒழிப்பதும், பூர்வீகப் பிரதேசத்தின் எல்லைகளைத் தீர்ப்பதும் ஸ்திரத்தன்மையைக் கொடுத்தது மற்றும் வணிக வளர்ச்சியின் சகாப்தத்திற்கு வழி வகுத்தது. 1792 ஆம் ஆண்டில், ஒரு புதிய ஒப்பந்தத்தில் முகமது அலி கர்நாடகத்தின் முழு நிர்வாகத்தையும் ஆங்கிலேயரிடம் ஒப்படைத்தார் மற்றும் அதற்கு பதிலாக ஓய்வூதியத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். இந்த காலகட்டத்தின் மற்றொரு முக்கியமான நிகழ்வு மைசூர் போர் வெடித்தது. திப்பு 1799 இல் கொல்லப்பட்டார் மற்றும் முழு கர்நாடகமும் ஆங்கிலேயர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

இதனால் தென்னிந்தியாவில் ஆங்கிலேயர்களின் மேலாதிக்கம் நிலைபெற்றது. நகரத்தின் இன்றைய பிராந்திய எல்லைகள் ஆங்கிலேயர்களின் வருகைக்கு பல நூற்றாண்டுகளாக சிதறிய கிராமங்களின் வடிவத்தில் இருந்தன. வளர்ச்சியின் செயல்பாட்டில், பல கிராமங்கள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டன. 1939-40 இல் இருந்த நகரத்தின் வடிவம் மற்றும் அளவு 19 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்க ஆண்டுகளில் கூட எட்டப்பட்டது. 1803 முதல் 1827 வரையிலான காலகட்டம் நிறுவனங்களின் ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் வளர்ச்சியைக் குறிக்கிறது.

இந்தக் காலகட்டத்தில் சென்னையின் முக்கியமான ஆளுநராக சர் எட்வர்ட் எலியட் இருந்தார். அவர் 1814 இல் மன்றோவின் தலைவராக ஒரு நீதித்துறை ஆணையத்தை நியமித்தார். நிர்வாக அமைப்பில் பல சீர்திருத்தங்கள் ஆணையத்தால் செய்யப்பட்டன. சர் தாமஸ் மன்றோ 1820 இல் ஆளுநரானார் மற்றும் 1827 வரை தொடர்ந்தார். அவர் எழுத்தறிவை மேம்படுத்த தன்னால் இயன்றவரை முயற்சித்தார். அவர் சென்னையில் ஆங்கிலக் கல்வியைத் தொடங்கினார் மற்றும் பொதுக் கல்வியை மேம்படுத்தவும் வழிநடத்தவும் பொது

அறிவுறுத்தல் வாரியம் என்ற அமைப்பை நிறுவினார். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதியில் சென்னை நகரத்திற்கு ஏற்பட்ட முக்கியமான முன்னேற்றம் தொழில் மற்றும் தொழில்நுட்ப கல்விக்கான நிறுவனங்களை நிறுவுவதில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றமாகும்.

1850 இல் தொழில்துறை கலைப் பள்ளி தொடங்கப்பட்டது, 1834 இல் சிவில் பொறியியல் கல்லூரி மற்றும் 1835 இல் சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி போன்றவை. சென்னை பல்கலைக்கழகம் செப்டம்பர் 1857 இல் தொடங்கப்பட்டது. சென்னை உயர்நீதிமன்றம் ஜூன் 1862 இல் உருவாக்கப்பட்டது. சென்னையில் இரயில் நிறுவனம் ஜூலை 1845 இல் உருவாக்கப்பட்டது. முதல் கட்டுமானப் பணிகள் ஜூன் 9, 1853 இல் தொடங்கி 1858 இல், சென்னையைக் கொண்டு தென்னிந்திய இரயில்வே உருவாக்கப்பட்டது. ரயில்வே தலைமையகமாக. 1872 முதல் 1875 வரை கவர்னராக இருந்த ஹோபார்ட் பிரபு சென்னை துறைமுக திட்டத்தை தொடங்கினார். 1881-90 காலகட்டத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி உயிர்பெற்றது. இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் 1887 ஆம் ஆண்டு சென்னையில் தனது கூட்டத்தை நடத்தியது.

20 ஆம் நூற்றாண்டில் சென்னையின் முதல் ஆளுநராக இருந்தவர் ஆம்ப்தில் பிரபு (1901-06). சர் ஆர்தர் லா-பை 1906-1911 வரை ஆளுநராகவும், 1912-19 வரை பென்ட்லேண்ட் பிரபுவும் இருந்தார். 1906 இல் சென்னை மின்சார விநியோகக் கழகம் நிறுவப்பட்டதும், 1907 இல் இந்தியன் வங்கியைத் திறந்ததும் இந்தக் காலகட்டத்தின் முக்கிய அடையாளங்களாகும். 1934 மற்றும் 1936 ஆம் ஆண்டுகளில், இரண்டு இந்தியர்களான சர் எம்.டி. . 1937 இல், ஸ்ரீ சி. ராஜகோபாலாச்சாரியின் அமைச்சகம் இரண்டு ஆண்டுகள் ஆட்சிக்கு வந்தது. நிர்வாகத்தில் ஆளுநர்களின் செல்வாக்கு கணிசமாகக் குறைந்தது. 1947 ஆம்

ஆண்டு ஆகஸ்ட் 15 ஆம் தேதி ஆங்கிலேயர்கள் வெளியேறினர், ஆனால் ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவுக்கு என்ன செய்தார்கள் என்பதற்கு சென்னை ஒரு நிலையான நினைவுச்சின்னமாக இருந்தது.

தற்போது சென்னை என்று அழைக்கப்படும் மதராஸ் நகரம் , அன்றைய மதராஸ் மாகாணத்தின் தலைநகரமாக இருந்தது .1862ஆம் ஆண்டில் , இம்மாகாணம் 22 மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது பின்னர் அது .24 மாவட்டங்களாக மாற்றப்பட்டது பின்னர் .1911இல், தமிழ்நாட்டில் உள்ள வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு , செங்கல்பட், மதராஸ், சேலம், கோயம்புத்தூர், திரிசினோபோலி, தஞ்சாவூர், மதுரா, இராமநாதபுரம், தின்னேவேலி மற்றும் நீலகிரி உட்பட மொத்தம் 26 மாவட்டங்களை உள்ளடக்கியிருந்தது இம்மாகாணம் .1947 வரை ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தது.

தமிழகத்திற்கு வந்த ஐரோப்பியர்கள்

தமிழகத்திற்கு வாணிக நோக்கத்துடன் முதலில் புகுந்த ஐரோப்பியர்கள் பின்பு தங்களது கிறித்தவ மதத்தைப் பரப்புவதில் ஈடுபடலாயினர். அதன் பின்பு நாடுகளைப் பிடிக்கும் எண்ணத்துடன் தங்களது நாட்டிலிருந்து படைகளை இறக்கினர். இவ்வாறு தமிழகத்திற்கு வந்த ஐரோப்பியர் போர்த்துக்கீசியர் , டச்சுக்காரர்கள், டேனியர், பிரெஞ்சுக்காரர்கள், ஆங்கிலேயர் ஆவர். இவர்கள் தமிழகத்திற்கு வந்து இறங்கி என்னென்ன செய்தார்கள் என்பதனை இத்தலைப்பின் கீழ் படிக்கலாம்.

போர்த்துக்கீசியர்

இந்தியாவுக்குள் முதன் முதல் அடியெடுத்து வைத்த ஐரோப்பியர் போர்த்துக்கீசியர் ஆவர். அவர்கள் வாணிகம் புரிந்து பொருளீட்டும் நோக்கத்துடனே

நாட்டுக்குள் நுழைந்தனர். அவர்கள் பெரிதும் விரும்பி இந்நாட்டில் கொள்முதல் செய்த சரக்கு மிளகும் ஏனைய வாசனைப் பொருள்களும் ஆகும்.

போர்த்துக்கீசிய மாலுமி **வாஸ்கோ-ட-காமா** என்பவர் முதன் முதலில் கி.பி. 1498இல் கள்ளிக்கோட்டை வந்தார். இவர் வந்த கடல் வழியே ஏனைய ஐரோப்பியரும் வந்து இந்தியாவுடன் கடல் வாணிகம் மேற்கொள்வதற்கு ஏற்றதொரு நெடும்பாதையாக உதவிற்று. வாணிகக் கப்பல்களைத் தொடர்ந்து போர்க் கப்பல்கள் வந்தன. வாணிகச் செல்வாக்கில் ஓடிய நாட்டம் காலப்போக்கில் நாடு பிடிக்கும் முனைப்பாக மாறிற்று. ஆதியில் நாட்டில் காலெடுத்து வைத்த வணிகர்களிடம் கிறித்தவ சமயத்தைப் பரப்பும் எண்ணமே எழவில்லை.

போர்த்துக்கீசியரின் செல்வாக்கானது வெகு துரிதமாக வளர்ந்து வந்தது. அவர்கள் கேரளத்துக் கடற்கரையில் பல குடியிருப்புகளை அமைத்துக் கொண்டனர். தம் வாணிகச் செல்வாக்கை வளர்த்துக் கொள்ளவும், அரசியல் ஆதிக்கத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளவும், தங்களது சமய வளர்ச்சியைத் தூண்டி விடவும் போர்த்துக்கீசியர்கள் மக்களிடையே பழகலாயினர்.

மதுரையில் வீரப்ப நாயக்கரின் ஆட்சிக் காலத்தில் **பெர்னாண்டஸ்** பாதிரியார் என்பவரின் (Fr.Fernandez) தலைமையில் ஜெசூட் பாதிரியார்கள் கிறித்தவ மிஷன் (இயேசு கிறித்தவக் குழு) ஒன்றைத் தொடங்கினார்கள் (ஜெசூட் - ஏசு சபை). கிருஷ்ணப்ப நாயக்கரும் கிறித்தவ மிஷனுக்கு அனுமதி வழங்கியிருந்தார். உயர்வகுப்புக் குடி மக்களைக் கிறித்தவர்களாக மாற்றுவதே இந்த மிஷனின் சீரிய நோக்கமாகும். கிறித்தவ மிஷன் பாதிரியார்கள் மாதா கோயில் ஒன்றையும் எழுப்பினர். பெர்னாண்டஸ்

பாதிரியார் பதினான்கு ஆண்டுகள் விடாமல் உழைத்தும் கிறித்தவ சமயம் பரப்புவதில் வெற்றி கண்டிலர். போர்த்துக்கீசியரைத் தமிழர்கள் பறங்கியர் என இழித்துக் கூறினர். போர்த்துக்கீசியர் மாட்டு இறைச்சியைத் தின்றதையும் , மதுபானம் குடித்ததையும் தமிழர்கள் வெறுத்தனர். எனவே போர்த்துக்கீசியர் எவ்வளவோ படைபலமும் , செல்வச் செழிப்பும் கொண்டவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களால் தமிழர்களின் உள்ளத்தை அசைக்க முடியவில்லை. எனவே மதுரை மிஷனின் தொடக்க முயற்சிகள் தோல்வியிலேயே முடிந்தன.

ராபர்ட்-டி-நொபிலி பாதிரியார் மதுரைக்கு வந்து பணியேற்ற பிறகு மதுரை மிஷனின் சரித்திரமே மாறிவிட்டது. தொடக்கத்தில் அப்பாதிரியாரின் முயற்சிகளுக்குப் பல இன்னல்கள் ஏற்பட்டன. மதுரை நாயக்கர்களின் படைகளுடன் கிறித்தவப் பாதிரியார்களும் கலந்து அணிவகுத்துச் செல்ல வேண்டியவர்களாக இருந்தனர். ஆனால் அதுவும் ஒரு நல்ல பயனையே விளைவித்தது. படைகள் திருச்சிராப்பள்ளிக்குச் செல்லும்போதெல்லாம் நொபிலி பாதிரியார் தாமும் உடன் சென்று ஆங்காங்குத் தம் சமயப் பணிகளைச் செய்து வந்தார். சத்தியமங்கலத்தில் கி.பி. 1643இல் கிறித்தவப் பிரசாரத்துக்காக **டி-காங்டா** என்ற பாதிரியாருக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. செஞ்சியை அடுத்திருந்த பாளையக்காரன் ஒருவன் , பாதிரியார்கள் கிறித்தவப் பணிகளை மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளுக்கு இசைவளித்தான். இதனால் மதுரை மிஷனானது மதுரை , தஞ்சாவூர், செஞ்சி ஆகிய ஊர்களின் எல்லைகளைக் கடந்து மேலும் பரவிச் சென்று வேலூர் , கோல் கொண்டா தேசங்களிலும் பரவலாயிற்று. மதுரையில் இராணி மங்கம்மாள் கி.பி. 1689இல் அரசாட்சியை ஏற்றாள். அவள் கிறித்தவர்களிடம் பரிவு காட்டினாள். இதனால் பாதிரியார்களும் தம் சமயம் பரப்பும் பணிகளில் முனைப்பாகச் செயல்பட்டனர்.

டச்சுக்காரர்கள்

இவர்கள் ஐரோப்பியாவிலிருந்து தமிழகத்திற்கு வந்தவர்கள். போர்த்துக்கீசியருக்கும் டச்சுக்காரருக்கும் இடையே அடிக்கடி பூசல்களும் , போராட்டங்களும் நடைபெற்று வந்தன. இச்சமயத்தில் டச்சுக்காரர்களின் கை ஓங்கி இருந்தது. ஏனெனில் போர்த்துக்கீசியர் இலங்கையை டச்சுக்காரர் வசம் ஒப்படைக்க வேண்டியதாயிற்று. பின்பு கி.பி. 1658ல் தூத்துக்குடியையும் , கி.பி. 1659ல் நாகப்பட்டினத்தையும் டச்சுக்காரர் போர்த்துக்கீசியரிடமிருந்து பறித்துக் கொண்டனர். அதேபோல் கேரளக் கடற்கரையில் போர்த்துக்கீசியர் வசம் இருந்த சில இடங்களும் டச்சுக்காரர்களின் கைக்கு மாறின. நாகப்பட்டினம் டச்சுக்காரர்களின் தலைநகரமாக அமைந்தது. இங்கு டச்சுக்காரர்கள் கோட்டை , கொத்தளங்களை வலிமையாகக் கட்டிக் கொண்டனர். அங்கு டச்சுக் கம்பெனியின் கவர்னர் தங்கினார். டச்சுப் பாதிரியாரான **ஆபிரகாம் ரோகர்** புலிக்காட்டில் தங்கித் தம் பணிகளைச் செய்து வந்தார்.

நாளடைவில் டச்சுக்காரர்களின் செல்வாக்கு உயர்ந்து கொண்டே போயிற்று. அவர்களுக்கு வெற்றிமேல் வெற்றி கிட்டியது. வாணிகத்திலும் , கப்பல் ஓட்டுவதிலும், தொழில்கள் அமைப்பதிலும் , பொருளாதாரத்திலும், அறிவு நுட்பத்திலும் டச்சுக்காரர்கள் ஏனைய ஐரோப்பியர்களை விடப் பலபடிகள் மிஞ்சி நின்றார்கள். தமிழகத்தில் வாணிகத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தி வரவும் , கைப்பற்றிய நாடுகளை ஆண்டு அனுபவிப்பதற்காகவும் ஹாலந்தில் ஐக்கியக் கம்பெனி ஒன்று நிறுவப்பட்ட பிறகு டச்சுக்காரர்களின் கைகள் வலுவுற்றன.

டேனியர்

முதன் முதலில் டேனியக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி வணிகர்கள் தரங்கம்பாடியில் ஒரு கோட்டையைக் கட்டிக் கொண்டு தங்களது வாணிகத்தைத்

தொடங்கினர். இந்தியாவிலிருந்து கொள்முதல் செய்த சரக்குகளை மலேயத் தீவுகளுக்கு ஏற்றிச் சென்று விற்பனை செய்தனர். பின்பு அங்கிருந்து வாசனைப் பண்டங்களை வாங்கி வருவது இக்கம்பெனியின் சிறப்பான நோக்கமாக இருந்தது. ஆனால் இதுபோன்ற வாணிகத்தில் அவர்களுக்கு இலாபம் ஏதும் கிடைக்கவில்லை. இதன் காரணமாக டேனியர் தரங்கம்பாடியையும் , வடக்கில் இருந்த சேராம்பூரையும் ஆங்கிலேயரின் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியிடம் ரூ.12,50,000க்கு விற்றுவிட்டார்கள்.

பிரெஞ்சுக்காரர்கள்

பிரெஞ்சுக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி கி.பி. 1664இல் முதன்முதலில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. கி.பி. 1668இல் சூரத்திலும் , கி.பி. 1669இல் மசூலிப்பட்டினத்திலும் இக்கம்பெனியின் தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. ஏனைய ஐரோப்பியரைப் போலப் பிரெஞ்சுக்காரர்களும் அரசியலில் ஈடுபடலாயினர். இவர்கள் வந்த காலத்தில் தமிழகத்தில் அரசியல் நிலைமை மோசமாக இருந்தது. இதனைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு பிரெஞ்சுக்காரர்கள் ஆங்காங்கு இடம் தேடிப் பிடித்து வந்தனர். கி.பி. 1672இல் முதலில் சாந்தோமை முற்றுகையிட்டுக் கைப்பற்றிக் கொண்டு பின்பு அதைக் கி.பி. 1674இல் இழந்து விட்டனர். பீஜப்பூர் சுல்தானின் கீழ்க் குறுநில மன்னனாக இருந்த **ஷேர்கான் லோடி** என்பவன் பெரம்பலூருக்கு அண்மையில் உள்ள வாலிகண்டபுரத்தில் அரசாண்டு வந்தான். அவனிடமிருந்து **பிரான்சுவா மார்ட்டின்** என்ற பிரெஞ்சுக்காரன் புதுச்சேரியைத் தானமாகப் பெற்றான். அப்போது பிரெஞ்சுக்காரர்களின் வாணிக நிறுவனம் அங்கு அமைக்கப்பட்டது. அன்றுமுதல் ஒரு நூற்றாண்டு காலம் வரை புதுச்சேரி தமிழகத்து வரலாற்றில் பல நிகழ்ச்சிகளுக்கு விளைகளனாக இருந்து வந்துள்ளது. மராட்டிய மன்னன்

சிவாஜியின் படையெடுப்பின்போது கூடப் புதுச்சேரி இன்னல் உற்றது (கி.பி. 1677). இருப்பினும் மார்ட்டினின் விடா முயற்சியால் பிரெஞ்சு வாணிகம் மேலும் மேலும் வளர்ந்து வந்தது. ஆனால் கி.பி. 1693இல் புதுச்சேரி டச்சுக்காரர்கள் வசம் போயிற்று. எனினும் டச்சுக்காரர்கள் வசமிருந்த புதுச்சேரியைக் குறுகிய காலத்திலேயே பிரெஞ்சுக்காரர்கள் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். மார்ட்டின் புதுச்சேரியில் கோட்டை எழுப்பியும், கொத்தளங்கள் அமைத்தும் அதை வளமுள்ள நகரமாக மாற்றினான். புதுச்சேரி பெரிய நகரமாக மாறத் தொடங்கியது. இதன் காரணமாக அவன் காலத்தில் புதுச்சேரியில் மக்கள் தொகை அதிகமாயிற்று. பின்னர் மார்ட்டின் சூரத்து , மசூலிப்பட்டினம் ஆகிய ஊர்களில் உள்ள தொழிற்சாலைகளை மூடினான். இவன் பிரெஞ்சு நாட்டுக்காக 38 ஆண்டுகள் அயராது உழைத்துப் பிரெஞ்சுக்காரர்களின் செல்வாக்கைத் தமிழகத்தில் நிலை நாட்டிக் கி.பி. 1706இல் காலமானான்.

ஆங்கிலேயர்கள்

இந்தியாவில் போர்த்துக்கீசியருக்கு ஏற்பட்டிருந்த அரசியல் ஏற்றத்தையும், வாணிகச் செல்வாக்கையும் கண்டு ஆங்கிலேயர் மனம் புழுங்கினர். இதற்காக ஆங்கிலேயர் கி.பி. 1600ல் **கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி** என்னும் பெயரில் ஒரு வாணிக நிறுவனத்தை இங்கிலாந்து அரசி **எலிசெபத்**தின் ஆதரவுடன் நிறுவினர். சூரத்தில்தான் இக்கம்பெனியின் முதல் தொழிற்சாலை கட்டப்பட்டது. **சர் தாமஸ் ரோ** என்னும் ஆங்கிலேயர் கி.பி.1616-18ஆம் ஆண்டுகளில் டில்லி மொகலாயர் அரசவையில் அமர்ந்திருந்து தம் நாட்டு வாணிக முன்னேற்றத்திற்குப் பல உரிமைகளையும் சலுகைகளையும் பெற்றார்.

ஆங்கிலேயர் வாணிகத்தின் வளர்ச்சியிலேயே கண்ணுங்கருத்துமாக இருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தப்பட்டனர். இவர்கள் புலிக்காட்டில் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவ முயன்று தோல்வியுற்றனர். பிறகு கி.பி. 1611இல் மசூலிப்பட்டினத்தில் ஒரு தொழிற்சாலையை நிறுவினர். சிறிது சிறிதாக ஆங்கிலேயர் பல உரிமைகளைச் சென்னையில் பெற்றுக் கொண்டனர். ஐந்தாண்டுகள் கழித்துக் கம்பெனியின் கிழக்கிந்திய நாடுகளுக்குச் சென்னை **செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை**யே தலைமை ஆட்சி இடமாக அமைந்தது.

செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை
(கி.பி.1700இல்)

செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை
(இன்று)

இவ்வாறு வளர்ந்து வந்த ஆங்கிலேயர் மொகலாயப் பேரரசிடமிருந்து பல உரிமைகளையும், வாணிகச் செல்வாக்குகளையும் கேட்டுப் பெற்றனர். மராட்டியருக்கும் போர்த்துக்கீசியருக்கும் இடையே ஏற்பட்ட போர்களினால் கம்பெனி வாணிகம் குறையத் தொடங்கியது. இது காரணமாகக் கம்பெனி தனது தற்காப்புக்காக இங்கிலாந்திலிருந்து ஏராளமான படைகளையும் , போர்க் கருவிகளையும் இறக்குமதி செய்து கொண்டது. இப்படைபலத்தைப் பயன்படுத்தி

ஆங்கிலேயர் அவ்வப்போது உள்நாட்டுப் போர்களில் தலையிட்டுத் தங்கள் போர்த்திறனையும் பொருள் பலத்தையும் வெளிப்படுத்தி நாடு பிடிக்கும் எண்ணத்தில் ஈடுபடலாயினர். இச்சமயத்தில் ஆங்கிலேயருக்கும் பிரெஞ்சுக்காரருக்கும் இடையே நாடு பிடிக்கும் போட்டியானது ஓங்கி வளர்ந்து பல போர்கள் விளைவதற்கு அடிப்படைக் காரணமாக விளங்கிற்று.

1806 - வேலூர் கிளர்ச்சி

ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக் கம்பனியாரின் ஆதிக்கம் தமிழகத்தில் மேலும் மேலும் வளர்ந்து கொண்டே வந்தது. உள்நாட்டுத் தலைவார்களாகிய, பூலித்தேவர், கான்சாடப், கட்டபொம்மன், மருதுபாண்டியர் , திப்புசுல்தான் ஆகியோர்களின் எதிர்ப்பும் , வீரமும் , எந்தத் தடையையும் ஏற்படுத்தி விடவில்லை. இந்நிலையில் 1806ம் ஆண்டு, வேலூரில் ஆங்கிலக் கம்பனியில் பணியாற்றும் இந்தியச் சிப்பாய்கள் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராகக் கலவரம் செய்யலானார்கள் . இந்த வேலூர்க்கலகம் இரண்டு வழிகளில் முன்னைய எதிர்ப்புகளிலிருந்து வேறுபட்ட்து. இதற்கு முன் நடைபெற்ற போராட்டங்கள் அனைத்தும், உள்நாட்டு ஆட்சியாளர்களால் நடத்தப் பெற்றவை. ஆனால் வேலூர்க்கலகம், ஆட்சி அதிகாரமற்ற, சாதாரணச் சப்பாய்களால் நடத்தப் பெற்றது. இரண்டாவதாக, முன்னைய போராட்டங்கள் அனைத்தும் , குறுகிய எல்லைக் கோட்டிற்குள் , சிறிய வட்டத்திற்குள் , தங்கள் தங்கள் சொந்த அரசையும் , நலனையும் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டி, நடைபெற்றன. ஆனால் வேலூர்க்கலகம் , ஆங்கிலேயர்களிடம் மனக்குறையோடு பணியாற்றும் இந்தியச் சிப்பாய்களின் திடீர் உணர்ச்சிப் பெருக்கால் வெளிவந்தது; இது இனி இந்தியாவில் எந்தவிதப் போராட்டங்கள் உருவாகப் போகின்றன என்பதை அறிவிக்கும் முன்னோடியாகவும் அமைந்தது.

வேலூர்க் கலகத்திற்கான காரணங்கள்

பல உள்நாட்டுத் தலைவர்கள் அழிக்சப்பட்ட பிறகு, அத் தலை" வர்களிடம் பணியாற்றிய வீரர்கள் , ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக் கம்ப னியிடம் பணியாற்றுமாறு சட்டாயப்படுத்தப் பட்டார்கள் . இதுவரை இவர்கள் சண்டறியாத அளவிற்கு, ஆங்கிலக் கம்பனியார் கடுமையான பயிற்சியையும் , ஒழுங்கு விதிமுறைகளையும் இவர்கள் மீது சுமத்தினார்கள் . இதனால் மனக்குமுறல் கொண்டிருந்த சிப்பாய்கள் மீது, புதிய சீர்திருத்தம் என்ற பெயரில், பல மாற்றங்கள் புகுத்தப்பட்டன. ஒருவர் மதத்தைத் தெரிவிக்கும் மதச்சின்னங்களோ அல்லது ஆபரண அணிகலன்களே பயன்படுத்தப்படுவதுதடை செய்யப்பட்டது. மூகத்தை மழுங்கச் சிரைத்து, மீசையை ஒரு குறிப்பிட்ட வடிவில் அமைத்து, ஆங்கில அதிகாரி அக்னீவ் (Agnew) என்பவரால் வடிவமைக்கப்பட்டன. தலைப்பாகையை அணியுமாறு இச்சிப்பாய்கள் பணிக்கப்பட்டார்கள் . புதிய மாற்றத்தைஏற்கும் இயல்பில்லாது, பழமையிலேயே ஊறியிருந்த இந்திய வீரர்களுக்கு இம்மாற்றங்கள் வெறுப்பையும் , அச்சத்தையும் ஊட்டின. இம்மாற்றங்கள் அனைத்தும் தங்களைக் கிருத்துவமதத்திற்கு மாற்றச் செய்யும் முயற்சிகளே என்று அவர்கள் எண்ணலானார்கள் . இந்நிலையில் , ஆங்கில அதிகாரிகள், இந்தியச் சிப்பாய்களை மிகவும் மரியாதைக் குறைவாசவும், மோசமாகவும் நடத்தலானார்கள் . இந்த இனத்துவேசமும், சிப்பாய்களின் மனநலனைப் பாதித்தது. திப்பு சுல்தானின் குமாரர்கள் வேலூர்க்கோட்டைக்குள் ஏிறைவைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். ஆங்கிலேயர்களின் அட்டகாசத்தால் தங்களின் வீரத்தலைவர்கள் அழிக்கப்பட்டதையும் இவ்வீரர்கள் மறந்து விடத் தயாராக இல்லை. அழிக்சப்பட்ட இந்து அரசையும் இசுலாமிய அரசையும் மீண்டும் புதுப்பிக்க இவர்கள் எண்ணம் கொண்டிருந்தார்கள் . டாக்டர் இராசய்யன் அவர்கள் மற்றொரு அழகிய காரணத்தைக் காட்டியுள்ளார்கள். சொத்து சுகங்க ளையும், தங்கள்

வீரர்களையும் இழந்து நின்றவர்கள் ஆங்கிலப் படையில் சேர அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். இவ்வாறு பாதிக்கப்பட்ட கன்னடப்பகுதி வீரர்களும் , தமிழகப் பகுதி வீரர்களும் சந்திக்கும் இடமாக வேலூர்க். கோட்டை அமைந்தது. ஆங்கிலேயர்கள் இதன் விளைவுகளை அறியாமல், இவர்களை ஒரு இடத்தில் ஒன்று சேர்த்து வைத்தார்கள்.

வேலூர்க் கலகத்தின் போக்கு

1806ம் ஆண்டு சூன் .9ந் தேதி அக்னிவ் அமைத்த புதிய தலைப்பாகையைச் சிப்பாய்கள், அணிய வேண்டுமென்று பணிக்ஈப்பட்டது. முதலில் வேறு வழியில்லாமல் இச்சிப்பாய்கள் அணிந்து கொண்டாலும், பரவலாக இருக்கும் வெறுப்பு வெளிப்பட்டு, இத் தலைப்பாகைகளை கழற்றி வீசி எறிந்தார்கள் . என்றாலும் இந்த எதிர்ப்பு மிக எளிதாக ஒடுக்கப்பட்டுவிட்டது. சென்னையின் ஆங்கிலக் சுவர்னர் வில்லியம் பென்டிங் இந்நிகழ்ச்சி பற்றி அறிய ஒரு விசாரணைக்குழு ஒன்று அமைத்தார்,

இந்நிலையில் , 1806ம் ஆண்டு சூலை 138ந் தேதி, ஒரே நேரத்தில் ஆங்காங்கே பரவலாகப் பல்வேறு இடங்களில் ஆங்கிலேயருக்கு எதிரான புரட்சியைத் துவக்குவது என்று இந்தியச் சிப்பாய்கள் இரகசயமாகக் கூடி முடிவேடுத்தார்கள் . பள்ளிகொண்டா, வாலாஜாபாத் ,சத்தரர், ஹைதராபாத் ஆகியடுடங்களிலுள்ள சப்பாய்களெல்லாம் பங்கெடுத்துக் கொள்வதாக உறுதியளித்திருந்தார்கள். வேலூர்க் கோட்டையைக் கைப்பற்றுவதென்றும், சித்தூர் கருவூலத்திலிருக்கும் மூன்று லட்சம் பகோடாக்களைக் கைப்பற்றுவதென்றும், சிறையிலிருக்கும் திப்பு சுல்தானின் மகனை விடுவித்து, மைசூர் மன்னராக்குவது என்றும், நிஜாம் அரசைச் சுதந்திரமுடையதாக ஆக்க வேண்டும் என்றும் இவ்வீரர்கள் முடிவு செய்திருந்தார்கள் . ஆனால், இவர்களிடம் சரியான தலைமையும், திட்ட்மிட்ட ஒழுங்கு முறையும்

இல்லாததால், திட்டமிட்ட்தற்கும் முன்பாகவே, சூலை 10ந்தததி அதிகாலை 3 மணிக்கு வேலூர்க் கோட்டையிலுள்ள இந்தியச் சிப்பாய்கள் ஆங்கிலேயரைத் தாக்கி, வேலூர்க் கோட்டை யைக் சைப்பற்றி, சிறையிலிருந்த திப்புசுல்தானின் குமாரர்களை விடுவித்தார்கள் . மேலும் சூரியன் சின்னத்தை மையமாகக் கொண்ட இப்புவின் கொடியையும் கோட்டையில் ஏற்றினார்கள் . 5.5 பர்னெல் அவர்களின் கூற்றிலிருந்து, இக்கலவரத்தில் 18 ஆங்கிலேயர்களும், 250 இந்தியச் சிப்பாய்களும் கொல்லப்பட்டார்கள் என அறிகிரோம் . என்றாலும், ஆர்க்காட்டிலிருந்து கர்னல் கில்லய்பியின் (Gillespie) தலைமையில் வந்த ஆங்கிலப் படைகள் இக்கலகத்தை ஒடுக்கி, வேலூர்க் கோட்டையை மீண்டும் கைப்பற்றிக்கொண்டன.

வேலூர்க் கலகம் பற்றிய மதிப்பீடு

வேலூர்க் கலகம் சரியான திட்டம், அமைப்பு முறை, சிறந்த தலைவர்கள், குறிக்கோள் இல்லாததால் தோல்வியுற்றது. ஏற்கனவே திட்டமிட்ட்தற்கும் முன்பாக இக்கலகம் வெடித்து விட்ட்கால் , ஏனைய பகுதியினர் வாக்களித்திருந்தபடி,” இக்கலகத்தில் ஒரேநேரத்தில் ஈடுபடமுடியவில்லை. என்ருலும் இக்கலகம், ஆங்கிலேயர்களை இனிச் சிப்பாய்கள் எதிர்க்கப் போகும் சகாப்தத்திற்கு முன்னோடியாக விளங்கியது.

வீர சவார்கர் அவர்கள், 1857ம் ஆண்டின் சுதந்திரப் போருக்கு முன்னோடியாகவே 1806ம் ஆண்டின் வேலூர்க்கலகம் 'விளங்குகிறது என்று கூறியுள்ளார் . இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட்த்தில், தமிதீர்களே முதலில் பங்கு கொண்டார்கள் என்பதை இக்கலகத்திலிருந்து தெரிந்து கொள்கிறோம் என்று ந. சஞ்சீவி அவர்கள் கூறியுள்ளார். இவகங்கை மருது பாண்டியர்களின் சுதந்திரப்போராட்டத்இன் தொடர்ச்சியே இந்த வேலூர்க் கலகம் என்று டாக்டர் இராசய்யன் அவர்கள் கூறியுள்ளார் . வேலூர்க் கலகம் , 1857ம் ஆண்டின் புரட்சிக்கு

வழிவகுத்தது என்ற கூற்றை டாக்டர் கே. கே. பிள்ளை அவர்கள் மறுத்துள்ளார் கள் . இவரின் கருத்துப்படி, 1857ம் ஆண்டுப் புரட்சிக்கு, சமூதாய, அரசியல், பொருளாதாரக் காரணங்கள் பல இருந்தனவென்றும், ஆனால் வேலூர் புரட்சியில் பொதுமக்கள் கலந்து கொள்ளவில்லை என்றும் அறிகிறோம்.

சுய மதிப்பிட்டு கேள்வி

- போர்த்துகீசியர்கள், டச்சு, பிரெஞ்சு மற்றும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை மதிப்பிட்டு
- வேலூர் கிளர்ச்சியின் முக்கிய நிகழ்வுகளைசக் காண்க
- ஐரோப்பிய ஆட்சியின் கீழ் தமிழ்நாட்டின் அரசியல் மற்றும் சமூக மாற்றங்கள்

இயல் - இரண்டு

தமிழ்நாட்டில் தேசியவாதம் மதராஸ் நேட்டிவ் அசோசியேஷன் :– மதராஸ் மகாஜன சபா – சுதேசி இயக்கம் – வ சிதம்பரம் பிள்ளை .உ.– பாரதியார் – ஹோம் ரூல் இயக்கம் – ஒத்துழையாமை இயக்கம் – குடிமை மறுப்பு இயக்கம் ; வேதாரண்யம் உப்பு சத்தியாக்கிரகம் – மகாத்மா காந்தியின் தமிழ்நாடு பயணத்தின் தாக்கம் – காங்கிரஸ் அமைச்சரவை – வெள்ளயனே வெளியேறு இயக்கம் – சுதந்திரத்தை நோக்கி.

நோக்கங்கள்

- தமிழ்நாட்டில் அரசியல் விழிப்புணர்வு
- வேதாரண்யம் உப்பு சத்தியாக்கிரகம்
- சுதந்திரப் போராட்டத்தில் தமிழ்நாடு முக்கிய பங்கு

அறிமுகம்

தமிழ்நாட்டில் தேசிய உணர்வின் எழுச்சி, இந்திய விடுதலை இயக்கத்தின் பரந்த சூழலில் ஒரு முக்கிய அங்கமாக இருந்தது இந்திய தேசிய .காங்கிரஸ் இயக்கத்தின் முன்னணியில் இருந்தாலும் , தமிழ்நாடு அதன் சொந்த தனித்துவமான பாதையைக் கொண்டிருந்தது இது பிராந்திய தலைவர்கள் ., சமூக சீர்திருத்தவாதிகள், மற்றும் தனித்துவமான அரசியல் இயக்கங்களால் வடிவமைக்கப்பட்டது .18-ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்திலிருந்து , தமிழ்நாடு பிரிட்டிஷ் அரசுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் முக்கியப் பங்காற்றியது இதன்

வழியாக தேசியக் காரணத்துக்கு பல தலைவர்கள், இயக்கங்கள் மற்றும் கருத்தியல் அடிப்படைகள் வழங்கி இந்திய விடுதலை இயக்கத்தை மேலும் செழுமைப்படுத்தியது.

இந்து இலக்கிய சங்கம்

இந்த புதிய உறவின் ஒரு ஆரம்ப உதாரணமாக 1830களில் நிறுவப்பட்ட இந்து இலக்கிய சங்கத்தைக் குறிப்பிடலாம். இந்த அமைப்பு பல்வேறு இந்து சாதி

மற்றும் தொழில்களிலிருந்து உறுப்பினர்களை இணைத்தது. இதில் பிராமணர்கள் மற்றும் பிராமணர் அல்லாதவர்களும், இந்து பண்டிதர்களும் வணிகர்களும் இடம் பெற்றனர். இந்த சங்கம் காலக்காலமாகக் கூட்டங்கள் மற்றும் கருத்தரங்குகளை நடத்தி நாட்டின் பிரச்சினைகளை பரிசீலனை செய்ய முயற்சித்தது. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதியில் மதராசில் காணப்பட்ட தற்காலிக அமைப்புகளுக்குள் இது ஒரு முக்கியமான அமைப்பாக இருந்தது.

1840களின் போது இந்து இலக்கிய சங்கத்தின் செயல்பாடுகள் சிறிது சற்றே குறைந்தன, அதே நேரத்தில் மதமாற்ற எதிர்ப்பு கலகம் உயர்ந்தது. இந்த கலகம் மதராசில் இந்துக்கள் மத்தியில் சமூகம் சார்ந்த ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தியது. இந்த புத்துணர்வைத் திசைதிருப்பும் ஒரு விருப்ப சங்கத்தை உருவாக்க வேண்டுமெனக் கோரிக்கை வலுத்தது. சில இந்து தலைவர்கள், குறிப்பாக ஸ்ரீனிவாச பிள்ளை மற்றும் லட்சுமிநரசு செட்டியார், இந்து இலக்கிய சங்கத்தை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க வேண்டுமென விரும்பினர், இதன் மூலம் அதன் செயல்பாடுகளில் புத்துணர்ச்சி மற்றும் நோக்கத்தை உருவாக்க முடியும் என்று நம்பினர். மார்ச் 1864இல் சங்கத்தை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க மதராசில் ஒரு கூட்டம் நடைபெற்றது. ஸ்ரீனிவாச பிள்ளை, இந்துக்களின் ஒற்றுமையை வலியுறுத்தியபோது, அது இல்லாவிட்டால், அது அவர்களின் அரசியல் முன்னேற்றத்துக்கு பெரிய தடையாக இருக்கும் என்று வாதிட்டார். இச்செயல் தோல்வியடைந்தாலும், மதராசில் வளர்ந்து கொண்டிருந்த இந்து ஒற்றுமைக்கு வாகை சூட்டும் ஒரு புதிய அரசியல் சங்கத்தின் தேவை இருக்கின்றது என்பதை இந்த தோல்வி தெளிவுபடுத்தியது.

சென்னைவாசிகள் சங்கம் (Madras Native Association- MNA)

1852 பிப்ரவரி 26 இல் சென்னைவாசிகள் சங்கம் எனும் அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. மக்களை ஒருங்கிணைத்து கம்பெனிக்கு எதிராகக் குறைபாடுகளை எடுத்தரைப்பதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட முதல் முயற்சிகளில் இது ஒன்றாகும். இதுவும் சென்னை முயற்சிகளில˙ இது ஒன்றாகும். இதுவும் சென்னை மாகாணத்தைச் சேர்ந்த நிலவுடைமை வணிக வர்க்கத்தினரின் அமைப்பாகும். கம்பெனியின் நிர்வாகத்தில் வருவாய், கல்வி, நீதி ஆகியத் துறைகளில் தங்களுக்குள்ள குறைபாடுகளை இவர்கள் இவ்வமைப்பின் மூலம் எடுத்துரைத்தனர். சென்னையின் மிக முக்கிய வணிகரான கஜுலா லட்சுமிநரசு என்பவரே இவ்வமைப்பு உருவாவதற்கு உந்து சக்தியாய்த் திகழ்ந்தவர்.

இவ்வமைப்புத் தனது குறைகளை இங்கிலாந்துப் பாராளுமன்றத்தின் முன் வைத்தது. இங்கிலாந்துப் பாராளுமன்றத்தின் முன் வைத்தது. இங்கிலாந்துப் பாராளுமன்றத்தின் முன் வைத்தது. இங்கிலாந்துப் பாராளுமன்றம் இந்தியாவில் ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் ஆட்சி குறித்து விவாதித்து 1853இல் பட்டயச்சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்னர் இது நடைபெற்றது. இவ்வமைப்பு 1852 டிசம்பரில் சமர்ப்பித்த மனுவில் ரயத்துவாரி,ஜமீன்தாரி முறைகள் வேளாண் வர்க்கத்தினரைக் கடும் துன்பங்களுக்கு உள்ளாக்கியதைச் சுட்டிக் காட்டியது. ஜமீன்தார்கள், கம்பெனியின் அதிகாரிகள் ஆகியோரின் அடக்குமுறை சார்ந்த தலையீட்டிலிருந்து விவாசயிகளை விடுவிக்கப் பண்டைய கிராமமுறை மீட்டெடுக்கப்பட வேண்டுமென இவ்வமைப்பு வற்புறுத்தியது. நீதித்துறையானது தாமதமாக செயல்படுவதாகவும், சிக்கல்கள் நிறைந்ததாகவும் குறைபாடுகளுடையதாகவும் இருப்பதாக இம்மனுவில் புகார் கூறப்பட்டிருந்தது. நீதிபதிகளின் நியமனத்தின்போது

அவர்களின் நீதித்துறைசார் அறிவுத்திறனும் வட்டார மொழிகளில் அவர்களுக்குள்ளத் திறமையும் மதிப்பீடு செய்யப்படாததால் நீதித்துறையின் திறமை பாதிக்கப்படுவதை இம்மனு சுட்டிக்காட்டியது. மானிய உதவித்திட்டத்தின் கீழ் சமயப்பரப்பு நிறுவனங்களின் கல்விக் கூடங்களுக்கு அரசின் நிதி மடைமாற்றம் செய்யப்படுவதும் இம்மனுவில் எதிர்க்கப்பட்டிருந்தது.

சென்னைவாசிகள் சங்கத்தின் மனு மார்ச் 1853இல் இங்கிலாந்துப் பாராளுமன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்டது. இந்தியச் சீர்திருத்தக் கழகத்தின் தலைவரான H.D. செய்மோர் அக்டோபர் 1853 இல சென்னை வந்தார். குணடூர், கடலூர், திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம், திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களைப் பார்வையிட்டார். இருந்தபோதிலும் 1853ஆம் ஆண்டு பட்டயச்சட்டம் இந்தியாவில் ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் ஆட்சித் தொடர அனுமதி வழங்கியது. இதனால் இவ்வமைப்பு இந்தியாவிலுள்ள ஆங்கிலேயருக்குச் சொந்தமான பகுதிகள் மகாராணியாரின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டிற்கு மாற்றப்பட வேண்டுமென ஒரு போராட்டத்தை நடத்தியது. இவ்வமைப்பு இந்தியாவில் கம்பெனியின் ஆட்சி ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையைக் கொண்ட பதினான்காயிரம் நபர்களால் கையெழுத்திடப்பட்ட தனது இரண்டாவது மனுவை ஆங்கிலப் பாராளுமன்றத்திற்கு அனுப்பி வைத்தது.

இவ்வமைப்பின் ஆயுட்காலம் குறைவானதே. 1866ல் லட்சுமி நரசு இயற்கை எய்தினார். 1881இல் இவ்வமைப்பு இல்லாமல் போயிற்று. சீர்திருத்தங்கள் என்றளவில் இவ்வமைப்புப் பெருமளவில் சாதனைகள் செய்யாவிட்டாலும் இது இந்தியரின் கருத்தினை வெளியே சொல்ல மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒருங்கிணைந்த முயற்சியின் தொடக்கமாகும். தனது வாழ்நாளில் இவ்வமைப்பு சென்னை மாகாண எல்லைகளுக்குள்ளே மட்டும்

செயல்பட்டது. இவ்வமைப்பு தனது மனுக்கள் மூலம் சுட்டிக்காட்டிய குறைபாடுகளும், நடத்தியப் போராட்டங்களும் செல்வந்தர்களின் குறிப்பாகச் சென்னை மாகாண நிலவுடைமையாளர்களின் எண்ணத்தின்படி நடந்தவையாகும். குறைபாடு யாதெனில் சமூகத்தின் அனைத்துப் பிரிவினரையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும், மக்களின் குறைகளை ஓங்கி ஒலிக்கச் செய்து, அக்குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய காலனியாதிக்கத்திற்கு எதிராகப் போராடும் தேசிய அளவிலான அரசியல் சார்ந்த அமைப்பாக இல்லாமல் போனதுதான். அந்த இடைவெளியை இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் நிரப்பியது.

சென்னை மகாஜன சங்கம் (Madras Mahajana Sabha - MMS)

சென்னைவாசிகள் சங்கம் செயலிழந்த பின்னர் சென்னை மாகாணத்தில் அதைப் போன்ற வேறு அமைப்பு இல்லாமல் போனது. கற்றறிந்த பல இந்தியர்கள் இந்நிலையைக் கவலையுடன் நோக்கினர். ஓர் அரசியல் சார்ந்த அமைப்பின் தேவை உணரப்பட்டது. அதன் விளைவாய் மே, 1884ல் சென்னை மகாஜன சங்கம் நிறுவப்பெற்றது. 1884 மே 16ல் நடைபெற்ற தொடக்க விழாவில் பங்கேற்ற முக்கியப் பிரமுகர்கள் G. சுப்ரமணியம், பாலாஜிராவ், சேலம் ராமசாமி ஆகியோராவர். இதற்கிடையே இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் நிறுவப் பெற்றது. சென்னை மகாஜன சபையின் பிராந்திய மாநாடு நடைபெற்று முடிந்த பின்னர் அதன் தலைவர்கள் பம்பாயில் நடைபெற்ற இந்திய தேசிய காங்கிரசின் முதல் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டு சென்னை மகாஜன சபையை இந்திய தேசிய காங்கிரசோடு இணைத்தனர்.

சுதேசி இயக்கம்

சுதேசி இயக்கம் 1905 இல் வங்காளப் பிரிவினைக்கு எதிராக தோன்றிய ஒரு இயக்கமாகும்.இது 1908 வரை தொடர்ந்தது. உண்மையில்,

காந்தியகாலத்திற்கு முந்தைய அனைத்து இயக்கங்களிலும் இது மிகவும் வெற்றிகரமானது. 1905 ஆம் ஆண்டு வங்காள மாநிலத்தை வங்காளம், கிழக்கு வங்காளம் அசாம் என்ற இரண்டு மாநிலங்களாகப் பிரித்தார். நிர்வாக வசதிக்காக இந்த பிரிவினை செய்யப்படுகிறது என்று கூறினாலும் உண்மையில் வங்காள மாநிலத்தில் ஏற்பட்ட அரசியல் ஒற்றுமையை அழிப்பதற்கும் குறிப்பாக வாழ்கின்ற இந்து முஸ்லிம் மக்களிடையே நிலவிய ஒற்றுமையை சீர்குலைக்கும் பிரிவினையை செய்யப்பட்டதாக இந்தியர்கள் கருதினர்.

சுதேசி இயக்கத்தின் தோற்றம் மற்றும் செயல்பாடு

வங்காளம் பிரிக்கப்பட்ட 1905 அக்டோபர் 16 ஆம் நாள் தேசிய துக்க தினமாக நாடு முழுவதும் கொண்டாடப்பட்டது. அன்று மக்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தநற், ஊர்வலமாக சென்றனர். ஊர்வலங்களில் ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் வந்தே மாதரம் பாடலை பாடி சென்றனர். பொதுக்கூட்டங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள், ஊர்வலங்கள், தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றுதல் போன்ற எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர். ஆங்கிலேயர்கள் மீதான வெறுப்பு அவர்களை சார்ந்த பொருட்கள் மீது திரும்பியது இதுவே சுதேசி இயக்கமாக உருவெடுத்தது.

இந்திய பொருட்களைப் பயன்படுத்துதல், தற்சார்புடைமை, சுய உதவி ஆகியவை சுதேசி இயக்கத்தின் நோக்கங்கள் ஆகும் அது ஒரு அரசியல் பொருளாதார நிலை மிக ஆயுதமாக பயன்படுத்தப்பட்டது பொதுக்கூட்டங்களில் சுதேசிய பொருள்களை உபயோகிப்பது என்றும் விதேசிப் பொருள்களை புறக்கணிப்பது என்றும் உறுதிமொழி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. நிர்மாணப் பணியைக் கவனித்துக் கொள்வதற்காக சுதேசி சமாஜ் என்ற அமைப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. தொண்டர்கள் சுதேசி வேலைத்திட்டங்களை மேற்பார்வையிட்டனர். சுதேசி நெசவாலைகள், தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகள், வங்கிகள், ஆயுள் காப்பீட்டு கம்பெனிகள்

துவக்கப்பட்டன. இயக்கத்தை வளர்க்க ஏராளமான நிதி திரட்டப்பட்டது. சுதேசி இயக்கம் ஒரு இயக்கமாக வளர்ந்தது.

சுதேசி இயக்க தலைவர்கள் விதேசி பொருள்களை புறக்கணிப்பதன் மூலம் இந்தியர்களை தங்களது பொருளாதார சுரண்டலில் இருந்து விடுவிக்க எண்ணினர். இங்கிலாந்து துணியுடன் ஆங்கிலத்தையும் புறக்கணித்தல், அரசாங்க கௌரவப் பட்டங்களை துறத்தல், சட்டமன்றங்கள் உள்ளாட்சி மன்றங்களில் இருந்து விலகல் ,விதேசி பொருள்களை வாங்குவோரை சமூகப் புறக்கணிப்பு செய்தல் ஆகியவை இப்புறக்கணிப்புத் திட்டத்தில் அடங்கும்.மான்செஸ்டர் துணிகளும் வெளிநாட்டு சிகரெட்டுகளும் பொது இடங்களில் கொளுத்தப்பட்டன. வெளிநாட்டு மருந்துகளை பயன்படுத்த நோயாளிகள் மறுத்தனர்.

தேசியக் கல்வி

சுதேசி இயக்க தலைவர்கள் விதேசி பொருள்களோடு விதேசி கருத்துக்களையும் புறக்கணித்தனர். மேற்கத்திய கல்வி முறை புறக்கணிக்கப்பட்டது. மாறாக இந்திய பண்பாடு, தத்துவம், மரபுவழி ஆகியவை புகழப்பட்டது. கடந்தகால பெருமை பேசப்பட்டது.

இளைஞர்களிடையே தேசிய உணர்ச்சியை ஏற்படுத்த தேசிய கல்விக் கூடங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. மாணவர்களிடையே நாட்டுப்பற்றும்,தியாக மனப்பான்மையும் வளர்க்கப்பட்டன. 1906 ஆகஸ்ட் 15 இல் ஒரு தேசிய கல்வி மன்றம் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள்

வங்கப்பிரிவினை முடிந்த முடிவு என்று மார்லி பிரபு அறிவித்ததை கண்டு கொதித்த தீவிரவாதிகள் போராட்டங்கள் நடத்தினர்., மாணவர்கள் அரசாங்க பள்ளிகளையும் கல்லூரிகளையும் புறக்கணிக்க வேண்டும் அதேபோன்று நீதிமன்றங்கள், சட்டமன்றங்கள், உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள், அலுவலகங்கள் ஆகியவையும் புறக்கணிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்

கொள்ளப்பட்டனர். புறக்கணிப்பின் மூலம் நிர்வாகத்தை முடக்கிவிட வேண்டும் என்பதே இந்த எதிர்ப்பின் நோக்கமாகும். சுதேசி இயக்கத்தின் வெற்றியை கண்டு கோபம் கொண்ட அரசு அடக்குமுறையைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டது. கூட்டங்கள் கலைக்கப்பட்டன. ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் தாக்கப்பட்டு தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். பொதுக்கூட்டங்கள் ஊர்வலங்கள் ஆர்ப்பாட்டங்கள் தடை செய்யப்பட்டன. போராட்டங்களில் பங்கேற்ற மாணவர்களுக்கு அரசு பணிகளில் இடமில்லை என்று அறிவிக்கப்பட்டது. பல மாணவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டனர் .வீடு புகுந்து சோதனையிடுவது அன்றாட வழக்கமாக மாறியது. வங்காளத்தில் சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி, பிபின் சந்திர பால், அரவிந்த கோஷ், பஞ்சாபில் லாலா லஜபதிராய், மகாராஷ்டிரத்தில் திலகர், தமிழ்நாட்டில் வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளையும்
கைது செய்யப்பட்டனர்.

விளைவுகள்

பிரிந்த வங்காளத்தை ஒன்றிணைப்பதில் சுதேசி இயக்கம் உடனடியாக வெற்றிபெறவில்லை என்றாலும், அதன் முக்கியத்துவத்தை குறைத்து மதிப்பிட முடியாது.

- சுதேசி இயக்கம் முந்தைய தேசியத் தலைவர்களால் நடத்தப்பட்ட இயக்கங்களிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது. இந்த இயக்கத்தில், “பிரார்த்தனை மற்றும் மனு“ என்ற கொள்கைக்கு எதிரான நேரடி அரசியல் நடவடிக்கை திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டது.
- ஆரம்ப கட்டங்களில், சுதேசி இயக்கம் வங்காளப் பிரிவினையை ரத்து செய்ய முயற்சித்தது. இருப்பினும், இறுதியாக அதன் முயற்சிகள் அந்நிய ஆதிக்கத்திலிருந்தே முழுமையான

சுதந்திரத்தை அடைவதற்கான நோக்கத்தை ஒருங்கிணைக்க ஒரு பெரிய பரிமாணத்தை எடுத்தன.

- சுதேசி இயக்கத்தின் „புறக்கணிப்பு" அம்சமானது, ஆங்கில அரசாங்கத்தின் மீது அழுத்தத்தை கொண்டு வரவும், பிரிவினையை ரத்து செய்ய மான்செஸ்டரின் மில் உரிமையாளர்களுக்கு பொருளாதார ரீதியாக அழுத்தம் கொடுப்பதை உள்ளடக்கியது. இருப்பினும், காலப்போக்கில் " புறக்கணிப்பு" பிரிட்டிஷ் பொருட்களுக்குள் மட்டும் அடங்கிவிடவில்லை.
- சுதேசி இயக்கத்தின் கலாச்சார அம்சமும் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்தது. சுதேசி நாட்களில் வங்காள இலக்கியம் செழித்தது. ரவீந்திரநாத் தாகூர் மற்றும் ரஜனிகாந்தோ சென் ஆகியோரின் தேசபக்தி பாடல்களும் படைப்புகளும் வெகுஜனங்களின் தேசபக்தி
- உணர்வைத் தொட்டன.
- சுதேசி போராட்டத்தின் ஒரு அற்புதமான அம்சம் பெண்களின் பங்கேற்பை உள்ளடக்கியது.
- நகர்ப்புற நடுத்தர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த பல பெண்கள் ஊர்வலங்களிலும் மறியல் போராட்டங்களிலும் பங்கேற்றனர். பின்னர், அவர்கள் மிகவும் தீவிரமான அளவில் தேசியவாத இயக்கத்தில் பங்கேற்றனர். மேலும், பல முக்கிய முஸ்லிம்கள் சுதேசி இயக்கத்தில் பங்கேற்றனர்.
- இவர்களில் அப்துல் ரசூல் (பிரபல வழக்கறிஞர்), லியாகத் ஹுசைன் (பிரபலமான கிளர்ச்சியாளர்) மற்றும் குஸ்னவி (தொழிலதிபர்) ஆகியோர் அடங்குவர். மௌலானா அபுல் கலாம் ஆசாத் புரட்சிகர பயங்கரவாதக் குழுக்களில் சேர்ந்தார்.

இருப்பினும், பெரும்பான்மையான நடுத்தர மற்றும் மேல்தட்டு முஸ்லிம்கள் நடுநிலை வகித்தனர்.

- மக்களுக்கு தன்னம்பிக்கை, தன்மானம், சுய உதவி பற்றிய உணர்வுகள் உண்டாயின. இந்திய எதிர்ப்பு யாசிக்கும் நிலையில் இருந்து நேரடி போராட்ட நிலைக்கு மாறியது. சுதேசிஇயக்கம் வங்காளத்திற்கு வெளியேயும் பரவி அகில இந்திய ஆதரவைப் பெற்றது. மக்களுக்கு போலீஸ், சிறை ஆகியவற்றின் மீது இருந்த அச்சம் அகன்றது. தாக்கப்படுவதும், சிறை செல்வதும் தேசத் தொண்டாகக் கருதப்பட்டன. துன்பத்தாலும் தியாகத்தாலும் மட்டுமே ஆங்கிலேய அரசாங்கத்தை அடிபணிய வைக்க முடியும் என்று தலைவர்களும் மக்களும் புரிந்து கொண்டனர். சுதேசி இயக்கத்தின் விளைவாக வங்கப்பிரிவினை 1911ஆம் ஆண்டு விலக்கிக் கொள்ளப்பட்டது.

வ.உ.சிதம்பரம்

வங்காளப் பிரிவினையின் விளைவாக எழுந்த சுதேசிய இயக்கம் தமிழ்நாட்டுக்கு அளித்த தவப்புதல்வன் வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை. கோவில்பட்டி தாலுக்காவிலுள்ள ஒட்டப்பிடாரம் என்ற சிற்றூரில் பிறந்த வ.உ.சி., வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனிடம் தலைமை அமைச்சராகப் பணியாற்றிய தானாபதிப் பிள்ளையின் குடும்ப வழித்தோன்றல் ஆவார். தூத்துக்குடியில் வழக்கறிஞராக இருந்த அவர் இராமகிருஷ்ணானந்தர், அபேதானந்தர், பிரமானந்தர் ஆகிய வங்கத் துறவிகளோடு தொடர்பு கொண்டு சுதேசி இயக்கத்தில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். கடல்வழி வந்த வெள்ளை வியாபாரியை கடல் வழியே அனுப்ப வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு 1882 ஆம் ஆண்டு இந்தியக் கம்பெனிகள் சட்டப்பட்டி 1906 அக்டோபர் 16ம் தேதி “சுதேசி ஸ்டீம் நேவிகேசன் கம்பெனி“ பதிவு

செய்யப்பட்டது. காலியா", லாவோ" என்ற பெயருடைய இரண்டு கப்பல்களும், சரக்கு மூட்டைகளை ஏற்றுவதற்கு வசதியாக இரண்டு இயந்திரப் படகுகளும் வாங்கப்பட்டன. ஆங்கிலேய வியாபாரிகள், அரசாங்கம் ஏற்படுத்திய கடுமையான, கொடுமையான இடர்ப்பாடுகளுக்கிடையே கப்பல்களை ஓட்டினார் வ.உ.சி.

சுதேசி கப்பல் கம்பெனியை நிறுவியதோடு நில்லாமல் சுதேசி இயக்கத்தை பல தொழில் துறைகளுக்கும் விரிவுபடுத்தினார் கப்பலோட்டிய தமிழன் வ.உ.சி. தூத்துக்குடியில் தருமலங்க நெசவுச் சாலை, தேசிய பண்டக சாலை ஆகியவற்றைத் தோற்றுவித்தார். சென்னை நகரில் "சென்னை விவசாய-கைத்தொழில் சங்கம் லிமிடெட்" ஒன்றை நிறுவினார். தனது சுதேசப் பணிக்கு மக்களிடையே ஆதரவைத் திரட்ட வி.சர்க்கரைச் செட்டியார் தலைமையில் சென்னை நகரில் சுதேசி பிரச்சார சபையையும் அமைத்தார்.

1906 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் கல்கத்தாவில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் வ.உ.சி., இராஜாஜி, கஸ்தூரிரங்க ஐயங்கார், வெ.ராமலிங்கம்பிள்ளை, எ.சத்தியமூர்த்தி ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். 1907 சூரத் காங்கிரசுக்குத் தீவிரவாதிகளை அதிக அளவில் அழைத்து வருமாறு அரவிந்தர் வ.உ.சிக்குக் கொடுத்த தந்தியை சிரமேற்கொண்டு தமிழ்நாட்டுத் திலகரான அவர் சென்னை சென்று பாரதியாருடனும், மண்டையம் சீனிவாசாச்சாரியுடனும் கலந்து பேசித் தமிழ் நாட்டுப் பிரதிநிதிகளை சூரத் மாநாட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றார். சூரத் மாநாட்டுப் பந்தலில் ஏற்பட்ட இரகளையின் போது வ.உ.சி, துரைசாமி ஐயர், சுதேந்திரநாத் எத்திராஜ், திருவல்லிக்கேணி கிருஷ்ணமாச்சாரி, பாரதியார், சீனிவாசராகவாச்சாரி, சக்கரைச் செட்டியார் ஆகிய தமிழ் நாட்டுத் தீவிரவாதப் பிரதிநிதிகள் திலகரைச் சூழ்ந்து கொண்டு அவருக்குப்பாதுகாப்பளித்தனர். சூரத் மாநாட்டுப் பந்தலிலேயே தேசியத்

தீவிரவாதிகள் தனிக் கட்சியைத் துவக்கி அக்கட்சிக்கு வங்காளத்துக்கு அரவிந்தரும், மகாராஷ்டிரத்துக்குத் திலகரும், சென்னை மாகாணத்துக்கு வ.உ.சியும் செயலாளர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

சூரத்திலிருந்து திரும்பிய வ.உ.சி., பிபின் சந்திரபாலர் விடுதலையான நாளை விமரிசையாகக் கொண்டாடத் திட்டமிட்டார். அதன்படி நெல்லை நகரில் வியத்தகு ஊர்வலத்தை நடத்தினார். வ.உ.சி. மாவட்ட மாஜிட்ரேட் கோர்ட் எதிரில், தாமிரபரணி ஆற்றங்கரையில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில் வ.உ.சியும், சுப்பிரமணிய சிவாவும் எழுச்சிப் பேருரையாற்றினர். வந்தே மாதரம் கோஷம் விண்ணைப் பிளந்தது. அழைப்பின் பேரில் நெல்லைக் கலெக்டர் விஞ்ச்சை சந்தித்தார். வ.உ.சியுடன் சிவாவும், பத்மநாப ஐயங்காரும் உடனிருந்தனர். பின்னர் இம்மூவரும் கைது செய்யப்பட்டனர். இராஜதுரோகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு வ.உ.சிக்கு 40 ஆண்டுகள் சிறைதண்டனை விதிக்கப்பட்டது. மக்கள் அதிர்ச்சி அடைந்தனர். இந்தியப் பத்திரிகைகள் கண்டனக் குரல் எழுப்பின. வ.உ.சியின மேல் முறையீடுகள் நிராகரிக்கப்பட்டன. எனினும் இலண்டன் பிரிவு கவுன்சிலில் வ.உ.சிக்கு அளிக்கப்பட்ட ஆயுள் தண்டனையை கடுங்காவல் தண்டனையாக மாற்றியது. வ.உ.சி. கோயமுத்தூர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். அங்கு அவர் அரக்கத்தனமான கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டார். பின்னர் அவர் கேரள மாநிலத்திலுள்ள கண்ணனூர் மத்திய சிறைக்கு மாற்றப்பட்டார். அங்கும் அவர் மலச்சட்டி தூக்கினார். கல்லுடைத்தார், செக்கிழுத்தார். ஆஷ் கொலை செய்யப்பட்டதைத் தனக்குக் கிடைத்த "நற்செய்தி"யாகக்கருதினார் வ.உ.சி. 1912 டிசம்பர் இறுதியில் விடுதலை செய்யப்பட்டு விட்டார் வ.உ.சி. எனினும் அவரது சுதேசிக் கப்பல் கம்பெனியைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை அது கவிழ்ந்துவிட்டது அதோடு தமிழ்நாட்டு அரசியலிலே வ.உ.சி., சகாப்தம் முடிந்தது எனலாம்" எனக் கருதுகிறார் ம.பொ.சி.

சென்னை ஜனசங்கம்

திலகரின் விருப்பத்துக்கேற்ப தமிழ்நாட்டு சுதேசித் தலைவர்கள் 1908 ஜனவரி 11 ஆம் தேதி சென்னை திருவல்லிக்கேணி கங்கை கொண்டான் மண்டபத்தில் சென்னை ஜனசங்கம் என்ற அமைப்பைத் துவக்கினர். இந்த அமைப்பைத் துவக்கப் பாரதி பெரிதும் காரணமாக இருந்தார். வ.உ.சி. இச்சங்கத்தின் தலைவராகவும், மண்டயம் எ.சீனிவாசாச்சாரி, சி.எ.ஆரியா, கே.வெங்கட்ரமணராவ் ஆகியோர் நிர்வாகக் குழு உறுப்பினர்களாகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். புல மாணவர்கள் இச்சங்கத்தில் உறுப்பினர்களாக சேர்ந்தனர். சென்னைஜனசங்கத்தின் நோக்கங்கள்:

1) சுதேசிப் பொருட்களைப் புறக்கணித்தல்
2) தேசியக் கல்வியைப் பரப்புதல்
3) பள்ளிகளில் இளைஞர்களுக்கு உடற்பயிற்சி அளித்தல்
4) இளைஞர்களிடையே விழிப்புணர்வை உருவாக்கல்
5) சுதேசி இயக்கக் கூட்டங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்தல்

6) சங்க உறுப்பினர்களை அதிகரித்தல். சென்னை ஜனசங்கம் 1912 வரை செயல்பட்டு தமிழ்நாட்டு சுதேசி இயக்கத்தை முன்கொண்டு சென்றது.

பாரதியார்

1904 ஆம் ஆண்டு பாரதியார் "சுதேசமித்திரன்" பத்திரிக்கையின் துணை ஆசிரியர் பொறுப்பேற்றதிலிருந்து அவருடைய பத்திரிக்கை வாழ்க்கையோடு அரசியல் வாழ்க்கையும் துவங்கியது எனலாம். வங்கப் பிரிவினையை எதிர்த்து வங்கத்தைப் பாராட்டி அவர் எழுதிய முதல் கவிதையை அப்பத்திரிக்கையில் வெளியிட்டார் (1905 செப்.15). வாரணாசி காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு சென்னை திரும்பும் முன்னர் கல்கத்தா சென்று சுவாமி விவேகானந்தரின் பிரதம சிஷ்யையான சகோதரி

நிவேதிதையை சந்தித்தார். வங்கப் பிரிவினை எதிர்ப்பிலே பிறந்த சுதேசி இயக்கத்தை ஆர்வத்தோடு வரவேற்றார் பாரதியார். பக்கிம் சந்திரரின் "வந்தே மாதரம்" பாடலைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து சக்ரவர்த்தினி" மாத இதழில் வெளியிட்டார். தாயே வந்தே மாதரம்" என்ற பாடலையும் புனைந்தார். ஜி.சுப்பிரமணிய ஐயர் சுதேசி இயக்க வளர்ச்சிக்கென நிதி திரட்டும் முயற்சியில் தீவிரமாக ஈடுபட்ட போது அவரது நடவடிக்கையை ஆதரித்தும் பாராட்டியும் இந்தியா" பத்திரிகையில் எழுதினார். வ.உ.சி. வாங்கிய கப்பல்களை பாரத தேவி பெற்றெடுத்த இரண்டு தவப் புதல்வர்கள் என்று வர்ணித்தார்.

தமிழ் நாட்டுத் தீவிரவாதிகளின் பிரதிநிதியாகத் திகழ்ந்தவர் பாரதியார். அவரது இந்தியா பத்திரிக்கை தீவிரவாதக் கட்சியினரின் போர் முரசாக ஒலித்தது. 1906 டிசம்பர் மாதம் நடைபெற்ற கல்கத்தா காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டார் பாரதியார். அக்கூட்டத்தில் தலைவராக டெட் என்ற ஆங்கிலேயரை நியமிக்க வேண்டும் என்ற மிதவாதிகள் மேற்கொண்ட முயற்சியை மூடத்தனம்" என்று கண்டித்தார். அதே போன்று தீவிரவாதிகள் வெளிநாட்டுப் பொருள்களைப் புறக்கணிக்க வேண்டும் என்று கல்கத்தா காங்கிரசில் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை எதிர்த்த மிதவாதிகளையும் சாடினார். தென்னகத்துக்கு வருகை தந்த வங்கத்து தீவிரவாதிகளின் தலைவரான பிபின் சந்திரபாலரை பாரதியார் ஆந்திராவுக்குச் சென்று சந்தித்து சென்னைக்கு அழைத்து வந்தார் (1907 மே). லாலா லஜபதிராய் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்ட போது ஆங்கிலேய அரசாங்கத்தைக் கண்டித்தும், இராயின் தியாகத்தைப் பாராட்டியும், லஜபதிராய் துதி, லஜபதிராய் பிரவாபம் என்ற கவிதைகளைப் புனைந்தார். மிதவாதிகளைக் கேலி செய்தும், தீவிரவாதிகளைப் புகழ்ந்தும் பல பாடல்களை இயற்றினார் பாரதியார். சூரத் காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு திரும்பிய பாரதியார் அங்கு மிதவாதிகளுக்கும்

தீவிரவாதிகளுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட அமளி பற்றி விரிவாக எழுதினார். “எங்கள் காங்கிர யாத்திரை” என்ற நூலை வெளியிட்டார். “புதிய கட்சியினரின் கோட்பாடுகள்“ என்ற திலகரின் ஆங்கிலச் சொற்பொழிவைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தார்.

தேசிய தீவிரவாதிகள் கட்சியின் தென்னகச் செயலாளரான வ.உ.சி. தீவிரப் பிரச்சாரத்திலும் போராட்டத்திலும் ஈடுபட்டிருந்த போது அவரின் அழைப்பின் பேரில் நெல்லை கலெக்டர் விஞ்ச்சை சந்தித்ததை “தேசபக்தனுக்கு ஆங்கிலேயன் சொன்னது“ ஆங்கிலேயனுக்கு தேசபக்தன் சொன்னது“ என்ற தலைப்பில் பாடினார். வ.உ.சி., சிவா ஆகியோரைக் கைது செய்து சிறையில் அடைத்துப் பின்னர் அவர்கள் மீது வழக்கு தொடரப்பட்ட போது பாரதியார், நெல்லையிலேயே தங்கியிருந்து பல நாட்கள் நீதிமன்றத்திற்கே சென்று வழக்கு விசாரணையைக் கவனித்து வந்ததோடில்லாமல் வ.உ.சி., சிவா ஆகியோருக்குச் சார்பாக சாட்சி சொல்லவும் தயாராகி இருந்தார். வழக்கு முடிந்தபின் வ.உ.சி.க்கு நாற்பதாண்டும், சிவாவுக்குப் பத்தாண்டும் சிறை தண்டனை விதிக்கப்பட்ட போது நீதிபதி பின்ஹேயின் தீர்ப்பை எதிர்த்தார் பாரதியார். அதற்காக இந்தியா“ பத்திரிக்கை ஆசிரியரைக் கைது செய்ய உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. அப்பத்திரிக்கையின் அசிரியர் எம்.ஸ்ரீனிவாசன் கைது செய்யப்பட்டு ஐந்தாண்டுகள் சிறை தண்டனை பெற்றார். சிறை செல்வதைத் தவிர்க்க விரும்பிய பாரதியார் புதுச்சேரியில் தஞ்சம் புகுத்தார் (1908 ஜூன்).

தனது 27வது வயதில் புதுவை புகுந்த பாரதியார் சிதம்பரனாரும், சிவாவும் சிறையில் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டதை அறிந்து குமுறினார், பதறினார், பாடினார். இந்தியாவிற்கு பிரிட்டிஷார் வழங்கிய மார்லிமிண் டோ சீர்திருத்தத்தை கேலி செய்தார். வாஞ்சிநாதன் ஆஷைக் கொலை செய்த

செய்தி கேட்டு அதிர்ச்சியுற்றார். அதை ஒரு துரதிஷ்டமான சம்பவம், எதிர்பாராத விபத்து" என்று வர்ணித்தார். ஆஷ் கொலையை வன்மையாகக் கண்டித்து எழுதினார் பாரதியார். அவருக்கு அரசியல் கொலையிலும், ஆயுதப் புரட்சியிலும் நம்பிக்கையில்லை. புதுவை வாசம் பாரதியாரை தேசியக் கவிஞராகவும், இலக்கியப் படைப்பாளியாகவும், உரைநடை, கட்டுரையாளராகவும் தத்துவஞானியாகவும், மனிதாபிமான முனிவராகவும் மாற்றியது. புதுவைப் புகலிட வாழ்க்கையில் சலிப்புற்று தனது மனைவி மக்களோடு தமிழ்நாடு திரும்பிய பாரதியார் கைது செய்யப்பட்டு கடலூர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார் (1918 டிசம்பர்). நோய்வாய்ப் பட்ட பாரதியார் சில வாரங்களில் நிபந்தனையின் பேரில் விடுவிக்கப்பட்டார். 1919 மார்ச் மாதம் ரௌலட் சட்டம் எதிர்ப்பு பற்றித் தமிழ்நாட்டுத் தலைவர்களுடன் பேச சென்னை வந்த காந்தியடிகளை சந்தித்துப் பேசினார் பாரதியார். மிதவாதியான பாரதியார் தீவிரவாதியாக மாறி பயங்கரப் புரட்சி வழியைத் தவிர்த்து அகிம்சாவாதியானார். அவரது தேசபக்திப் பாடல்கள் மக்களிடையே நாட்டு விடுதலையுணர்ச்சிப் பெருக்கை ஏற்படுத்தின.

அன்னிபெசன்ட் அம்மையாரின் சுயாட்சி முறை (ஹோம் ரூல்) இயக்கம்

1847ம் ஆண்டு பிறந்த அன்னிபெசன்ட் அம்மையாரின் இயற் பெயர் உட் (000) என்பதாகும் . இவர் தனது திருமண வாழ்வில் மனநிறைவு கொள்ளாமல் , தனது வாழ்நாளை மனிதகுலச்சேவைக்கு அர்ப்பணிக்க எண்ணம் கொண்டார் . எனவே இவர் , .899ம் ஆண்டு இந்தியாவிற்கு வந்தார் . இவர் இந்தியாவில் தங்கியிருக்கும் பொழுது, சென்னை அடையாறிலோ அல்லது காசியிலோ தங்கியிருந்தார் . 1907ம் ஆண்டு வரை, இந்தியாவை விட்டு அடிக்கடி வெளிச்சென்று, பிரம்மஞானசபைக்காகப் பல சிறப்புச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தி வந்தார் . இந்தியாவில் பிரம்மஞான சபையின் தலைமையிடமாக அடையாறு விளங்கி வருகிறது. 1898ம் ஆண்டு, இவர் காசியில்

மத்திய இந்துக்கல் லூரியை நிறுவினார் . இந்த அம்மையார் , அரசியல் நடவடிக்கைகளை விடசமுதாயச் சீர்திருத்தத்திலேயே அதிகம் நாட்டம் காட்டினார் . அககாலத்தில் நடந்து வரும் அரசியல் ஆர்ப்பாட்டங்களால் நாட்டின் ஒழுங்கு கெட்டு விடுகிறது என்ற கருத்தை இவர் கொண்டிருந்தார் .

பிரம்மஞான சபையை நிறுவிய கர்னல் ஹென்றி ஸ்டீல் ஓல்காட் (0010061 Henry Steele Olcot) என்பவர் 1907ம் ஆண்டு இறந்து விட்டார் . இவரின் விருப்பப்படி இவருக்கு அடுத்து, அன்னிபெசன்ட் அம்மையார் , பிரம்மஞான சபையின் தலைமைப் பொறுப் பை ஏற்றுக் கொண்டார் . இதிலிருந்து, இவர் பிரம்மஞான சபையின் பணிகளுக்காகத் தன் முழு நேரத்தையும் செலவிடலானார் . 7913ம் ஆண்டு, சென்னையில் இவர் ஆற்றிய எட்டு சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள் அனைத்தும் தொகுக்கப்பட்டு "இந்தியாவே விழித்தெழு" என்னும் தலைப்பில் வெளியிடப்பட்டன. இவர் தனது சொற்பொழிவுகளில் , இந்தியர்கள் தங்களது சிறப்பு வாய்ந்த பழம்காலத்தை நினைவில் கொள்ள வேண்டுமென்றும் , இத்தகு சிறப்பு வாய்ந்தநாடு, தது புதல்வர்களின் தவறினால் தான் வரலாற்றில் உரிய இடத்தை பெற முடியாமல் போக முடியமே தவிர, வேறு எந்தச் சக்தியும் இந்நாட்டை மங்கச்செய்ய முடியாது என்றும் எடுத்தக் கூறி வந்தார் . இந்திய நாட்டுப் பண்டிதர்களையும் மிஞ்சும் வண்ணம் பழங்காலத்தில் இந்து இலக்கியங்களில் தோர்ச்ச பெற்றிருந்த அன்னிபெசன்ட் பகவத்கீதையை ஆங்கில மொழியில் மொழி பெயர்த்தார் . அத்தோடு மேற்கு நாட்டினார் கற்றுப் பயன்பெறத்தக்க அளவில் , இந்தியாவிற்கென்று தனிப் பண்பும் , தனிச் சிறப்புகளும் உண்டு என்று இவர் போதித்து வந்தார் .

இந்த அம்மையார் , 1908ம் ஆண்டு முதல் 1914ம் ஆண்டு வரை பிரம்மஞான சபையின் தலைவி என்ற முறையில் பலமுறை இலண்டன் சென்று வந்தார் . அதுசமயம் , ரெட்மாண்ட் என்பவர் அயர்லாந்தில் நடத்திவந்த சுயாட்சி முறைக்கான

இயக்கத்தைத் தெரிந்துகொண்டு, அதுபோன்ற இயக்கத்தை இந்தியாவில் துவக்க எண்ணம் கொண்டார் . 4 இதன் விளைவால்தான் ஆண்டு, இவர் இந்திய அரசியலில் தலையிட வேண்டியிருந்தது. சுயாட் 9 முறைக்கான இயக்கத்தைத் தீவிரமாக முடுக்கி விடுவதற்காக இவர் நாடு முழுவதும் பல அமைப்புகளை ஏற்படுத்தி, சுயாட்சி முறை பற்றித் தகவல்கள் தரும் பல துண்டுப் பிரசுரங்களை வெளி யிட்டு, நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் பல சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தி, மக்களை எழுச்சியுறச் செய்தார் . 7916ம் ஆண்டு, இந்த இயக்கம் வலுப்பெற்று இயங்கச் தொடங்கியது. இதே ஆண்டு, இத்த அம்மையாரின் முயறசியினால் , இந்தியத் தேசீய இயக்கத்தின் தீவிரவாதிகளுக்கும் , மிதவா திகளுக்கும் இடையே இணக்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

அன்னிபெசன்ட்டும் காந்தியடிகளும் :

காந்தியடிகளின் ஒத்துழையாமை இயக்கமும் , சட்டமறுப்பு இயக்கமும், அன்னிபெசன்டிற்கு ஏற்புடையதாக விளங்கவில்லை. இவ்வியக்கங்கள், மக்களிடையே ஒழுங்கீன த்தையே வளர்க்கும் என இவர் எண்ணினார். காந்தியடிகளின் இயக்கங்கள், அவர் எதிர்பார்த்த விளைவுகளைப் பெற்றுத் தரவில்லை என்றும், அதற்குக் காரணம் காந்தியடிகள், ஒரு சாதாரண மனிதனின் இயல்பினைத்தெரித்து கொள்ளாமல், அவர் கனவுகண்ட் இலட்சியங்களை அடைவதிலேயே நாட்டமுடையவராயிருந்தார் என்றும் அன்னிபெசன்ட் அம்மையார் கருதினார்.

அன்னிபெசன்டின் முயற்சிகள்

இவர் 1914ம் ஆண்டு சனவரி ந்தேதி சென்னையில் 'சாமன்வீல் , என்ற வாரப்பத்திரிக்கையைத் துவக்கினார் . இதே ஆண்டு, “மெட்ராஸ் ஸ்டான்டர்டு”” என்னும் ஆங்கிலத் தினசரியை விலைக்கு வாங்கி, அதற்கு “நியூ இந்தியா"” என்று பெயர் மாற்றம் செய்தார் . தனது சுயாட்சி கோட்பாட்டிற்கு ஆங்கிலப் புரட்சி

வழிமுறைகளைக் கையாண்டு, தாதாபாய் நௌரோஜி போன்றவர்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெற்றார் . போராடடங்களே ஆங்கிலேய அதிகாரவர்க்கத்தினரின் கவனத்தை ஈர்க்க வல்லது என்றும் , வங்கப் பிரிவினையை ஆங்கிலேயர்கள் விலக்கிக் கொண்டதற்குப் போராட்டமே காரணம் என்றும் அன்னிபெசஒ ட் கருதினார். இவரது கோட்பாடுகளைச் சென்னை மாநிலத்தில் பரப்புவதற்கு, 0.8. இராமசாமிஅய்யரும் , &. ரங்கசாமிஅய்யங்காரும் பேருதவி புரிந்தார்கள் இவரது கருத்துகளை அச்சு வடிவிலே வெளியிடுவதற்கு, 'இந்து" பத்இரிக்கையின் ஆசிரியர், 8. கஸ்தூரிரங்க அய்யர் அவர்கள் உதவியாக இருந்தார்கள் . இவர்களது முயற்சியால், இந்தியாவின் எதிர்காலம் என்னவாகும் என்னும் வினா படித்த இளைஞர்களிடையே எழலாயிற்று. சுயாட்சிக் கோட்பாடு ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஒராண்டு காலத்திற்குள் தமிழகத்தில் இதற்காக 63 களைகள் உருவாயின. **நியூ இந்தியா " பத்திரிக்கையின் விற்பனை பன்மடங்கு கூடியது. 1917ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் 7000 மாக இருந்த சுயாட் ச9 இயக்கத்தின் உறுப்பினர் எண்ணிக்கை, டிசம்பர் மாதத்திற்குள் 27,000 மாக உயார்ந்தது. இந்த அம்மையாரின் தீவிர தடவடிக்கைகளால், இவரும் , இவரது செயலாளர் ஜார்ஜ் அருந்தேல் என்பவரும் , பொருளாளர் 8. 1. வாடியா என்பவரும் சிறையிலே அடைக்கப்பட்டார்கள் . இவர்களை, சிறையிலிருந்து விடுவிக்க நாடு தழுவிய போராட்டத்தை நட்த்த வேண்டுமென்று, காங்கிரஸ் கட்சி எண்ணியது. இந்த உணர்வு சென்னையில் அதிகமாச இருந்தது. ஆனால் சென்னை பிரதேசக் காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு, போராட்டத்திற்கு முன், சாத்தியமான எல்லா சட்ட நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து அவர்களை விடுவிக்க முயலவேண்டுமென்று சீனிவாச சாஸ்திரி ஆலோசனை கூறினார் . இந்நிலையில் மாண்டேகு அவர்கள் , சென்னை அரூற்கு ஆலோசனை நல்கியதின் பேரில் , மூன்று மாதம் கழித்து, 1917 ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் , அவர்கள் விடுதலைசெய்யப்பட்டார்கள் .

இந்நிகழ்ச்சிகளின் மூலம் அன்னிபெசன்ட்டின் புகழ் மேலும் பரவலாயிற்று. இதன் விளைவால் , 1917ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் , கல்கத்தாவில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மாநாட்டிற்குத் தலைவராகத் தோர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் . இந்தியரல்லாத ஒருவர் காங்கிரஸ் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது இதுவே கடைசியாகும் . என்றாலும் , சிறைவாழ்க்கைக்குப் பிறகு, இந்த அம்மையார் , தீவிரமான போராட்டங்களையும் , நடவடிக்கைகளையும் வெகுவாகக் குறைத்துக் கொண்டார் .

1919ம் ஆண்டு, மாண்டேகு-செம்ஸ்போர்டு சீர்திருத்தம் ஏற்பட்டது. இச்சீர்திருத்தக்தமிூனல்ம் , சட்டசபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுச் சென்றவர்களை அன்னிபெசன்ட் கடுமையாகத் தாக்கினார் . இவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு முன்பு, பல வியக்கத்தகு வாக்குறுதிகளை அள்ளிவீச, சிங்கமென கர்ஜிப்பார்கள் . ஆனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு, முழங்கிய உறுதிமொழிகளை மறந்துவிட்டு, பெட்டிப்பாம்பாக அடங்கி விடுவார்கள் என்று அன்னிபெசன்ட் சாடியிள்ளார்." இந்தியாவிற்கு முழுச்சுதந்திரம் வேண்டுமென்கூலும் , அது முழுவதுமாகப் பிரிட்டனிடமிருந்து விலகக் கொள்ளக் கூடாது. இந்தியா, பிரிட்டனுடன் காமன்வெல்த் நாட்டு உறவினை வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்தியாவும் , பிரிட்டனும் இணைந்து செயல் உலக அரசியலில் பெரும் சாதனைகளைப் புரியலாம் என்றெல்லாம் அன்னிபெசன்ட் கருதினார் . அன்னிபெசன்டின் இக்கருத்துகளை பல இந்தியத்தேசீயத் தலைவாகள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. சென்னை- யில் 5. சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் அன்னிபெசன்டைக் கடுமையாகத் தாக்கினார்கள் . காங்கரஸ் கட்சியில் இவருக்குச் செல்வாக்குக் குறைந்ததினால் , 1919ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் சென்னை பிரதேச காங்கரசலிருந்து இவர் ராஜினாமா செய்ய வேண்டியிருந்தது . ஆந்திராப் பகுதியிலுள்ள தெலுங்கு பிராமணர்கள் , தங்களது நலன்களும் உரிமைகளும் முழு அளவில் பாதுகாக்கப்பட் வேண்டுமென்றால், தமிழகத்துக் கிளையிலிருந்து விடுபட்டு,

தங்களுக்கென்று Bons Hear இருந்துவிட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, 1913ம் ஆண்டு மே மாதம் குண்டூர் மாவட்டத்தில் பாபதா என்ற இடத்தில் தனியாகத் தெலுங்கர்களுக்கென ஒரு காங்கிரஸ் கிளையைத் துவக்கி- னார்கள் . இதிலிருந்து கனியாகத் தெலுங்கு மாநிலத்தையும், தெலுங்கர்களுக்கென்று கனிப் பல்கலைக்கழகத்தையும் , அமைக்கவும் இவர்கள் திட்டமிட்டார்கள் . தெலுங்கர்களின் இம்முயற்சிகளுக்குக் காங்கரஸ் கட்சி 1917ம் ஆண்டு ஏப்ரல் சந் தேதி அனுமதி அளித் - தது. ஆனால் 1916ம் ஆண்டிலேயே, அன்னிபெசன்ட் அம்மையாரும் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த அவர்களின் தோழர்களும் , தெலுங்கர்களின் இம்முயற்சியை எதிர்த்தார்கள் . மொழிவழி அடிப்படையில் , நாடுகள் துண்டுபடுத்தப்படுவதை அன்னிபெசன்ட்டின் இயக்கம் ஆதரிக்க வில்லை அன்னிபெசன்ட்டின் சுயாட்சி இயக்கம் வெற்றி பெறுமேயானால் , அரசியல் உலகில் பிராமணர்கள் செல்வாக்குப் பெற்று விடுவார்கள் என்று பிராமணரல்லாத, உயர்சாதியினர் எண்ணி, அதன் காரணமாக நீதிக்கட்சி என்ற ஒன்றைத் துவக்கினார்கள் . எனவே அன்னிபெசன்டின் இயக்கம், மறைமுகமாக, பிராமணரல்லா தோரின் கட்சியை வலுப்படுத்தியது என்று கூறலாம் .

ஒத்துழையாமை இயக்கம்

சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தின் பொறுப்பு அவருக்கு வழங்கப்பட்டவுடன், காந்தி உசோய் இர்வின்க்கு உப்பு வரியை ஒழிப்பது குறித்தும், இராணுவச் செலவை குறைத்தல் மற்றும் அரசியல் கைதிகளை விடுவித்தல் போன்ற செயல்களுக்கு அவருக்கு பொறுப்பு வழங்குமாறு கடிதமொன்றை எழுதினார். எனினும், இர்வின் பிரபு இந்தக் கடிதத்திற்கு பதிலளிக்கவில்லை. காந்தியால் பிரிட்டிஷாருக்கு எதிராக சட்ட மறுப்பு இயக்கம் வெடித்ததற்கு இது ஒரு காரணமாக இருந்தது. மார்ச் 12, 1930 அன்று காந்தி சர்தாரி ஆசிரமத்திலிருந்து டான்டியிலுள்ள கடலுக்கு 72 பின்தொடர்பவர்களுடன் சென்றார். அவர்களை உற்சாகப்படுத்த,

ஊர்மக்களும் அவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டனர். காந்தி அவர்களை கடந்து நடந்து சென்ற போது, மக்கள் இயக்கத்திற்கு அடையாளமாக, ஒரு சார்ஸ்கியின் மீது நுற்கப்பட்ட கட்டுக்கதையை உருவாக்கினார்கள். ஏப்ரல் 6 ம் தேதி, காந்தி கிண்டி கடலில் அடைந்த பிறகு, உப்புச் சட்டத்தை உடைப்பதற்கான அடையாளமாக கடலோரத்திலிருந்து சில உப்பு எடுத்தார். உப்பு மக்களுக்கு அடிப்படை தேவை மற்றும் உப்பு வரி ஏழை மக்களுக்கு எதிராக இருந்தது என்று அவர் நம்பியதால் காந்தி இந்த சட்டத்தை உடைக்க முடிவு செய்தார். காந்தியினால் ஈர்க்கப்பட்ட மக்கள், நாடு முழுவதும் உப்பு உற்பத்தி செய்யத் தொடங்கினார்கள்.

மெட்ராஸிலிருந்து மகாராஷ்டிரா வரை வங்காளம், அஸ்ஸாம் முதல் கராச்சி வரை தொண்டர்கள் கவனமாக திட்டமிடலின் மூலம் இயக்கத்திற்கு பெரிய அளவில் பணியமர்த்தப்பட்டனர், விரைவில் இந்த திட்டம் தீ பொறி போல் பரவியது. ஆதரவாளர்கள் பெஷாவர் நகரில் மிகப்பெரிய ஆர்ப்பாட்டத்தை மேற்கொண்டனர். கான் அப்துல் க.ஃபார் கான், குவாய் கித்மாட்கர் போன்ற தலைவர்களின் செயல்பாடுகளால் இந்தப் பகுதி செய்திகளில் வெளிவந்தது. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இந்த இயக்கத்தைப் பற்றி எச்சரிக்கையை தெரிவிக்க ஜவஹர்லால் நேரு உள்ளிட்ட தலைவர்களை ஏப்ரல் 14ம் தேதி கைது செய்தார்கள். நேருவை கைது செய்வதை கண்டித்து சென்னை, கல்கத்தா, கராச்சி ஆகிய பகுதிகளில் ஆர்ப்பாட்டம் வெடித்தது. அந்த இயக்கத்திற்கு இத்தகைய பரவலான ஆதரவு எதிர்பார்க்கப்படவில்லை என்று காலனிய அரசாங்கம் பெரும் எண்ணிக்கையினரின் எதிர்வினையால் வியப்படைந்தது. 1930 மே மாதம் காந்தியை காவல்துறையினர் கைது செய்ய முடிவு செய்தார்கள். ஆனால் இந்த முடிவை தவிர்க்க இயக்கம் தூண்டிவிட்ட தீவிபத்தில் அதிக எரிபொருள் சேர்க்கப்பட்டது. சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தின் மிக முக்கியமான அம்சம் நாட்டின் இளைஞர்களிடையே, குறிப்பாக

மாணவர்கள், மற்றும் பெண்களிடம் அதிக ஆதரவைப் பெற்றது. பெண்கள் தலைமையிலான குழுக்கள் மதுபானங்களையும் வெளிநாட்டுப் பொருட்களையும் விற்ற கடைகளின் மீது தாக்குதல் நடத்தினார்கள். அரசாங்கம் இவற்றை நிறுத்தச் சென்று குடிமக்களின் குடியுரிமைச் சுதந்திரங்களை கட்டுப்படுத்தக் கட்டளை பிறப்பித்தது. மாகாணங்களில் சட்ட மறுப்பு அமைப்புகளுக்கு தடை விதிப்பது எனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

1930 ஜூன் மாதம் காங்கிரஸ் செயற்குழுவிற்கு தடை விதிக்கப்பட்டு அதன் தலைவர் மோதிலால் நேரு கைது செய்யப்பட்டார். ஆகஸ்ட் மாதத்திற்குள், உள்ளூர் காங்கிரஸ் குழுக்களுக்கும் தடை விதிக்கப்பட்டது. சட்ட ஒத்துழையாமை இயக்கம் இந்த விவகாரங்கள் அனைத்தும் சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தின் ஒரு பகுதியாகவே மாறிவிட்டன. அப்போது தான் சைமன் கமிஷன் தனது அறிக்கையை வெளியிட்டது. ஒரு காலத்தில் அரசாங்கம் அடக்குமுறையின் சின்னமாக மாறி, தேசிய இயக்கதில் அதன் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது.

எதிர்பார்ப்புகளுக்கு மாறாக, சைமன் அறிக்கை இந்தியாவிற்கு அரசுரிமை அந்தஸ்து கொடுப்பது பற்றி ஏதும் குறிப்பிடவில்லை. இதன் மூலம் பல தேசியவாத தலைவர்கள் பிரிட்டிஷ் அரசுக்கு எதிராக நேரடியாக திரும்பினர்கள். அதைத் தொடர்ந்து, அரசுரிமை அந்தஸ்து வழங்குவது குறித்து விவாதிக்க வட்ட மேஜை மாநாட்டிற்கு வைஸ்ராய்க்கு அழைப்பு விடுத்திருந்தது. மோதிலால் நேருவும், ஜவஹர்லால் நேருவும் பிரிட்டிஷ் அரசால் முன்வைக்கப்பட்ட கோரிக்கையை விவாதிக்க காந்திக்கு அழைப்பு விடுத்தார்கள். ஆனால், காங்கிரஸ் மற்றும் காங்கிரஸ் தலைவர்களிடையே எந்த மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. நவம்பர் 1930 அன்று லண்டனில், இந்திய தலைவர்களுக்கும் பிரிட்டிஷ் அரசுக்கும் இடையே முதல் வட்டமேசை மாநாடு நடைபெற்றது. ஆனால் காங்கிரஸ் தலைவர்கள்

கூட்டத்தில் இருந்து விலகி விட்டார்கள். காங்கிரஸ் தலைவர்கள் இல்லாததால், இந்தியர்களுக்கும் பிரிட்டிஷ் அரசுக்கும் இடையே பேச்சுவார்த்தை இருக்காது என்று உணரமுடிந்தது. அடுத்த மாநாடு ஓராண்டு கழித்து திட்டமிடப்பட்டிருந்தது.

ஜனவரி 25, 1931 அன்று அரசு காந்தியை விடுதலை செய்தது. எந்த நிபந்தனைகளையும் விதிக்காமல் காங்கிரஸ் செயற்குழு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் விடுவிக்கப்பட்டனர். எனினும், அடுத்த வட்டமேஜை மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள வைஸ்ராய் அளிக்கும் சலுகை குறித்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் தலைவர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டனர். பல்வேறு கலந்துரையாடல்களுக்கு பின்னர், வைஸ்ராயுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தும் பொறுப்பு காந்திக்கு வழங்கப்பட்டது. இரண்டு வாரங்கள் வரை காந்தி, பிரபு இருவருக்கும் இடையே விவாதங்கள் நடந்து கொண்டிருந்தன. 1931 மார்ச் 5ம் தேதி காந்தி-இர்வின் உடன்படிக்கை இறுதியாக கையெழுத்திடப்பட்டது.

இந்த ஒப்பந்தத்தின் நிபந்தனைகள் பின்வருமாறு:

- வன்முறை அற்ற போராட்டங்களுக்கு கைது செய்யப்பட்ட அனைத்து மக்களையும் உடனடியாக விடுதலை செய்ய வேண்டும்.
- மக்களிடம் இருந்து வசூலிக்கப்பட்ட அபராதத் தொகை திரும்ப செலுத்தப்பட வேண்டும்.
- பறிமுதல் செய்யப்பட்ட நிலம் இன்னும் விற்கப்படவில்லை என்றால் விவசாயிகளுக்கு திருப்பி அளிக்கப்பட வேண்டும்.
- இராஜினாமா செய்திருந்த அரசாங்க ஊழியர்கள் மென்மையாக நடத்தப்பட வேண்டும்.
- கடலோர கிராமங்க் ளுகக்கு உபப்பு செயய் உரிமையை கொடுகக் வேணடும்.

- அமைதியான மற்றும் ஆக்கிரோஷமான மறியல் செய்ய உரிமை வழங்க வேண்டும்.

ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடப்பட்ட பிறகு சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தை விலக்கிக் கொள்ள காங்கிரஸ் முடிவு செய்தது. அடுத்த வட்டமேஜைமாநாட்டில் அதன் பங்கேற்பையும் உறுதி செய்தது. இருப்பினும், பல தேசியவாதத் தலைவர்களின் தீர்ப்பின் படி, இந்த ஒப்பந்தம் ஒரு யுத்தத்தை, தற்காலிகமாக நிறுத்துவதாக மட்டுமே இருந்தன. இருப்பினும் மற்றொரு பிரிவின் தலைவர்கள் இந்தத் தீர்வு தேவையற்றது என்று கூறினார்கள். இந்த கருத்து வேறுபாட்டின் காரணமாக, செயல்வீரர்கள் புரட்சிகர இரகசிய சமூகங்களின் வடிவத்தில் பல தீவிரமான நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்தார்கள்.

மார்ச் 1931 ல் கராச்சியில் நடந்த காங்கிரஸ் கூட்டத்தில், காங்கிரஸ மீண்டும் பூர்ணா ஸ்வராஜுக்கு அழைப்பு விடுத்தது. இருப்பினும், இர்வின் மற்றும் காந்திக்கு இடையே உள்ள ஒப்பந்தத்திற்கு அக்கட்சி ஆதரவளித்தது. கராச்சியில், காங்கிரசு இந்தியாவின் அரசியலமைப்பின் கட்டமைப்பைத் தயாரிக்கத் தொடங்கியது, இருந்தாலும் அந்த ஒப்பந்தம் இந்தியாவுக்கு சுதந்திரம் அளிப்பதைப் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் தேசிய பொருளாதாரக் கொள்கை தொடர்பான தீர்மானங்கள் இந்த அமர்வில் அங்கீகரிக்கப்பட்டன. இந்த தீர்மானங்கள், தேசிய இயக்கத்தின் வரலாற்றில், சுதந்திரப் பேச்சுரிமை, சுதந்திரமான பத்திரிகைகள், சங்க சுதந்திரம் போன்ற பிரச்சினைகளில் இந்திய பொருண்மைகளைப்பற்றி முதல் தடவையாக பேசியது. மத விஷயங்களில் நடுநிலை வகித்தவை, சட்டம், உலகளாவிய வயதுவந்தோர் வாக்குரிமை, இலவச மற்றும் கட்டாய ஆரம்பக் கல்வி மற்றும் இதர பல

அம்சங்கள் போன்றவை இந்த தீர்மானத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள பிற விதிகள் ஆகும்

ஆகஸ்ட் 1931 இரண்டாவது வட்டமேசை மாநாட்டிற்காக காந்தி லண்டனுக்குப் பயணம் மேற்கொண்டார். இதற்கிடையில் வில்லிங்டன், இர்வின் பிரபுவிற்கு பதிலாக மாற்றி அமைக்கப்பட்டார். எனினும், இந்த வட்ட மேசை மாநாட்டில் நடந்த விவாதங்கள், இந்தியாவிற்கு சாதகமாக போகவில்லை. 1931 டிசம்பரில் லண்டனில் இருந்து திரும்பிய புதிய வைஸ்ராய் காந்தியை சந்திக்க மறுத்துவிட்டார். இந்திய மக்களின் பிரதிநிதிகளாக காங்கிரஸை அங்கீகரிக்க பிரிட்டிஷ் அரசு மறுத்தது. மேலும், ஜவஹர்லால் நேருவைக் கைது செய்தன் மூலமும் வடகிழக்கு எல்லைப்புற மாகாணத்தில் குடாய் கிட்மத்கார் இயக்கத்தின் முன்னணித் தலைவராக இருந்த அப்துல் க.ஃ.பார் கானை கைது செய்வதன் மூலம் அரசாங்கம் தனது அடக்குமுறை வழிகளுக்கு திரும்பியது.

எனவே, புதிய வைஸ்ராய், காந்தி உடன் மேலும் எந்த பேச்சுவார்த்தையும் நடத்த மறுத்துவிட்டதால் காங்கிரஸ் சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தை மீண்டும் தொடங்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. ஜனவரி 1932 ல் காந்தி கைது செய்யப்பட்டார். அரசாங்கம் மீண்டும் மக்களின் குடியுரிமைகளை குறைத்தது. இதனை தொடர்ந்து உரிய சொத்துக்களை வழங்கி மக்களை காவலில் வைக்கும் உரிமையை அரசு பெற்று இருந்தது. அத்தகைய அதிகாரங்களை கொண்டு, அரசாங்கம் காங்கிரசின் அனைத்து முக்கிய தலைவர்களையும் சிறையில் அடைத்தது. இதை வைத்து, அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து பொதுமக்கள் ஆர்ப்பாட்டங்களில் ஈடுபட்டனர். மதுபான கடைகள், வெளிநாட்டு பொருட்களை விற்கும் கடைகளின் மீதும் மறியல் செய்தனர். இருப்பினும், அரசாங்கம் இன்னும் அதிக சக்தியுடன் நடந்து கொண்டது. காங்கிரஸுக்கு தடை விதித்து, ஏராளமான மக்கள்

சிறைபிடிக்கப்பட்டார்கள். மேலும் காந்திய ஆசிரமங்களைக் காவல துறையினர் ஆக்கிரமித்தனர். ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் தாக்கப்பட்டனர், வரி செலுத்த மறுத்தவர்கள் சிறையிலடைக்கப்பட்டனர், அவர்களது சொத்துக்கள் கைப்பற்றப்பட்டன. இருப்பினும், இந்த இயக்கம் இரண்டு ஆண்டுகளாக தொடர்ந்தது. இந்த இயக்கத்தை காந்தி ஏப்ரல் 1934 அன்று திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டார். மேலும் அவரது அழைப்புக்கு நாட்டு மக்களும் கீழ்ப்படிந்து செயல்பட்டார்கள்.

வேதாரண்யம் உப்பு சத்தியாக்கிரகம்

வேதாரண்யம் உப்பு சத்தியாக்கிரகம் 1930 ஆம் ஆண்டில் மகாத்மா காந்தியின் உப்பு சத்தியாக்கிரகத்தின் ஒரு பகுதியாக நடைபெற்று , இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் முக்கிய பங்களிப்பை வழங்கியது. இந்த சத்தியாக்கிரகத்தின் முதன்மை நோக்கம் ஆங்கிலேய அரசின் உப்பு ஒரீட்டு சட்டத்தை எதிர்ப்பதே ஆகும். ஆங்கிலேயர் அரசு இந்தியர்களுக்கு உப்பு தயாரிக்கவும், விற்கவும் தடை விதித்து அதை அரசின் அடிப்படையான வருவாய் மூலமாக கொண்டிருந்தது. இதன் மூலம் இந்தியர்கள் அடிமைப்படுத்தப்பட்டனர். மகாத்மா காந்தி 1930 ஆம் ஆண்டு தன் டாண்டி உலா மூலமாக இந்த சட்டத்தை எதிர்த்து போராட்டத்தைத் தொடங்கினார்.

இயக்கத்தின் தொடக்கம் மற்றும் துவக்கம்

தமிழ்நாட்டில் சத்தியாக்கிரகத்தை முதன்மை படுத்தி நடத்தியது முக்கியமான தேசியவாதி சி. ராஜகோபாலாச்சாரி (ராஜாஜி) என்பவரே ஆவார். டாண்டி உலாவுக்கு அடுத்து தமிழ்நாட்டில் மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் வகையில் காந்திஜியின் அறைகூவலுக்கிணங்க ராஜாஜி , வேதாரண்யம் நோக்கி உப்பு உலா மேற்கொண்டார். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில்

உள்ள திருச்சியில் தொடங்கி பல்வேறு கிராமங்கள் வழியாக மக்களை ஊக்குவிக்கவும், அவர்களுக்குள் நாட்டுப்பற்றை வளர்க்கவும் மேற்கொண்டது.

இயக்கத்தின் பாதை

மொத்தம் 150 கிமீ நீளம் கொண்ட இந்த பயணத்தில் ராஜாஜியுடன் 100க்கும் மேற்பட்ட தொண்டர்கள் கலந்துகொண்டனர். தங்களது உலா வழியாக மக்கள் மனதில் விடுதலை பற்றிய தாகத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் அரசின் சட்டங்களுக்கு எதிராக அக்கறை உள்ள மனிதர்களை ஒன்று திரட்டி , மக்களை எச்சரித்து, அவர்களின் உரிமைகளை மீட்டெடுக்கும் விழிப்புணர்வை உருவாக்கினார்கள். இதற்காக தூத்துக்குடி , திருச்சி, காரைக்கால் உள்ளிட்ட பகுதிகளை கடந்து, முடிவில் காடையூர் என்ற இடத்தில் சென்றடைந்தனர்.

உப்பு தயாரித்தல் மற்றும் அதன் விளைவுகள்

வேதாரண்யத்தில் உப்பு தயாரித்து, அரசின் சட்டத்தை முறியடிக்கும்போது அவர்கள் உப்பை மக்கள் மத்தியில் பகிர்ந்துகொண்டனர். இதன் விளைவாக ஆங்கிலேய போலீசார் ராஜாஜி மற்றும் பல்வேறு சத்தியாக்கிரக போராட்டக் குழுவினரையும் கைது செய்தனர். இவர்களுக்கு பல்வேறு தண்டனைகள் விதிக்கப்பட்டன. ஆனாலும், இந்த இயக்கம் மக்களின் மனத்தில் ஆழமாக பதிந்தது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இந்தப் போராட்டம் மக்கள் சுதந்திரத்தின் மீதான தாகத்தை ஊட்டியது.

சமூக மற்றும் அரசியல் தாக்கம்

வேதாரண்யம் உப்பு சத்தியாக்கிரகம் தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்லாமல் நாடு முழுவதும் மக்களின் ஒற்றுமையை வலிமைப்படுத்தியது. மக்கள் அதிகாரவாதம் பற்றிய விழிப்புணர்வு மேலும் வளர்த்தது. இந்த உப்பு சத்தியாக்கிரகம்

மக்களிடையே ஏற்ற தரமான புரட்சியை ஏற்படுத்தியது. எனவே இந்தக் காவியம் இந்திய சுதந்திர இயக்கத்தில் மறக்க முடியாத சாதனையாகும்.

சுய மதிப்பிட்டு கேள்விகள்

- தமிழ்நாட்டில் மகாத்மா காந்தியின் பயணம்.
- சுதேசி இயக்கத்தில் வ சிதம்பரம் பிள்ளை மற்றும் பாரதியார் .உ. கொண்டுள்ள பங்கு
- தமிழ்நாட்டில் 'வெள்ளையனே வெளியேறு' இயக்கம்

இயல் - மூன்று

தமிழ்நாட்டில் அரசியல் மற்றும் சமூக விழிப்புணர்வு திராவிடர் சங்கம் :– பிராமணர் அல்லாத இயக்கம் – நீதிக்கட்சி அரசு – சமூக நீதி நடவடிக்கைகள் (சாதி அடிப்படையிலான அரசாணைகள்)– பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கம் – திராவிடர் கழகத்தின் உருவாக்கம் – சமத்துவம் மற்றும் பெண்களின் உரிமைகளை மேம்படுத்த பெரியாரின் சுயமரியாதை பிரச்சாரம்.

நோக்கங்கள்

- திராவிடர் சங்கத்தின் தோற்றம்
- பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கம்
- திராவிடர் கழகத்தின் வளர்ச்சியும், பெண்களின் உரிமைகள்

தமிழக அரசியல் வரலாறு

இந்தியாவின் பிற பகுதிகளுடன் ஒப்பிடும்போது, தமிழ்நாடானது, ஆரோக்கியமான நிர்வாக மற்றும் அரசியல் பண்பாடும், கிட்டத்தட்ட நிலையான பொருளாதார வாழ்வு மற்றும் மிக தொன்மையான காலத்திலிருந்து தற்காலம் வரை தொடர்ச்சியான மரபுகளையும் கொண்டதாகும்தென்னிந்தியாவின் சென்னை . மாகாணம் என்பது) The Madras presidency) ஆங்கிலேயரின் அரசியல் , நிர்வாக தேவைகளுக்காக தோற்றுவிக்கப்பட்டது. சென்னை மாகாணம் கி (ஆ.பொ) .பி .1801- இல் உருவாக்கப்பட்டதுஇந்த மாகாணமானத ., 18 மற்றும் 19ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தற்பொழுதுள்ள மாநிலங்களான ஆந்திரா , கேரளாவின் மலபார் பகுதி , தெற்கு கர்நாடகா, ஒடிசாவின் வடபகுதி முழுவதும் மற்றும் லட்சத்தீவு ஒன்றிய பிரதேசம் ஆகியவை உள்ளடக்கிய பகுதிகளாகும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் சென்னை மாகாணத்தின் அரசியலானது பிராமணர் - பிராமணரல்லாதோரின் மோதல் தொடர்பான ஆதிக்கம் கொண்டதாக இருந்தது . அறிஞர்களும், அரசியல் சிந்தனையாளர்களும் இந்த பிராமணர் – பிராமணரல்லாதோர் என்ற இரு பிரிவினரிடையே உள்ள மோதல்கள்

பற்றி புரிந்து கொள்வது என்பதுதான் தென்னிந்தியாவின் அரசியல் மற்றும் சமூக வாழ்வை புரிந்து கொள்வதற்கு அவசியமானது என்று நம்பினார்கள்.

சென்னை மாகாணம்

அதே நேரத்தில் , சில பிராமணரல்லாத சாதி குழுக்களின் உறுப்பினர்கள் தொழிற்துறை வாணிபம் நிறுவனங்களில் வேலை வாய்ப்பினை கோரினர் . கணிசமான அளவிற்கு, பிராமணரல்லாத சாதிபிரிவினர்கள் கிராமப் புறங்களில் இருந்து மாகாணத்தின் நகர்புறத்திற்கு புலம்பெயர்ந்தனர் , அவர்கள் தங்களின் அடையாளத்தை உறுதி செய்ய விரும்பினார்கள் மற்றும் படிப்படியாக சமூகத்தில், அரசியலில், நிர்வாகத்தில் பிராமணர்கள் அனுபவித்த ஏகபோக அதிகாரம் மற்றும் தனி உரிமை சலுகைகளை சவாலாக நின்று எதிர்த்தனர்.

"திராவிடன்" என்ற வார்த்தை , அறிஞர்கள் மற்றும் தமிழரல்லாதோர் / ஆரியரல்லாத தமிழ் பேசுவோரை அடையாளம் கண்டுகொள்ள பயன்படுத்தப்பட்டதுஅதே . நேரத்தில் பிராமணர்கள் "ஆரியர்கள்" எனவும் வடமொழி நாகரிகத்தின் பாதுகாவலர் எனவும் அடையாளப்படுத்தப்பட்டனர் மற்றும் பிராமணரல்லாதோர் "திராவிடர்கள்"எனவும் அவர்கள் தமிழ்மொழி , பண்பாடு மற்றும் நாகரீகத்தின் பாதுகாவலர் எனவும் கருதப்பட்டனர.

வரலாற்றுக் காலங்களில் சமூக, சமயச் சீர்திருத்தங்கள்

ஆரியர்கள் இந்தியாவில் குடியேறிய காலத்திலிருந்து ஒன்பது பத்தாம் நூற்றாண்டுகளில் இஸ்லாமியர் படைடைத்தி ஆட்சி நிறுவி ஆண்ட காலம் வரை பார்ப்பனர்கள் சில சமயங்களில் ஆட்சியாள ராகவும், பல சமயங்களில் அரசுக்குப் . .இருந்தனர் .பின்பலமாகவும் இந்தக் காலப்பரப்பு முழுதிலும் பார்ப்பனர்களின் அரசியல் செல்வாக்கு, ஆட்சித் துறையில் ஆதிக்கம் முதலியவற்றை எதிர்த்து . எவ்வகைப் போராட்டமும் நிகழவில்லைசமூகச்சீர்திருத்தம் ., பார்ப்பனியச் சடங்கு

முறைகளில் நெகிழ்ச்சி அல்லது எளிமை ஆகியவை கருதி அவ்வப்போது சில இபக்கங்கள் எழுந்தன., சமூக அளவில் பார்ப்பனர் மதச் சடங்கு களால் பெற்றிருந்த உயர்கிலையை எதிர்த்து நேரடித்தாக்குதல் எ துவும். நடைபெறவில்லை .

க்ஷத்திரியரின் எழுச்சி அடக்கப்பெற்நதைப் பரசு ராமன் கதை வர்யிலாகப் புராணங்கள் உறுதி செய்கின்றன நினைவுக் . கெட்டாத காலம் முதல் , காப்பியங்களும் புராணங்களும் , வினை, மறுபிறப்பு போன்ற கோட்பாடுகளைப் பரப்புவதன் வாயிலாக அவை சமூகத்தின் பெரும் பகுதியினரை அவர்களது சமூக, சமய, பொருளா தாரத் தாழ்வு மிலையினை ஒப்புக் கொள்ளச் செய்தன,

ஆரியர்கள் குடியேற்றம் ஒட்டு மொத்தமானதன்று

மேற்குறிப்பிட்ட ஆரியக் கொள்கைகளைக் கண்டனம் செய்யுமள விற்கு முறையான பகுத்தறிவு முயற்சி எதுவும் மேற்கொள்ளப்.பட வில்லை, பொதுவாகத் தென்னிந்தியாவையும், .குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டையும் பொறுத்தமட்டில் பார்ப்பனர் தவிர்ந்த பிற சாதியினர் அனைவரும் திராவிடர்கள் என்ற கருத்தில் ஓரளவு உண்மை இருக்கக் கூடும், சுப்பிரமணியன் போன்ற இக்கால வரலாற்றாசிரியர்கள் பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொண்டு படிப்போரை மனங்கொளச் செய்தல் போன்று, வடபுலத்து ஆரியப் பார்ப்பனர்கள் தங்கள் முழுமையான சாதிய அமைப்புடன் ஒட்டுமொத்தமாகத் தென்னிந்தியாவில் குடியேற வில்லைமாறாக ., அவர்கள் வருணாசிரம அமைப்பை அல்லது சாதியப் பண்பாட்டினை மறைமுகமாக இங்கே அறிமுகட்படுத்தினர்.

ளுக்கும் தொழில்வழிக் குழுக்களுக்கும் சமூக ஏணியில் , மதச்சடங்கு களின் அடிப்படையில் வருணம் அளிக்கப்பட்டது ரச மரபினருக்குச் . *க்ஷத்திரியர் * என்ற அந்தஸ்தும் மரபும் அளிக்கப்பட்டன; வாணிபம் செய்யும் சில சாதியினர் வைசியர்" என்ற பட்டம் பெற்றனர் ; பிற தொழிற் பிரிவினர் அனைவரும்

அவர்களுடைய இடவேறுபாட்டிற் கேற்பச் என்னும் பெரும்பான்மை *சூத்திரர்* பிரிவினுள் சேர்க்கப் பட்டனர்தழுவலை எதிர்த்து பண்பாடு இந்திய , முற்கால்த்தில் வாழ்ந்து வந்த தமிழக மக்கள் போராட்டமோ புரட்சியோ மேற்கொண்ட தற்கு எச்சான்றும் இல்லை ஆரியரின் பண்பாட்டுக்கொள்கையான . விருப்பமில்லா நிலையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதற்கான 'குறிப்புகள். ஏ தும் சங்க. இலக்கியத்திலோ, சங்கம் மருவிய இலக்கியத்திலோ இல்லை , இப் பகுதித் தெய்வங்களும், சடங்குகளும் சமஸ்கிருத மயமாக்கப்பட்ட தோடு, ஆரிய மத , புராணக் கருத்துகளும் இம்மண்ணில் பரவின .

பார்ப்பன எதிர்ப்பு

ஒரு நவீன அற்புதம் திராவிட இயக்கம் என்னும் பெயரில் அமைந்த பார்ப்பன எதிர்ப்பு அல்லது பார்ப்பனர் அல்லாதார் இயக்கம் என்பது ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தலையெடுத்த ஒருபுது அற்புதமாகும் ஆங்கிலேயர்கள் தமது ஆட்சியை ஒன்று திரட்ட . இக்கு, சமயத்துள் உயர்சாதியினராகவும், நெடுங்காலமாகக் கல்வி பயின்றவர்களாகவும், ஆட்சித்திறத்தில் காலங்காலமாக மதிக்கப்பட்டு வந்தவர்களுமாகிய பார்பனர்களையே நம்ப வேண்டியிருந்தது மேலும் . இவர்கள் சமய வழிபாட்டுப் பணிகளில் வகித்த உயர்ந்த இடத்தாலும் , இதன் காரணமாக இவர்கள் சாதாரண மக்களின் பணிவுக்கும் மதிப்புக்கும் உரியவர்களாக விளங்கியமையாலும் ஆங்கிலேயர்கள் பார்ப்பனர்களையே mb வேண்டியிருந்தது சிறு சிறு பார்ப்பன . அலுவலர்கள் கூட அவர்கள் பார்ப்பனர்கள் என்பதாலேயே மதிக்கப் பட்டனர்; மரியாதை செலுத்தப் பட்டனர்; பணிவு காட்டப்பட்டனர்,

வாலன்டைன் சிறால்)Valentine Chirol) 1910 இல் எழுதிய தமது இந்தியர்* நூலில் எர்ஸ்கின் !அமைதியின்மை பிரபுவின் வடிகட்டுக்கொள்கைக்கு

எடுத்துக்காட்டாகப் பார்ப்பனர் களின் நிலையை அரசு ஊழியர் நிலையோடு ஒப்பிட்டுப் பின்வருமாறு . கூறுகிறார்இந்தியாவில் :, ஆங்கிலேயரின் கல்வி சமயத்தோடு பின்னிப் பிணைந்த ஒன்றாய் இருந்ததால் , இந்துக்களின் உயர்கல்வி பார்ப்பனர்களின் கையில் இருந்ததோடு அது அவர்களுக்கே உரிய தாகவும் விளங்கியது." இந்தக் கல்வி முறை இரு தென்னக மாநிலங் களிலும் குறுநில .

ஆட்சிப் பரப்புகளிலும் முழுமையாகவும் பரவலாகவும் இருந்தது .19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இந்தியர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பணிகளில் 80 முதல் 90 விழுக்காடு பார்ப்பனர்களால் கைக்கொள்ளப்பட்டன அரசுப் பணிகள் மட்டுமன் றி . பிறதுறைப் பணி களிலும் அவர்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்தனர்இக்காலப்பரப்பில் . அரசு ஊழியர்கள் , வழக்குரைஞர்கள் போன்ற பதவிகளை வகித்த பார்ப்பனரின் எண்ணிக்கை அடிக்கடி பல அறிக்கைகளிலும் , வெளியீடு களிலும் வெளிவந்திருப்பதால் மீண்டும் அவற்றை இங்குப் புள்ளி விவரங்களுடன் தரத் தேவையில்லை.

திராவிடர் சங்கம்

பாதிப்புக்கு உள்ளாகும் அத்தனை பேருமே பிராமணர் அல்லாத மக்கள் . எனில், ஏன் அவர்கள் அத்தனை பேரையும் ஒற்றைக் குடையின்கீழ் திரட்டக் கூடாது? சங்கம் வைத்துத் தமிழைத்தான் வளர்க்க வேண்டுமா என்ன ? உரிமைப் போர்களையும் றவேண்டும் என்றால் ஒருங்கிணைவதைத் தவிர வேறு ஒருங்கிணைக்க நாங்கள் தயார் என்று சொன்னார்கள் .வழியில்லை சுப்பிரமணியம் .பி . சென்னையைச் சேர்ந்த இரண்டு வழக்கறிஞர்கள், எம் . புருஷோத்தம நாயுடுஅந்த நொடியில் உருவான இயக்கம் ., சென்னை பிராமணர் அல்லாதார் சங்கம் ஆங்கிலத்தில் ., The Madras NonBrahmin Association. சங்கம் தொடங்கப்பட்டது என்னவோ 1909ல்தான் ஆனால் அதற்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு .

முன்னரே பிராமணர் அல்லாதாரின் பிரச்னைகள் குறித்துவேறு சிலரும் யோசித்திருந்தனர்.

அதற்கு சாட்சியாக இருப்பவை 1893ல் வெளியான இரண்டு புத்தகங்கள். பிராமணர் அல்லாதார் இனங்களும் இந்திய அரசுப் பணியும் (The Non – Brahmin Races and Indian Public Service) என்பது முதல் புத்தகத்தின் பெயர். பிராமணர் அல்லாதார் இனங்கள் தெளிவு பெறுவதற்கான வழிவகைகள் (The Ways and Means for the Amelioration of Non – Brahmin Races).

நூற்றைம்பது ஆண்டுகளாகப் பெயருக்குத்தான் ஆங்கிலேயர்கள் ஆட்சி செய்கிறார்கள். உண்மையில் இங்கே பிராமணர்களின் ஆட்சிதான் நடந்துவருகிறது. பிராமணர்களின் நலனுக்காக மட்டுமே காங்கிரஸ் கட்சி இயங்குகிறது. இந்திய அரசுப் பணிகள் அனைத்தும் பிராமணர்களுக்கு மட்டுமே என்ற நிலைதான் இன்னமும் நீடித்துவருகிறது.

அனைத்து அரசுப் பணிகளுமே பிராமணர்களுக்கு என்ற நிலையை மாற்றவேண்டும் என்றால் வேலைவாய்ப்பு என்பதை மட்டுமே மையமாகக் கொண்டு புதிய இயக்கம் ஒன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு பிராமணர் அல்லாதார் அனைவரும் ஒருங்கிணைந்து செயல்படவேண்டும். புரிதலையும் விழிப்புணர்வையும் உத்வேகத்தையும் ஏற்படுத்தும் வகையில் பிராமணர் அல்லாதார் தங்களுக்கென்றே சில பத்திரிகைகளைத் தொடங்க வேண்டும். இவை இரண்டாவது புத்தகத்தின் அம்சங்கள்.

பிரச்னைகளை விளக்கும் வகையில் முதல் புத்தகமும் அவற்றுக்கான தீர்வுகளைச் சொல்லும் வகையில் இரண்டாவது புத்தகமும் அமைந்திருந்தன.

1909ல் சென்னை பிராமணர் அல்லாதார் சங்கத்தைத் தொடங்கிய இரண்டு வழக்கறிஞர்களும் அதன் கொள்கைத் திட்டங்களை செய்தித்தாள்களில்

வெளியிட்டனர். ஒவ்வொரு திட்டமும் பிராமணர் அல்லாத மக்களின் பிரச்னைகள் பற்றிப் பேசியது. எதிர்காலம் குறித்து ஏங்கியது. முன்னேற்றம் குறித்து விவாதித்தது.

சமூக அளவில் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கும் பிராமணர் அல்லாத மக்களை முன்னேற்ற வேண்டும் என்பதுதான் சங்கத்தின் முதன்மையான நோக்கம். சமூக ஏணியில் முன்னேற்றம் அடைவதற்கானத் தகுதிகளைப் பெற அவர்களுக்கு உதவி செய்ய சங்கம் தயாராக இருக்கிறது.

நல்ல புத்திக் கூர்மையும் , கல்வி கற்கும் ஆர்வமும் இருக்கிறது , மேற்கொண்டு படிப்பதற்கு வசதியில்லை என்ற நிலையில் இருக்கும் பிராமணர் அல்லாத பிள்ளைகளை மேற்படிப்பு படிக்க வைக்க சங்கம் தேவையான உதவிகளைச் செய்யும்.

பிராமணர் அல்லாத இளைஞர்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று தொழில்நுட்பக் கல்விப் பயிற்சி பெற சங்கம் உதவும். அப்படிப் பயிற்சி பெற்ற இளைஞர்கள் தாய்நாடு திரும்பி , புதிய தொழில்களைத் தொடங்க விருப்பம் தெரிவித்தால், அவர்களுக்கு அனைத்து விதமான உதவிகளையும் ஊக்கத்தையும் சங்கம் கொடுக்கும்.

பிராமணர் அல்லாத மக்களின் முன்னேற்றத்தை மட்டுமே குறிக்கோளாகக் கொண்டு செயல்படத் தொடங்கியுள்ள சென்னை பிராமணர் அல்லாத சங்கம் முழுக்க முழுக்கச் சமுதாய முன்னேற்ற அமைப்பாகச் செயல்படும். அரசியல் சார்பற்ற முறையில் தொடர்ந்து இயங்கும்.

சங்கத்துக்கு உறுப்பினர்களைச் சேர்க்கும் பணிகள் தொடங்கின. செய்தித்தாள்களில் விளம்பரம் செய்தால் அதிக அளவில் உறுப்பினர்கள் சேரக்கூடும் என்று நினைத்தனர். இந்த இடத்தில்தான் முதல் சிக்கல்

தொடங்கியது. சங்கத்தைத் தொடங்கிய இரண்டு வழக்கறிஞர்களுமே பொருளாதார ரீதியாகப் பலவீனமாக இருந்தனர். ஆற்றல் இருந்தது. ஆர்வம் இருந்தது. நிதி ஆதாரம் இல்லை. சங்கம் வளர்ச்சி அடைவதில் சுணக்கம் ஏற்பட்டது.

போதாக்குறைக்கு சென்னை மாகாணத்தைச் சேர்ந்த சில முக்கியப் பிராமணத் தலைவர்கள் புதிய சங்கத்தைக் கண்டிக்கத் தொடங்கினர். வகுப்புவாதத்தைத் தூண்டுகிறார்கள்; இனவெறியைப் பரப்புகிறார்கள்; நான் பிராமின் அசோசியேசனை ஊக்குவிக்கக்கூடாது ; உடனடியாகக் கடிவாளம் போட்டே தீரவேண்டும்; வெறுமனே பேசுவதோடு நிறுத்திக் கொள்ளவில்லை. மாகாணத்தில் இருக்கும் முக்கியப் பத்திரிகைகளுக்குக் கடிதங்கள் எழுதினர். கிடுக்கிப்பிடி போடுவதற்கான முயற்சிகள் தொடங்கின.

எதிர்ப்பு வரும் என்பது இரண்டு பேருக்குமே நன்றாகத் தெரியும். அதைச் சமாளிக்கும் வித்தையும் அவர்களுக்குத் தெரியும். தெரிந்து என்ன செய்ய ? பொருளாதாரப் பிரச்னை இடிக்கிறதே ? திட்டமிட்டபடி சங்கத்தை வளர்த்தெடுக்கும் பணியில் அவர்களால் ஈடுபட முடியவில்லை. ஆயிரம் உறுப்பினர்கள் சேரும்வரை சமாளித்துவிட்டால் போதும் ; பிறகு வளர்ந்துவிடலாம் என்று நினைத்தனர். ஆனால் அது எடுபடவில்லை. மெல்ல மெல்ல அடங்கிப் போனது முதல் நெருப்பு.

சென்னை ஐக்கியக் கழகம்

மூன்று ஆண்டுகள் அதிருப்தியாகவே நகர்ந்தன. பிராமணர் அல்லாத மக்கள் மத்தியில் மீண்டும் ஒரு எழுச்சி ஏற்பட்டது. பின்னணியில் இருந்தவர்கள்: அரசு வேலைகளில் இருந்த பிராமணர் அல்லாத பணியாளர்கள். அரசு அலுவலகங்களில் இருக்கும் பிராமணர்களுக்கும் பிராமணர் அல்லாதவர்களுக்கும் இடையே மோதல்கள் ஏற்படத் தொடங்கின. உயர் பதவிகளில் எல்லாம்

பிராமணர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களுக்குக் கீழே இருக்கும் பதவிகள் பிராமணர் அல்லாத மக்களுக்கு. உத்தரவு போடுவது பிராமணர்களின் உரிமை. அதைச் செய்துமுடிப்பது பிராமணர் அல்லாதாரின் கடமை. இந்த விதியில் இருந்து அணுவளவு பிசகினாலும் வேலைக்கு ஆபத்து.

தொடர்ந்து மிரட்டுகின்றனர். விடாமல் அதட்டுகின்றனர். அவமதிப்புக்கும் பஞ்சமில்லை. பிராமணர் அல்லாதார் என்ற ஒரே காரணத்துக்காகப் பணியிடங்களில் புறக்கணிக்கிறார்கள். பதவி உயர்வை மறுக்கிறார்கள். இனியும் கைகட்டி, வாய்ப்பொத்தி, மௌனம் காப்பது எதிர்காலத்தை ஊனப்படுத்திவிடும். அடங்கிக் கிடந்தால் அழுத்தப்பட்டுவிடுவோம். நிமிர்ந்து நிற்பதைத் தவிர வேறு வாய்ப்பு இல்லை என்று ஆவேசப்பட்டனர் அரசுப் பணியில் இருந்த பிராமணர் அல்லாதவர்கள்.

ஒருங்கிணைப்பு அவசியம் என்று உணர்ந்ததும் சரவண பிள்ளை , ஜி. வீராசாமி நாயுடு , துரைசாமி முதலியார் , என். நாராயணசாமி நாயுடு போன்ற பிராமணர் அல்லாத பிரமுகர்கள் இணைந்து ஆலோசனை செய்தனர். விளைவு , 1912ல் சென்னை ஐக்கியக் கழகம் (The Madras United League) என்ற புதிய இயக்கம் உருவாக்கப்பட்டது. திராவிட இயக்கங்களின் பெயர்களில் 'கழகம்" என்ற சொல் இடம் பெறுவதற்கான தொடக்கப்புள்ளி இதுதான்.

வாருங்கள் பேசுவோம். குறைகளைக் கண்டறிவோம். ஒன்றுபட்டுக் குரல் கொடுப்போம். தீர்வை நோக்கி நகர்வோம். இவைதான் சென்னை ஐக்கியக் கழகத்தின் முழக்கங்கள். வடிகாலைத் தேடி ஏங்கிக்கொண்டிருந்த சமயத்தில் கழகம் உருவானதால் பிராமணர் அல்லாத பணியாளர்கள் பலரும் சென்னை ஐக்கியக் கழகத்துக்குத் தங்களுடைய ஆதரவைக் கொடுக்க முன்வந்தனர். அவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் வருவாய்த்துறையில் வேலை பார்ப்பவர்கள்.

இயக்கத்தை வழிநடத்தும் செயலாளர் பொறுப்பை பிரபல மருத்துவரான டாக்டர் சி. நடேச முதலியார் ஏற்றுக்கொண்டார். எஸ்.ஜி. அரங்க ராமானுஜம் சென்னை ஐக்கியக் கழகத்தின் துணைச் செயலாளராகத் தேர்வு செய்யப்பட்டார். அடிக்கடி சந்திக்கவேண்டும். ஆக்கப்பூர்வப் பணிகள் பற்றிப் பேசவேண்டும். ஐக்கிய கழகத்தின் கூட்டங்களை எங்கள் வீட்டிலேயே வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றார் நடேச முதலியார்.

சென்னை திருவல்லிக்கேணி பெரிய தெருவில் இருந்த நடேச முதலியாரின் வீட்டிலேயே கழகத்தின் கூட்டங்கள் அடிக்கடி நடைபெற்றன. பிராமணர் அல்லாத அரசுப் பணியாளர்கள் அதிகளவில் பாதிப்புக்கு இலக்காகியிருந்ததால் கழகக் கூட்டங்களில் அவர்கள் அதிகம் கலந்துகொண்டனர். அந்தக் கூட்டங்களில் விவாதிக்கப்படும் விஷயங்கள் வாய்வழியாகவே பரவத் தொடங்கின. கழகம் வளரத் தொடங்கியது.

தொடக்கத்தில் கழகத்தின் முக்கியப்பணிகள் இரண்டு. முதியோர் கல்வி இயக்கம் நடத்துவது முதல் பணி. கழகத்தில் இணைந்து செயல்பட்ட அரசுப் பணியாளர்களே அந்தப் பணியில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டனர். பட்டப்படிப்பு முடித்துவரும் பிராமணர் அல்லாத இளைஞர்களுக்குப் பாராட்டு விழாக்கள் நடத்தி, அவர்களை ஊக்கப்படுத்தி , சமுதாயப் பணிகளைச் செய்வதற்கு அவர்களைத் தயார்ப்படுத்தும் பணியிலும் கழகம் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டது.

சென்னை திராவிடர் சங்கம்

கழகம் தொடங்கிய ஓராண்டு முடிவில் ஓரளவுக்கு வளர்ந்திருந்தது. ஆனால் வேகம்தான் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு இல்லை. வளர்ச்சியின் வேகத்தை அதிகரிக்க வேண்டும், இயக்கம் முன்பைக் காட்டிலும் வேகமாக வளர்ச்சி அடைய வேண்டும். என்ன செய்யலாம்? இயக்கத்தின் பெயரை மாற்ற வேண்டும் என்றொரு

குரல் எழுந்தது. புதிதாக வைக்கப்படும் பெயர் , பிராமணர் அல்லாத மக்கள் அனைவரையும் வசீகரிக்கும் வகையில் இருக்கவேண்டும் என்றது இன்னொரு குரல்.

பெயர் அழகாக இருக்கிறதா , ஈர்ப்புடன் இருக்கிறதா என்பது முக்கியமில்லை. துடிப்புடன் இருக்கிறதா என்பது முக்கியம். பெயரைக் கொண்டே இயக்கத்தின் நோக்கங்கள் புரியவேண்டும் என்பது முக்கியம். எனில் , பிராமணர் அல்லாதார் சங்கம் என்ற பெயர்தான் பொருத்தமாக இருக்கும். பலருக்கும் அந்தப் பெயரில் மகிழ்ச்சி. ஏற்கெனவே அந்தப் பெயரைப் போலவே 1909ல் ஒரு இயக்கம் உருவாகி, மறைந்துவிட்டது. அதையே வைத்துக் கொள்ளலாம். என்ன ஒன்று , எதிர்மறைப் பெயராக இருக்கிறது. வாதங்கள் நீடித்தன. இறுதியில் திராவிடர் சங்கம் (Dravidian Association) என்று பெயர் வைத்துவிடலாம் என்று முடிவு செய்தார்கள்.

திராவிடர் என்பது ஓர் இனத்தைக் குறிக்கும் பெயர். சென்னை , கேரளம், கர்நாடகம், ஆந்திரம் ஆகிய இந்தியாவின் தென்பகுதியைச் சேர்ந்த பிராமணர் அல்லாத மக்களுக்கான பொதுவான பெயராக திராவிடர் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டது. உண்மையில் திராவிடர் என்ற சொல்லை சென்னை ஐக்கியக் கழகத்தினர் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு முன்பே இன்னொரு இயக்கம் பயன்படுத்தியிருந்தது. 1892ல் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த அயோத்திதாசப் பண்டிதர் உள்ளிட்ட முக்கியத் தலைவர்கள் தங்களுடைய இயக்கத்துக்கு திராவிட ஜன சபை என்று பெயர் வைத்திருந்தனர். இனி , சென்னை ஐக்கியக் கழகத்தின் பெயர், சென்னை திராவிடர் சங்கம்.

10 நவம்பர் 1912 முதல் செயல்படத் தொடங்கிய திராவிடர் சங்கத்துக்குத் தலைவர் என்ற பதவி உருவாக்கப்படவில்லை. சிறப்பு செயலாளர் என்ற பதவியே

தலைமைப் பதவி. டாக்டர் சி. நடேச முதலியார் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுச் செயல்படத் தொடங்கினார். மாகாணம் தழுவிய அளவில் பொதுக்கூட்டங்களையும் ஆலோசனைக் கூட்டங்களையும் கருத்தரங்குகளையும் தொடர்ச்சியாக நடத்தியது திராவிடர் சங்கம். அரசியலுக்குக் கொடுத்த அளவுக்கு இலக்கியத்துக்கும் முக்கியத்துவம் தரப்பட்டது.

பிராமணர் அல்லாத சமூகத்தைச் சேர்ந்த பிரபலமானவர்கள், படித்தவர்கள், இளைஞர்கள் அந்தக் கூட்டங்களில் ஆர்வத்துடன் கலந்துகொண்டனர். சங்கத்தின் முதல் ஆண்டுவிழா நடந்த/போது சர். பிட்டி. தியாகராயர் , ராமராய நிங்கார் உள்ளிட்ட பிராமணர் அல்லாத பிரபல மனிதர்கள் கலந்துகொண்டனர். அவர்களில் முக்கியமானவர், தரவாத் மாதவன் நாயர் என்கிற டி.எம். நாயர்.

தரவாத் மாதவன் நாயர் அடிப்படையில் ஒரு மருத்துவர். இங்கிலாந்தில் படிப்பை முடித்தபிறகு இந்தியா திரும்பிய அவர், மருத்துவப் பணிகளைச் செய்யத் தொடங்கினார். ஆண்ட்டிசெப்டிக் என்ற மருத்துவப் பத்திரிகை ஒன்றையும் நடத்தினார். அரசியல் ஆர்வம் ஏற்பட்டபோது காங்கிரஸ் கட்சியில் இணைந்தார். சென்னை நகராட்சி மன்ற உறுப்பினராக இருந்த அவர் மக்களின் பிரச்னைகளைக் கச்சிதமாகப் புரிந்துகொண்டு , அதை எல்லோருக்கும் புரியும் வகையில் மன்றங்களில் பேசினார்.

டி.எம். நாயர் என்ற பெயருடன் அரசியல் வட்டாரத்தில் பிரபலமடையத் தொடங்கி, சென்னை மாநகராட்சியின் சார்பாக சென்னை சட்டமன்றத்துக்குத் தேர்வு செய்யப்பட்டார் (1904). காங்கிரஸ் கட்சியில் உறுப்பினராக இருந்தபோதே பிராமணர் அல்லாத மக்களின் வாழ்க்கை நிலை குறித்துப் பேசியும் எழுதியும் வந்தார் நாயர். சென்னை திராவிடர் சங்கத்தின் முதலாம் ஆண்டுவிழாவில்

சிறப்புரை ஆற்றிய டி.எம். நாயர் , 'விழி, எழு, இன்றேல் என்றும் வீழ்ந்துபட்டோர் ஆவீர்" என்று உரத்தகுரலில் பேசினார்.

சென்னை திராவிடர் சங்கம் 1915ல் இரண்டு கருத்துவிளக்க நூல்களை வெளியிட்டது. அவற்றில் ஒன்று , பிராமணர் அல்லாதார் கடிதங்கள். (Non Brahmin Letters) எஸ்.என்.கே என்பவர் தொகுத்த அந்த நூலில் பிராமணர் அல்லாத தலைவர்கள் எழுதிய இருபத்தியோரு கடிதங்கள் இடம்பெற்றன. ஒவ்வொரு கடிதமும் அந்தக் காலத்தில் பிராமணர் அல்லாத மக்களின் மீது நடத்தப்பட்ட ஒதுக்கல்களையும் இழிவுகளையும் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டின. முக்கியமாக , திராவிட மகா சபை என்ற பெயரில் விரிவான அரசியல் அமைப்பு ஒன்றைத் தொடங்கி, மாவட்டம், மாநகரம், நகரம், கிராமம் என்று பல்வேறு மட்டங்களில் அந்த இயக்கத்தை வளர்த்தெடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்து அந்தக் கடிதங்களில் இடம் பெற்றிருந்தது.

அடுத்தது, திராவிடப் பெருமக்கள் (Dravidian Worthies) என்ற நூல். சி. சங்கரன் நாயர் எழுதிய இந்தப் புத்தகத்தில் பிராமணர் அல்லாதாரின் கல்விநிலை குறித்து விவாதிக்கப்பட்டு இருந்தது. கல்வி கற்பதில் பிராமணர் அல்லாத மக்கள் கவனம் செலுத்துவதில்லை , பிராமணர் அல்லாத மக்களுக்குள் முறையான ஒருங்கிணைப்புகள் எதுவும் இல்லை, ஒற்றுமை இல்லை, பரம்பரைத் தொழிலைத் தொடர்வதில் மட்டுமே ஆர்வம் செலுத்துகின்றனர் , அரசு வேலைகளில் சேர்வதற்குக் கிடைத்த வாய்ப்புகளை எல்லாம் தவறவிட்டுவிட்டனர் , மனு தர்மத்தின் மீது ஏற்பட்ட மயக்கம் காரணமாக , தங்களுடைய இழிநிலைக்குத் தாங்களே காரணமாகிவிட்டார்கள் , பிராமணர் அல்லாத மக்கள் சமூகத்தில் தங்களுக்குரிய இடத்தைப் பெறவேண்டும் என்றால் அமைப்பு ரீதியாக ஒன்றிணையவேண்டும் என்பன போன்ற பல கருத்துகள் இடம்பெற்றிருந்தன.

மேல் படிப்பு படிப்பதற்கு ஆர்வம் இருந்தும் அதற்கான வாய்ப்பு , வசதிகள் இல்லாதது பிராமணர் அல்லாத மாணவர்களை வெகுவாகப் பாதித்திருந்தது. சென்னை மற்றும் திருச்சி என்ற இரண்டு இடங்களில் மட்டுமே அப்போது முதல்தரக் கல்லூரிகள் இருந்தன. மாகாணம் முழுக்க இருக்கும் மாணவர்கள் மேல்படிப்புக்காக அந்த இரண்டு ஊர்களில் ஒன்றைத்தான் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். அங்குதான் தங்கிப் படிக்கவேண்டும். பிரச்னை என்னவென்றால் , கல்லூரிகள் சேர்ந்து படிக்கும் பிராமணர் அல்லாத மாணவர்கள் தாங்கள் தங்கியிருக்கும் பிராமணர் விடுதிகளில் சாப்பிடுவதற்கு அனுமதி இல்லை. வெளியே சென்று தனியார் கடைகளில் எடுப்பு சாப்பாடு எடுத்துவந்து சாப்பிட வேண்டும்.

பிராமணர் அல்லாத மாணவர்களின் நிலையைப் புரிந்துகொண்ட டாக்டர் சி. நடேச முதலியார் புதிய திட்டம் ஒன்றைக் கொண்டு வந்தார். பிராமணர் அல்லாத மாணவர்கள் தங்குவதற்கும் சாப்பிடுவதற்கும் ஏற்றவகையில் திராவிடர் சங்க விடுதி (Dravidian Association Hostel) ஒன்றை சென்னை திருவல்லிக்கேணி அக்பர் சாகிப் தெருவில் தொடங்கினார். 1916 ஜூன் மாதத்தில் முதல் விடுதி தொடங்கப்பட்டது. அதை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பை அவரே ஏற்றுக் கொண்டார். (திராவிடர் சங்க விடுதி 1914ல் தொடங்கப்பட்டதாகப் பதிவு செய்திருக்கிறார் The Justice Party – A Historical Perspective என்ற புத்தகத்தை எழுதிய P. ராஜாராமன்) திராவிடர் சங்கத்தின் வளர்ச்சியை காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்த சர். பிட்டி. தியாகராய செட்டியார், டாக்டர் டி.எம். நாயர் உள்ளிட்ட தலைவர்கள் உன்னிப்பாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

திடீரென டி.எம். நாயரின் அரசியல் வாழ்க்கையில் திருப்பத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய முக்கியச் சம்பவம் ஒன்று நிகழ்ந்தது.

1916 ஆகஸ்டு மாதத்தில் டெல்லி சட்டசபை என்கிற இம்பீரியல் லெஜிஸ்லேடிவ் கௌன்சிலுக்குத் தேர்தல் நடைபெற்றது. இரண்டு இடங்களுக்கான தேர்தலில் மொத்தம் ஏழு பேர் போட்டியிட்டனர். டி.எம். நாயர் , வி.எஸ். சீனுவாச சாஸ்திரி , பி.என். சர்மா , சி. விஜயராகவாச்சாரியார் , என். சுப்பாராவ் பந்துலு , சி. கருணாகர மேனன் , நவாப் சையத் முகமது ஆகியோரும் போட்டியில் இருந்தனர்.

சென்னை மாகாணச் சட்டசபையில் இருக்கும் அதிகாரிகள் அல்லாத உறுப்பினர்கள் வாக்களித்துத் தேர்வு செய்யப்படுபவரே டெல்லி சட்டசபைக்குச் செல்லமுடியும். பிராமணர் அல்லாத உறுப்பினர்கள்தான் சென்னை மாகாண சட்டமன்றத்தில் பெரும்பான்மையாக இருந்தனர். ஆகவே , டி.எம். நாயருக்கு வெற்றி நிச்சயம் என்பதுதான் பிராமணர் அல்லாத மக்கள் மத்தியில் நிலவிய பொதுவான எதிர்பார்ப்பு. ஆனாலும் டி.எம். நாயர் தோல்வியடைந்தார். நாயரை எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட சீனிவாச சாஸ்திரி என்ற பிராமணர் வெற்றிபெற்றார். இன்னொரு இடத்துக்கு பி.என். சர்மா தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தார்.

டெல்லி சட்டசபைத் தேர்தலில் தோல்வியடைந்தது டி.எம். நாயரை வெகுவாகப் பாதித்துவிட்டது. பிராமணர்கள் தன்னைத் திட்டமிட்டுத் தோற்கடித்துவிட்டார்கள் என்று அதிருப்தி அடைந்தார். டி.எம். நாயரின் தோல்வி காங்கிரஸில் இருக்கும் பிராமணர் அல்லாத தலைவர்களுக்கான சாவுமணி என்றுதான் பிராமணர்கள் நினைத்தனர். ஆனால் அந்தத் தோல்வி திராவிட இயக்கத்தின் புதிய அத்தியாயத்துக்கான முரசொலியாக அமைந்தது. கூடவே , ஒரு எச்சரிக்கை மணியும் கேட்டது. அதனை ஒலிக்கச் செய்தவர், அன்னிபெசண்ட்!

நீதிக்கட்சி அரசு

தென்னிந்திய வரலாற்றில், இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் இருபதுகளில் நீதிக் கட்சியின் தோற்றம் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வாக அமைந்தது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், 3 சதவீத மக்கள் தொகை கொண்ட பார்ப்பனர்கள் மொத்த சமுதாயத்தின் அரசியல், பொருளாதாரக் களங்களில் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்தனர். பார்ப்பனர், பார்ப்பனரல்லாதவரிடையே பெரும் இடைவெளி இருந்தது.

நீதிக்கட்சி அந்த இடைவெளியைக் குறைக்க வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் கேட்டது. அக்கட்சியின் கோட்பாடுகள், திட்டங்களைத் தெளிவாக ஆய்வு செய்தால், அதனுடைய வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் என்பது சமூக நீதிக் கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டது என விளங்கும்.

இத்தகு சூழலில், பார்ப்பனரல்லாத சமூகத்தைச் சார்ந்த தலைவர்களின் எழுத்துக்கள் வாயிலாகவும், ஆங்கிலேயக் கல்வியாளர்கள் வாயிலாகவும், பார்ப்பனரல்லாதவர்கள் எல்லாம் இனவழியே திராவிடர்கள் என்ற உணர்வும் வெளியாயிற்று. பார்ப்பனரல்லாத பிரிவினர் தம் நலன்களைப் பாதுகாக்க ஓர் இயக்கத்தை உருவாக்கினர்.

1916 ஆம் ஆண்டு பார்ப்பனரல்லாச் சமூகத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த தலைவர்களில் சிலர், சென்னை மையப் புகைவண்டி நிலையத்தின் அருகில் அமைந்துள்ள விக்டோரியா அரங்கில் தென்னிந்திய நல உரிமைக் கழகம் என்பதனைத் தொடங்கினர். அவர்களில் முதன்மையானவர் டாக்டர் நடேச முதலியார் ஆவார். மற்ற இருவர் டி.எம்.நாயர் என அழைக்கப்பட்ட தாராவத் மாதவன் நாயரும், சர். பிட்டி தியாகராய செட்டியும் ஆவர்.

பார்ப்பனரல்லாத சாதி இந்துக்களிடம் அரசியல் உணர்வை ஊட்டுவதே இச்சங்கத்தின் முதன்மை நோக்கமாக இருந்தது. இந்த அமைப்பு ஆங்கிலத்தில் 'நீதி' என்ற செய்தித்தாளையும், தமிழில் 'திராவிடன்' என்ற செய்தித்தாளையும் வெளியிட்டது. அதனால் இவ்வமைப்பினர் 'நீதிக் கட்சியினர்' என அழைக்கப்படலாயினர்.

சமூகத்தின் அனைத்துத் துறைகளிலும் ஆளுமை படைத்திருந்த பார்ப்பன இனத்தவருக்கு, அதிலும் கல்வித் துறையிலும், அரசுப் பணிகளிலும் பார்ப்பனர்களின் ஆதிக்கத்திற்கு அறைகூவலாக இக்கட்சி இருந்தது. எனவே, நீதிக் கட்சியினர் போதுமான எண்ணிக் கைக்கேற்ற பிரதி நிதித்துவம் வேண்டுமென வேண்டினர், போராடினர்.

நீதிக்கட்சியின் தலைவர்கள் விபரமறிந்தவர்களாகவும், மெத்தப் படித்தவர்களாகவும் தங்களது முயற்சி, இலக்கு, தாம் செல்லும் திசை குறித்துத் தெளிந்த உணர்வு கொண்டவர்களாகவும் விளங்கினர். அவர்கள் வெறும் இலட்சிய வாதிகளாக மட்டுமல்லாமல் நடைமுறை அரசியல்வாதிகளாகவும் திகழ்ந்தனர்.

1917 ஆம் ஆண்டு பார்ப்பனரல்லாதார் பேரறிக்கை ஒன்றை இக்கட்சி வெளியிட்டது. டி.எம்.நாயர், தியாகராய செட்டியின் தலைமையில் கட்சி மிக வேகமாக வளர்ந்தது.

1917 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள், கோவையில் நீதிக் கட்சியின் மாநில முதல் நாடு நடைபெற்றது. அதன் பிறகு ஆண்டுதோறும் சென்னை மாநிலத்தில் தமிழ், தெலுங்குப் பகுதிகளில் தொடர்ந்து மாநாடுகள் நடைபெற்றன. சட்டசபையில் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ அடிப்படையில் பார்ப்பனரல்லாத இனத்தினரின் பிரதிநிதித்துவத்தை வென்றடைவது ஒரு முதன்மை குறிக்கோளாக இருந்தது. உண்மையில் நீதிக்கட்சி பார்ப்பனரல்லாதவரிடம் ஓர் எழுச்சியை ஏற்படுத்தியது.

மாண்டேகு - செம்சுபோர்டு சீர்திருத்தம்

1919-ல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மாண்டேகு-செம்சு போர்டு சீர்திருத்தம் இந்திய மாநிலங்களின் சட்ட மன்றங்களின் இயல்பினை மாற்றுவதாக அமைந்திருந்தது. மாநில ஆட்சியின் நிர்வாகத் துறைகள், ஒதுக்கப்பட்ட துறைகள், மாற்றப்பட்ட துறைகள் எனப் பகிர்வு செய்யப்பட்டன. ஒதுக்கப்பட்ட துறைகளை ஆளுநரும், அவரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிர்வாகக் குழுவினரும் நிர்வகித்தனர். மாற்றப்பட்ட துறையானது பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்றத்தினரின் பொறுப்பின் கீழ் வந்தது.

1919 ஆம் ஆண்டு மாண்டேகு-செம்சுபோர்டு சட்டப்படி அமையப் பெற்ற சட்டமன்றத்திற்கான முதல் பொதுத் தேர்தல் 1920 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 30 ஆம் நாளும், டிசம்பர் 1, 2 நாள்களிலும் தேர்தல் நடைபெற்றது. தேர்தலைப் புறக்கணிக்குமாறு தீவிரப் பிரச்சாரத்தைக் காங்கிரஸ் மேற்கொண்டது. காங்கிரஸ், நீதிக் கட்சியை எதிர்த்தது.

நீதிக்கட்சி மாண்டேகு - செம்சு போர்டு சீர்திருத்தங்களை ஏற்க முடிவு செய்தது. தேர்தல் பிரச்சாரத்தை மிகுந்த ஆவலுடன் எதிர்கொண்டு பெருவாரி யான வெற்றியும் பெற்றது. 98 இடங்களில் 63 இடங்களைக் கைப்பற்றியது. நியமன உறுப்பினர்களில் இக்கட்சியின் ஆதரவாளர்கள் 18 பேர் இடம் பெற்றனர். 127 பேர் அடங்கிய அவையில் நீதிக்கட்சியின் வலிமை 81 ஆக இருந்தது. பார்ப்பனரல்லாத இந்துக்களுக்கு இடங்கள் ஒதுக்கியதால் சட்ட மன்றத்தில் போதிய பிரதிநிதித்துவம் பெற ஒதுக்கீடு வாய்ப்பாக அமைந்தது.

சென்னை மாநில ஆளுநராக இருந்த வெலிங்டன் பிரபு சர். பி.டி. தியாகராய செட்டியை அமைச்சரவை அமைக்க அழைப்பு விடுத்தார். ஆனால், அழைப்பை ஏற்காத தியாகராயர் கடலூர் ஏ. சுப்பராய ரெட்டியாரை பதவி ஏற்கச் செய்தார்.

இது நீதிக்கட்சியின் முதல் அமைச்சரவை என்பது மட்டுமல்லாது சென்னை மாநிலத்தின் முதல் அமைச்சரவையாகவும் அமைந்தது. 1920 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 17 ஆம் நாள் புதிய அமைச்சரவை பதவியேற்றது. அப்போது முதல் அமைச்சர் என்ற பதவி கிடையாது.

ஆனால் அவர் ஆங்கிலத்தில் பிரிமியர் எனவும் அல்லது முதன்மை அமைச்சர் எனவும் அழைக்கப்பட்டார். அவரின் பரிந்துரையின் பேரில் மாற்றப்பட்ட ஒரு பாதி அதிகாரப் பகிர்வுத் துறைக்கு அமைச்சர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர்.

கல்வி, பொதுப்பணி, கலால், பதிவுத் துறைக்கு பனகல் அரசர் என்றழைக்கப்பட்ட பி.இராமநாயனிங்கர், கூர்மா வெங்கட்ட ரெட்டி, நாயுடு (கே.வி. ரெட்டி நாயுடு) ஆகிய ஆந்திர மாநிலப் பகுதியினர் அமைச்சர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். உடல்நலக் குறைவினால் மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே சுப்பராயலு ரெட்டியார் பதவி விலகினார். அவரது இடத்திற்கு ஏ.பி.பாத்ரோ நியமிக்கப்பட்டார்.

அமைச்சரவையில் பார்ப்பனரல்லாதவர்களே முழுவதும் இருந்தனர். அதனால் ஆளுநர் பி.இராஜகோபாலாச் சாரி, பி.சீனிவாச ஐயங்கார், சி.பி.இராம சாமி ஐயர் ஆகியோரை மிக முதன்மைப் பொறுப்புகளில் நியமித்தார். 1921 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 12 ஆம் நாள் சென்னை சட்டமன்றம் தொடங்கியது.

நீதிக் கட்சியின் அமைச்சரவை 1923 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 11 ஆம் நாள் சட்டமன்றத்தின் காலம் முடிவுற்றதால் கலைக்கப்பட்டது. 1923 அக்டோபர் 31 ஆம் நாள் சென்னை மாநில சட்ட மன்றத்துக்கு இரண்டாவது பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்றது. இத் தேர்தலில் பல்வேறு காரணங்களினால் நீதிக்கட்சி வலுவிழந்தது.

ஆயினும், சட்ட மன்றத்தில் கூடுதலாக 17 பேர் நீதிக்கட்சியின் சார்பில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். 1923 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 19-ல் இரண்டாவது நீதிக்கட்சி அமைச் சரவை பனகல் அரசர் தலைமையில் அமைந்தது. ஏ.பி.பாத்ரோ,

டி.என்.சிவஞானம் பிள்ளை ஆகியோர் அமைச்சர்களாகப் பதவியேற்றனர். அப்துல்லா கட்டாலா சாகிப் பகதூர், எஸ்.அற்புத சுவாமி உடையார், டி.சி. தங்கவேல் பிள்ளை ஆகியோர் அமைச்சரவை செயலாளராயினர்.

டாக்டர் சி.நடேச முதலியார், ஓ. தணிகாசலம் செட்டி ஆகிய திராவிட இயக்க முன்னோடித் தலைவர்கள் அதிருப்தியுற்று எதிர்முகாம் சென்றனர். இந்தக் கசப்புணர்வு நம்பிக்கையில்லாதத் தீர்மானம் வரை சென்றது. அதுவும் தோற்கடிக்கப்பட்டது. பி. தியாகராய செட்டி 1925 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 28 ஆம் நாள் மறைந்தார். அவரது மறைவுக்குப் பின் பனகல் அரசர் கட்சிப் பொறுப்பேற்றுக் கட்சிக்குப் புத்துயிர் ஊட்ட முயன்றார்.

டாக்டர் சுப்பராயனின் சுயேச்சை அமைச்சரவை

1926 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 8-ல் நடைபெற்ற தேர்தலில் காங்கிரஸ் 98 இடங்களில் 41 இடங்கள் பெற்றது. அது தனிப் பெருங்கட்சியாக விளங்கியது நீதிக்கட்சியினர் 21 இடங்களையே பெற்றனர். இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் அமைச்சரவை அமைப்பதில்லை என முடிவெடுத்தது. ஆளுநராயிருந்த கோஷ்சன் சுயேச்சை அமைச்சரவை அமைக்க டாக்டர் சுப்பராயனுக்கு அழைப்பு விடுத்தார்.

காங்கிரசின் உதவியுடன் சுயேச்சை அமைச்சரவை பதவியேற்றது. நீதிக் கட்சியினர் எதிர் வரிசையில் இருந்தனர். சைமன் குழு வருகையை ஆதரித்ததன் விளைவால் சுப்பராயன் அமைச்சரவைக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டது. வேல்சு இளவரசர் வருகையை எதிர்த்த காங்கிரஸ், தனது ஆதரவை விலக்கிக் கொண்டது. நீதிக் கட்சியினர் சுப்பராயனின் உதவிக்கு வந்தனர். இந்த அமைச்சரவையில் அமைச்சராக இருந்த முத்தையா முதலியார்தான் வகுப்புரிமை ஆணை என்பதை வெளியிட்டுச் சமூக நீதியை நிலைநாட்டினார்.

நீதிக்கட்சியினர் தங்களது செல்வாக்கை வலுப்படுத்திக் கொண்ட நிலையில் தங்களது தலைவர் பனகல் அரசரை 1928 டிசம்பர் 16 ஆம் நாள் இழந்தனர்.

நான்காவது பொதுத் தேர்தலில் நீதிக்கட்சி வெற்றி பெற்ற போது பி. முனுசாமி நாயுடு தலைமையில் நீதிக் கட்சியை ஆட்சி அமைக்க ஆளுநர் அழைத்தார். 1930 அக்டோபர் 27-ல் பி.டி.இராசன் (பொன்னம்பலம் தியாக ராசன்) டி.குமாரசாமி ஆகியோர் அமைச்சர்களாகப் பங்கேற்றனர்.

நீதிக் கட்சிக்குள் ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடுகள் அவர்களுடைய தீர்க்கமான இலட்சியங்களை அடைவதைக் கடினமாக்கின. முனுசாமி நாயுடு பதவி விலகினார். 1932 நவம்பர் 5-ல் ஸ்ரீ தவி வாரு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண ஸ்வாசாலப்பதி ரெங்காராவ் அவருக்குப் பின் பதவி யேற்றார். அவர் தான் பொப்பிலி அரசர் என அழைக்கப் பெற்றார்.

அவர் சுமார் மூன்றரை ஆண்டுக் காலம் முதன்மை அமைச்சராகப் பதவியிலிருந்தார். உடல்நலக் குறைவின் காரணமாக அவர் பதவி விலகிட நேர்ந்த போது 4.4.1936 முதல் 24.8.1936 வரை பி.டி.இராஜன் முதன்மை அமைச்சரானார். மீண்டும் பொப்பிலி அரசர் 25.8.1936 முதல் 31.3.1937 வரை முதன்மை அமைச்சராய் இருந்தார். 1936 இல் அவரது ஆட்சிக்காலம் முடிந்தாலும் புதிய இந்திய அரசியல் சட்டம் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டதால் புதிய ஆட்சியினர் பதவிக்கு வரும் வரை ஆட்சி நீடித்தது. 1935 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின்படி முதன் முதலில் பொதுத் தேர்தல் நான்கு நாட்கள் நடைபெற்றது. 215 இடங்களில் 159 இடங்கள் காங்கிரசுக்கும் 21 இடங்கள் மட்டும் நீதிக் கட்சியினருக்கும் கிடைத்தன. நீதிக் கட்சியின் தோல்வி இது.

தேர்தலில் மகத்தான வெற்றி பெற்ற காங்கிரஸ் 1935 ஆம் ஆண்டு இந்தியச் சட்டப்படி ஆளுநரிடம் உள்ள கூடுதல் அதிகாரம் குறித்துக் கோரிக்கை வைத்தது.

ஆளுநரின் உறுதிமொழி பெற்ற பின்னரே ஆட்சி அமைப்போம் என காங்கிரஸ் கூறியதால் பதவியேற்கத் தாமதமாயிற்று.

அதனால் ஆளுநர் நீதிக் கட்சியைச் சேர்ந்த கே.வி.ரெட்டி நாயுடுவை அமைச்சரவை அமைக்க வேண்டிக் கொண்டார். 1937 ஏப்ரல் 2 ஆம் நாள் முதல் காங்கிரசின் சார்பில் இராஜாஜி முதன்மை அமைச்சராய் பதவியேற்று 1937 ஜூலை 14 வரை ஆட்சியிலிருந்தார்.

1926 முதல் 1929 வரை உள்ள இடைப்பட்ட சுப்பராயனின் ஆட்சிக் காலந்தவிர 1920 முதல் 1937 வரை சென்னை மாநிலத்தை நீதிக் கட்சியினர் ஆட்சி செய்தனர். நீதிக்கட்சி ஆட்சியின் பல நடவடிக்கைகள் குறிப்பிடத்தக்கன. பொதுப் பணியில் பார்ப்பனரல்லாத வகுப்பினருக்குப் போதிய பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கும் முயற்சியினை நீதிக் கட்சி மேற்கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கது. தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தினரின் நிலையை மேம்படச் செய்தல், கல்வித் துறையில் சீர்திருத்தம் முதலியன செய்தன.

வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ அரசாணை 1921, 1922-ல் இயற்றப் பட்ட வகுப்புவாரி பிரதி நிதித்துவ அரசாணைகள் மூலம் உள்ளாட்சி அமைப்புகள், கல்வி நிலையங்கள் ஆகியவற்றில் ஒடுக்கப்பட்ட பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்திற்கு கூடுதல் விகிதத்தில் ஒதுக்கீடுகளைச் செய்தது.

1924-ல் பனகல் அரசரின் அமைச்சரவை உருவாக்கிய பணியாளர் தேர்வு வாரியம் 1929-ல் தேர்வாணையக் குழுவாக உருவெடுத்தது. இத்தகைய அமைப்பு இந்தியாவிலேயே முதலாவதாக அமைந்தது.

இந்து சமய அறநிலையச் சட்டம் எப்பொழுதும் கண்டிராத சமூக, சமய சீர்திருத்த முயற்சியாக நீதிக் கட்சியினரால் 1921-ல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்த முயற்சியானது கோயில் சொத்துக்களைத் தவறாகப் பயன்படுத்தியதையும், ஊழலின்

ஊற்றுக் கண்களையும் வீழ்த்தியது. இச்சட்டத்தின் மூலம் கோவில்கள், மடங்களின் சொத்துக்கள் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வந்தன.

பெண்களின் விடுதலைக்கு நீதிக் கட்சியினரே காரணமாயினர். 1.4.1921-ல் சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்தின் வழி பெண்கள் விடுதலை இயலக் கூடியதாயிற்று. 1926-ல் தான் ஆளுநர் இச்சட்டத்திற்கு ஒப்புதல் தந்தார். பெண்கள் சட்ட மன்றத்திற்கு நியமிக்கப்படவும், தேர்தலில் போட்டியிடவும் முதன் முதலில் சென்னை அரசே சட்டமியற்றியது இதன் வாயிலாகத் தேர்தலில் பெண்களுக்குப் போட்டியிடத் தகுதியில்லை என்ற நிலை நீங்கியது.

பனகல் ராஜா

பனகல் ராஜா என்று அழைக்கப்படும் சர்.பனகண்டி ராமராயனிங்கர் கே.சி.ஐ.ஐ., காளஹஸ்தியின் ஜமீன்தாராகவும், நீதிக்கட்சித் தலைவராகவும், ஜூலை 11, 1921 முதல் டிசம்பர் 3, 1926 வரை மெட்ராஸ் பிரசிடென்சியின் முதல்வர் அல்லது பிரதமராகவும் இருந்தார். ராமராயனிங்கர் ஜூலை 9 அன்று காளஹஸ்தியில் பிறந்தார். , 1866. மதராஸில் பள்ளிப்படிப்பை முடித்த அவர், அரசியலில் மூழ்குவதற்கு முன்பு சமஸ்கிருதம், சட்டம், தத்துவம் மற்றும் திராவிட மொழிகளில் பட்டம் பெற்றார். அவர் நீதிக்கட்சியின் நிறுவனர்-உறுப்பினர்களில் ஒருவராக இருந்தார் மற்றும் 1925 முதல் 1928 வரை அதன் தலைவராக பணியாற்றினார்.

டிசம்பர் 17, 1920 முதல் ஜூலை 11, 1921 வரை, ஏ.சுப்பராயலு ரெட்டியார் தலைமையிலான முதல் நீதிக்கட்சி அரசில் ராமராயனிங்கர் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சராகப் பணியாற்றினார். அவர் ஜூலை 11, 1921 முதல் டிசம்பர் 3, 1926 வரை மெட்ராஸ் பிரசிடென்சியின் முதலமைச்சராக பணியாற்றினார். அவர் தனது பதவிக்காலத்தில் பல சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தினார். சென்னை தியாகராய நகர் பகுதி அவரது முதல்வராக இருந்த காலத்தில் உருவாக்கப்பட்டது. 1926 ஆம்

ஆண்டு சென்னை லெஜிஸ்லேட்டிவ் கவுன்சிலுக்கு நடந்த தேர்தலில் நீதிக்கட்சி பெரும்பான்மையைப் பெறத் தவறியதால் ராமராயனிங்கர் 1926 இல் முதல்வர் பதவியை ராஜினாமா செய்தார். இருப்பினும், அவர் தொடர்ந்து அரசியலில் தீவிரமாக இருந்தார் மற்றும் டிசம்பர் 16, 1928 இல் அவர் இறக்கும் வரை நீதிக்கட்சியின் தலைவராக பணியாற்றினார்.

ராமராயனிங்கர் ஜனநாயகத்தின் வக்கீலாகவும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு அதிகாரமளிப்பதில் தீவிர ஆதரவாளராகவும் கருதப்பட்டார். 1930 களின் நடுப்பகுதியில் நீதிக்கட்சியின் வீழ்ச்சிக்கு அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு நீதிக்கட்சியில் கவர்ச்சியான தலைவர்கள் இல்லாததே வரலாற்றாசிரியர்கள் பொதுவாகக் காரணம்.

ஆரம்ப வாழ்க்கை ராமராயனிங்கர் நிலப்பிரபுக்களின் குடும்பத்தில் பிறந்தார் . அவர் வேலமா சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் .வேலமக்கள் தெலுங்கு நாட்டில் குடியேறிய ஆரம்பகால க்ஷத்திரியர்கள் என்று கூறுகின்றனர் .ராமராயனிங்கரின் குடும்பம், குறிப்பாக, பிராமணர்களை ஆதரித்தது மற்றும் ராஜா தனது ஆரம்பக் கல்வியை சிபி ராமஸ்வாமி ஐயரின் மாமனார் காலமூர் சுந்தர சாஸ்திரியின் வீட்டில் பெற்றார் .அவர் 1886 ஆம் ஆண்டில் டிரிப்ளிகேன் உயர்நிலைப் பள்ளியில் தனது பள்ளிப் படிப்பை முடித்தார் மற்றும் 1893 ஆம் ஆண்டில் பிரசிடென்சி கல்லூரியில் சமஸ்கிருதத்தில் மேம்பட்ட வேதியியலை விருப்பப் பாடமாகக் கொண்டு பட்டம் பெற்றார் .அவர் 1899 இல் BL மற்றும் MA (தத்துவம் மற்றும் திராவிட மொழிகள் (இல் பட்டம் பெற்றார் .1919 இல், அவர் பிரசிடென்சி கல்லூரியின் உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டார்.

ஆரம்பகால அரசியல் வாழ்க்கை

ராமராயனிங்கர் வட ஆற்காடு மாவட்ட வாரியத்தில் நியமிக்கப்பட்டபோது அரசியலில் தனது முதல் சுவையைப் பெற்றார். 1912 இல், அவர் இந்திய இம்பீரியல்

லெஜிஸ்லேட்டிவ் கவுன்சிலுக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டார் மற்றும் தென்னிந்தியாவின் நிலப்பிரபுக்கள் மற்றும் ஜமீன்தார்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார். அவர் 1915 வரை சட்டமன்ற உறுப்பினராக பணியாற்றினார். இந்த, ராமராயனிங்கர் வைஸ்ராய், ஹார்டிங் பிரபுவின் பாராட்டைப் பெற்றார். இந்து சமுதாயத்தில் சீர்திருத்தங்களை தீவிரமாக ஆதரித்தார். 1914 இல்,ராமராயனிங்கர் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரின் நலனுக்காக தனி மாகாணத் துறைகளை உருவாக்குவதற்கான சட்டத்தை முன்வைத்தார். 1915 இல், அவர் மூன்றாவது ஆந்திர காங்கிரசின் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

1914 ஆம் ஆண்டு சென்னை திராவிடர் கழகம் சி.நடேச முதலியார் அவர்களால் நிறுவப்பட்டது. சங்கத்தின் முதல் தலைவராக ராமராயனிங்கர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஜூலை 19, 1917 அன்று, ராமராயனிங்கார் தலைமையில் கோயம்புத்தூரில் நடந்த மாநாட்டில், நான்கு பல்வேறு பிராமணரல்லாத சங்கங்கள் ஒன்றிணைந்து தென்னிந்திய லிபரல் கூட்டமைப்பை உருவாக்கின, இது அதிகாரப்பூர்வமற்ற முறையில் நீதிக்கட்சி என்று கூறப்பட்டது. 1921 இல், இராமராயனிங்கர் கூர்மா வெங்கட ரெட்டி நாயுடு மற்றும் கோகா அப்பா ராவ் நாயுடு ஆகியோருடன் இங்கிலாந்தில் உள்ள அதிகாரிகளுக்கு நீதிக்கட்சியின் சார்பாக பரப்புரை செய்ய அனுப்பப்பட்டார்.

அகில இந்திய பிராமணரல்லாதார் இயக்கத்திலும் ராமராயனிங்கர் செயல்பட்டார். அவர் ஷாஹு மஹாராஜின் நண்பராக இறந்தார் மற்றும் முன்னாள் சத்ய ஷோதக் சமாஜுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார். 1924 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 26 ஆம் தேதி பெல்காமில் நடைபெற்ற அகில இந்திய பிராமணரல்லாதோர் மாநாட்டில் கலந்துகொண்ட அவர், மே 25, 1925 அன்று சென்னை விக்டோரியா

ஹாலில் நடைபெற்ற இரண்டாவது அகில இந்திய பிராமணரல்லாத மாநாட்டிற்குத் தலைமை வகித்தார்.

1919 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது, வரலாற்றில் முதல் முறையாக சென்னை மாகாணத்தில் தேர்தல் நடத்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. நீதிக்கட்சி தேர்தலில் போட்டியிட ஒருமனதாக முடிவு செய்து மாகாணத்தில் ஆட்சிக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. அ.சுப்பராயலு ரெட்டியார் சென்னை மாகாணத்தின் முதல் முதலமைச்சரானார். ராமராயனிங்கர் சுப்பராயலு ரெட்டியார் அரசில் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சராகப் பணியாற்றினார். சுப்பராயலு ரெட்டியார் உடல்நலக் காரணங்களைக் கூறி ராஜினாமா செய்தபோது, ராமராயனிங்கர் முதலமைச்சராக நியமிக்கப்பட்டார்.

சென்னையின் முதலமைச்சராக

ராமராயனிங்கர், ஜூலை 11, 1921 முதல் டிசம்பர் 3, 1926 வரை சென்னையின் முதலமைச்சராகப் பணியாற்றினார். சுப்பராயலு ரெட்டியார் ராஜினாமா செய்ததால் ஏற்பட்ட வெற்றிடத்திற்கு பெர்ஹாம்பூரின் ஏ.பி. பட்ரோ நியமிக்கப்பட்டார், மேலும் அவர் கல்வி இலாகாவை ஏற்றுக்கொண்டார்.

நீதிக்கட்சியின் தலைவராக

தியாகராய செட்டி, நீதிக்கட்சியின் நிறுவனர்-தலைவர் 1925 இல் இறந்தார், மேலும் அப்போதைய சென்னையின் முதல்வர் ராஜா, செட்டிக்குப் பிறகு நீதிக்கட்சியின் இரண்டாவது தலைவராக ஆனார். ராஜா 1928 இல் இறக்கும் வரை கட்சியின் தலைவராக பணியாற்றினார்

பொலினி முனுசாமி நாயுடு ராமராயனிங்கர் ஜூன் 5, 1926 அன்று இந்தியப் பேரரசின் நைட் கமாண்டர் ஆனார். நவம்பர் 8, 1926 அன்று நடந்த சட்டமன்றத் தேர்தலில் எந்தக் கட்சியும் தனிப்பெரும்பான்மை பெற முடியவில்லை. ஸ்வராஜ்ய

கட்சி 98 இடங்களில் 41 இடங்களில் வெற்றி பெற்று தனிப்பெரும் கட்சியாக உருவெடுத்தது, நீதிக்கட்சி 21 இடங்களை வென்றது. மக்கள் தீர்ப்பு நீதிக்கட்சிக்கு எதிராக இருந்ததால் ராஜா ஜனாதிபதி பதவியை ராஜினாமா செய்தார். எந்தக் கட்சிக்கும் தனிப்பெரும்பான்மை கிடைக்காதாலும், தனிப்பெரும் கட்சியாக இருந்த சுயராஜ்யக் கட்சி ஆட்சி அமைக்கத் தயங்கினாலும், ஆளுநர் பி.சுப்பராயனை சுயேச்சையாக முதல்வராக நியமித்து, அவருக்கு ஆதரவாக 34 உறுப்பினர்கள் கவுன்சிலுக்கு நியமித்தார்.

1927 ஆம் ஆண்டில், மாண்டேகு-செல்ம்ஸ்ஃபோர்ட் சீர்திருத்தங்களின் முன்னேற்றம் குறித்து அறிக்கையிடப்பட்ட சைமன் கமிஷன் இந்தியாவில் இறங்கியது. சுயராஜ்யக் கட்சி ஆணையத்தைப் புறக்கணிப்பதற்கான தீர்மானத்தை முன்வைத்தது, இது 61 முதல் 50 வரை நிறைவேற்றப்பட்டது, 12 பேர் நடுநிலையுடன் இருந்தனர். நீதிக்கட்சி மற்றும் சுயராஜ்ஜியவாதிகள் தீர்மானத்தை ஆதரித்தனர், முதல்வர் பி. சுப்பராயன் அதை எதிர்த்து தனது அமைச்சர்களை ராஜினாமா செய்யுமாறு வேண்டுகோள் விடுத்தார். இருப்பினும், ஆளுநராக இருந்த லார்ட் கோசென், நீதிக்கட்சி உறுப்பினரான எம். கிருஷ்ணன் நாயரை கேபினட் அமைச்சராக்குவதன் மூலம் பனகல் ராஜாவின் ஆதரவைப் பெற முடிந்தது. பனகல் ராஜா தலைமையிலான நீதிக்கட்சி சுப்பராயன் அரசுக்கு ஆதரவை வழங்கியது. விரைவில், நீதிக்கட்சி சைமன் கமிஷனை வரவேற்கும் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. சைமன் கமிஷன் பிப்ரவரி 28, 1928 மற்றும் பிப்ரவரி 18, 1929 இல் சென்னைக்கு விஜயம் செய்தது மற்றும் சுயராஜ்யக் கட்சி மற்றும் இந்திய தேசிய காங்கிரஸால் புறக்கணிக்கப்பட்டது. இருப்பினும், நீதிபதிகள் மற்றும் சுப்பராயன் அரசு ஆணையத்திற்கு அன்பான வரவேற்பு அளித்தது

ராமராயனிங்கர் டிசம்பர் 16, 1928 அன்று காய்ச்சலால் இறந்தார் அவரைத் .

. முனுசாமி நாயுடு நீதிக்கட்சியின் தலைவராகப் பதவியேற்றார். தொடர்ந்து பி

அவரது மறைவுக்கு, முன்னணி நாளிதழ்களும் , பத்திரிக்கைகளும் அவரைப் பாராட்டி வருகின்றன சீனிவாச ஐயங்கார் . ராஜாவின் அரசியல் எதிரியான எஸ் . :அவரைப் பற்றி கூறினார்

ப.சுப்பராயன்

இன்றைய நாமக்கல் மாவட்டத்தில் உள்ள குமாரமங்கலத்திற்கு அருகில் உள்ள போக்கம்பாளையத்தில் பரமசிவம் – பாவாயி தம்பதியருக்கு மகனாக 1889 செப்டம்பர் 10 அன்று பிறந்தார் ப.சுப்பராயன். இவரின் குடும்பம் குமாரமங்கலத்தின் ஜாமீன்தாரர் குடும்பம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் இளங்கலைப் பட்டமும், ஆக்ஸ்ஃபோர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலைப் பட்டமும், அயர்லாந்து டப்ளின் பல்கலைக்கழகத்தில் சட்டப் பயிற்சி பட்டமும் படித்தார். 1918-ம் ஆண்டு சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தில் வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றினார்.

அவர் தன்னோடு படித்த ராதாபாயை திருமணம் செய்து கொண்டார். இந்திய பொதுவுடைமைக் கட்சியில் இருந்து நான்கு முறை நாடாளுமன்றத்திற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாரதி கிருஷ்ணன் இவரது மகளாவார். மேலும் பொதுவுடைமை இயக்கத்தில் இருந்து பின்னர் காங்கிரசில் இணைந்து இந்திரா காந்தியின் நம்பிக்கைக்குரிய அமைச்சராக இருந்த மோகன் குமாரமங்கலம் இவரது மகன் ஆவார். மேலும் கோபால் குமாரமங்கலம், பரமசிவ பிரபாகர் குமாரமங்கலம் என இவருக்கு மூன்று மகன்கள்.

நிலச்சுவான்தார்களின் சார்பாக சென்னை மாகாண சட்டப்பேரவைக்கு 1922-ம் ஆண்டு சுப்பராயன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். பார்ப்பனர் அல்லாதார் அரசியலில் ஈடுபாடு

கொண்ட இவரது அரசியல் செயல்பாடு நீதிக்கட்சியை ஆதரித்தும், எதிர்த்தும் இருந்தது.

நீதிக்கட்சி ஆதரவில் பதவியேற்ற சுப்பராயன்

1926-ம் ஆண்டு தேர்தலில் நீதிக்கட்சி தோல்வியடைந்து, சுயராஜ்ஜிய கட்சியும் ஆட்சி அமைக்க முடியாத சூழல் ஏற்பட்டு, சுயேச்சை அமைச்சரவை பதவி ஏற்றபோது சுப்பராயன் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றார். சுயாராஜ்ஜிய கட்சி இவருக்கான ஆதரவை விலக்கிக் கொண்டபோது, நீதிக்கட்சியின் ஆதரவில் சுப்பராயன் தலைமையிலான அமைச்சரவை வரலாற்றில் மிக முக்கியமான சாதனைகளை நிகழ்த்தியது.

சட்டசபைக்கு முதல் பெண் உறுப்பினர்

சென்னை மாகாண சட்டசபைக்கு முதன்முதலாக தேர்தல் மூலமாகவோ, நியமனம் மூலமாகவோ பெண் ஒருவரை சட்டசபைக்கு தேர்ந்தெடுக்கும் முடிவும் எடுக்கப்பட்டது. **மருத்துவர் முத்துலட்சுமி ரெட்டியை முதல் சென்னை மாகாண சட்டசபை உறுப்பினராக நியமித்த பெருமை சுப்பராயன் தலைமையிலான அரசுக்கு உண்டு.** அதே முத்துலட்சுமி ரெட்டி 25.1.1927 அன்று துணைத் தலைவராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

இந்து சமய அறநிலையத் துறை பாதுகாப்பு சட்டம்

இந்து சமய கோயில்கள் வரைமுறையற்று உயர் சாதிக் குழுக்களாலும், நிலப்பிரபுக்களாலும் மட்டுமே ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருந்த சூழலை மாற்றி, அனைத்து தரப்பு மக்களுக்குமான இடங்களாக கோயில்களை மாற்றி, அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவருவதற்காக '**அறநிலையத்துறை பாதுகாப்பு சட்டம்**' நீதிக்கட்சியின் பனகல் அரசர் ஆட்சியில் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் அது பல்வேறு எதிர்ப்புகளின் காரணமாக நடைமுறைப்படுத்த முடியாமல் நிலுவையில்

இருந்தது. வைசிராயின் ஒப்புதலைப் பெற்று அந்த சட்டத்தினை 1927 ஜனவரி 24 அன்று நடைமுறைப்படுத்தியது சுப்பராயன் தலைமையிலான அமைச்சரவையே.

இட ஒதுக்கீடு ஆணை

கம்யூனல் ஜி.ஓ என்று சொல்லப்படக் கூடிய வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ அரசாணையை, இவரது தலைமையிலான அமைச்சரவை தான் நடைமுறைப்படுத்தியது.

சுப்பராயன் ஆட்சிக் காலத்தில்தான் கோயில்களில் பின்பற்றப்பட்டு வந்த தேவதாசி முறையை ஒழிப்பதற்கு சட்டம் இயற்றப்பட்டது. **இந்த சட்டத்தை சட்டமன்றத்தில் முன்மொழிந்தவர் டாக்டர்.முத்துலட்சுமி ரெட்டி.** சென்னையிலுள்ள மாநிலக் கல்லூரியில் பார்ப்பனரல்லாத மாணவர்களை சேர்ப்பதற்கான உத்தரவு பிறப்பித்ததும் சுப்பராயன் அமைச்சரவை தான்.

சூத்திர பட்டம் நீக்கம்

அரசாங்கத்தின் பதிவேடுகளில் 'சூத்திரன்' என்ற இழி பட்டத்தை நீக்குகிற பணியையும், சுப்பராயன் தலைமையிலான அமைச்சவரவை செய்தது.

ஆதி திராவிடர் கோயில் நுழைவு மசோதா

அரசுத் தலைமையில் இருந்து மட்டுமல்ல, நீதிக் கட்சியின் ஆட்சிக் காலத்தில் எதிர்க் கட்சி வரிசையில் இருந்த டாக்டர் சுப்பராயன் 2.11.32 அன்று ஆதி திராவிடர்கள் கோயில் நுழைவு மசோதா ஒன்றை கொண்டு வந்தார். அந்த மசோதா சட்டசபையில் தாக்கல் செய்வதற்கு முன்பே, பெரியார்அதை ஆதரித்து "குடி அரசு" பத்திரிக்கையில் ஒரு தலையங்கம் எழுதினார். அதில் நீதிக் கட்சியினரையும் அம்மசோதாவை ஆதரிக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார்.

நீதிக் கட்சியின் சார்பில் டாக்டர் நடேச முதலியார் அந்த மசோதாவினை ஆதரித்துப் பேசினார். இரட்டைமலை சீனிவாசன், என்.சிவராஜ் ஆகியோர் பேசிய பின்பு

அந்த மசோதா வாக்கெடுப்புக்கு விடப்பட்டது. மசோதாவை ஆதரித்து 56 பேர் வாக்களித்தனர். 19 பேர் நடுநிலையாக இருந்தனர். எதிர்ப்பே இன்றி தீர்மானம் ஒரு மனதாக நிறைவேறியது.

ராஜாஜியின் அமைச்சரவையில் கல்வியமைச்சராக இருந்தவர் சுப்பராயன். காங்கிரஸ் முன்னெடுத்த 'வெள்ளையனே வெளியேறு' உள்ளிட்ட போராட்டங்களில் பங்கெடுத்து சிறை சென்றார். ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் அமைச்சரவையில் உள்துறை அமைச்சராகவும் இந்தியாவின் முதல் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகவும், நேருவின் அமைச்சரவையில் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சராகவும், இந்தோனேசியவிற்கான இந்தியத் தூதராகவும், மகாராஷ்டிர மாநில ஆளுநராகவும், காங்கிரசின் முக்கிய தலைவாரகவும் என பல பதவிகளை வகித்தார்.

மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தின் ஆளுநராக பதவியில் இருந்தபோதே 1962-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் மரணம் அடைந்தார். பல பொறுப்புகளை வகித்திருந்தாலும் அவர் நீதிக் கட்சி ஆதரவில் முதல்வராக இருந்தபோது நிகழ்த்திய பெண் உரிமை, சமூக நீதி உள்ளிட்ட களங்களின் பங்களிப்பு மட்டுமே அவரது வரலாற்றுப் பெருமையாக இருக்கும்.

பொப்பிலி அரசர

பொப்பிலி அரசர் ஆட்சி நீதிக்கட்சி ஜமீன்தார் ஆதரவு குழு, ஜமீன்தார் எதிர்ப்புக் குழு என்று இரு கோஷ்டிகளாகப் பிரிந்து பூசல்களில் முழு மூச்சுடன் நம்பிக்கையும் அதிகரித்தது. இரட்டை ஆட்சியைத் தொடர்ந்து எதிர்த்து வந்த சுயராஜ்யக் கட்சி சத்தியமூர்த்தியின் திறமையான தலைமையின் கீழ் தேர்தலில் கலந்து கொள்ளத் தயாராக இருந்தது. இந்நிலையில் நீதிக்கட்சி தன் செல்வாக்கைப் பெருக்கிக் கொள்ள இரண்டு முக்கிய முடிவுகளை எடுத்தது:

➢ நீதிக்கட்சியில் பிராமணர்களை உறுப்பினர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்ளல்

➢ சுயமரியாதை இயக்கத்தை (ளுநடக-சுநளிநஉவ ஆழளநஅநவெ)

வெற்றிகரமாக நடத்திக் கொண்டிருந்த நடைமுறைப்படுத்தல் அனைத்து நிர்வாக அமைப்புகளுக்கும் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்து கொடுத்தல். இருப்பினும் நீதிக்கட்சி 1934 சட்டமன்றத் தேர்தலில் படுதோல்வி அடைந்தது. சுயராஜ்யக் கட்சி 29 இடங்களில் வெற்றி பெற்று தனிப் பெரும்பான்மையுடன் திகழ்ந்தது. எனினும், அக்கட்சி ஆட்சிப் பொறுப்பேற்க மறுத்துவிட்டதால் பொப்பிலி அரசர் தொடர்ந்து முதலமைச்சராக நீடித்தார்.

ஆட்சியின் வீழ்ச்ச

பொப்பிலி அரசர் சிறுபான்மை அரசாங்கத்தின் முதல்வராக நீடித்தாலும் நீதிக்கட்சியின் வீழ்ச்சியைத் தடுக்க முடியவில்லை. நீதிக்கட்சியின் தலைமைக் கொறடா (ஊாநைக றூாி)வாக இருந்த எம்.ஏ.முத்தையா செட்டியார் அவரது ஆதரவை விலக்கிக் கொண்டதால ் ஆர்.கே.சண்முகம் செட்டியும், ஆர்க்காடு இராமசாமி முதலியாரும் தேர்தலில் தோற்க நேர்ந்தது. எனவே பொப்பிலி அரசர் எம்.ஏ.முத்தையா செட்டியாரை கட்சியின் தலைமைக் கொறடா பதவியிலிருந்து நீக்கினார். அதனால் ஆத்திரமடைந்த செட்டியார் பொப்பிலி அரசாங்கத்துக்கு எதிராக நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார். அவரைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக எ.குமாரசாமி ரெட்டியாருக்கு பதில் எம்.ஏ.முத்தையா செட்டியாரைக் கல்வி அமைச்சராக்கினார். பிறரைத் திருப்திப்படுத்து வதற்காக புதிதாக உள்துறை அமைச்சரகத்தை ஏற்படுத்தி அதில் முகமது உஸ்மானையும், பின்னர் ஏ.டி.பன்னீர் செல்வத்தையும்

அமைச்சர்களாக நியமித்தார். பொப்பிலி அரசரின் யதேச்சாதிகாரப் போக்கு நீதிக்கட்சியினரிடையே அதிருப்தியை அதிகரித்து விட்டது. கட்சி முக்கியஸ்தர்களே அவரை நேரில் பார்த்துப ˙ பேச முடியவில்லை. தன்னை எதிர்த்தவர்களையும், அவருடன் ஒத்துப்போகாத உள்ளாட்சி நிறுவனங்களையும் ஒடுக்க முற்பட்டார். இதற்காக உள்ளாட்சி அமைப்புகள் சட்டம் (டுழஉயட டீழயசனள யுஉவ) திருத்தப்பட்டது. தாலுகா போர்டுகள் கலைக்கப்பட்டன. தனக்கு வேண்டாத ஒரு மாவட்ட மன்றம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டது. அவரோடு ஒத்துழைக்காத பிற மாவட்ட மன்றங்களையும் பிரிப்பதற்கான முயற்சிகள ˙ மேற்கொள்ளப்பட்டன. அதேபோன்று அவரது அதிகாரத்துக்குக் கீழ்ப்பணியாத நகராட்சி மன்றங்கள் முடக்கப்பட்டன் தனக்கு வேண்டாத நகராட்சி மன்றத் தலைவர் தண்டிக்கப்பட்டனர். கமிஷனர்களை நியமிப்பதன் மூலம் இம்மன்றங்களின் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. சுருங்கக்கூறின்,

நீதிக் கட்சியின் தேர்தல் வெற்றிக்கு ஊற்றுக் கண்களாக இருந்த உள்ளாட்சி நிறுவனத ˙ தலைவர்களை விரோதித்துக் கொண்டார் பொப்பிலி அரசர். அதுமட்டுமல்ல. ஜமீன்தாரியல்லாத நிலப் பகுதிகளில் அதீதமான நிலவரியைக் குறைக்க விடாப்பிடியாக மறுத்துவிட்டார ˙. பொருளாதார நெருக்கடியில் உழன்று கொண்டிருந்த விவசாயிகளும், நிலச் சொந்தக்காரர்களும் பொப்பிலி அரசரின் விவேகமற்ற நடவடிக்கைகளால பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனர். இதன் காரணமாக இவர் கிராம மக்களின் ஆதரவை இழந்தார்.

காங்கிரசின் செல்வாக்கு

இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தை முன்னின்று நடத்திய அகில இந்திய காங்கிரசின் செல்வாக்கு மக்களிடையே விரைந்து பரவிக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் பொப்பிலி அரசர் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தோடு சேர்ந்து கொண்டு நிலவரியைக் குறைக்கக் கோரி காங்கிரசார் நடத்திய

ஆர்ப்பாட்டங்கள் மற்றும் போராட்டங்களுக்கு எதிராகக் கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுத்தார். இத்தகைய அடக்குமுறை நடவடிக்கைகள் காங்கிரசின் மக்கள் செல்வாக்கை அதிகரிக்கவே செய்தன. எளிய உடை அணிந்து நாட்டு விடுதலைக்காக காங்கிரஸ்காரர்கள் போராடிக் கொண்டிருக்கையில் நீதிக்கட்சி முதலமைச்சரும், பிற அமைச்சர்களும் அதிக ஊதியம் பெற்றுக் கொண்டு ஆடம்பரமாக வாழ்ந்ததை மக்கள் வெறுப்போடு பார்த்தனர் பத்திரிகைகள் கண்டித்தன. சுருங்கக்கூறின், பொப்பிலி அரசர் அடக்குமுறையை விதைத்து மக்களின் வெறுப்பை அறுவடை செய்தார்.

நீதிக்கட்சி மீண்டும் தலைதூக்க முடியாத அளவுக்கு 1934 சட்டமன்றத் தேர்தலில் தோற்கடிக்கப்பட்டது காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்று ஆட்சியைப் பிடித்தது. அதன்பின் எதிர்க்கட்சியாக செயல்பட்டு வந்த நீதிக்கட்சி 1938 டிசம்பர் 29 ஆம் தேதியிலிருந்து 1944 ஆகஸ்டு 27 ஆம் தேதி வரை பெரியாரின் தலைமையின் கீழ் செயல்பட்டது. பெரியார் தனியாகத் திராவிடர் கழகத்தைத் தோற்றுவித்த பின்னர் (1944) நீதிக்கட்சி பி.இராமச்சந்திர ரெட்டியின் தலைமையின் கீழும் (1944-1945), பி.டி. இராஜன் தலைமையிலும் (1945-1957) பெயரளவுக்கு நீடித்தது. அதன்பின் நீதிக்கட்சி தமிழ்நாட்டு அரசியல் வானிலிருந்து மறைந்துவிட்டது. நீதிக்கட்சி பிராமணர் எதிர்ப்பு அமைப்பா? நீதிக்கட்சியின் பிராமணர் கொள்கை துவக்கத்திலிருந்தே தெளிவில்லாமல் இருந்தது.

டாக்டர் டி.எம்.நாயர் மட்டுமே ஆதிகால ஆரியர்கள் “தூங்கும்போது நுழைந்த திருடர்களைப் போன்றவர்கள்“ என்றும், அவர்களுடைய வாரிசுகளே பிராமணர்கள் என்றும், ஆரியர் களமும் திராவிடர் களமும் இருவேறு இனங்கள் என்றும் பகிரங்கமாகப் பேசினார். பொதுவாக நீதிக்கட்சித் தலைவர்கள் அரசாங்கப் பதவிகளில் பிராமணர் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்தார்களேயன்றி பிராமணர்களை விரோதித்துக் கொள்ளவில்லை.

நீதிக்கட்சி துவக்கப்பட்ட போது கட்சிக் கூட்டங்களில் பிராமணர்கள் பார்வையாளர்களாக அனுமதிக்கப்பட்டனர். 1926 தேர்தல் தோல்விக்குப் பிறகு பிராமணர்களின் ஆதரவைப் பெறுவதற்கான முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1929 அக்டோபர் மாதம் கூடிய நீதிக்கட்சியின் செயற்குழுக் கூட்டத்தில் இதற்காக நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் பின்னர் நெல்லூரில் கூடிய 11வது கட்சி மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்டது. முனுசாமி நாயுடு, பாட்ரோ போன்ற நீதிக்கட்சித் தலைவர்கள இத்தீர்மானத்துக்கு ஆதரவாக இருந்தனர். ஆனால் பெரியார் ஆர்.கே.சண்முகம் செட்டியார் போன்றோர் இப்போக்கைக் கடுமையாக எதிர்த்தனர். 1930களில் நீதிக்கட்சியின் செல்வாக்கு சரிந்தபோது

1934 ஆகஸ்டு மாதம் நீதிக்கட்சி அதன் கதவுகளைப் பிராமணர்களுக்குத் திறந்துவிட்டது. பெரியார் முஸ்லீம்களும் பிற சிறுபான்மை வகுப்பினரும ் அந்த வாக்குறுதியை நம்பினர் நீதிக்கட்சியை ஆர்வத்துடன் ஆதரித்தனர். ஆனால் ஆட்சிக்கு வந்த சில ஆண்டுகளுக்குள்ளாகவே நீதிக்கட்சி செட்டியார், முதலியார், நாயுடு, பிள்ளை போன்ற உயர் சாதியினரின் கோட்டை என்ற எண்ணம் சிறுபான்மையினரிடையே எழுந்தது. சட்டமன்ற உறுப்பினர் அப்பா அலிகான் ஒரு முஸ்லீமுக்குக்கூட அமைச்சரவையில் இடம் தரவில்லை என்று வெளிப்படையாகக் குற்றம் சாட்டினார் (1923).

டாக்டர் டி.எம்.நாயர் இறந்தபின் ஆதி திராவிடர்களின் நலன் புறக்கணிக்கப்பட்டது. “புளியந்தோப்பு நிகழ்ச்சிகள்“ என்று அழைக்கப்பட்ட பி அன்டு சி மில் வேலைநிறுத்தம் (B and C Mill Strike) பிராமணரல்லாத உயர் வகுப்பாருக்கும் ஆதி திராவிடர்களுக்குமிடையே பெரும் பிளவை ஏற்படுத்திவிட்டது. சுருங்கக்கூறின், சென்னை இராஜதானியிலிருந்த சிறுபான்மையினர் மலையை எதிர்பார்த்து மலை எலியைக்கூட

பெறவில்லை. நீதிக்கட்சி பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் ஆதரவுடன் பிராமணரல்லாதார் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்ட பிராந்திய அரசியல் அமைப்பாகும். துவக்கத்திலிருந்தே நீதிக்கட்சியினர் பிரிட்டிஷ் அரசாங்க விசுவாசிகள் என்பதை வெளிப்படையாகவே கூறி வந்தனர். அவர்கள் அன்னிபெசண்ட் அம்மையாரின் சுயாட்சி இயக்கத்தையும், காந்தியின் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தையும் எதிர்க்கத் தயங்கவில்லை. நீதிக்கட்சி ஜாலியன் வாலாபாத் படுகொலையைக்கூட கண்டிக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு எழுந்தது. நீதிக்கட்சியினர் தேசியவாதிகளா? அல்லது தேச விரோதிகளா? என்ற வினா விவாதிக்கப்பட்டது. நீதிக்கட்சியினர் தேச விடுதலைப் போராட்ட நீரோட்டத்திலிருந்து விலகிச் சென்று அந்நிய அரசாங்க ஆதரவுடன் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவக் கொள்கையை நிறைவேற்றுவதிலேயே குறியாக இருந்தனர். அந்த நோக்கம் நிறைவேறிய பின் நீதிக்கட்சி சரிவுப் பாதையில் பயணிக்கத் தொடங்கியது. நீதிக்கட்சியினர பிராந்தியவாதிகளேயன்றி தேசியவாதிகள் அல்லர்.

நீதிக்கட்சியின் சாதனைகள

நீதிக்கட்சியின் எழுச்சி தற்காலத் தமிழ்நாட்டு வரலாற்றின் திருப்புமுனை நிகழ்ச்சியாகும். சென்னை இராஜதானியின பிராமணரல்லாதார் சார்பாகத் துவக்கப்பட்ட முதல் அரசியல் அமைப்பு நீதிக்கட்சி தான். இக கட்சியின் சாதனைகள் வருமாறு:

- நீதிக்கட்சி குரல் இல்லாதிருந்த பிராமணரல்லாதாரின் குரலாக ஒலித்தது. இக்கட்சியின் குறிக்கோள்கள் பிராமணரல்லாதோர் பிரகடனத்தின் மூலம் தெளிவாக்கப் பட்டது. கட்சிப் பத்திரிகைகள் மூலம் இக்குறிக்கோள்கள் மக்களிடையே பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது.

- நீதிக்கட்சியின் சட்டச் சாதனைகளில் முதல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ அரசாங்க ஆணையாகும். இந்த ஆணையின் அடிப்படையில் தான் பிற்கால இட ஒதுக்கீட்டுக் கொள்கைகள் வகுக்கப்பட்டன.
- இந்து மத அறக்கட்டளைச் சட்டம் இந்து கோயில்களை அரசாங்கத்தின் நேரடி நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டு வந்த புரட்சிகரமான சீர்திருத்தமாகும்.
- பெண்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்கியது பெண்ணுரிமை வழங்கப்பட்டதற்கான முதல் முன்னேற்ற நடவடிக்கையாகும்.
- சென்னை மாநகராட்சி துவக்கிய இலவச உணவுத் திட்டத்துக்கு சட்ட அங்கீகாரம் அளித்தது. பின்னர் வந்த அரசாங்கங்கள் விரிவுபடுத்திய பள்ளி மதிய உணவுத் திட்டங்களுக்கான அடித்தளமாகும்.
- பஞ்சமர்கள் என்று ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஆதி திராவிடர் என்று பெயரிட்டு சமுதாய அங்கீகாரம் அளித்தது நீதிக்கட்சியின் துணிச்சல் மிக்க சமூக சீர்திருத்தச் செயலாகும்.
- உள்ளாட்சி அமைப்புகள் சட்டத்தின் மூலம் தமிழ் நாட்டின் பாரம்பரிய புல்லிதழ் ஜனநாயக அமைப்புகளுக்கு புத்துயிர் ஊட்டப்பட்டது. இந்த நிறுவனங்களுக்கு அதிகாரம் பகிர்ந்து அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற முயற்சி தொலைநோக்குடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட பாராட்டுக்குரிய புதுவழியாகும்.
- தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சொந்த வீடு கட்டிக் கொள்வதற்காகப் பட்டா மனைகள் வழங்கும் திட்டத்தை நீதிக்கட்சி அறிமுகப்படுத்தியது.

- மாநிலத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சி தொழில்மயமாவதில்தான் உள்ளது என்பதை நன்குணர்ந்த நீதிக்கட்சி சென்னை மாநில தொழிற்சாலைகளுக்கு உதவச் சட்டத்தை (ஆயனசயள ளுவயவந யுனை வழ ஐனெரளவசநைள 1922) நிறைவேற்றியது. இது தொலைநோக்குடைய பொருளாதாரத் திட்டமாகும்.

நீதிக்கட்சியின் துவக்ககால நடவடிக்கைகளின் விளைவாக மாநில மக்களிடையே, குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களிடையே தன்மான உணர்வும், உரிமை வேட்கையும், வாழ்க்கையில் உயர வேண்டும் என்ற எண்ணமும் வேர்விட்டு வளரலாயிற்று. நீதிக்கட்சி ஆட்சியின் கீழ் சென்னை வரலாறு காணாத வளர்ச்சி அடைந்தது. சென்னை நகரத் திட்ட சட்டம் (ஆயனசயள வுழறந ீடயnniபெ யுஉவ 1920) செயல்படுத்தப் பட்டதன் விளைவாக பல குடியிருப்புக் காலனிகள் உருவாக்கப்பட்டன. நீண்ட நுங்கம்பாக்கம் நீர்நிலை அமைக்கப்பட்டது. மர்மலான் கிராமம், மாம்பலம் ஆயிற்று தியாகராய நகர் என்ற பெயர் பெற்றது. சென்னை நகரின் மையப்பகுதியில் பனகல் பூங்கா புன்னகைத்தது. உஸ்மான் ரோடு, ஹபிபுல்லா ரோடு, தணிகாசலம் ரோடு, நடேசன் பூங்கா, பாண்டி பசார் போன்றவை நவநாகரிக அடையாளங்களாயின. மருத்துவப் படிப்புக்காக இந்திய மருத்துவப் பள்ளி (ஐனெயைn ளுஉாழழட ழக ஆநனiஉiநெ) துவக்கப்பட்டது. சிவஞானம் பிள்ளைக் குழுவின் (1926 மார்ச் 22) பரிந்துரையின் பேரில்தான் பின்னர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் துவக்கப்பட்டது (1929). தமிழ் நாட்டில் இரட்டை ஆட்சிக் காலம் (னுலயசஉால) முழுவதையும் நீதிக்கட்சி ஆக்கிரமித்துக் கொண்டது.

இரட்டை ஆட்சியின் கீழ் நிர்வாகப் பொறுப்புகள் இரு கூறுகளாக

1) பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்ட துறைகள் (Transferred Subjects)

2) ஒதுக்கப்பட்ட துறைகள் (Reserved Subjects).

கல்வி, பொதுப் பணிகள், விவசாயம், உள்ளாட்சி, பொது சுகாதாரம், மருத்துவ நிர்வாகம், தொழில் கல்விவளர்ச்சி-ஆராய்ச்சி போன்ற துறைகள் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்ட துறைகளாகும். அதேபோன்று, காவல், நீதி நிர்வாகம், நில வருவாய், சிறைகள், தொழில் தகராறுகளைத் தீர்த்தல் போன்றவை ஒதுக்கப்பட்ட துறைகளாகும். நீதிக்கட்சி பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்ட துறைகளில் குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகளைச் செய்தது. நீதிக்கட்சியின் ஆட்சிக் காலத்தில் நிலையான அரசாங்கத்தை (Stable Government) அமைத்துச் செயல்பட்டது. அதன் விளைவாக சில ஆரோக்கியமான ஜனநாயக வழக்காறுகள் (Democratic Conventions) பின்பற்றப்பட்டன:

- மக்கள் நலம் சம்மந்தப்பட்ட துறைகளை நிர்வகிக்கும் அனுபவம் கிடைத்தது
- ஆளுநர் சட்டமன்றத்தில் பெரும்பான்மை பலம் பெற்ற கட்சியின் தலைவரை அரசாங்கம் அமைக்க அழைக்கும் வழக்கம் ஏற்பட்டது.
- அமைச்சரவையின் கூட்டுப் பொறுப்பு (Collective Responsibility), அமைச்சரவை சட்ட சபைக்குப் பொறுப்பானது போன்ற பிரிட்டிஷ் நடைமுறைகள் பின்பற்றப்பட்டன.
- சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும்-சுயராஜ்யக் கட்சியினர் உட்படசட்ட சபையின் முடிவுக்குக் கட்டுப்படல் என்ற வழக்கம் நடைமுறைக்கு வந்தது.
- ஆளும் கட்சி-எதிர்க்கட்சி தொடர்பு ஜனநாயக அரசியல் பண்புக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு முன்மாதிரியாக அமைந்தது.

- கட்சிக் கொறடா (Party Whip) சட்டமன்றத்துக்குள் கட்சிக் கட்டுப்பாட்டை நிலைநாட்டும் பழக்கம் வழக்கத்துக்கு வந்தது. இந்திய அரசியல் சமூகவியலை (Political Sociology) ஆழ்ந்து ஆய்வு செய்த ஆர்.பாஸ்கரன் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் சென்னை இராஜதானியில் மட்டுமே இரட்டை ஆட்சி வெற்றிகரமாக செயல்பட்டது என்று கூறுகிறார்.

சென்னை மாகாண பிராமணர் அல்லாதார் சங்கம் - 1909

• பிராமணர் அல்லாத மக்களின் நலனை உறுதி செய்ய - முன்னேற்றம் குறித்து விவாதித்த பி.சுப்பிரமணியம், எம்.புருஷோத்தம நாயுடு என்ற இரண்டு வழக்கறிஞர்கள் முயற்சியால், The Madras NonBrahmin Association என்ற " சென்னை மாகாண பிராமணர் அல்லாதார் சங்கம்" 1909இல் உருவானது.

• மக்களின் பிள்ளைகள் கல்வி கற்க - இளைஞர்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று தொழில்நுட்பக் கல்விப் பயிற்சி பெற - தாய்நாடு திரும்பியதும் வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்தித்தர - சமூக அங்கீகாரத்தை அரசியல் அதிகாரத்தை உறுதி செய்ய வேண்டுமென்ற 5 முதன்மையான குறிக்கோள்களாக முன்வைக்கப்பட்டது.

• தொடங்கப்பட்ட சிலநாட்களிலேயே, வகுப்புவாதத்தைத் தூண்டுகிறது, இன வாதத்தைப் பரப்புகிறது, இதனை ஊக்குவிக்கக் கூடாது என சென்னை மாகாணத்தைச் சேர்ந்த பிராமணத் தலைவர்கள் பத்திரிகைகளுக்கும் வெள்ளைக்கார அதிகாரிகளுக்கும் எழுதுமளவிற்கு வளர்ந்த இந்தச் சங்கம், பொருளாதாரப் பிரச்னை - அரசியல் நெருக்கடி என தாக்குப்பிடிக்க முடியாமல் அந்த சூழ்ச்சியிலேயே செயல்பாடற்று நின்று போனது!

சென்னை தலைமாகாண பிராமணர் அல்லாதார் சங்கம் முடங்கிய பிறகு தான், பிராமணர் அல்லாத மக்கள் மத்தியில் மீண்டும் ஒரு எழுச்சி ஏற்பட்டது என்று கூட சொல்லலாம்.

சென்னை ஐக்கியக் கழகம்

• இவ்வேளையில் அரசுப் பணியில் இருந்த பிராமணர் அல்லாதவர்கள் ஒருங்கிணைப்பு அவசியம் என்று உணர்ந்த சரவண பிள்ளை, ஜி. வீராசாமி நாயுடு, துரைசாமி முதலியார், என். நாராயணசாமி நாயுடு போன்ற பிரமுகர்கள் இணைப்பால் சென்னை திருவல்லிக்கேணி பெரிய தெருவில் 1912 ஆம் ஆண்டில் சென்னை ஐக்கியக் கழகம் (The Madras United League) என்ற புதிய இயக்கம் சென்னை திருவல்லிக்கேணி பெரிய தெருவில் டாக்டர் சி.நடேசன் முதலியார் செயலாளர் - எஸ்.ஜி. அரங்க ராமானுஜம் துணைச் செயலாளர் பொறுப்புகள் ஏற்று உருவாக்கப்பட்டது. தமிழ்நாட்டின் அரசியலில் 'கழகம்" என்ற சொல் இடம் பெறுவதற்கான தொடக்கப்புள்ளி இதுதான். இதுவே பின் 1913 முதல் திராவிடர் சங்கம் என்று புதுப் பெயர் பெற்றது.

தென்னிந்திய மக்கள் சங்கம்

• 1916-ஆம் ஆண்டில் டிசம்பர் மாதம் 20 ஆம் நாளன்று 'வெள்ளுடை வேந்தர்' பி.தியாகராயச்செட்டியார் வெளியிட்ட (NON-BRAHMIN MANIFESTO) 'பார்ப்பனரல்லாதார் கொள்கை அறிக்கை' ஒரு பெரும் கலகக்குரலாக இருந்தது. அதனை தொடர்ந்து டி.எம்.நாயர் உள்ளிட்டோர் முன்னின்று தொடங்கிய 'தென்னிந்திய மக்கள் சங்க'த்தோடு (South Indian People' s Association Ltd) இணைந்து பிராமணரல்லாத மக்களின் சமூகநீதியையே பிரதான முழக்கமாக கொண்ட பின்னாளில் மக்களால் " JUSTICE PARTY" என்றும் "நீதிக்கட்சி" என்றும் அழைக்கப்படும்படியாக மாறியது.

திராவிட சங்க விடுதி

• டாக்டர் சி.நடேசன் முதலியார், அதே ஆண்டில் பிராமணர் அல்லாத மாணவர்கள் தங்கிப் படிக்கும் மாணவர் விடுதிகளில் கூடப் பாகுபாடுகள் நிறைந்திருந்த நிலையில், அந்நிலையைப் போக்க சென்னையில் திராவிட சங்க விடுதியை (Dravidian Association Hostel) உருவாக்கினார்.

பிற்காலத்தில் இந்திய நிதியமைச்சராக ஆகவிருந்த ஆர்.கே.சண்முகம், பாரிஸ்டர் ரங்கராமானுஜம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் துணை வேந்தர்களாக விளங்கிய டி.எம்.நாராயணசாமிப் பிள்ளை, எஸ்.ஜி.மணவாள ராமானுஜம் மற்றும் சடகோப முதலியார், பிற்காலத்தில் சென்னை உயர் நீதிமன்ற நீதிபதியாக வந்த சுப்பிரமணிய நாடார் போன்றவர்களெல்லாம் இந்த விடுதியில் தங்கிப் படித்தவர்கள்தான்!

இந்தியாவின் பல மாநிலங்களில் சுதந்திரத்திற்கு பிறகும் இன்றுவரை சரியாகக் கிடைத்திடாத கல்வியில் சமூக நீதி மற்றும் சமூக நலத்திட்டங்கள், பிரித்தானிய ஆட்சிக்காலத்திலேயே குறைந்த அதிகாரம் கொண்ட மான்டேகு - செம்ஸ்போர்டு திட்ட "இரட்டை ஆட்சி" முறையிலேயே சாத்தியப்படுத்திக் காட்டியது அன்றைய சென்னை மாகாணம்.

150 ஆண்டுகளாகப் பெயருக்குத்தான் ஆங்கிலேயர்கள் ஆட்சி என்று சொல்கிறார்கள் உண்மையில் இங்கே பிராமணர்களின் ஆட்சிதான் நடந்துவருகிறது. பிராமணர்களின் நலனுக்காக மட்டுமே காங்கிரஸ் கட்சி இயங்குகிறது. இதை மாற்றி பிராமணர் அல்லாதார் இன மக்களின் நலனுக்காக ஒரு புதிய அரசியல் இயக்கம் காணவேண்டுமென தென்னிந்தியா கண்ட முதல் இயக்கம் தான் "நீதி கட்சி".

• வடக்கே உருவான 'முஸ்லீம் லீக்' கட்சியின் பெரும் முயற்சியால், 1909 ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்ட மின்மோலிமார்லி சீர்திருத்தத்தின் ஒரு பகுதியாக, இஸ்லாமியர்களுக்குத் தேர்தல்களில் தனித்தொகுதிகள் வழங்கப்பட்டன.

இந்நிகழ்வு நீதிக்கட்சிக்கு பெரிய உந்து சக்தியாக மாறியது. அதுவே, 1917 -1920 ஆம் ஆண்டுகளில் சென்னை மாகாணம் முழுவதும் அரசியல் கோரிக்கையாக ஒலிக்கத் தொடங்கியது. 1920 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் நடைபெற்ற தேர்தலில் பெரும்பான்மை இடங்களில் அக்கட்சியே வெற்றிப் பெற்ற. நீதிக்கட்சி, திவான் பகதூர் கடலூர் சுப்பராயலு ரெட்டியார் தலைமையில் சென்னை மாகாண ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றது. 17.12.1920 ஆம் நாளன்று, சென்னை மாகாண அமைச்சரவையை அமைத்தது. பதவியேற்றவுடனேயே, அரசு வேலைவாய்ப்புகளில் அனைத்து மத-சாதியினருக்கம் இடஒதுக்கீடு வழங்க ஆணை பிறப்பித்தது.

முதல் கம்யூனல் G.O - முதல் வகுப்புவாரி அரசாணை

சமூக நீதியின் ஆணிவேரான வகுப்புவாரி இடஒதுக்கீட்டுச் சட்டமானது முதல் மசோதாவாக முதல் கம்யூனல் G.O (MRO Public Ordinary Service GO 613)" 1921ஆம் ஆண்டு பனகல் அரசர் பனங்கன்டி ராமராயநிங்கார் ஆட்சியில் தீர்மானமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

20.5.1922 அன்று கல்லூரிகளில் எல்லாத் தரப்பு மாணவர்களையும் சேர்க்க, குழுக்கள் அமைக்கும் அரசாணைக்கு உத்தரவிட்டது. 21.6.1923 அன்று கல்வி மறுக்கப்பட்ட பிராமணரல்லாத குழந்தைகளைத் தொடக்கப் பள்ளிகளில் சேர்ப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க அவசர உத்தரவிட்டது

24.9.1924 அன்று தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களைக் கல்வி நிலையங்களில் மிகுதியாகச் சேர்க்க போர்க்கால அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுக்க உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. புதிய பல்கலைக்கழகம் காண இயற்றப்பட்ட சட்டம்" புதிய

பல்கலைக்கழகம் சட்டம்" தான் பின்னாளில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் உருவாக இது காரணமாயிற்று.

சென்னைத் தலைமாகாண சங்கம்' - பெரியார் + திரு.வி.க

இடஒதுக்கீட்டுக் கோரிக்கையை நீதிக்கட்சி மிக வலிமையாக உயர்த்திப் பிடித்ததால் அக்கட்சியின் செல்வாக்கு, தமிழ்நாட்டிலும், அன்று சென்னைத் தலைமாகாணத்தில் இணைந்திருந்த தென்னிந்தியப் பகுதிகளிலும் மிக விரைந்து பரவியது.

அதனைக் கண்ட காங்கிரஸ் கட்சிக்குள்ளும் விவாதம் பரவியது. காங்கிரசில் இருந்த பார்ப்பனர் அல்லாதோர் ஒருங்கிணைந்து 'சென்னைத் தலைமாகாண சங்கம்' (Madras presidency Association) என ஒன்றை உருவாக்கினர். பெரியார், திரு.வி.க. போன்றோர் அச்சங்கத்தில் பொறுப்பாளர்களாக இருந்தனர். அச்சங்கமும் இடஒதுக்கீட்டுக் கோரிக்கையை முன்வைத்தது.

நீதிக்கட்சியின் வகுப்புரிமையை காங்கிரஸ் கட்சி ஏற்க வேண்டுமென நெடுங்காலமாக காங்கிரசுக்குள் வலியுறுத்தி வந்த தந்தைப் பெரியாரின் கோரிக்கையை, மேட்டுகுடிகள் நிரம்பி வழிந்த அன்றைய காங்கிரஸ் கட்சி ஏற்காத காரணத்தால், அக்கட்சியின் சார்பில் நடைபெற்ற காஞ்சிபுர மாநாட்டு பந்தலிலேயே, தாம் காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து வெளியேறி "வகுப்புவாரி உரிமைக்கு போராடாதவன் கோழை" என்று கூறி சுயமரியாதை இயக்கத்தை கட்டமைத்தார்.

Communal GO Ms No.1021

1926ஆம் ஆண்டில் மீண்டும் ஆட்சியில் அமரும் வாய்ப்பை நீதிக்கட்சி இழந்தது. ஆட்சியை கைப்பற்றிய சுயராஜ்யக்கட்சி, மீண்டும் நீதிக்கட்சி ஆட்சியை அமைக்கும் வாய்ப்பை தந்துவிடக்கூடாது என கருதி நீதிக்கட்சியின் பி.சுப்பராயன்

கவுண்டர் என்பவரை மட்டும் அழைத்து சுயேட்சை அமைச்சரவை அமைக்கச் செய்தனர்.

இருந்தாலும் எதிர்கட்சியான நீதிக்கட்சியின் தலைவர் பனகல் அரசர் ஆலோசனையிலேயே இந்த ஆட்சியையும் தொடர்ந்தார் பி.சுப்பராயலு கவுண்டர். இதன் காரணமாக பின்னர் ஜனவரி 1928 அன்று சுயராஜ்யக்கட்சி எதிர்த்து வந்த சைமன் கமிஷனை எதிர்க்க மறுத்த பி.சுப்பராயன் கவுண்டர் அமைச்சரவையில் இருந்து சுயராஜ்யக்கட்சி பின்வாங்க மீண்டும் நீதிக்கட்சியே முழுமையாக ஆளும் கட்சியாக நின்றுவிட்டது.

சமூகநீதி இயக்கத்தின் தளபதி சௌந்தரபாண்டியன் அவர்கள் ஆதரவில் எஸ்.முத்தையா முதலியாரின் முயற்சியால் முதல் இடஒதுக்கீட்டுச் சட்டம் 13.9.1928 அன்று வகுப்புரிமை ஆணையாக - communal GO Ms No.1021 அன்று வெளியிட்டப்பட்டு அவ்வாணையை முழுமையாக செயல்படுத்தி, அரசுப் பணிகளில் பார்ப்பனர் - பிறசாதியினர் - தாழ்த்தப்பட்டோர் - முஸ்லிம்கள் - ஆங்கிலோ_இந்தியர் உள்ளிட்ட அனைத்து சமுதாயத்தினரும் இடம் பெற வழி வகுத்தார்.

15.9.1928 சென்னையிலுள்ள மாநிலக் கல்லூரியில் பிராமணரல்லாத மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கான உத்தரவு செயல்முறைக்கு அனுமதிக்கப்பட்டது. 27.2.1929 வகுப்புவாரி ஒதுக்கீட்டுக்கான அரசாணை வெளியிட்டு சமூக நீதிக்கான ஒரு பாதையை திறந்தது. சமூகநீதி முன்னோடிகளில் ஒருவரான சிவகங்கை எஸ்.இராமச்சந்திரன் " தாழ்த்தப்பட்டவர்களைச் சேர்க்காத பள்ளிகளுக்கு மானியம் நிறுத்தப்படும்" என்று ஆணையிட்டார்.

வெறும் பதிவுதுறைக்கு மட்டுமே நடைமுறைக்கு வந்த இந்த வகுப்புரிமை ஆணையை எல்லா துறைக்கும் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய தேவைகளை தந்தை

பெரியார் " குடி அரசு" இதழில் எழுதினார். பிறகு எல்லா துறைகளுக்கும் இந்த வகுப்புரிமை ஆணை நடைமுறைபடுத்த உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது.

8.33 சதவிகித இடஒதுக்கீடு ஆணை

'ஏற்றத்தாழ்வு' ஒழிய 'சமூகநீதி' மலர ஒடுக்கப்பட்ட எல்லா மக்களுக்கும் அவரவர் மக்கட்தொகை அடிப்படையில் இடஒதுக்கீட்டை வழங்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் 1931 ஆம் ஆண்டில் சாதிவாரிக் கணக்கெடுப்பும் நடந்தது.

எடுக்கப்பட்ட சாதிவாரியான மக்கள் கணக்கெடுப்பின்படி, 32 கோடியாக இருந்த அன்றைய துணைக்கண்ட மக்கள் தொகையில் 8 கோடிப் பேர் இஸ்லாமியராக இருந்தனர். (அது பாகிஸ்தானையும் உள்ளடக்கிய இந்தியத் துணைக்கண்டம் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்). எனவே, அரசின் எல்லா வேலைவாய்ப்புகளிலும், இஸ்லாமியர்களுக்கு 25% இடஒதுக்கீடும், சீக்கியர், பார்சி, கிறித்துவர், ஆங்கிலோ இந்தியர் ஆகிய நால்வருக்குமாகச் சேர்த்து 8.33 சதவிகித இடஒதுக்கீடும் வழங்கும் ஆணை 1933 இறுதியில் வெளியிடப்பட்டது. சென்னைத் தலைமாகாணப் பார்ப்பனர் அல்லாதோருக்குச் சிறப்பு இடஒதுக்கீடு

சென்னை மாகாண முதலமைச்சராக பொப்பிலி அரசர் பதவி (இரண்டாவது முறையாக 5 நவம்பர் 1934 - 4 ஏப்ரல் 1936) வகித்த போது 1935 ஆம் ஆண்டு அவருடைய ஆதரவோடு நிறைவேற்றப்பட்ட 'சென்னைத் தலைமாகாணப் பார்ப்பனர் அல்லாதோருக்குச் சிறப்பு இடஒதுக்கீடு' என்னும் கோரிக்கையை எடுத்துக்கொண்டு, சர்.ஏ.இராமசாமி முதலியார் டெல்லி சென்றார்.

அங்குள்ள அமைச்சர்கள் அனைவரையும் சந்தித்து, தன் கோரிக்கைக்கு ஆதரவு திரட்டினார். ஆனால், டெல்லியிலிருந்து தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த உயர் அதிகாரிகள், அதுபோன்ற ஒதுக்கீடு, ஆதி திராவிட மக்களின் நலனைப் பாதிக்கும் என்று மறுத்துக் குறிப்பு எழுதினர். இருப்பினும் அங்கேயே இருந்து மீண்டும்

அனைவருக்கும் 'சென்னைத் தலைமாகாணப் பார்ப்பனர் அல்லாதோருக்குச் சிறப்பு இடஒதுக்கீடு' குறித்து தெளிவினை ஏற்படுத்தி அதனை நடைமுறைக்கு கொண்டுவர பெரும்பாடுபட்டார்.

பெண்களுக்கு ஓட்டு சென்னை மாகாணப் பெண்கள் 1921 முதல் தேர்தலில் வாக்களிக்கும் உரிமையைப் பெற்றனர்.இந்தியாவிலேயே முதன் முதலில் பெண்கள் வாக்களிக்கும் உரிமையை பெற்றது நீதிக்கட்சி ஆட்சி நடைபெற்ற சென்னை மாகாணத்தில் தான் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.பொதுத்துறையில் தாழ்த்தப்பட்டோர் உட்பட எல்லா மக்களுக்கும் உரிய இடங்கள் வழங்கப்பட்டன.தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு பணி உயர்வு, உயர் பதவி நியமனங்கள் செய்யப்பட்டன.

- நீதிக் கட்சியின் முதலாவது அமைச்சரவைக் காலத்தில் பெண்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்கக் கோரிய கிருஷ்ணன் நாயரின் தீர்மானம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் பெரும்பான்மை ஆதரவோடு நிறைவேட்டபட்டது.
- பிரிட்டனிலே 1018ல் தான் பெண்களுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டது. அதற்கடுத்த நான்காண்டுகளில் இந்தியாவில் முதன்முதலாக சென்னை மாகாணச் சட்டமன்றத்தில் நீதிக் கட்சி ஆட்சியில் அந்த உரிமையை நிலைநாட்டித் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. உடல் நலக்குறைவின் காரணமாக 1921 ஜூலையில் சுப்புராயலு முதல்வி பதவியிலிருந்து விளகிகொண்டார்.
- அவருக்கு பதிலாக ராமராயநிங்கர் முதல்வராகப் போறுப்பேற்றார். நீதிக் கட்சியின் இரண்டாவது அமைச்சரவையிலும் அவை முதல்வராகத் தொடர்ந்து 1926 வரையில் பதவி வகித்தார்.
- 1923-ல் ஆகஸ்ட்டில் ஒ. தணிகாசலம் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் அரசாங்க அலுவலகளில் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம்

அளிப்பதற்கான தீர்மானம் நிறைவேறியது. அத்தீர்மானத்தையொட்டி அரசாணையொன்றும் வெளியிடப்பட்டது.

- 1923-ல் இந்து சமய அற நிலையத் துறை சட்டமும் இயற்றப்பட்டது. புதிய தொழில் நிறுவனங்களுக்கு அரசு நிதி உதவி அளிக்கவும் ஆலோசனைகள் வழங்கவும் வகை செய்யும் சட்டமும் இயற்றப்பட்டது. சென்னைப் பல்கலைகழகத்தைக் கல்லூரிகளுடன் நெருங்கிய தொடர்புகொள்ளும் வகையிலும் மாகாணத்தின் அனைத்துப் பகுதகளிலும் புதிய பல்கலைக்கழகங்களைத் தொடங்கும் வகையிலும் இயற்றப்பட்ட சென்னைப் பல்கலைகழகச் சட்டம் – 1923 மாகாணத்தில் கல்வி வளர்ச்சியில் பெரும் பங்காற்றியது.

மதிய உணவுத் திட்டம்

சென்னை: தமிழ்நாட்டில் ஏராளமான ஏழை எளிய, பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட குழந்தைகள் கல்வி கற்று இன்று சமுதாயத்தில் உயர் பதவிகளை அலங்கரிக்க முக்கிய காரணமாக திகழ்ந்த மதிய உணவுத் திட்டம் தற்போது புதிய உருவம் பெற்று காலை சிற்றுண்டி திட்டமாக விரிவடைந்துள்ளது. இந்தியாவில் இந்த சாதியினர்தான் படிக்க வேண்டும், இந்த சாதியினர் இந்த வேலைதான் செய்ய வேண்டும் என்று மேலோங்கி இருந்த சாதிய ஒடுக்குமுறையை தகர்க்க உருவானது நீதிக்கட்சி. அன்று மதராஸ் மாகாணத்தில் ஆட்சியை பிடித்து உயர்சாதியினரின் ஒடுக்குமுறைகளுக்கு எதிராக போராடியது. கல்விக்கே சாதிய படிநிலைகளை தகர்த்து எரியும் சக்தி இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய சிறுவர்களுக்கு கல்வி வழங்க முடிவு செய்தது அன்றைய நீதிக்கட்சி அரசு. ஆனால், காலம் காலமாக இருந்த சாதி ஒடுக்குமுறைகளால் வறுமையில் வாடி கூலித்தொழில் செய்து வந்த மக்கள் தங்கள் பிள்ளைகளையும் வேலைக்காக அனுப்பி வந்தனர்.

சர்.பிட்டி தியாகராயர் - உணவு திட்டம் முறையான உணவு கூட இல்லாத அவர்களின் வலியை உணர்ந்த நீதிக்கட்சியின் ஆட்சியாளர் சர்.பிட்டி தியாகராயர் மதிய உணவு திட்டத்தை தொடங்க முடிவு செய்தார். சென்னை ஆயிரம் விளக்கு மாநகராட்சி பள்ளியில் கடந்த 1920 ஆண்டு இதே செப்டம்பர் மாதம் 16 ஆம் தேதி இந்த திட்டம் நாட்டிலேயே முதல் முறையாக தொடங்கப்பட்டது. இதற்கு கிடைத்த வெற்றியால் அடுத்து 4 பள்ளிகளுக்கு இத்திட்டம் விரிவுபடுத்தப்பட்டது. ஒருவேளை உணவுக்கு கூட கஷ்டப்பட்ட குடும்பங்களை சேர்ந்தவர்கள், இந்த உணவுக்காகவே பள்ளிக்கு பிள்ளைகளை அனுப்பி வைத்தார்கள். இப்படி அந்த ஏழை குழந்தைகளுக்கும் கல்வி கிடைத்தது.

பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கம்

இளமைப் பருவம்

ஈரோடு வெங்கட இராமசாமி (ஈ.வெ.ரா) 1879 செப்டம்பர் 17 ஆம் தேதி ஈரோட்டில் மண்டி வெங்கட்டப்ப நாயக்கர் சின்னத்தாயம்மை ஆகியோருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். இவர் செல்வமும் செல்வாக்குமிக்க கர்நாடக பலிஜவார் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். இராமசாமி திண்ணைப் பள்ளியிலும், துவக்கப் பள்ளியிலும் படித்தார். 12வது வயதிலேயே பள்ளிப் படிப்பை நிறுத்திவிட்டு, வெங்கட்டப்ப நாயக்கர் மண்டிக்கடை வியாபாரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டார். 19 ஆவது வயதில் சேலம் நாதம்பட்டியைச் சேர்ந்த 13 வயது நாகம்மையைத் திருமணம் செய்து கொண்டார் (1898). 25 ஆம் வயதில் வீட்டைவிட்டு வெளியேறி, காசி, கல்கத்தா முதலான இடங்களுக்குச் சென்றுவிட்டு மீண்டும் ஈரோட்டுக்கே வந்து "ஈ.வெ.ராமசாமி நாயக்கர் மண்டி" வியாபாரியானார் (1904). வியாபாரியாக இருந்த போதே காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் ஆர்வம் கொண்டார். காங்கிரஸ் மாநாடுகளில் கலந்து கொண்டார். அதேசமயம்

ஈரோடு நகர் மன்றத் தலைவராகவும் இருந்தார். பின்னர் நகர் மன்றத் தலைவர் பதவியையும், பல கவுரவப் பொறுப்புக்களையும் விட்டுவிட்டு காங்கிரஸ் உறுப்பினராகி இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் தீவிரப் பங்கேற்றார் (1919).

காங்கிரஸ் போராளி, 1919-1925

காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் தன்னை இணைத்துக் கொண்ட ஈ.வெ.ராமசாமி நாயக்கர் ஒத்துழையாமை இயக்கத்துக்கு முழு ஒத்துழைப்பைக் கொடுத்தார். நெல்லை காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் வகுப்புரிமைத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார். ஈரோட்டில் கள்ளுக்கடை மறியலைத் தலைமை தாங்கி நடத்தினார். காந்தியின் நிர்மானத் திட்டத்தை சிரமேற்கொண்டு நடைமுறைப்படுத்தினார். தாதம்பட்டியில் அவருக்குச் சொந்தமான தென்னந்தோப்பில் நூற்றுக்கணக்கான தென்னை மரங்களை வெட்டிச் சாய்த்தார். வீதி வீதியாகச் சென்று தீவிரக் கதர் பிரச்சாரம் செய்தார். தஞ்சாவூர் காங்கிரசில் மீண்டும் வகுப்புரிமைத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார் (1921). கள்ளுக்கடை மறியலில் ஈடுபட்டதற்காக சிறையில் அடைக்கப்பட்டார் (1922).

ஈ.வெ.ராமசாமி நாயக்கர் 1923 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். தமிழ் நாட்டில் முதல் முதலாக காங்கிரஸ் தலைமைப் பொறுப்பேற்ற பிராமணரல்லாதவர் இவர்தான்.

அப்படியும் வ.வே.சு.ஐயர் இவருக்கு எதிராக நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார். (விடுதலை, 1960, ஜனவரி 6). “தட்சிண காந்தி“ என்று அழைக்கப்பட்ட இராஜாஜியுடன் பெரியார் பொள்ளாச்சிக்கு வந்ததாக (1925)க் குறிப்பட்டுள்ளார் சி.சுப்பிரமணியம். காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவரான பின்னரும் வகுப்புரிமை கோரிக்கையைக் கைவிடவில்லை. ஈ.வெ.ரா 1924 ஆம் ஆண்டில் மூன்று முக்கிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார்: 1) கேரளாவில் வைக்கம் மகாதேவர் கோவில் முன்

தீண்டாமை ஒழிப்புச் சத்தியாகிரகத்தில் பங்கேற்று, இருமுறை சிறை சென்று, போராட்டத்தில் வெற்றி பெற்று வைக்கம் வீரர் என்று பாராட்டப்பட்டார் 2) திருவண்ணாமலை காங்கிரசில் வகுப்புரிமைத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து உணர்ச்சி உரையாற்றினார் 3) சேரன்மகாதேவி குருகுலத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதியை வன்மையாகக் கண்டித்தார். இவற்றோடு நீதிக்கட்சி ஆட்சியின் அறநிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை ஆதரித்தார். ஈ.வெ.ராமசாமி நாயக்கர் 1925 நவம்பர் 25 ஆம் தேதி நடைபெற்ற காஞ்சிபுரம் காங்கிரஸ் மாநாட்டில் இறுதியாக வகுப்புரிமைத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தார். அத்தீர்மானம் ஏற்கப்படாமையால் அவரும் அவரது ஆதரவாளர்களும் காங்கிரசை விட்டு வெளியேறினர். வெளியேறிய பின்னரும் அவர் காங்கிரசை ஒரு வகுப்புவாத சபையாகவே கருதினார்.

சுயமரியாதை சமதர்மம், 1925-1938

காங்கிரசை விட்டு வெளியேறிய ஈ.வெ.ராமசாமி நாயக்கர் பல சமுதாய சீர்திருத்தப் பரிசோதனைகளில் ஈடுபட்டார். காங்கிரசின் இந்திக் கொள்கை“யைக் கண்டித்து எழுதினார். 1926 டிசம்பர் மாதம் மதுரையில் பிராமணரல்லாதார் முதல் மாநில மாநாட்டைக் கூட்டி பிற்பட்டோர், பிற்படுத்தப்பட்டோரின் பிரச்சனைகள் பற்றிப் பேசினார். காந்தியின் நிர்மாணத் திட்டத்தை நிராகரித்தார். காந்தியாரை பெங்களூரில் சந்தித்து பிராமண எதிர்ப்புக் கொள்கையைப் பற்றி விவாதித்தார் (1927). நாகை தொழிலாளர் கிளர்ச்சியில் பங்கேற்று சிறை சென்றார். சைமன் கமிஷனை வரவேற்றார். திருக்குறள், புத்தர் கொள்கைகளைப் பரப்பினார். தன் பெயருக்குப் பின்னால் இருந்த “நாயக்கர்“ சாதிப் பட்டத்தை விலக்கிக் கொண்டார். சர்.ஏ.ராமசாமி முதலியார் ஈ.வெ.ராமசாமியை தமிழ் நாட்டின் ரூசோ“ என்று அழைத்து பெருமைப்படுத்தினார் (1927 ஜூலை). 1928 ஆம் ஆண்டிலிருந்து காந்தியை “மகாத்மா“ என்று அழைப்பதை நிறுத்திவிட்டார்.

அதேபோன்று காந்தியின் இந்து மதம் பற்றிய விளக்கத்தையும், ஆதி திராவிடர்களுக்கென தனிக் கோயில்கள் வேண்டும், கலப்புத் திருமணங்களும், சமபந்தி விருந்தும் தனிப்பட்ட கருத்துக்கள் என்ற கருத்துக்களை பெரியார் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

வைக்கம் சத்தியாகிரகம்

தமிழ்நாட்டில் வைக்கம் என்றால் சமூக நீதியின் அடையாளம். அதை அடையப் போராடிய வீரர் பெரியார் என்பதாகப் பதில் விரிவடையும். "1924-25-ல் வைக்கம் போராட்டம் நிகழ்ந்த தருணத்தில் ஈ.வெ.ராமசாமி நாயக்கரை 'வைக்கம் வீரர் என்று எழுதினேன். அவருக்கு அது ஒரு பட்டப்பெயராகவே பிற்காலத்தில் ஆகிவிட்டது' என்று திரு.வி.க. குறிப்பிட்டுள்ளார்.

எப்படித் தொடங்கியது போராட்டம்?

அன்றைய திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தின் கோட்டயம் மாவட்டம் வைக்கத்தில் சிவன் கோயிலைச் சுற்றிலுமுள்ள நான்கு தெருக்களில் ஈழவர் உட்பட தாழ்த்தப்பட்டோர் நடக்கத் தடை இருந்தது. இத்தகைய தடை கேரளம் முழுவதும் அளாவியது. இத்தடையை நீக்கி அவ்வீதியில் நடக்க உரிமை வேண்டி நிகழ்ந்த சத்தியாகிரகமே வைக்கம் போராட்டம். ஈழவர் தலைவர் டி.கே.மாதவன் பல்லாண்டு முன்முயற்சியில் கிளர்ந்த இந்த வைக்கம் போராட்டத்தை உற்சவ மூர்த்தியாகவும் மூளையாகவும் முறையே கேரள காங்கிரஸ் தலைவர்கள் கே.பி.கேசவ மேனனும் ஜார்ஜ் ஜோசப்பும் தொடங்கி வைத்தனர். தமிழ்நாட்டுப் பெரியார், கேளப்பன், குரூர் நீலகண்டன் நம்பூதிரி போன்றோர் நடத்துநராகப் போராட்டத்தைச் செயல்படுத்த, ஆலோசகரான காந்தி நிறைவில் வந்து முடித்து வைத்தார் எனச் சுருக்கமாக வைக்கம் போராட்டச் சித்திரத்தை வரையலாம்.

இடையில் மன்னத்து பத்மநாபன் போன்றோர் பெரும் துணைவலியாக அமைந்தனர்.

1924 மார்ச் 30 அன்று கேரள காங்கிரஸ் ஆதரவில் தொடங்கிய போராட்டம் ஏப்ரல் முதல் வாரத்திலேயே தன் போராளிகள் அனைவரையும் சிறைக்கு அனுப்பிவிட்டுத் தலைவர்களின்றி தத்தளித்து நின்றது. வழிநடத்தும் தலைவர்களைக் கேட்டு காந்தி, இராஜாஜிக்கும், அவரையே வரும்படி வேண்டி பெரியாருக்கும் ஜார்ஜ் ஜோசப் எழுதினார். முதல் இருவரும் கோரிக்கையை நிராகரித்தனர். தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவரான பெரியாரோ கேரள அழைப்பை ஏற்று வைக்கம் சென்றார். தான் கட்டாயம் வந்தே தீர வேண்டுமா என்று இரு முறை கேட்டு உறுதிப்படுத்திக்கொண்ட பிறகே பெரியார் கிளம்பினார். தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவர் என்ற அந்தஸ்திலேயே சென்றமையால், தலைமைப் பொறுப்பைத் தற்காலிகமாக இராஜாஜியைப் பார்க்கச் சொல்லி கடிதம் எழுதி வைத்துவிட்டுச் சென்றார். வைக்கம் சென்ற 13 ஏப்ரல் 1924 முதல் அவர் தலைமையில் நடைபெற்ற வெற்றி விழா நிகழ்ந்த 29 நவம்பர் 1925 வரையான காலத்தில் பெரியார் போராட்டத்துக்குப் பங்களித்தார்.

தடைசெய்யப்பட்ட சாலைகளின் தடுக்கப்பட்ட இடங்களில் தினமும் குறைந்தது மூன்று பேர் சத்தியாகிரகம் செய்வர். 604 நாள் போராட்டம் நிகழ்ந்தது. பல நாள் பெரியார் தலைமை தாங்கினார். போலீஸாரின் தடியடியும் வாயடியும் குறைவின்றி நிகழ்ந்தன. வைதிகர் ஏற்பாடு செய்த அடியாட்களின் அக்கிரமங்களுக்கும் குறைவில்லை. சத்தியாகிரகிகளின் கண்ணில் சுண்ணாம்பைப் பூசிய சம்பவங்களும் நிகழ்ந்தன. மக்கள் ஆதரவைத் திரட்ட வைக்கத்தைச் சுற்றிலும் கிராமங்களிலும் சேர்த்தலை, வர்க்கலை, கோட்டயம் போன்ற நகரங்களிலெல்லாம் ஓயாமல் பிரச்சாரம் செய்தார் பெரியார். தெற்கே திருவனந்தபுரம், நாகர்கோவில் வரை அவரது

பிரச்சாரப் பயணம் நீண்டது. மக்களிடமும் வியாபாரிகளிடமும் நிதி வசூலித்தார். வைக்கம் சத்தியாகிரகத்தை அகில இந்திய இயக்கமாக்கக் கேரளத் தலைவர்கள் கோரியபோது காந்தி இணங்கவில்லை. இயக்கம் பலவீனமாகிறதே என்று அவர்கள் வற்புறுத்தியபோது அதைச் சாகவிடாமல் சென்னை மாகாணத்தவர் பார்த்துக்கொள்வார்கள் என்று சொல்லிவிட்டார். எனவே, பெரியார் உட்பட தமிழ்நாட்டுத் தலைவர், தொண்டர்களின் பங்களிப்புக்கு காந்தியின் பொது அனுமதி இருந்தது எனக் கருதலாம். இத்தகைய வெளியார் உதவியின் இன்றியமையாமையை காந்தியை விடவும் சமஸ்தான ரெசிடெண்ட் சி.டபிள்யூ.இ. காட்டன் சரியாக உணர்ந்திருந்தார்: “சாலையை அனைவருக்குமாகத் திறப்பது என்ற பிரச்சினை உள்ளூர் சம்பந்தப்பட்டதாகவே இருப்பினும், வெளியிலிருந்து மட்டும் இதற்கு உதவி வராதிருந்தால் உண்மையில் இந்த இயக்கம் எப்போதோ பிசுபிசுத்துப்போயிருக்கும்” என்று 21 ஏப்ரல் 1924 அன்றைய குறிப்பில் அவர் சொல்கிறார்.

பிந்நாளில் 1980-களில் வைக்கம் போராட்டத்தைப் பற்றிய முதல் ஆய்வு நூலை எழுதிய கேரள வரலாற்றுப் பேராசிரியர் டி.கே. இரவீந்திரன் “பெரியாரின் வரவினால் இயக்கத்திற்குப் புதிய உயிர் கிடைத்தது” என்று பதிந்துள்ளார். மிகச் சமீபத்தில், காந்தியின் அகிம்சை தொடர்பில் வைக்கம் போராட்டத்தை ஆய்வுசெய்து அமெரிக்க ஆய்வாளர் மேரி எலிசபெத் கிங் நூல் ஒன்றை எழுதியுள்ளார். அவருக்கு கேரளப் பேராசிரியர் கே.கே.குசுமான் அளித்த நேர்முகத்தில் “ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் தலைவராக இந்தியா முழுவதும் அறிமுகமாகியிருந்த பெரியார் தன் வெடிப்புறப் பேசும் திறனால் இக்கட்டான நேரத்தில் போராட்டத்தை வளர்த்தெடுத்தார்” என்று விவரித்துள்ளார்.

அரசினரும் கேரளரும் மெச்சும்படியாக வைக்கத்தில் பெரியார் என்னதான் செய்தார்? மக்கள் ஆதரவைத் திரட்டும் பிரச்சாரமே அவரது முதன்மையான பணி. “நாடு என்ன உங்கப்பன் வீட்டுச் சொத்தா? நாட்டை பத்மநாப சுவாமிக்கு அர்ப்பணித்துவிட்ட பிறகு, நாடே கோயில் சொத்துதானே!” என்று மன்னரைப் பார்த்துப் பேசினார் பெரியார். மன்னர் திருமனசைப் பாராட்டலாமே தவிர எதிர்த்து பேசுவது கூடாது என்பது திருவாங்கூர் சமஸ்தான சம்பிரதாயம்.

கிறிஸ்தவரும் முஸ்லிம்களும் அந்தத் தெருவில் நடக்கலாம். இந்துவான ஈழவர் நடக்க அனுமதி இல்லை. இந்த முரண் ஏன் என்பது சத்தியாகிரகிகளின் வாதங்களுள் ஒன்று. அதற்குப் பதில் அளித்த அதிகாரிகள், அவர்களையும் வேண்டுமானால் தடுத்துவிடுகிறோம் என்று கூறினர். இதைக் கிண்டல் செய்தார் பெரியார். “நாங்கள் பசியாக இருக்கிறோம் என்று சொன்னால், பசியாக இருக்கிறோம் என்று நீங்கள் ஏன் சொல்கிறீர்கள் என்றால், மற்றவர் சாப்பிடுவதை நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள் என்று அரசாங்கம் சொல்கிறது. அவர்கள் சாப்பிடும் உணவைப் பறித்துவிடுகிறோம் என்கிறது” என்றார். ஈழவரின் மீதான தீண்டாமையை மறுத்துப் பேசும்போது பெரியார் பின்வருமாறு பேசினார்.

“உடம்பின் கழிவுகளைச் சுத்தப்படுத்துவது போன்ற குறிப்பிட்ட பணிகளுக்காக இடது கை பயன்படுகிறது. ஒவ்வொரு கைக்கும் தனித் தந்தை, தாய் உண்டா? இடது கையைத் தொடும்போதெல்லாம் வலது கை குளித்து முழுக வேண்டும் என்று நினைக்கிறதா? நாம் கடவுளைத் தொழும்போது வலது கையுடன் மட்டும் செல்கிறோமா? கோயிலுக்குச் செல்லும்போது நமது இடது கையை விட்டுவிட்டுச் செல்கிறோமா? வலது பக்கம் இடது பக்கத்தைவிட உயர்வானது என்றால் இடது கண்ணால் நம்மைப் பார்ப்பவரைக் குற்றம் சொல்லுகிறோமா அல்லது வலது காலால்

உதைபடும்போது சந்தோஷப்படுகிறோமா?" என்று சாதாரண மக்களுக்கும் புரியும்படியாகப் பேசினார் பெரியார்.

தீண்டாமையைக் கண்டித்து இவ்வளவு வேகமாகப் பேசியோர் தமிழ்நாட்டிலிருந்து சென்ற தலைவர்களான பெரியாரும் கோவை அய்யாமுத்துவும்தான். கிளர்ச்சிக்காரர் அனைவரையும் சிறைப்படுத்த அரசாங்கம் முயன்றது. வைக்கம் வந்த பதினைந்து நாட்களுக்குள் பெரியார் பேசுவதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டது. கோட்டயம் மாவட்டத்துக்குள் பிரவேசிக்கவும் தடை போடப்பட்டது. பின்னர், அந்தத் தடை கொல்லம் மாவட்டத்துக்கும் நீண்டது. எந்தத் தடையையும் மதிக்காமல் பெரியார் தொடர்ந்து பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டார், சமஸ்தானம் முழுவதும் பிரசாரப் பயணம் மேற்கொண்டார். அரசாங்கம் பொறுக்க முடியாமல் ஒருகட்டத்தில் அவரைக் கைதுசெய்தது. நீதிமன்ற விசாரணையும் வைக்கத்தில் நிகழ்ந்தது. "இந்த நீதிமன்றம் நியாயம் செய்யும் என்ற நம்பிக்கை இல்லை. விசாரணை வெறும் வேஷம். நீதிமன்றத்துடன் ஒத்துழைக்க முடியாது" என்று அறிவித்ததோடு, "சமாதானம் உண்டுபண்ணவே நான் வைக்கத்துக்கு வந்தேன், எவ்விதமான தண்டனை விதித்தாலும் ஏற்கத் தயார்" என்றும் நீதிமன்றத்தில் தெரிவித்தார் பெரியார். இதையடுத்து நீதிமன்றம் 22 மே 1924-ல் ஒரு மாத வெறுங்காவல் தண்டனை அளித்தது. ஆறுக்குட்டியில் பெரியார் அத்தண்டனையை அனுபவித்தார்.

சிறையிலிருந்து விடுதலை அடைந்த பெரியார் மீண்டும் நேராக வைக்கம் போனார். ஈரோட்டுக்குச் செல்வார் என்று எதிர்பார்த்த அரசாங்கம், ஏமாற்றமும் கோபமும் அடைந்தது. "கோட்டயம் மாவட்டத்திற்குள் நுழைவதற்குத் தடை அமலில் இருக்கும்போது அவரை வைக்கத்திற்குள்

நுழைய ஏன் அனுமதித்தீர்கள்?" என்று மாவட்டக் காவல் துறைக் கண்காணிப்பாளரை மாவட்ட மாஜிஸ்டிரேட் கடிந்துகொண்டார். ஆனால், அரசாங்கம் உடனே கைதுசெய்யவில்லை. அரசாங்கத்தின் அச்சுறுத்தலைப் பொருட்படுத்தாமல் பெரியார் தொடர்ந்து பிரச்சாரத்திலும் போராட்டத்திலும் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தார். இராட்டையைப் போராட்டக் களத்தில் கொண்டுசெல்வதில் காவல் துறைக்கும் சத்தியாகிரகிகளுக்கும் பிரச்சினை எழுந்தபோது பெரியார் அதைத் தீர்த்துவைத்தார். தொடர்ந்து அவரை அரசாங்கம் வெளியில் விட்டுவைக்கவில்லை. முதல் சிறைவாசம் முடிந்து விடுதலையான 27-வது நாள் (18 ஜூலை 1924) மீண்டும் கைதுசெய்தது. இந்த முறையும் பெரியார் நீதிமன்றத்துடன் ஒத்துழைக்க மறுத்தார். முதல் முறை உபாயமான தண்டனை விதித்தும் 'எதிரி' திருந்தவில்லை என்பதாலும், இரண்டாம் தடவையாக அரசு உத்தரவை மீறி நடந்திருப்பதாலும் நான்கு மாதக் கடுங்காவல் தண்டனை விதித்தார். இம்முறை ஆறுக்குட்டி சிறையில் பெரியாரை அடைக்கவில்லை. மற்ற சத்தியாகிரகிகள் இருந்த திருவனந்தபுரத்துக்கும் அனுப்ப அரசாங்கம் விரும்பவில்லை. கோட்டயம் மாவட்டச் சிறையில் அடைக்க விரும்பியது. அதற்காக வைக்கத்திலிருந்து புறப்பட்ட படகு, 20 மைல் தூரத்துக்குப் பிறகு பெருமழை, புயல் காரணமாக மேலும் போக முடியாமல் திரும்பிவிட்டது. வைக்கம் காவல் நிலையச் சிறையில் சில நாள் வைத்திருந்து பின் திருவனந்தபுரம் மத்தியச் சிறைக்கே அனுப்பி வைத்தது அரசாங்கம்.

திருவனந்தபுரம் மத்தியச் சிறையிலிருந்த கே.பி.கேசவ மேனன், ஜார்ஜ் ஜோசப் உள்ளிட்ட சத்தியாகிரகிகள் அனைவரும் அரசியல் கைதிகளாகக் கருதப்பட்டு மரியாதையுடன் நடத்தப்பட்டனர். ஆனால், பெரியார் அவ்வாறு நடத்தப்படவில்லை. 'கால்களில் விலங்குச் சங்கிலி,

தலையிலே கைதிகள் அணியும் ஒரு குல்லாய், முழங்காலுக்குக் கீழே தொங்குகிற ஒரு வேட்டி, கழுத்தில் கைதி எண் குறிக்கப்பட்ட மரப்பட்டை. இவற்றுடன் ஈ.வெ.ராமசாமி கொலைகாரர்களோடும் கொள்ளைக்காரர்களோடும் வேலை செய்துகொண்டிருந்தார். தண்டனை அடைந்த ஒரு சாதாரண கைதி ஒரு நாளைக்கு எவ்வளவு வேலை செய்வானோ அதைவிட இருமடங்கு வேலை செய்கிறார்." இது பெரியாருடன் சிறையிருந்த கே.பி.கேசவ மேனனின் நேரடி சாட்சியம். பெரியாருக்கு இழைக்கப்பட்ட இந்தக் கொடுமையைப் பொறுத்துக்கொள்ள இயலாத கேசவ மேனன், பெரியாருக்கு அரசியல் கைதி அந்தஸ்து அளிக்குமாறு சிறையிலிருந்தே அரசாங்கத்திடம்
வேண்டிக்கொண்டார். எனினும், விடுதலை அடையும் வரை அதற்குப் பதில் வரவில்லை என்று தன் வாழ்க்கை வரலாறான 'கடந்த கால'த்தில் குறித்துள்ளார்.

திராவிடர் கழகத்தின் உருவாக்கம்

நீதிக்கட்சியை திராவிடர் கழகமாக மாற்றியபின் பெரியார் தராசு சின்னம் பொறித்த நீதிக்கட்சியின் கொடியை கருப்புப் பின்னணியில் சிவப்பு வட்டம் கொண்ட கொடியாக மாற்றினார். தனிக் கொடியுடன் திருச்சி திராவிடர் கழக மாநில மாநாட்டில் கருஞ்சட்டைத் தொண்டர் படை என்ற அமைப்பை உருவாக்கினார் (1945 செப்டம்பர் 29-30). அதன்பின் மதுரையில் கருஞ்சட்டைப் படை மாநாடு நடத்தப்பட்டது (1946 மே 11). திராவிடர் கழகக் கொடி முறையாக ஏற்கப்பட்டது. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்குவதற்காக அமைக்கப்பட்ட அரசியல் நிர்ணய சபையின் அமைப்பு முறையை எதிர்த்தார் பெரியார் (1946). 1947 ஆகஸ்டு 15 ஆம் தேதி நாடு முழுவதும் சுதந்திர நாளாகக் கொண்டாடிய போது பெரியார் அந்த நாளை திராவிடருக்கு துக்க நாள்

என்று அறிவித்தார். வடநாட்டவர் தமிழ்நாட்டு ஆளுநராக நியமிக்கப்படுவதை எதிர்த்தார். கடலூரில் திராவிடர் மாநாடு கூட்டி நாட்டுப் பிரிவினைப் பிரச்சாரம் செய்தார். இந்தி எதிர்ப்புக் கொள்கையை தீவிரப்படுத்தினார். சென்னைக்கு வந்த இராஜாஜிக்கு எதிராக ஆர்ப்பட்டம் செய்ததற்காக சிறை தண்டனை பெற்றார் (1948). மூத்த கழகத தலைவர்கள் மீது நம்பிக்கையின்றி திராவிடர் கழகப் பாதுகாப்பு கருதி 1949 ஜுலை 9 ஆம் தேதி பெரியார் மணியம்மையைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். பெரியாரின் யதேச்சாதிகார சர்வாதிகாரப் போக்கை எதிர்த்து சி.என்.அண்ணாதுரையும் அவரது ஆதரவாளர்களும் திராவிடர் கழகத்தை விட்டுப் பிரிந்து சென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற பெயரில் தனிக்கட்சியைத் துவக்கினர். அதன்பின் திராவிடர் கழகத்து தலைவர் பெரியார் பல போராட்டங்களை நடத்தினார்.

1944 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 27 ஆம் தேதி சேலத்தில் நடைபெற்ற வரலாற்று முக்கியத்துவமுடைய நீதிக்கட்சி மாநாட்டுக்குத் தலைமையேற்ற பெரியார் “நீதிக்கட்சி“ என்ற பெயரை “திராவிடர் கழகம்“ என்று முறையாக, அதிகாரப்பூர்வமாகப் பெயர் மாற்றம் செய்தார். பின்னர் ஆண்டு இறுதியில் கல்கத்தாவில் எம்.என்.ராயின் தலைமையில் நடைபெற்ற ரேடிகல் டெமாக்ரடிக் கட்சியின் மாநாட்டிலும், காண்பூரில் நடைபெற்ற பிராமணரல்லாத பிற்பட்டோர் மாநாடுகளிலும் பங்கேற்று திராவிடர் கழகக் கொள்கைகளை விளக்கி உரையாற்றினார் (1944). திருச்சியில் திராவிடர் கழக மாநில மாநாட்டைக் கூட்டி (1945 செப்டம்பர் 29, 30) “கருஞ்சட்டைத் தொண்டர் படை“ என்ற அமைப்பை உருவாக்கினார். கொடியில் உள்ள கருப்புப் பகுதி திராவிடரைக் கப்பியுள்ள இழிவைக் குறிப்பது சிவப்பு வட்டப் பகுதி இழிவு நீக்கி புரட்சி மலர்வதைக் குறிப்பது. அடுத்த ஆண்டே (1946) மதுரையில் கருஞ்சட்டைப் படை மாநாட்டைக் கூட்டி திராவிடர் கழகக் கொடியை உருவாக்கினார். எதிரிகளால் மாநாட்டுப் பந்தல்

எரிக்கப்பட்டு கழகத் தொண்டர்கள் தாக்கப்பட்டனர் என்பது நினைவு கூறத்தக்க நிகழ்ச்சியாகும் (1946, மே 11). கடலூரில் 'திராவிடர் மாநாடு" கூட்டி நாட்டுப் பிரிவினை பற்றிப் பேசினார். ஜுலை முதல் தேதியை "திராவிட நாடு பிரிவினை நாள்" என்று அறிவித்து அந்த நாளைக் கொண்டாட வேண்டும் என்று மக்களைக் கேட்டுக் கொண்டார். பெரியாரின் இச்செயல் திராவிடர் கழகம் பிளவுபடக் காரணமாயிற்று. திராவிடக் கழகத்திலிருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பிறந்தது.

திராவிடர் கழகம் நீதிக்கட்சியின் மறுபதிப்பு அல்ல. மாறாக, அக்கழகம் புதிதாக எழுதப்பட்ட புத்தகம் ஆகும். நீதிக்கட்சியின் மூல நோக்கம் பிராமணரல்லாதாருக்கு வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் பெற்றுத் தருவதேயாகும். அந்த நோக்கம் நிறைவேறிய பின் நீதிக்கட்சி சரிவடையத் தொடங்கியது. தமிழ் நாட்டு மண்ணின் மைந்தர்கள் சமுதாயத்திலும், பொருளாதார நிலையிலும் இழிந்தவர்களாகவே இருந்து வந்தனர். தமிழர்கள் உழைப்பாளிகளாக இருந்தும் ஒற்றுமையின்மையால் வளர்ச்சியின்றி இருந்தனர். தென்னிந்தியர் திராவிடர் என்று தெரிந்திருந்தும் பழம் பெருமை மறந்து வடநாட்டு ஆரியர் வழிவந்த பிராமணர்களின் ஆதிக்கத்துக்குக் கட்டுப்பட்டே இருந்தனர்.

நீதிக்கட்சியினரும் இவர்களை பிராமணரல்லாதார் என்று கூறி வந்தனரேயன்றி திராவிடர்கள் என்று கூறவில்லை. இந்த நிலையை மாற்றி தென்னாட்டவர் திராவிடர்கள் என்றும் பிராமணர்கள் திராவிடரல்லாதார் என்றும் கூறிக் கொள்ளும் நிலை உருவாக வேண்டும் என்று எண்ணினார் பெரியார். திராவிட நாடு திராவிடருக்கே உரித்தாக வேண்டும் என்றால் அந்த இலக்கை எட்டுவதற்காக ஒரு அமைப்பு வேண்டும். அந்த அமைப்பே திராவிடர் கழகம் ஆகும்.

பெயர்க் காரணம்

நீதிக்கட்சி என்று அழைக்கப்பட்ட தென்னிந்திய சுதந்திரக் கூட்டமைப்பு (South Indian Liberal Federation) தமிழர்களுக்கு உரிய முக்கியத்துவத்தையும் இடத்தையும் கொடுக்கவில்லை. தமிழ் பத்திரிக்கைக்குத் திராவிடன் என்று பெயரிட்டதேயன்றி அமைப்புக்குத் திராவிடர் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பு என்று பெயரிடப்படவில்லை. தென்னிந்திய கூட்டமைப்பாகவே செயல்பட்டு வந்தது. பெரியார் சுயமரியாதை இயக்கத்தை அரசியல் சாராத அமைப்பாக நடத்தி வந்த போது அதற்கு திராவிடர் கட்சி என்று பெயரிடுவதில் கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தன. அதற்குக் காரணம் பெரியாருடன் பணியாற்றிய தேவாங்கர் தங்களைப் பிராமணர்கள் என்றே கூறிக் கொண்டனர். பேரிய சமஸ்கிருத பண்டிதரான பனகல் அரசரே பூணூல் அணிந்து உச்சிக்குடுமி வைத்திருந்தார். அப்போதைய சூழ்நிலையில் தமிழர் பெயரால் கட்சியைத் துவங்குவது இயலாத காரியமாக இருந்தது. மேலும், தென்னிந்திய நல உரிமைச் சங்கம் என்ற நீதிக்கட்சி கால் நூற்றாண்டு காலமாக “பிராமணரல்லாதார் கட்சி“யாகக் கருதப்பட்டாலும் அது ஜமீன்தார் கட்சி“, “அரசாங்க அடிமைகள் கட்சி“, “பட்டம் பதவியாளர் கட்சி“, “பதவி வேட்டைக்காரர் கட்சி“ என்றெல்லாம் பிராமணர் பத்திரிகைகள் குறை கூறின. இந்த நிலையை முற்றிலுமாக மாற்றித் திராவிடர் உரிமைக்கும் நலனுக்கும் போராட வேண்டும் என்பதற்காக பெரியார் புதிதாகத் துவக்கிய அமைப்புக்கு திராவிடர் கழகம் என்று பெயரிட்டார்.

கழகக் கொடியும், குறிக்கோளும்

கொடி

திராவிடர் கழகத்தைத் தனித்துக் காட்டுவதற்கு அடையாளமாக தனிக்கொடி தேவைப்பட்டது. இக்கழகம் துவக்கப்பட்ட போது

நீதிக்கட்சியின் தராசுக் கொடியே திராவிடர் கழகக் கொடியாக இருந்தது. அதற்குக் காரணம் தராசுக் கொடி தென்னாட்டில் காணப்பட்ட கொடுமைகளையும், அநீதிகளையும், சாதிபேத வேறுபாடுகளை ஒழித்து, அனைவரும் சமம் என்ற சமநீதியைக் காட்டும் அறிகுறியாகவும் அடையாளமாகவும் விளங்கியதேயாகும். எனினும் நீதிக்கட்சி சுயநலக் கட்சியாக மாறியதாலும், அக்கட்சிக்கு அவப்பெயர் ஏற்பட்டதாலும், பெரியார் அந்த நிலையை அடியோடு மாற்றி திராவிடருக்கென தனிக்கட்சி துவங்கியதால் அதற்கென தனிக்கொடி இருக்க வேண்டியதன் இன்றியமையாமையை உணர்ந்தார். அதன் விளைவாக, 1946 ஆம் ஆண்டு தற்போதுள்ள திராவிடர் கழகக் கொடி வடிவமைக்கப்பட்டது. கொடியில் கருப்புப் பகுதி திராவிடரைச் சூழ்ந்துள்ள இழிவைக் குறிப்பதாகவும், சிவப்பு வட்டப் பகுதி புரட்சி மலருவதைக் காட்டுவதாகவும் உள்ளது.

குறிக்கோள்

திராவிடர் கழகம் மற்ற கட்சிகள் போன்று அரசியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட அமைப்பல்ல. மாறாக, திராவிடர் கழகம் தெளிவான குறிக்கோள்களைக் கொண்ட சமூக, சமய சீர்திருத்த இயக்கமாகும். திராவிடர் கழகத்தின் குறிக்கோள்களாவன:

1) திராவிட மக்களிடையே கடவுள் பெயராலும், சுயராஜ்யத்தின் பெயராலும் இருந்துவரும் மூட நம்பிக்கைகளையும், உயர்வு தாழ்வுகளையும், பித்தலாட்டங்களையும் போக்கி அவர்களிடையே ஒற்றுமையையும், கட்டுப்பாட்டையும், நாணயத்தையும் ஏற்படுத்தப் பாடுபடுவது

2) பன்னெடுங்காலமாக அறிவிலிகளாய் ஆக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் திராவிட மக்களுக்குச் சிந்தனை அறிவை உண்டாக்கி வைப்பது

3) சமுதாய சமத்துவக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பது

4) மக்கள் தொகைக்கேற்ப வகுப்புவாரி உரிமைகளைப் பெற்றுத் தருவது

5) திராவிடர்களின் வீழ்ச்சிக்கும் தாழ்ச்சிக்கும் காரணமான சாதி முறையை ஒழித்தல்

6) தனி திராவிட நாட்டுக்காகப் போராடுவது. சுருங்கக்கூறின், திராவிடர் கழகக் குறிக்கோள்கள் எதிர்மறை-உடன்பாட்டு நோக்கங்களைக் கொண்ட கலவையாகும்.

தனித்தன்மை

திராவிடர் கழகம் துவக்கத்திலிருந்தே தனித்தன்மையுடன் இயங்கி வந்தது. அதன் தனித் தன்மையை அடையாளம் காட்டும் திட்டங்களாவன:

1) தீண்டாமையை அகற்றுவதன் மூலம் சாதியை ஒழித்துவிட முடியும்.

2) பிராமணர் ஆதிக்கத்தை அகற்றுவதன் மூலம் திராவிடரின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க இயலும்.

3) இந்து கடவுள்களையும், சடங்கு சம்பிரதாயங்களை நிந்தித்தல்.

4) அறியாமை, மூடநம்பிக்கை, இயலாமை ஆகியவற்றுக்கு எதிராகப் பிரச்சாரம் செய்தல்.

5) பெண்களின் விடுதலைக்காகத் தொடர்ந்து போராடல்.

6) வட இந்திய மேலாண்மையையும், இந்தித் திணிப்பையும் எதிர்த்தல். திராவிடர் கழகத் தலைவர் பெரியாரும் அவரது கழகத் தோழர்களும் கருப்பு சட்டை அணிந்து கழகத்தின் தனித்தன்மையை வெளிப்படுத்தினர். அவ்வப்போது வன்முறை நிகழ்ச்சிகள் தலைதூக்கினாலும், பொதுவாக திராவிடர் கழகமும் அமைதியான முறையிலேயே இயங்கி வந்தது. பெரியாரின் காலத்திலேயே தனி திராவிட நாடு கோரிக்கையும், சாதி ஒழிப்பும், சமதர்மக் கொள்கையும் முனைமழுங்கிப் போய்விட்டன. சாதி ஒழிப்பு தீண்டாமை ஒழிப்புப் பிரச்சாரத்தோடு நின்று விட்டது. தனியுடைமை ஒழிப்பைக் கைவிட்டதால் சமதர்மக் கொள்கை சத்தற்றுப் போய்விட்டது.

பெரியாரின் பேச்சும் போக்கும் அவர் கையாண்ட முறைகளும் கற்றோரிடையே மனக்கசப்பை ஏற்படுத்தின. திறமைமிக்க பிராமண இளைஞர்கள் வேலைதேடி பிற மாநிலங்களுக்கும், பிற நாடுகளுக்கும் செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. பெரியாரின் மூடநம்பிக்கை எதிர்ப்புப் பிரச்சாரம் மக்களிடையே செல்வாக்கு பெறவில்லை. இறுதியாக,

பெரியாரின் இந்திய சுதந்திர எதிர்ப்பும், அதைத் தொடர்ந்து சி.என்.அண்ணாதுரையும் அவரது ஆதரவாளர்களும் கழகத்தைவிட்டு வெளியேறியதும் திராவிடர் கழகத்தை பெரிதும் பலமிழக்கச் செய்துவிட்டன. இருப்பினும் பெரியார் மன உறுதியுடன் தனது சமூக, கலாச்சார, பகுத்தறிவு மனமாற்றப் பணியை தன் இறுதி மூச்சு உள்ள வரை (1973 டிசம்பர் 24) திராவிடர் கழகத்தின் தனிப் பெரும் தலைவராகத் தொடர்ந்து செய்து வந்தார். “பெரியாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றுத் திருப்புமுனையாகவும், புதிய சகாப்தத்தின் துவக்கமாகவும் இருந்தது” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் கி.வீரமணி.

சமுதாய தத்துவம்

பெரியாரின் சமுதாய சிந்தனைகளின் அடிப்படையில் உருவான சமுதாய தத்துவத்தைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளாமல் அவரது சமுதாய சீர்திருத்தக் கருத்துக்களையும், கொள்கைகளையும், திட்டங்களையும் புரிந்து கொள்வது கடினம். பெரியார் சமூக சேவையையும், அரசியல் தொண்டையும் ஒரு நாணயத்தின் இரண்டு பக்கங்களாகப் பார்க்காமல் ஒன்றின் விளையே மற்றொன்று என்று கூறினார். தேர்தல் அரசியலைவிட சமுதாய மாற்றமே உடனடித் தேவை என்றார். சமுதாய சீர்திருத்த இயக்கத்தின் மூலம் அரசாங்கத்தை நிர்ப்பந்தித்து சமுதாய மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதே பெரியாரின் சமுதாய தத்துவத்தின் மையப் பகுதியாகும். அரசாங்கத்தின் கடமை சமத்துவ சமத்துவத்தை

அடைவதற்கேற்ப சமுதாய மாற்றங்களைச் செய்வதேயாகும். மக்களின் தேவைகளை அறிந்து அரசாங்கம் செயல்பட வேண்டுமே யன்றி மக்கள் அரசாங்கத்தின் தயவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது.

அப்போதுதான் சிறுபான்மை பிராமண சமுதாயத்தால் பெரும்பான்மை சமூகத்தினரை அடக்கி ஆள முடியாது. எனவே, அரசாங்கம் முதலில் தன்னை மாற்றிக் கொண்டு சமுதாயத்தை மாற்ற வேண்டும். சமுதாய சமத்துவக் கொள்கை (Social Equality)யின் மூலம் சமத்துவ சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும்.

ஆரியர்-பிராமணர்-பிராமணீயம்

வெளியிலிருந்து இந்தியாவுக்குப் புல்தரைத் தேடி வந்த ஆரியரை லம்பாடிக் கூட்டம்" என்று வர்ணித்தார் பெரியார். அவர்கள் வருவதற்கு முன்னே இந்தியாவிலிருந்த திராவிடரைப் போரிட்டு, போராடி வென்று, அடிமைப்படுத்தி அவர்களை அரக்கர்கள்", "இராட்சகர்கள்", "சூத்திரர்", பஞ்சமர்" என்று பெயரிட்டு, இழிவான வேலைகளுக்கு மட்டுமே

ஒதுக்கிவிட்டனர். பிராமணர்கள், ஆங்கிலோ-இந்தியர்களைப் போன்று, ஆரியர்களுக்கும் இங்கிருந்த நாட்டவருக்கும் பிறந்தவர்கள் (குடி அரசு, 1949 மே 28). இவர்கள் சாதி, மதம், கடவுள், புராணம், இதிகாசம் ஆகியவற்றின் பெயரால் மண்ணின் மைந்தர்களை அடிமைகளக்கி விட்டனர். பார்ப்பனீயம் அல்லது பிராமணீயம் என்ற பெயரால் தமிழ் நாட்டு ஆட்சியாளர்களின் ஆதரவைப் பெற்றனர். பார்ப்பனீயம் என்றால் என்ன? வேதம், சாஸ்திரம், மிருதி, ஆகமம், புராணம், மனுதர்மம், இந்து சட்டம், சடங்குகள், பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவற்றால் பதவிகளையும், தனி உரிமைகளையும், சலுகைகளையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டு, பிராமணர் சங்கத்தை அமைத்துக் கொண்டு, பிராமணர்களுக்கு மட்டும் என்று போர்டு போட்டுக் கெண்டு, பிறரைப் பிரித்துக் காட்டும் பிராமணர்களின்

மனப்பான்மையே பிராமனீயம் என்று வரையறுத்தார் பெரியார். எனவே, சாதி முறையை ஒழித்து, மக்களிடையே புகுத்தப்பட்ட வேறுபாடுகளைப் போக்கி, அனைவரும் உழைத்து வாழ வேண்டும் என்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அப்போதுதான் பிராமண ஆதிக்கமும், பிராமண மனப்பான்மையான பிராமணீயமும் ஒழியும் (குடிஅரசு 1933, மார்ச் 5).

திராவிடர், சூத்திரர், ஆதிதிராவிடர்

சாதி என்ற தலைப்பின் கீழ் சாதி தர்மத்தை அனுசரிப்பவர்களுக்கும், அனுசரிக்காதவர்களுக்கும் பிறந்தவர்கள் திராவிடர் என்ற பெயர் கொண்டவர்கள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது (குடிஅரசு, கட்டுரை, 1947 செப்டம்பர் 20). திராவிடர்களை அடிமைகளாக்கி அவர்களுக்கு சூத்திரர் என்று பெயரிட்டு வர்ணமுறை சாதிப் பலகணியின் அடிப்படியாக்கிவிட்டனர். நான்கு வர்ண சாதிப் படிமுறை (Caste Hierarchy)யில் நான்காவது சாதி சூத்திரர். இந்த நான்கு சாதிக் கட்டத்துக்கு வெளியே இருந்தோரைப் பறையர், பள்ளர், பஞ்சமர், சண்டாளர், தீண்டத்தகாதோர் என்று கூறி ஊருக்கு வெளியே ஒதுக்கிவிட்டனர். இவர்களே பின்னர் அரிசனங்கள், ஆதிதிராவிடர், தலித்துகள் என்று பல்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டனர். திராவிடர்களை சூத்திரர், ஆதிதிராவிடர் அல்லது தீண்டத்தகாதோர் என்று பிரிப்பதைப் பெரியார் கடுமையாக எதிர்த்தார். இச்சாதிப் பிரிவினை திராவிடர்களைப் பிரிப்பதற்கான பிராமண சூழ்ச்சி என்றார். ஏனெனில், திராவிடருக்கும், ஆதி திராவிடருக்கும் சமுதாய வாழ்வின் பொதுத் தத்துவத்தில் எந்தவிதமான பேதமோ, வேறுபாடோ இல்லை. இருசாராருமே பிராமணர்களால் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் இழிநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டவர்கள். எனவே இந்த திராவிடர்-சூத்திரர்-ஆதிதிராவிடர் பாகுபாட்டை உடைத்தெறிய வேண்டும் என்றார் பெரியார். பறையர்

பட்டம் போகாமல் சூத்திரர் பட்டம் போகாது என்றார். "பறையன் பட்டம் போகாமல் உங்களுடைய சூத்திரப் பட்டம் போய்விடும் என்று கருதுவீர்களேயானால் நீங்கள் வடிகட்டின முட்டாள்களாவீர்கள்" (குடிஅரசு, 1931 அக்டோபர் 31).

தீண்டாமை

பாதி மக்கள் அனைவரும் கடவுளின் குழந்தைகள் என்றால் ஒரு பிரிவினர் மட்டும் தீண்டத்தகாதோர் என்று முத்திரை குத்தப்பட்டு ஒதுக்கி வைக்கப்படுவதேன்? பல சீர்திருத்தவாதிகள் நூற்றாண்டு காலமாக முயற்சி செய்தும் தீண்டாமை தொடர்ந்து பின்பற்றப்படுவதற்கான காரணம் என்ன? மத தர்மப்படியும், மனு தர்மத்தின்படியும், வேத சாத்திரங்கள்படியும் மக்கள் ஒரு சாரார் தீண்டத்தகாதவர்கள் என்று கருதப்படுகின்றனர். எனவே, இந்த இழிநிலைக்குக் காரணமான ஆதார அடிப்படையை அடியோடு அகற்ற வேண்டும். நாத்திகவாதமே இந்நோய்க்குக் கண்கண்ட மருந்து. மேலும், மேல் சாதி - கீழ் சாதி என்ற போலிப் பாகுபாட்டைப் போக்க வேண்டும். ஏனெனில் மேல்சாதிக்காரன் உழைக்காமல் பிறர் உழைப்பைச் சுரண்டி வாழ்கிறான். கீழ்ச்சாதிக்காரன் உழைத்தே ஓடாய்த் தேய்கிறான். "பாடுபட்டு உழைத்து, உழைப்பின் பயனையெல்லாம் அன்னியருக்கே அழுதுவிட்டு, விடிவில்லாமல், துணியில்லாமல், கஞ்சியில்லாமல், கல்வியில்லாமல், மிருகத்திலும் கேடாய் வாழ்கிறவன் கீழ்ச்சாதிக்காரன்" (குடிஅரசு, 1933 மே 7). எனவே பிறவியில் அனைவரும் சமமே என்ற உறுதியோடு யார் மேல்சாதிக்காரனுக்கு எதிராகப் போர் தொடுக்க முனைந்து நிற்கின்றானோ அவனே இந்த இழிவை நீக்கிக் கொள்ள அருகதை உள்ளவனாக ஆகிறான் என்றார் பெரியார் ஈ.வெ.ரா. அத்தகைய நிலை உருவாக வேண்டுமாயின் தீண்டாமைக் கொடுமைக்கு உள்ளானவர்களின் கல்வி அறிவும், பகுத்தறிவும், பொருளாதார பலமும்

அதிகரிக்க வேண்டும். இந்த வாழ்நாளிலேயே தீண்டாமைப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு கண்டாக வேண்டும் என்று உறுதியோடு உழைத்தார் பெரியார்.

கோயில் நுழைவு

கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாத பெரியார் ஈ.வெ.ரா கோவில் நுழைவு பற்றி ஏன் கவலைப்பட வேண்டும்? ஏனெனில், கோவில்கள் பக்திக்கும், பண்பாட்டுக்கும், ஒழுக்கத்துக்கும் பயன்படாமல் மக்களை மூடர்களாக அடிமைப்படுத்தவும், உயர்சாதி தாழ்ந்த சாதி என்கிற சாதி வித்தியாசத்தை நிலை நிறுத்தவும் பயன்படுவதாகக் கூறினார். எனவே கோவில்களும், பொதுப் பாதைகள், கிணறுகள், பள்ளிக்கூடங்கள், சாவடிகள் போன்று பொது மக்கள் அனைவருக்கும் பொதுவாக இருக்க வேண்டும் என்று வாதிட்டார். ஆதலால் தான் நான் தீண்டத்தகாத மக்கள் என்போர் கண்டிப்பாக கோயிலுக்குள் போய்த் தீரவேண்டும் என்று கூறுகிறேனே ஒழிய, பக்திக்காகவோ மோட்சத்துக்காகவோ, பாவ மன்னிப்புக்காகவோ அல்லவே அல்ல. கோயிலில் சமத்துவமடைந்து விட்டால் மற்ற காரியங்களில் வித்தியாசம் இருக்கவே முடியாது. கோயிலில் பிரவேசித்து நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு முயற்சியும் சாதி வித்தியாசத்தை ஒழிக்கச் செய்யும் முயற்சியே ஒழிய வேறில்லை (குடிஅரசு, 1929 அக்டோபர் 27).

பெரியார் வைக்கம் சத்தியாகிரகத்தை வெற்றிகரமாக முடித்துக் கொண்டு வைக்கம் வீரராக ஈரோடு திரும்பினார். அப்போது அவர் ஈரோடு தேவஸ்தான கமிட்டித் தலைவராக இருந்தார். ஒரு நாள் பெரியார் ஊரில் இல்லாத போது அ.பொன்னம்பலம், சா.முத்துசாமி, ஈசுவரன் ஆகியோர் அலுவலகத்தில் வேலை பார்த்துவந்த ஆதிதிராவிடரை விபூதி பூசச் சொல்லி கோயிலுக்குள் அழைத்துச் சென்றனர். அங்கிருந்த உயர்சாதி பக்தர்கள் கூச்சல் போட்டதோடு அல்லாமல் அவர்கள் கோயிலுக்குள் சென்றபின் வெளிக்கதவைப் பூட்டிவிட்னர். அதுமட்டுமல்ல. கோவிலுக்குள்

நுழைந்தோருக்கு எதிராக வழக்கு தொடரப்பட்டது. ஆனால், இறுதியில் உயர்நீதிமன்றத்தில் அந்த வழக்கு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது (1928).

பெண் விடுதலை

பெண் விடுதலைக்கு ஆண்களைப் போன்றே பெண்களும் தடையாக உள்ளதாகக் கூறினார் பெரியார். ஆண்மை என்ற அகம்பாவத்தால் ஆண்கள் பெண்களை அடக்கி ஆள்கின்றனர். அதேபோன்று ஆண்கள் இன்றி பிள்ளை பெற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று பெண்கள் நினைக்கின்றனர். எனவே, உண்மையான பெண்கள் விடுதலைக்குப் பிள்ளை பெறும் தொல்லை அடியோடு ஒழிந்து போக வேண்டும். (குடிஅரசு தலையங்கம், 1928, ஆகஸ்டு 12). பெண்கள் பிள்ளை பெறும் இயந்திரங்களாகக் கருதப்படுவதால் தான் அவர்கள் மிருகங்களைவிடக் கேவலமாக நடத்தப்படுகிறார்கள் என்றார். கற்பு என்பது பெண்களுக்கு மட்டும்தான் என்று கூறி ஆண்கள் தப்பிக்கின்றனர். கற்பு என்பது இருபாலருக்கும் பொதுவானது என்று பிரச்சாரம் செய்தார் பெரியார். “பெண் மக்களை இன்று ஆண்கள் நடத்தும் மாதிரியானது மேல் சாதிக்காரன் கீழ்ச்சாதிக்காரனை நடத்துவதைவிட, பணக்காரன் ஏழையை நடத்துவதைவிட, எசமான் அடிமையை நடத்துவதை விட, மோசமானதாகும்”. ஆண் எத்தனை பெண்களை வேண்டுமானாலும் ஆசை நாயகிகளாக வைத்துக் கொள்ளலாம் ஆனால் பெண் மட்டும் பத்தினியாக இருக்க வேண்டும் என்பதை மிகவும் அநீதியும் அக்கிரமும் கொண்ட காரியமாகக் கருதினார் பெரியார். இதற்கு என்ன மாற்று? “ஆண்கள் இரண்டு வைப்பாட்டிகளை வைத்துக் கொண்டால், பெண்கள் மூன்று ஆசை நாயகர்களை வைத்துக் கொள்ள முற்பட வேண்டும். உடனே நிலைமை சரிப்பட்டுப்போகும்” (குடிஅரசு, 1928 பிப்ரவரி 8).

சொத்துரிமை

பெண்ணடிமைக்கான காரணங்களில் முக்கியமானது அவர்களுக்குச் சொத்துரிமை இல்லாததுதான் என்றார் பெரியார். பணம் சம்பாதிக்கும் ஆண், அவன் சேர்த்து வைக்கும் சொத்து ஆகியவை அவனது ஆண் வாரிசுக்குத்தான் என்று ஒருதலை சார்பாக விதி வகுத்துவிட்டார்கள். பெண் இந்த வாரிசுக்கான ஒரு ஆண் பிள்ளையைப் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டிய கட்டாயத்துக்குத் தள்ளப்பட்டு விட்டாள் உரிமை எதுவும் இல்லாமல் அடிமைபோல் நடத்தப்படுகிறாள். இந்த இழிநிலையிலிருந்து பெண்கள் விடுபட வேண்டும். இதற்காகப் பெண்கள் ஆண்களை நம்பிப் பயனில்லை. எனவே, பெண்களே முன்வந்து கிளர்ச்சி செய்யவேண்டும் போராட வேண்டும் என்று பிரச்சாரம் செய்தார் பெரியார். சொத்துரிமை இல்லாமையால்தான் பெண்ணுரிமை மலுக்கப்படுகிறது என்ற உண்மையைப் பெண்கள் உணர வேண்டும். இதுவன்றி பெண்கள் கல்வி கற்று, தொழில் கற்று, சுயமரியாதையுடன், சுயநம்பிக்கையோடும் சுய சார்புடனும் செயல்பட வேண்டும். அப்போது தான் பெண்கள் சுதந்திரமாக வாழ்க்கை நடத்த முடியும் என்றார் பெரியார் ஈ.வெ.ரா.

விதவை விவாகம்

விதவை விவாகம் என்று அறியப்பட்ட விதவைத் திருமணம் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் விவாதத்துக்குரிய பொருளாக இருந்தது. ஞானி திரிசரபுரம் சி.பி.ராஜகோபால் நாயுடு எழுதிய விதவா விவாக விளக்கம் என்ற நூலை விமரிசித்த பெரியார் ஈ.வெ.ரா, இந்திய விடுதலைக்குப் போராடும் சமூக சீர்திருத்தவாதிகளும் மக்களின் ஒரு பகுதியினரான பெண்கள் அழிந்து வருவதைப் பற்றிப் பாராமுகமாகவே பார்த்து வருகின்றனர் என்று வருந்தினார். மனைவி இறந்தவுடன் மறுமணம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று துடிக்கும் ஆண் கிழவன், பெண் கணவனை இழந்தவிட்டால் ஆயுட்காலம் முழுவதும் இயற்கை

உணர்வுகளை அடக்கிக் கொண்டு, மனம் நொந்து, மடிய வேண்டியது என்ன நியாயம் என்று கேட்டார். இது அநீதியான, பாரபட்சமிக்க, கொடுமையான காரியம் என்று கண்டித்தார். விதவைகள் மறுமணம் செய்து கொள்ளாவிட்டால்தான் அவர்களது கற்புக்கு களங்கம் ஏற்படும் என்று வாதிட்டார். ஈ.வெ.ரா. இளைஞராயிருந்த போதே அவரது தங்கையின் விதவை மகளுக்கு மறுமணம் செய்து வைத்தார். எனவே விதவைகள் வீட்டில் தனிமைப்படுத்தி முடக்கப்படுவதை எதிர்த்துப் பிரச்சாரம் செய்தார். விதவைக் கொடுமை ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகப் பாடுபட்ட இராஜா இராம்மோகன்ராய், ஈஸ்வர சந்திர வித்யாசாகர், கோலாம்பூர் மகாராஜா, சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி, காந்தி போன்றோரின் உழைப்பை மேற்கோள் காட்டி விதவை மறுமணத்துக்காகத் தொடர்ந்து போராடினார்.

விவாகரத்து

விவாகரத்தை (Divorce)ப் பாதுகாப்புக் கருவி" யாகக் கருதினார் பெரியார் ஈ.வெ.ரா. விவாகரத்து உரிமை இருபாலருக்கும் சமமாக இருக்க வேண்டும் என்று வாதிட்டார். ஒரு கணவன் தனக்குத் தேவையில்லாத போது மனைவியை ஒதுக்கி வைக்க உரிமை கொடுக்கும் சட்டம் அதே உரிமையை மனைவிக்கும் வழங்க வேண்டும் என்றார். விவாகரத்து உரிமையை வைதீகப் பத்திரிகைகள் கடுமையாக எதிர்த்தன. சுனாதன பிராமணர்கள் எதிர்த்தார்கள். எனினும், எதிர்ப்புகளுக்கிடையே பெரியார் உறுதியோடு எழுதினார், பேசினார், பிரச்சாரம் செய்தார். விவாகரத்து கோரி பெண்கள் ஆர்ப்பாட்டம் செய்ய வேண்டும் என்று அறைகூவல் விடுத்தார். செங்கல்பட்டு சுயமரியாதை மாநாட்டில் பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் கல்யாண விடுதலை செய்து கொள்ள உரிமையிருக்க வேண்டும்" என்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. பின்னர் சென்னையில் கூடிய பெண்கள் மாநாட்டில் விவாகரத்து சட்டம் கோரி தீர்மானிக்கப்பட்டது. எனவே,

பெண்கள் உலகம் முன்னேற வேண்டுமானால், அவர்களுக்கு மனிதத் தன்மையும், மனித உரிமையும், சுய மரியாதையும் ஏற்பட வேண்டுமானால், விவாகரத்துக்கு இடம் அளிக்க வேண்டியது இன்றியமையாதது என்பதைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தினார் பெரியார் ஈ.வெ.ரா.

மறுமணம்

திருமணம் என்றால் மணமக்கள் தங்கள் வாழ்க்கை வசதிக்காக செய்து கொள்ளும் ஒரு ஒப்பந்த ஏற்பாடு என்று வரையறுத்தார் பெரியார் ஈ.வெ.ரா. எனவே, கணவன்-மனைவி சேர்ந்தோ அல்லது தனியாகவோ வாழ்வதற்கு எவ்விதத் தடையும் இருக்கக் கூடாது என்று கூறினார் பெரியார். இந்துக் கடவுள்கள் பல மணங்கள் செய்து கொண்டதைப் பற்றிப் புராணங்கள் கூறுவதை எடுத்துக் காட்டினார். பொதுவாக 9 வகைக் காரணங்களுக்காக மறுமணம் செய்து கொள்ளலாம் என்று கூறப்பட்டது:

1) மனைவி இறந்து விட்டால்

2) மனைவி வேறு ஒருவருடன் கூடா ஊறவு கொண்டால்

3) தீராத வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டால்

4) மனைவிக்கு புத்தி சுவாதீனமில்லாமல் இருந்தால்

5) மனைவி கணவனை அலட்சியப்படுத்தினால்

6) மனைவி கணவனை வெறுத்தல்

7) மனைவி அடிக்கடி அவள் தாய் வீட்டுக்குச் சென்று விட்டால்

8) மனைவி கணவனின் கொள்கைகளையும், கருத்துக்களையும் ஏற்க மறுத்தால்.

9) கட்டாய பாலிய விவாகம் செய்து வைக்கப்பட்டிருந்தால்.

பழமைவாதிகளால் கூறப்பட்ட இக்காரணங்கள் அனைத்தும் மனைவியை மையப்படுத்தி இருப்பதை சுட்டிக் காட்டிய பெரியார் இதே

காரணங்களுக்காக மனைவி தன் கணவரை விட்டு மறுமணம் செய்து கொள்ளும் உரிமையைப் பெற வேண்டும் என்று பிரச்சாரம் செய்தார்.

கலப்புத் திருமணம்

பெரியார் ஈ.வெ.ரா கலப்புத் திருமணத்தின் தீவிர ஆதரவாளர். எனினும் சாதி ஒழிவதற்காக ஒவ்வொருவரும் தம் சாதியில் திருமணம் செய்து கொள்ளக் கூடாது என்று சட்டம் இயற்ற வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை அவர் ஏற்கவில்லை. அது தவறு, சாத்தியமில்லை என்றார். மாறாக பிராமணருக்கும் பிராமணரல்லாதாருக்கும் இடையே நடப்பதுதான் உண்மையான கலப்புத் திருமணம் என்று வாதிட்டார். ஏனெனில், இருசாராரும் இருவேறு சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள்.அதேபோன்று ஒருவர் திருமணமே ஆகாமல் இருந்தால் திருமணம் ஆகாமல் இருக்கும் பெண்ணை மணந்து கொள்ளலாம். அதே போன்று, ஒரு திருமணமாகி மனைவி இறந்து விட்டால் மறுமணம் செய்து கொள்வதைப் போன்று அதேநிலையில் உள்ள விதவைப் பெண்களை கலப்புத் திருமணம் செய்து கொள்ளலாம். ஒருமுறை கெட்ட பெண் அதே நிலையில் உள்ள ஒரு ஆணைத் திருமணம் செய்து கொள்வதில் தவறில்லை என்றார் பெரியார். இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்த இந்து சாஸ்திர புராணங்களிலிருந்த பல உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்டினார்.

சுயமரியாதைத் திருமணங்கள்

சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் மாபெரும் சமுதாய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் என்று உறுதியாக நம்பினார் பெரியார் ஈ.வெ.ரா. இதை ஒரு சீரிய சமுதாய சாதனையாகக் கருதினார் அவர். வைதீகத் திருமணங்கள் பிராமணப் புரோகிதர்களால் செய்து வைக்கப்பட்டன. இதற்கு எதிராகப் பெரியார் பார்ப்பனீய புரோகிதப் பகிஷ்காரம் செய்தார். புரோகிதர்கள் பணம் பெற்றுக் கொண்டு எவருக்கும் புரியாத மொழியில் பேசி சடங்கு சம்பிரதாயங்களைச் செய்து திருமணங்களைச் செய்து வைத்தனர். கலப்புத்

திருமணங்கள் மூலம் பிராமணப் புரோகிதர்களின் இன்றியமையாமைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட முடியும் என்ற உறுதியோடு சுயமரியாதை திருமண ஆதரவுப் பிரச்சாரத்தைத் தொடர்ந்து செய்தார். மேலும், சம்பிரதாயத் திருமணங்கள் வெறும் வர்த்தக ஏற்பாடு என்றும், வரதட்சனைக் கொடுமையால் பல குடும்பங்கள் கடனில் மூழ்கி அழிந்து போகின்றன என்ற யதார்த்த நடைமுறை உண்மையையும் மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறினார். பல சுயமரியாதைத் திருமணங்களையும் முன்னின்று நடத்தி வைத்தார். பின்னர் சி.என்.அண்ணாத்துரையின் ஆட்சிக் காலத்தில் சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் சட்டம் (Self-Respect Marriages Legalisation Act) கொண்டு வரப்பட்ட போது பெரியார் அவரது பிரதம சீடர் அண்ணாவை வெகுவாகப் பாராட்டினார்.

தேவதாசி முறை ஒழிப்பு

இந்து வைதீகர்களால் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டு, இந்து மதத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, பிராமணர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்த தேவதாசி முறையைக் கலாச்சாரக் களங்கமாகக் கருதினார் பெரியார் ஈ.வெ.ரா. இந்த சமூகக் கொடுமையை ஒழிப்பதற்கான கிளர்ச்சி 1868லிருந்து நடைபெற்று வந்தது. 1912 ஆம் ஆண்டு இச்சமூகச் சீர்கேட்டுக்கு எதிராக இம்பீரியல் சட்ட மன்றத்தில் மூன்று மசோதாக்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. இந்திய பீனல்கோடு (Penal Code)படி ஒரு “மைனர்“ பெண்ணைப் பொட்டுகட்டுவது குற்றம் என்று அறிவித்த பின்னரும் பிராமண பழமைவாதிகள் பெண்களுக்குப் பொட்டுகட்டி கோவில்களில் தேவதாசிகளாக அர்ப்பணிக்கும் வழக்கத்தை உடும்புப்பிடியாகப் பின்பற்றி வந்தனர். இதற்கு எதிராகப் பிரச்சாரப் போராட்டத்தை தீவிரப்படுத்தினார் பெரியார். தேவதாசி முறையை வடிகட்டின விபச்சாரம் என்று வர்ணித்த பெரியார் இந்த வழக்கத்தை ஏற்படுத்தியவர்களைக் காட்டுமிராண்டிகள்

என்று கூறினார். டாக்டர் முத்துலட்சுமி அம்மையார் பொட்டு கட்டுவதை ஒழிக்கும் மசோதாவை சென்னை சட்டசபையில் கொண்டு வந்த போது பெரியார் அந்த மசோதாவுக்கு முழு ஆதரவையும் அளித்தார். அந்த மசோதாவுக்கு எதிராக எழுதிய பிராமண பத்திரிகைகளைக் கடுமையாகச் சாடினார். அதுமட்டுமல்ல. இந்த மசோதாவுக்கு எதிராகக் கருத்து தெரிவித்த நீதிக்கட்சியினரின் செய்கையை “மானக்கேடான காரியம்“ என்று கண்டித்தார். “அக்கட்சிக்காரர்கள் இந்த காரியத்தைக்கூட செய்ய முடியவில்லையானால், பின் என்ன வேலை செய்யத்தான் அந்தச் சட்டசபையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது நமக்குப் புலனாகவில்லை” என்று எழுதினார் பெரியார் (குடி அரசு, தலையங்கம், 1930, மார்ச் 23).

சுய மதிப்பிட்டு கேள்விகள்

- தமிழ்நாட்டின் சமூக மற்றும் அரசியல் சூழல் விவரிக்க
  ____
- பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கம் சமூக சமத்துவம் கூறுக
  ____
- திராவிடர் கழகத்தின் தமிழகத்தில் சமூக சீர்திருத்தங்களை விவரிக்க
  ____

இயல் - நான்கு

சுதந்திரத்திற்குப் பின் தமிழக அரசு: ராஜாஜி ஆட்சி (54-1952) **- காமராஜ்** (1954 – 1963): **மதிய உணவு திட்டம் - தொழில்மயமாக்கல் - விவசாயம் மற்றும் நீர்ப்பாசன சீர்திருத்தங்கள் - காமராஜ் திட்டம் – பக்தவத்சலம் – இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள்** 1938 - 1965

நோக்கங்கள்

- ராஜாஜியின் முக்கியமான நடவடிக்கைகளை ஆய்வு
- காமராஜ் ஆட்சியின் சாதனைகள்
- தமிழகத்தின் கல்வி, தொழில், மற்றும் விவசாய துறைகளின் மேம்பாடு

சுதந்திரத்திற்குப் பின் தமிழக அரசு
ஓமந்தூர் பெ.இராமசாமி அமைச்சரவை

பிப்ரவரி 28, 1947 –ல் ஓமந்Àரார் முதல் அமைச்சராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு மார்ச் 23, 1947-ல் அமைச்சரவை அமைத்தார். ஆங்கிலப் புலமை இல்லையெனினும் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட கோப்புகளைப் படித்துக் குறிப்பு எழுதும் திறமை மிக்கவராக விளங்கினார். கோப்புகள் முதலில் தலைமைச் செயலாளருக்கு அனுப்பப் பெற்றுப் பின்னர் அமைச்சர்களுக்கு அனுப்புவதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டதால், கோப்புகளை அமைச்சர்களுக்கே செயலாளர்கள் நேரடியாக அனுப்பும் முறையைப் பின்பற்றினர். பொதுப்பணத்தைச் சிக்கனமாகச் செலவிடவேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருந்தார். பதவியேற்ற சில மாதங்களில் இந்தியா விடுதலை பெற்றதும், இவர் ஆகஸ்டு 15, 1947-ல் கைதிகளை விடுதலை செய்தும், கைதிகளின் தண்டனைக் காலத்தைக் குறைத்தும் சிலரைச் சேவாசதனத்திற்கும் அனுப்பியும் நடவடிக்கை மேற்கொண்டார்.

1947 ஆம் ஆண்டு சென்னை இந்துப் பெண்கள் சொத்துரிமைச் சட்டத்தினைப் பெண்டிருக்கு உதவிட நிறைவேற்றினார். இறந்த கணவனின் சொத்தில் மகளைப் போல விதவை மனைவிக்கும் சமபங்கு இருந்தது. கூட்டுக் குடும்பமாயிருந்தாலும் கணவனின் பங்கைப் பெற உரிமையிருந்தது.

பெண்களின் சமூக, பொருளாதார நிலையை முன்னேற்றப் பெண்கள் நலத்துறையினை உருவாக்கினர்.

1947ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் சீர்திருத்தச் சட்டம் பொது இடங்களில் போதையில் இருந்தோரைத் தண்டிக்க வகை செய்தது. இத்தகு சட்டத்தினால் 17 கோடி இழப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. மதுவிலக்குப் பணிக்கு ஒரு கோடி நிதி ஒதுக்கியது. ஆக்டோபர் 1948 இல் சென்னை மாநிலம் முழுமையும் மது விலக்கு அறிமுகமாயிற்று. இம் மதுவிலக்கு 163.100 மது இறக்குவோர் பணியைப் பாதித்தது. வேலையின்மையை ஒழிக்க அரசுவெல்லம், பால் உற்பத்தி, சிறுதொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை உருவாக்கியது. மதுவிலக்கு அற, சமூக, பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு உதவியது.

பத்து ஆண்டுகளுக்குத் தொடக்கக் கல்வியை ஐந்தாம் வகுப்பு வரை கட்டாயமாக்க வகை செய்தது. 1945இல் தொடங்கிய கட்டாயக் கல்வி 1948 வரை தொடர்ந்தது. மேலும் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு நீடித்தது. மதிய உணவுத்திட்டம் செலவு குறைக்க நிறுத்தப்பட்டது. உடற்குறையுடையோர் கல்விக்கு ஊக்கமளித்தார். 1948இல் வயது வந்தோர் பள்ளிகள் தொடங்கினார்.

வேளாண்மைத் துறையில் உற்பத்தியைப் பெருக்க விதைகள், இயந்திரப் பயன்பாடு ஊக்குவித்தார். உறை நிலையை முன்னேற்ற அதிகமான உணவு உற்பத்தி கிணறு வெட்ட மாணியம் தீவிரப் பயிரிடும் திட்டம், பொது சீரமைப்புத் திட்டம் ஆகியவற்றைப் பின்பற்றினார். 1947இல் துங்கபத்திரா திட்டம் தொடங்கப் பெற்றது. கிராம மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கென பல்நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தி உழவர்களை ஈட்டிக்காரரின் வட்டிக் கொடுமையிலிருந்து காத்தார். 1949இல் மூன்றாண்டு தீவிரப் பயிரிடும் திட்டம் அறிமுகமாயிற்று.

1947இல் சென்னை மாநிலம் தொழில் வளர்ச்சியில் பிற்பட்ட மாநிலமாக விளங்கியது. புதிய தொழில்களைத் தொடங்கினாலே தனிநபர் வருவாயை பெருகும் சிறுதொழில் குடிசைத் தொழில் வளர்ச்சியை ஊக்குவித்தார். தொழிற்பயிற்சிப் பள்ளிகள் தொழில் நுட்பப் பள்ளிகள் தொடங்கினார். தொழில் வளர்ச்சிக்கு உதவிட தொழில் முதலீட்டு நிறுவனம் 51 விழுக்காடு அரசு பங்குடன் தொடங்கியது.

தொழில், வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கு மின் சக்தியின் பயனை உணர்ந்தார். பல்வேறு மின் திட்டங்களைத் தொடங்கினார்.

அரசியல் சூழ்நிலை சரியில்லாத போது, அரசியல் மோசமாவது கண்டு வருந்திய ஞானியான அவர் தொடர்ந்து நீடிக்க விரும்பவில்லை. எனவே தொடர்ந்து பதவியில் நீடிக்காது பதவி விலகிட முடிவு செய்தார். விடுதலையின் போது முதல் முதலைச்சரான இவர் பதவி விலகினார். குழு மனப்பான்மை காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் வேரூன்றியிருப்பதைக் கண்டு உள்ளம் வருந்தினார். ஆதைப்பற்றி வருந்திக் கூறிய அவர் இறுதியில் பதவி விலகினார்.

ராஜாஜி

தமிழக அரசியலும் அரசாங்கத்திலும் ராஜாஜியின் பங்கு

தமிழ்நாடு அரசியலில் முக்கியப் பங்கு வகித்த காங்கிரஸ் தலைவர்களில் முக்கியமானவர்களில் ஒருவர் இராஜாஜி. காமராசர் அவர்களின் அரசியல் குருவான சத்திய மூர்த்தி அவர்களுக்கும் ராஜாஜி அவர்களுக்குமிடையிலான அரசியல் மோதல்களை தமிழக அரசியல் வரலாற்றில் அதிலும் குறிப்பாக தமிழக காங்கிரஸின் வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். சுதந்திரத்திற்காகவே போராடி அதனைக் காணாமலேயே மறைந்தவர் சத்தியமூர்த்தி. ஆனால் ராஜாஜி அவர்கள் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னால் பொது வாழ்விலும் மற்றும் மத்திய, மாநில அரசுப்பதவிகளிலும் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர்.

மூதறிஞர் என்றும் ஊ.சு என்றும் அன்புடன் அழைக்கப்பட்ட ராஜாஜி அவர்கள் 1878ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 9-ம் தேதி தருமபுரி மாவட்டம், தொரப்பள்ளி என்னும் ஊரில் பிறந்தார். இவருடைய தந்தையார் நல்லாள் சக்ரவர்த்தி என்பவர் நகரின் முன்சீப் ஆகப் பணியாற்றியவர். சாதாரணக் குடும்பத்தில் பிறந்த இவர் சட்டக்கல்வி பயின்று சேலத்தில் புகழ்பெற்ற வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றினார்.

தம்முடைய அரசியல் பாதையைத் தாமாகவே ஏற்படுத்திக் கொண்டார். அரசியலில் வெற்றிக்குத் தேவையான எந்தவொரு குணாதிசயமும் அவரிடம் காணப்படவில்லை என்றே கூறலாம். தாம் சேலத்தில் வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றிய காலத்தில் சேலம், திருச்சி, மாவட்டங்களில் அரசியல் பணிகளில் தீவிரமாக இருந்த னுச. ராஜன், ஈ.வெ.ரா, னுச. சுப்பராயன் போன்றோருடன் நட்பு மேற்கொண்டு அவர்களின் மதிப்பையும் பெற்று தனக்கெனதொரு அரசியல் அடித்தளத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்.

ராஜாஜியின் பொது வாழ்க்கையை அரசியல் சார்ந்ததாகவும், அரசாங்கம் சார்ந்ததாகவும் இரண்டாகப் பிரித்துப் பார்க்கலாம். முதலாவதாக அவருடைய அரசியல் பணியை மூன்று கட்டங்களாகப் பிரிக்கலாம். 1916 - ஆம் ஆண்டு முதல் 1937 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் அவருடைய அரசியல் பணியினை நாம் இரண்டு கட்டங்களாகப் பிரித்துப் பார்க்கலாம். 1918 - இல் அவர் சேலம் நகராட்சியின் தலைவராகப் பணியாற்றியதன் பயனாக அவருக்கு ஒரு குறுகிய கால நிர்வாக அனுபவம் கிடைத்தது. அதற்குப் பின்னர் அவர் எந்த விதமானஅதிகாரப் பதவியிலும் இல்லை. இந்தக் காலக் கட்டங்களில் அவர் பெரிதும் எதிர்க்கட்சியாக இருந்து போராடுவதிலேயே இருந்தது. அரசியல் பணிகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், சுதேசி இயக கம், காந்திஜியின் ஒத்துழையாமை இயக்கம், உப்பு அறப்போர் ஆகியவற்றில் தம்மை

பெரிதளவில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். சுதேசி இயக்கத்தை நடத்திய வ.உ.சி. சுப்பிரமணிய சிவா ஆகியவர்காளுடன் நெருங்கிய தொடர்பினை ஏற்படுத்திக் கொண்டதோடு மட்டுமன்றி வ.உ.சியின் கப்பல் கம்பெனிக்குப் பங்குகள் சேர்த்துக் கொடுத்தார். அன்னிபெசன்ட் அம்மையாரின் தன்னாட்சி இயக்கத்திலும் பங்கேற்றார்.

தமிழ்நாட்டில் பிரிட்டி' அரசுக்கு எதிராகப் போராடும் தலைவர்களில் ஒருவராகவும், காந்தியடிகளின் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தினை மிக கண்டிப்பாக வலியுறுத்தும் தலைவராகவும் விளங்கினார். காந்தியடிகள் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை அறிவித்தபொழுது தன்னுடைய வழக்கறிஞர் தொழிலை கைவிட்டு காந்தியடியகளின் பாதையைப் பின்பற்றினார். பெரியார் என்று அன்போடு அழைக்கப்படும் ஈ.வே.ரா காங்கிரசில் சேரத் துணையாக இருந்தார். இந்திய தேசிய காங்கிரசின் பொதுச் செயலாளாராகப் பணியாற்றினார். சுயராஜ்யக் கட்சியினருக்கு ஒரு சிம்ம சொப்பனமாக விளங்கியவர் ராஜாஜி. அக்கட்சியினரின் சட்டமன்ற நுழைவுக் கொள்கையை தீவிரமாக எதிர்த்ததோடு மட்டுமில்லாமல் 1926-ஆம் ஆண்டு அக்கட்சியினர் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்கவிடாமல் செய்ததில் இவருக்குப் பெரும் பங்கு உண்டு.

1930 ஆம் ஆண்டு காந்தியடிகள் தண்டியாத்திரை துவங்கியபொழுது திருச்சியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சுதந்திரப் போராட்டத்தில் உறுதிகொண்ட நூறு தொண்டர்களுடன் வேதாரண்யம் நோக்கித் தன் உப்புப் பயணத்தை தொடங்கினார்.வழியெங்கிலும் காந்தியடிகளின் கொள்கைகளை இத்தொண்டர்கள் அறிவுறுத்திச் சென்றனர். வழிநெடுகிலும் இவர்களுக்கு மக்களிடையே அமோக வரவேற்பிருந்தது. உப்பு எடுத்தமைக்காக இவரும் இவருடைய தொண்டர்களும் கைது செய்யப்பட்டுச் சிறை சென்றனர்.

தமிழக காங்கிரசில் சத்தியமூர்த்தியும் ராஜாஜியும்:

தமிழக அரசியலில் காங்கிரசின் முக்கியத் தலைவர்களாக இருவரும் இருந்தார்கள். இவருடைய பாதையும் வெவ்வேறாக இருந்தது. சிலநேரங்களில் சந்தித்தும் பலநேரங்களில் பெரிதளவு பிரித்தும் காணப்பட்டன. இவர்கள் இருவருக்குமிடையிலான மோதல்கள் தமிழக வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை.1887- ஆம் அண்டு புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் பிறந்த சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் ஒருசிறந்த வழக்கறிஞர். 1919 ஆம் ஆண்டில் தம்மை காங்கிர்சோடு இணைத்துக் கொண்டார். 1923 ஆம் ஆண்டு சட்டமன்றத்திற்கும், 1935 ஆம் ஆண்டு இந்திய சட்டசபைக்கும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர். ஆனால் ராஜாஜி அவர்கள் எந்த்வொரு நிலையிலும் எந்தவொரு சபைக்கும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் அல்ல என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இருவரிடையே கொள்கை ரீதியான வேறுபாடும் போராட்டமும் இருந்தது. 1936 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 11 ஆம் தேதி ராஜாஜி காங்கிரசிலிருந்து விலகினார்.

அதே ஆண்டு தமிழ்நடு முழுவதும் மிகுந்த செல்வாக்கு பெற்றிருந்தார் சத்தியமூர்த்தி. அதே ஆண்டு மத்திய அளவில் காங்கிரசின் உபதலைவராகவும் இருந்தார். 1937 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் தமிழ் நாட்டில் அமைச்சரவை அமைப்பார் என்று எல்லோராலும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் ராஜாஜியின் வெகுதந்திரமான இராஜினாமா சூழ்நிலையை முற்றிலும் மாற்று அமைத்து சத்திய மூர்த்தியை போட்டியினின்று விலகும் நிலைக்கு ஆளாக்கியது. ராஜாஜி தன் முதல் அமைச்சரவையை 1937 ஆம் ஆண்டு அமைத்தார். கட்சிக்குள்ளும், வெளியிலும் ராஜாஜி அதிகாளவில் எதிர்ப்பை சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது. தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியிலிருந்து ராஜாஜியினால், சத்திய மூர்த்த் அவர்கள் தள்ளி வைக்கப்பட்டிருந்தார். ஆனால் சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் தள்ளி சென்னை மாநகராட்சிமூலம் மீண்டும்

தமிழக அரசியலுக்குள் புகுந்தார். கட்சித்தலைவர்களுக்குள் தேர்தல் ஏற்பட்டாலும், சத்தியமூர்த்தியை ஆதரிக்கும் தொண்டர்களும் இருந்தனர். அவருடைய பிரசம சீடரான காமராஜ் அவர்கள் 1940 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவரானார். 1941 ஆம் ஆண்டு சத்திய மூர்த்தி சென்னை மாநகராட்சியின் மேயரானார். இந்நிகழ்ச்சியின் கட்சிக்குள் ராஜாஜியின் செல்வாக்கை குறைந்தன.

தமிழக காங்கிரசும் ராஜாஜியும்:-

தமிழக காங்கிரசைப் பொறுத்தமட்டில் சிறந்த பேச்சாளரும் ஊக்கத்துடன் உழைக்கும் அரசியல்வாதியுமாகத் திகழ்ந்த சத்தியமூர்த்தி அவர்களினால் ராஜாஜிக்கு கட்சிக்குள் செல்வாக்கு காணப்படவில்லை. காங்கிரஸ் மேலிடத்தில் தன்னுடைய செல்வாக்கினை அறிந்திடும் நோக்கத்துடன் 1936 ஆம் ஆண்டு ராஜாஜி காங்கிரசிலிருந்து விலகினார். சத்தியமூர்த்தி தலைவராகத் தேந்தெடுக்கப் பட்ட பிறகு ராஜாஜியினுடைய ராஜினாமா வி'யம் தேசிய வி'யமாக்கப்பட்டு காங்கிரசின் மேலிடம் இப்பிரச்சனையில் தலையிட்டது. அதன் விளைவாக சத்தியமூர்த்தி போட்டியின்று விலகி ராஜாஜிக்காக விட்டுக்கொடுத்தார். ராஜாஜியின் அரசியலுக்கு ஆதரவு பாமர மக்களிடமிருந்து வரவில்லை. பெரும் உயர்ந்தோர் குழாமிடமிருந்தே வந்தது.

அவர் எப்பொழுதும் தேசியக் கட்சியின் மத்திய தலிமியையே நம்பியிருந்தார். காந்தியடிகளார் எந்தவிதமான அரசாங்க பதவியும் ஏற்கக் கூடாது, பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு போரில் ஒத்துழைப்பு தரக்கூடாது என்ற நோக்கத்தில் தனியார் சத்தியாக்கிரகத்தை ஆரம்பித்தார். இதனடிப்படையில் ராஜாஜியின் தலைமையிலான காங்கிரஸ் மந்திரிசபை ராஜினாமா செய்தது. ராஜாஜி இந்த தனியார் சத்தியாக்கிரகத்தில் பங்கேற்று கைது செய்யப்பட்டு திருச்சி சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். 1942 ஆம் ஆண்டு காந்தியடிகளினால் துவக்கப்பட்ட 'வெள்ளையனே

வெளியேறு’ என்ற இயக்கத்தில் ராஜாஜி சேராமல் காங்கிரசிலிருந்து விலகினார். இரண்டாவது உலகப் போர் முடிந்தவுடன் மீண்டும் அவர் காங்கிரசில் சேர முயற்சித்தார். ஆனால் சம்பந்தப்பட்ட முடிவை எடுக்க காங்கிரஸ் கட்சி தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு வழங்கி இருந்தது. அப்பொழுது காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவராக இருந்த காமராசர் ராஜாஜியின் அடிப்படை உறுப்பினர் பதவியைக்கூட பறித்துவிட வேண்டும் என்ற எண்ணாத்தில் இருந்தார். இந்நிலையில சத்தியமூர்த்தி 1943 ஆம் ஆண்டு காலமானார். அதன் பின்னர் காமராசரின் அதிகாரம் கூடலாயிற்று. ராஜாஜி அவர்கள் காங்கிரஸ் தலைவர் அபுல்கலாம் ஆசாத் உதவியுடன் நாலணா உறுப்பினர் பதவி பெற்று அதன் மூலம் திருச்செங்கோடு காங்கிரஸ் பிரதிநிதி என்ற அடிப்படையில் தமிழ்நாடு பிரதேச காங்கிரஸ் கமிட்டியில் உறுப்பினர் ஆனார். இதை தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி எதிர்த்தது. ராஜாஜியின் மறுபிரவேசத்தை பெரும்பான்மையினர் விரும்பவில்லை.

இருப்பினும் இறுதியாக திருப்பரங்குன்றம் மாநாட்டில் ஏற்கப் பெற்றது. ஆனால் இவருக்கு 1946 ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் பங்கேற்க வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. 1952 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில், சென்னை மாநிலத்தில் காங்கிரஸ் வெற்றி பெறவில்லை. காங்கிரஸ் சட்டசபை உறுப்பினர்கள்கூடி ஏகமனதாக ராஜாஜியைத் தலைவராக ஏற்றனர். அப்பொழுது சென்னை கவர்னராக இருந்த ஸ்ரீ பிரகாசம், ராஜாஜியின் நண்பரும் ஆதரவாளரும் ஆவார். இவர் ராஜாஜியை தந்திரமாக மேல்சபை உறுப்பினராக்கி அவரை அமைச்சரவை அமைக்குமாறு அழைத்தார். இது தமிழகத்தில் இராஜாஜியின் இரண்டாவது அமைச்சரவை. தனது நண்பர் சுப்பராயனை தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவராக நியமனம் செய்து கட்சியிலும் ஓரளவிற்கு தன் ஆதிக்கத்தைத் செலுத்தினார்.

1954 - ஆம் ஆண்டு உடன்நிலை காரணமாக ஓய்வு பெற எண்ணி ராஜினாமா செய்தார். இதற்குப் பின்னர் காங்கிரசிலிருந்து விலகி ஒரு எதிர்க்கட்சியாளராகவே தன் இறுதிகாலம் வரையிலும் இருந்து 1972ம் ஆண்டு காலமானார். நேருவின் சோசலிச கொள்கைகளை இவர் விரும்பவில்லை. பெரும்தொழில் தேசியமயமாக்கும் கொள்கையினை எதிர்த்தார். நேருவின் அரசை 'லைசன்சு, பெர்மிட்' என்று வர்ணித்தார். 1959-ஆம் ஆண்டு ஜுன் மாதம் 4-ந் தேதி சுதந்திரக் கட்சியை துவக்கினார். காங்கிரசை தோற்கடிப்பதற்காக 1967-ம் ஆண்டுத் தேர்தலில் தி.மு.க வுடன் உடன்பாடு ஏற்படுத்தி காங்கிரசை தோற்கடித்தார். அதன் பயனாக தி.மு.க வெற்றி பெற்று அமைச்சரவை அமைத்தது. அதன் பின்னர் காங்கிரஸ் இரண்டாக உடைந்தவுடன் இந்திராகாந்திக்கு எதிராக காமராஜ் அவர்களுடன் இணைந்து போராடினார்.

ராஜாஜி - அவரது அமைச்சரவை - கொள்கைகள்:

தமிழகத்தில் ராஜாஜி தன்னுடைய முதல் அமைச்சரவையை 1937-ம் ஆண்டு அமைத்தார். 1939 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் இருந்த காங்கிரஸ் அமைச்சரவைகள் அனைத்தும் பதவி விலகிய போது ராஜாஜி முதலில் பதவி விலக மறுத்துப் பின்னர் காந்தியடிகளாரின் தனியார் சத்தியாக்கிரகத்தின் அடிப்படையில் பதவி விலகினார். இந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் அவரது அமைச்சரவை கொண்டுவந்த சட்டங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் சில வரவேற்புக்குள்ளாகின, சில எதிர்ப்புக்குள்ளாகின.

- தீண்டத்தகாதவர் ஆலய நுழைவுச் சட்டம்
- மதுவிலக்குச் சட்டம்
- சென்னை உழவர் நிவாரணச் சட்ட்ம்
- மலிவு விலையில் கதர்துணி வழங்குதல்

- மதுவிலக்கினால் ஏற்பட்ட இழப்பினை சரிக்கட்ட விற்பனை வரி.
- இந்தியை பள்ளிகளில் கட்டாயப் பாடமாக்கினார்.
- வேளாண்மை, கிராமப் பொருளாதாரத்தை அவர் கைக்கொண்டார்.

இவற்றில் விவசாயிகள் கடன் நிவாரணச்சட்டம், தீண்டத்தகாதவர் ஆலய நுழைவு, இந்தியை கட்டாயப்பாடமாக்கியது போன்றவை பெரிதும் எதிர்ப்புக்குள்ளாகியது. ஆனால் அதே சமயத்தில் ஏணியில் முன்னேற விரும்பிய பலர் ராஜாஜியின் கொள்கைகளுக்கு ஆதரவு நல்கினர். 1939-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1952-ம் ஆண்டு வரை தன்னுடைய இரண்டாவது அமைச்சரவை அமைக்கும் வரையிலும் ராஜாஜி பல அரசுப் பொறுப்புக்களில் இருந்தார்.

1946-ல் நேரு அமைத்த இடைக்கால அரசாங்கத்தில் தொழில் துறை அமைச்சராக இருந்தார். 1947-48 ல் மேற்கு வங்க ஆளுநராகவும், 1948 ஜுன் முதல் 1950 ஜனவரி 25 வரை கவர்னர் ஜெனரலாகவும், 1950-51ல் நேருவின் அமைச்சரவையில் உள்துறை அமைச்சராகவும் பணியாற்றினார். 1952-54 ல் தமிழ்நாட்டு அரசியலில் மீண்டும் புகுந்து முதலமைச்சரானார்.

இரண்டாவது அமைச்சரவை:-

1952 - ம் ஆண்டுத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் வெற்றி பெறவில்லை. காங்கிரஸ் சட்டசபை உறுப்பினர்கள் ராஜாஜியை ஏகமனதாக தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள், இராஜாஜி மேல்சபை உறுப்பினராகி முதலமைச்சர் ஆனார். இவர் அரிஜன கட்சிகளையும், பொதுநலக் கட்சிகளையும், உழைப்பாளர் கட்சியையும் தமக்கு ஆதரவாக்கிக் கொண்டார். இதற்காக பொதுநலக்கட்சியின் மாணிக்கவேலு நாயக்கரை தம்முடைய அமைச்சரவையில் சேர்த்துக் கொண்டார். இந்த அமைச்சரவை கொண்டு வந்த சட்டங்களும், திட்டங்காளும் பின்வருமாற்.

- உணவுக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கி உணவுப் பங்கீட்டைத் தாராளமாக்கினர்.
- தஞ்சைப் பண்ணையார் பாதுகாப்பு மசோதா கொண்டு வந்தார்.
- திருப்பதியை ஆந்திரர்களிடம் கொடுத்துவிட்டுச் சென்னை தலை நகரத்தை தமிழகத்துடன் இணைத்தார்.
- புதிய கல்வித்திட்டம் எனும் குலக்கல்வித் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது.

இவற்றில் ஆந்திரப் பிரிவினையை சமாளித்து, சென்னையை தமிழ்நாட்டுடன் தக்க வைத்துக் கொண்டதால் அவருடைய மதிப்பு அதிகரித்தது. ஆனால், அதேசமயத்தில் அவருடைய குலக்கல்வித் திட்டத்திற்கு நாடெங்கிலும் எதிர்ப்பு அலைவீசிற்று, இந்நிலையில் வேறுவழியின்றி உடல்நிலை காரணமாக ஓய்வுபெற எண்ணி 1954-ஆம் ஆண்டு ராஜினாமா செய்தார்.

பொதுப் பணிகள்

- மதுவிலக்கு, தீண்டாமை ஒழிப்பு ஆகியவற்றில் ஈடுபாடு கொண்டார் திருச்செங்கோட்டிற்கு அருகில் உள்ள புதுப்பாளையத்தில் ஆசிரம் ஒன்றைனை நிருமாணப் பணிகள் நிறைவேற்ற உருவாக்கினார்.
- கலப்புத் திருமணத்திற்கு ஆதரவளிக்கும் முறையில் தம்முடைய மகள் லட்சுமியை காந்தியடிகளார் மகனுக்கு திருமணம் செய்து கொடுத்தார்.
- அணுசோதனைகளை நிறுத்துமாறு அறிவுறுத்ட அமெரிக்கா சென்று கென்னடியைச் சந்தித்தார்.
- பி.சி.ஜி என்னும் மருந்துக்கு எதிர் பிரச்சாரம் செய்தார்.
- எந்த இந்திய கட்டாயம் ஆக்கினாரோ அதே இந்திக்கு எதிராகப் பிரச்சாரம் செய்தார்.

அவருடைய நூல்கள்:-

ராஜாஜி ஒரு தலைசிறந்த எழுத்தாளர். அதிலும் குட்டிக் கதைகள் கூறி தம்முடைய கருத்தை 'வலுயுறுத்துவதில் வல்லவர்''வியாசர் விருந்து (மகாபாரதத்தை முழுமையாகவும் தெளிவாகவும் அறிந்துகொள்ளா வழிகாட்டிய நூல்); "சக்கரவர்த்தி திருமகள்" " கண்ணன் காட்டிய வழி", உபநிடதப்பலகணி". "பஜகோவிந்தம்" போன்ற நூல்கள் இன்றும் அவருடைய எழுத்தாற்றலை பறைச்சாற்றுகின்றன. மதுவின் தீமையை தெளிவாக எடுத்துக்கூறி அவருடைய "திக்கற்ற பார்வதி" என்ற நூல் தமிழ் திரைப்படமாக வெளிவந்தது.

மாநில மறுசீரமைப்பு

இந்திய சுதேச அரசுகள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பின்பு புதிதாக உருவான மாகாணங்கள் பரப்பிலும் மக்கள் தொகையிலும் பொருளாதார அடிப்படையிலும் முக்கியமான மொழி வகையிலும் முரண்பட்டு காணப்பட்டன ஏனெனில் எந்த ஒரு அடிப்படையான கொள்கையிலும் இணைப்பு ஏற்படுத்தப்படவில்லை எனவே மாகாணங்களின் எல்லைகள் மேலும் சிறப்பாகவும் அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வகையில் மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்ற பொதுவான கருத்து நிலவியது எனவே தற்காலிகமாக வும் பழமொழிகள் பேசுவோரை கொண்டு அமைக்கப்பட்டிருந்த மாநிலங்களின் எல்லைகளை அறிவுபூர்வமாகவும் நடைமுறைக்கு சாத்தியமானது அளவும் சீரமைப்பு செய்ய வேண்டியது இன்றியமையாதது ஆனது.

தார் கமிட்டி

இந்தியாவில் மொழி அடிப்படையில் மாகாணங்கள் நிறுவப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை 1970 நாக்பூரில் கூடிய காங்கிரஸ் மாநாடு ஏற்றுக்கொண்டது மகாத்மா காந்தியின் மொழிவழி மாகாணம்

மறுசீரமைப்பை தொடர்ந்து வலியுறுத்தினார் ஆனால் இந்தியா விடுதலை அடையும் வரை மொழிவழி மாநில கோரிக்கையை காங்கிரஸின் கொள்கையாக இருந்தது ஆனால் அப்போது இருந்த சூழ்நிலையில் மொழி அடிப்படையில் மாகாணங்களை பிரித்தால் அது மீண்டும் பிரிவினைக்கு வழிவகுக்கும் என்று சில தலைவர்கள் நினைத்தார்கள் ஆனால் இந்திய அரசியல் நிர்ணய சபை மாநில மறுசீரமைப்பு பற்றி ஆராய ஓய்வுபெற்ற அலகாபாத் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி எஸ் கே என்பவர் தலைமையில் ஒரு கமிட்டியை 648 அமைத்தது இந்த கமிட்டி உறுப்பினர்கள் நாடு முழுவதும் சுற்றுப் பயணம் செய்தனர் எல்லா இடங்களிலும் மொழிவழி மாகாணம் கோரிக்கை பலமாக இருந்தது கமி'ன் தனது அறிக்கையை உடனடியாக மொழிவழி மாகாணங்கள் மறுசீரமைப்பு கப்படுவது விரும்பத்தக்கது அல்ல என்ற கருத்தை தெரிவித்தது ஒன்றுபட்ட உறுதியான இந்தியாவை காண விரும்பிய பிரதமர் நேருவும் மொழிவழி மாகாணம் சீரமைப்புக்கு முன்னுரிமை தரவில்லை அதேசமயத்தில் 1948 டிசம்பர் மாதம் காங்கிரஸ் கட்சியில் ஒரு கமிட்டியை அமைத்தது ஜவர்கலால் நேரு வல்லபாய் பட்டேல் பட்டாபி சீதாராமையா ஆகியோரைக் கொண்ட இந்த ஜேவிபி கமிட்டியும் மொழிவழி மாகாணங்கள் அமைக்கப்படுவதை சில ஆண்டுகளுக்காவது தள்ளிப்போட வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தது.

ஆந்திர மாநிலம் அமைக்க படுதல் 1953

மொழிவழி அடிப்படையில் மாநிலங்கள் மாற்றி அமைக்கப்பட்டால் அது நிர்வாக எளிமைக்கு உகந்தது என்று கருதப்பட்டது இவ்வாறு மொழிவாரி மாநிலங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை மக்கள் மத்தியில் பரவலாக வலியுறுத்தப்பட்ட நிலையில் தெலுங்கு பேசுபவர்களுக்கு என ஆந்திர மாநிலம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வேகம் பெற்றது சென்னை மாகாணத்தில் இருந்த தெலுங்கர்கள் 1917 இல் இருந்து தந்திரமாக கோரிக்கையை வலியுறுத்தி

வந்தனர் ஏனெனில் சென்னை மாகாணத்தில் தமிழ் பேசுவோரின் ஆதிக்கமே மேலோங்கி இருப்பதற்காக தெலுங்கு பேசுவோர் கருதினர் அது 947 ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் சென்னை மாநில முதலமைச்சர் ஆனவுடன் தனி மாநில கோரிக்கை புது பலம் பெற்றது 1949 நவம்பர் மாதம் ஆந்திர மாநில காங்கிரஸ் கமிட்டி தனி ஆந்திர மாநிலத்தை உடனடியாக அமைக்கும்படி இந்திய அரசு கேட்டுக் கொண்டது ஆந்திர மாநிலம் அமைக்கப்படுவது அரசு கொள்கை அளவில் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தாலும் சென்னை நகரை எந்த மாநிலத்தில் சேர்ப்பது என்பது பிரச்சினையாக இருந்தது.

தனி மாநில கோரிக்கை கிளர்ச்சிகளும் உண்ணாவிரதமும

ஆந்திர மாநிலம் அமைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க சென்னை மாகாண முதலமைச்சர் குமாரசாமி ராஜா தலைமையில் ஒரு பிரிவினை கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது இந்த கமிட்டி உறுப்பினர் தலைநகர் மற்றும் நிதிப் பங்கீடு பற்றிய கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டதால் இதனையே காரணமாக காட்டி கோரிக்கையை அரசு முடக்கி விட்டது இப்படிப்பட்ட மத்திய அரசின் போக்கு ஆந்திர மக்களிடையே மன வருத்தத்தை ஏற்படுத்தியது எனவே 1951 ஆகஸ்ட் 15ஆம் தேதி சுவாமி சீதாராம் என்பவர் ஆந்திர மாநிலம் அமைக்க கோரி சாகும்வரை உண்ணாவிரதம் இருந்தார் ஆந்திராவில் பதட்ட நிலை ஏற்பட்டது ஆச்சாரியா வினோபா வெளியில் வேண்டுகோளுக்கிணங்க தனது 35 நாள் உண்ணாவிரதத்தை செப்டம்பர் 20ஆம் தேதி முடித்துக் கொண்டார் ஆனால் தனி மாநில பிரச்சனைக்கு முடிவு ஏற்படவில்லை 1952ஆம் ஆண்டு ஆந்திர மாநில கோரிக்கை ஆர்ப்பாட்டம் உச்சகட்டத்தை அடைந்தது ஆந்திர மாநில கோரிக்கைக்கு ஆதரவாக பொட்டி ஸ்ரீராமுலு என்பவர் 1952 அக்டோபர் 19ஆம் தேதி சாகும்வரை உண்ணாவிரதம் ஆரம்பித்தார் நேரு இதே போராட்டங்களுக்கு அணிய முடியாது என்று

அறிவித்தார் அதேசமயம் சென்னை நகரம் சேராத ஆந்திர மாநிலம் அமைக்கப்படும் என்று ராஜ சபையில் அறிவித்தார் நேரு ஆனால் வாக்குறுதியை நம்பி உண்ணாவிரதத்தை விலக்கிக் கொள்ள மறுத்துவிட்டார் பொட்டி ஸ்ரீராமுலு உண்ணாவிரதம் 58அஅ நாளில் தாண்டியபோது 1952 டிசம்பர் 15ஆம் தேதி ஆந்திர மாநில கோரிக்கைக்காக உயிர்நீத்தார் பொட்டி ஸ்ரீராமுலு பொட்டி ஸ்ரீராமுலு உயிர் தியாகத்தால் பெரும் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டது எனவே தனி ஆந்திர மாநிலம் அமைக்கப்படும் என்று 1952 டிசம்பர் 19 இந்திய அரசு அறிவித்தது அரசியலமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட்டு ஆந்திர மாநிலம் முறையாக அமைக்கப்பட்டது சிஎம் திரிவேதி ஆளுநராகவும் பிரகாசம் ஆந்திராவில் முதலாவது முதலமைச்சராகவும் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டனர் 1953 அக்டோபர் முதல் நாள் ஆந்திர மாநிலம் உதயமானது மொழிவாரி அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்ட முதலாவது மாநிலம் ஆந்திரா ஆகும்.

மொழிவாரி மாநில மறுசீரமைப்பு கமி'ன் பாசல் அலி கமி'ன் 1953

ஆந்திரா பெற்ற வெற்றி பிற மாநிலங்களிலும் மொழிவாரி மாகாணங்களுக்கான கிளர்ச்சி தொடங்கச் காரணமானது எனவே மத்திய அரசு 1953 டிசம்பர் மாதம் நீதிபதி வாசலலே தலைவராக கொண்ட மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்பு கமிஷன் ஒன்றை அமைத்தது இக்குழுவில் இருதயநாத் கொன்று சர்தார் கே எம் பணிக்கர் ஆகியோர் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர் இக்குழுவினர் நாட்டின் பல்வேறு இடங்களுக்கும் சுற்றுப்பயணம் செய்து 104 இடங்களில் 9 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட நபர்களை சந்தித்தனர் லட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட மனுக்களையும் கோரிக்கைகளையும் பெற்றுக்கொண்டனர் 1955 செப்டம்பர் 30 தனது அறிக்கையை சமர்ப்பித்தது மொழி அடிப்படையில் மாகாணங்கள் மாற்றி அமைக்க பரிந்துரை செய்வது மக்களின் மனநிலை நிர்வாகம் நீதி தேசிய உணர்வு போன்ற அனைத்தையும் ஆராய்ந்து அதன் அடிப்படையில் தனது

பரிந்துரையை சமர்ப்பித்தது அவை பின்வருமாறு எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சமமாக நடத்தப்பட வேண்டும் அவைகளுக்கு மத்திய கூட்டமைப்பு ஒரே சீரான தகுதி அளிக்கப்படவேண்டும் இந்தியா 16 மாநிலங்கள் ஆகவும் மூன்று மத்திய நிர்வாக பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட வேண்டும் திருவாங்கூர் கொச்சி மைசூர் குடகு கட்சி மத்திய பாரத் போபால் பாட்டியாலா கிழக்கு பஞ்சாப் இமாச்சலப் பிரதேசம் அஜ்மீர் ஆகியவை முற்றிலும் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும் பிரிவு மாநிலங்களில் குடியரசுத் தலைவரின் ஏஜென்டாக செயல்படும் ராஜ பிரமுகர் என்ற பதவியை ஒழித்துவிட வேண்டும் இந்தியை தவிர பிற மொழிகளை கற்பிப்பதற்கு ஆங்கிலத்தை தொடர்ந்து வைத்துக் கொள்வதற்கும் வழிவகை செய்யப்பட வேண்டும்.

மாநில மறுசீரமைப்பு சட்டம் 1956

பாசல் அலி கமி'னின் அறிக்கையை பற்றி பல கண்டனங்களும், புகழுரைகளும் குவிந்தன. எதிர்க்கட்சிகள் இப்பிரச்சனையை பெரிதுபடுத்தி காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தை பலவீனப்படுத்த முயன்றனர் மேலும் அவை மொழிவெறி உணர்வை தீவிரமாக பரப்பினர் எனவே பாராளுமன்றம் 1956 ஜூலை மாதம் பாசலி கமி'னின் பெரும்பான்மையான பரிந்துரைகளை ஏற்றுக்கொண்டு மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்பு சட்டத்தை இயற்றியது இச்சட்டம் 656 ஆகஸ்ட் 31 நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது மேலும் இச்சட்டப்படி 14 மாகாணங்களும் ஆறு மத்திய நேரடி ஆட்சிப் பகுதிகளும் உருவாக்கப்பட்டன அவை வருமாறு அசாம் ஆந்திர பிரதேசம் பீகார் பஞ்சாப் கேரளா மத்திய பிரதேசம் சென்னை மைசூர் ஒரிசா பஞ்சாப் ராஜஸ்தான் உத்தரப் பிரதேசம் மேற்கு வங்காளம் ஜம்மு-காஷ்மீர் ஆகியவை ஆகும் மேலும் டெல்லி இமாச்சலப் பிரதேசம் மணிப்பூர் திரிபுரா அந்தமான் மற்றும் நிகோபார் தீவுகள் இலட்சத்தீவுகள் போன்றவை மத்திய நேரடி ஆட்சிப் பகுதிகள் ஆகும் மேலும் இச் சட்டப்படி தேசிய ஒருமைப்பாட்டை கருத்தில்கொண்டு இந்தியா 5 மண்டலங்களாக

பிரிக்கப்பட்டு அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு மத்திய அமைச்சரவை தலைவராகவும் அந்த மாநிலங்களில் முதல் மந்திரிகளையும் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் உள்ள பிற இரண்டு அமைச்சர்களையும் கொண்ட மண்டல குழு அமைக்கப்பட்டது இக்குழுக்கள் மண்டல மாநிலங்களுக்கும் பொதுவான சமூக பொருளாதார திட்டம் போக்குவரத்து சிறுபான்மையினர் நிலை உள்ளாட்சி குடிசைத் தொழில்கள் போன்ற பிரச்சனை குறித்து விசாரித்து தீர்வு காணும் இந்த மொழிவாரி மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்பு சில மாநிலங்களில் திருப்திப்படுத்தவில்லை பம்பாய் மாநிலத்தில் கணிசமான பகுதியை சேர்ந்த மக்கள் குஜராத்தி மொழி பேசினர் எனவே தங்களுக்கென்று தனி மாநிலம் கேட்டு போராடினர் சிறிது காலம் தாக்குப் பிடித்த இந்திய அரசு 1960 குஜராத் மாநிலத்தை உருவாக்கியது மீதி இருந்த பம்பாய் மாநிலத்திற்கு மகாராஷ்டிரா என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது பஞ்சாபில் இந்தி பேசிய வரும் பஞ்சாபி மொழி பேசுவோரும் இருந்தனர் இந்தி பேசிய பஞ்சாப் இவர்களுக்கான தனி மாநில கோரிக்கை எழுந்தது அதன் அடிப்படையில் 1966 இல் இந்தி பேசியவர்கள் வாழ்ந்த பகுதிகளை கொண்ட அரியானா மாநிலம் உருவானது பஞ்சாபி பஞ்சாபி மொழி பேசுவோரை கொண்டு அமைக்கப்பட்டது.

தமிழ்நாடு தமிழ்நாடு உருவாதல்

சென்னை நகர் தமிழ்நாட்டுடன் இணைக்கப்படுதல்

மொழி வழி அடிப்படையில் தனி ஆந்திர மாநில கோரிக்கையை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்ட பிறகும் ஆந்திராவின் தலைநகர் பற்றிய பிரச்சினை தீர்க்கப்படவில்லை ஆந்திரத் தலைவர்கள் சென்னை நகரை இரண்டாக பிரித்து வடபகுதியை ஆந்திராவுடன் இணைத்து விடும்படி கோரினர் முதலமைச்சர் ராஜாஜி அந்த கோரிக்கையை நிராகரித்தார் அதுமட்டுமல்ல சென்னை மாகாணத்திற்கும் ஆந்திராவுக்கும் பொது தலைநகர் ஆளுநர் உயர்நீதிமன்றம் பொதுச்சொத்து இருப்பதையும் அவர்

ஏற்கவில்லை பிரிவினை விரும்பும் ஆந்திரர்கள் கூண்டோடு வெளியேற வேண்டும் என்று உறுதியாக கூறினார் இதன் பிறகுதான் ஆந்திரத் தலைவர்கள் சென்னை நகர பிரிவினை கோரிக்கையை கைவிட்டு கருவூரை தலைநகராகக் ஏற்றுக்கொள்ள சம்மதித்தனர் 1953 ஜூலை மாதம் மூன்றாவது வாரத்தில் தமிழக சட்டசபையில் மேல்-சபையில் சபையிலும் ஆந்திர மாநில மசோதா விவாதத்திற்கு வந்தது அப்போது ஆந்திர உறுப்பினர்கள் சென்னை நகரமானது ஆந்திரத்தின் வரிப் பணத்தையும் பயன்படுத்திய வளர்ந்ததாகவும் அதனை இழந்துவிட்டு ஆந்திரம் பிரிவதால் எஞ்சிய மாகாணம் அதற்கு ந்‘ட ஈடு தர வேண்டும் என்றும் கூறினர் அதற்கான நிதியும் மசோதாவில் இருந்தது இந்த இழப்பீடு 2.3 கோடி ரூபாய் கொடுக்கலாம் என்று நீதிபதி வாஞ்சூர் செய்த சிபாரிசை ராஜாஜியும் ஏற்றுக்கொண்டார் மசோதா கீழ் சபையில் நிறைவேற்றப்பட்டது ஆனால் நேரில் விவாதத்தின்போது மா பொ சிவஞானம் இழப்பீடு கொடுக்க கூடாது என்று பேசினார் இதனை ஏற்றுக்கொண்ட முதல்வர் ராஜாஜி நஷ்ட ஈட்டு பிரச்சனையை தொகையை நிர்ணயிக்கும் பொறுப்பை மத்திய அரசிடம் விட்டுவிடலாம் என்று கூறிவிட்டார் இது தவிர சித்தூர் மாவட்ட பிரச்சனை பற்றி வெள்ளை கமிஷன் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்ற திருத்தம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது 1956 அக்டோபர் ஒன்றாம் தேதி தற்காலிக தலைநகரமாகக் கொண்டு ஆந்திர மாநிலம் அமைந்தது ஆந்திர மாநிலம் பிரிந்த பின்னரும் கன்னட மலையாள மொழிகளில் வழங்கும் இரண்டு மாவட்டங்களில் தன்னுள் கொண்டு சென்னை ராஜ்ஜியம் என்ற பெயரிலேயே தமிழகம் அமைக்கப்பட்டது.

தமிழகத்தின் வட எல்லை பிரச்சனை

தமிழகத்தின் வட எல்லை பகுதியில் சில பகுதிகள் ஆந்திர மாநிலத்துடன் இணைக்கப்பட்டு இருந்தன தமிழ்நாடு எல்லைப் பாதுகாப்பு குழு அமைக்கப்பட்டு பெரும் போராட்டம் நடத்தப்பட்டது அதே சமயம்

ஆந்திர மாநிலமும் சில கிராமங்களை தமிழ்நாட்டிலிருந்து கூறியது இந்த எல்லை பிரச்சனையை தீர்ப்பதற்காக நேரு சி பஸ்கா் குழுவை அமைத்தார் எல்லை கிராம மக்கள் பேசிய மொழியை அடிப்படையாக வைத்து எல்லையை தீர்மானித்தது குழுவின் அறிக்கையின் அடிப்படையில் ஒரு உடன்பாடு ஏற்பட்டது இந்த ஏற்பாட்டின்படி திருத்தணி தாலுகாவை பெரும்பகுதி தமிழ்நாட்டிற்கு கொடுக்கப்பட்டது அதே சமயத்தில் அதற்கு சமமான பொன்னேரி திருவள்;ர் தாலுகா பகுதிகள் ஆந்திராவிற்கு கொடுக்கப்பட்டன இந்த உடன்பாட்டின் தமிழர்களுக்கு எந்த நலனும் கிடைக்கவில்லை திருத்தணி கோவில் பெற்றாலும் ஆரணி நீர்ப்பாசனத்தை தமிழர்கள் விழுந்தனர் தமிழகத்தின் தெற்கு எல்லை நிர்ணயங்கள் மாநிலங்களை சீரமைக்க அமைக்கப்பட்ட பசல் அலி கமிஷன் கன்னியாகுமரிக்கு விஜயம் செய்தது திருவாங்கூர் தமிழ் பகுதிகள் தமிழ்நாட்டுடன் இணைக்கப்பட வேண்டும் என்ற மக்களின் கோரிக்கையை கமிஷன் முன்பு தலைவர் நேசமணி தகுந்த சாட்சியம் அளித்து வற்புறுத்தினார் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியின் அப்போது முதல்வராக இருந்த காமராஜர் என்ற கோரிக்கையை மாநில மறுசீரமைப்பு கமிட்டியிடம் எடுத்துக் கூறினர் 956 வெளியிடப்பட்ட பசல் கமிஷன் மலையாள பகுதி முழுவதையும் சென்னை மாநிலத்திலிருந்து மாற்றுவதற்கு பரிந்துரை செய்தது ஆனால் திருவாங்கூர் கொச்சி அரசிடம் இருந்து ஒரு சில தமிழ் பகுதியிலேயே தமிழ்நாட்டுக்கு மாற்றியது மலபார் கேரளா ஓடும் தென் திருவாங்கூர் தமிழ்நாட்டுடன் இணைக்கப்பட்டன ஆனால் பெரும்பாலும் தமிழர்களே வாழ்ந்து வந்த நோய் ஆற்றின் கரை தேவிகுளம் பீர்மேடு ஆகிய பகுதிகள் தமிழ்நாட்டுடன் சேர்க்கப்படவில்லை.

தேவிகுளம் பீர்மேடு பகுதிகள் ஆகும் எங்கு 70 சதவீதத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் தமிழ் பேசினார் புவியியல் முறையிலும் தமிழ்நாட்டின் தொடர்ச்சியாகவே அமைந்துள்ளது இங்கு உள்ள ஆரம்பகால குடிகள்

தமிழர்களே மேலும் இப்பகுதியில் உள்ள மலைச் சரிவுகள் காடுகள் ஆறுகள் தமிழ்நாட்டிற்கு தேவைப்பட்டன ஆனால் பசல் அலி கமிஷன் உண்மையை திரித்து கூறியது காரணம் அதன் உறுப்பினர்களில் ஒருவரான பணிக்கர் மலையாள சார்புக் கொள்கை கொள்கையுடையவர் அத்துடன் காமராஜ் அமைச்சரவையில் அந்த தவறினாலும் தமிழ்நாட்டு மக்கள் அதன் இன்றியமையாத தன்மையை உணர தவறியதால் தமிழ்நாடு இந்த முக்கியமான இடத்தை இழந்தது அத்துடன் மலபார் பகுதி முழுவதையும் கேரளாவுக்கு கொடுக்க சம்மதித்து பெரும் தவறாகும் மேலும் அப்போது முதல்வராக இருந்த மேனனின் சூழ்ச்சிக்கு இணங்கி செங்கோட்டை தாலுகாவில் மேற்குப் பகுதியையும் பறிகொடுத்து விட்டார் காமராஜர் 1954 பிப்ரவரி 24 தென் திருவாங்கூர் செங்கோட்டையன் ஒரு பகுதியும் தமிழ்நாட்டுடன் இணைக்கப்பட உயர் மலைத் தொடர்கள் மற்றும் ஆற்று நீர் நிலைகளில் இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்த தமிழர்கள் செய்து தங்கள் எதிர்ப்பை வெளியிட்டனர்.

1956 ஆம் ஆண்டு பசல் அலி கமி‘ன் வெளியிட்ட அறிக்கை திருவாங்கூர் உச்சியிலிருந்த தோவாளை அகஸ்தீஸ்வரம் கல்குளம் விளவங்கோடு செங்கோட்டையன் பாதி பகுதிகள் ஆகியவற்றை தமிழ்நாட்டுடன் இணைக்க பரிந்துரைத்தது இதனை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டது திருவாங்கூர் கொச்சியில் இருந்து பெறப்பட்ட பகுதிகளைக் நெல்லை மாவட்டத்தில் சேர்ப்பதால் இப்பகுதிகள் முன்னேற்றமடைய முடியாது என்று பாராளுமன்றத்தில் தெரிவித்தார் நேசமணி அந்த பகுதிகளோடு சேர்த்து தனி ஒரு மாவட்டம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்றார் நேசமணியின் என்ற கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டார் காமராஜர் அதன் விளைவாகவே கன்னியாகுமரி மாவட்டம் உருவானது 1956 நவம்பர் 1-ம் தேதி கன்னியாகுமரி மாவட்டம் உருவான நாளாக கொண்டாடப்பட்டது.

தமிழ்நாடு பெயர் சூட்டப்படல்

மொழி அடிப்படையில் ஆந்திரப் பிரதேசம் கர்நாடகம் கேரளம் பிரிந்து சென்ற பின்பு புதிய தமிழகத்திற்கு சென்னை ராஜ்ஜியம் என பெயரிடப்பட்டது இதனை தமிழ்நாடு என்று மாற்றுவதற்கு பலர் 1956 ஜூலை 27 விருதுநகர் சங்கரலிங்கம் என்பவர் உண்ணாவிரதமிருந்து 1956 அக்டோபர் 13 உயிர்நீத்தார் 1961 ஜனவரி 30ல் தொடங்கி ஒரு வருட காலம் மாவட்ட தலைநகரம் தமிழக அரசும் கழகம் சட்டமறுப்பு போர் நடத்தியது பல்லாயிரம் பேர் சிறை சென்றனர் எனவே காமராஜர் அரசு தமிழ்நாடு என்று மாற்றப்படுவதற்கு ஆணை பிறப்பித்தது ஆயிரத்து 967 மார்ச் மாதம் திமுக அரசு தமிழ்நாட்டில் பதவி ஏற்றது தமிழக சட்டமன்றத்தில் தமிழ்நாடு என்ற பெயர் மாற்றி தீர்மானம் நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியது மத்திய அரசு அதனை ஏற்று அரசியல் சட்டத்தை திருத்த சட்டத்தை நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றியது இதன் பின்பு புதிய தமிழகத்திற்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் அரசியல் சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டது 1968 ஜனவரி 15 முதல் தமிழ்நாடு என்ற பெயர் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது ஆம் தமிழ்நாடு மலர்ந்தது.

காமராஜ் (1954 – 1963):

அறிமுகம் தமிழக வரலாற்றில் காமராஜரின் ஆட்சிக்காலம் பொற்காலம் ஆகும் 1954ஆம் ஆண்டு முதல் 2013-ம் ஆண்டுவரை ஐம்பது ஆண்டு காலம் தமிழகத்தின் முதலமைச்சராக பதவி வகித்து காட்சியளித்தார் சகல துறைகளிலும் வளர்ச்சி பெற்று அகில இந்தியாவுக்கே முன்னோடியாக சம்பளத்தை விட வைத்த பெருமை காமராஜர் ஆட்சி போன்று சென்ற இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக திரளாக மூவேந்தர் ஆட்சிக் காலத்தில் கூட காணாது அதிசயத்தை காமராஜ் முதலமைச்சராக இருந்து தனது ஆட்சிக்காலத்தில் நிகழ்த்திக் காட்டினார்

என்று பெரியார் மனம் திறந்து பாராட்டிய ஆட்சி காமராஜர் ஆட்சி ஆகும் ஜாதி மத இன வேற்றுமைகள் தமிழ்நாட்டை செழிப்படைய செய்வதே லட்சியம் என்று ஆட்சி செய்தவர் காமராஜர் ஆவார்.

முதலமைச்சராக காமராஜ்

1952 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் நடைபெற்ற தேர்தலில் காங்கிரஸ் வெற்றிபெற்றது ஏப்ரல் 10-ஆம் தேதி ராஜாஜி தலைமையில் தமிழகத்தில் அமைச்சரவை அமைக்கப்பட்டது இவர் தனது ஆட்சிக்காலத்தில் அறிமுகப்படுத்திய குலக்கல்வித் திட்டத்திற்கு தமிழ்நாட்டில் கடுமையான எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது இத்திட்டத்தை காமராஜர் ஆதரிக்கவில்லை அதனை கைவிட கேட்டுக்கொண்டார் கட்சியிலிருந்து ராஜாஜி எதிர்ப்பாளர்கள் இதை ஒரு கருவியாக பயன்படுத்தி அவரை பதவி நீக்கம் செய்ய திட்டமிட்டனர் கட்சிக்கும் தனது ஆதரவு சரிவதை உணர்ந்த ராஜாஜி பதவி விலகுவதாக அறிவித்தார்.

ராஜாஜி பதவி விலகிய பின்னர் தனக்கு பிறகு ஸ்ரீ சுப்பிரமணியத்தை முதலமைச்சராக விரும்பினார் ஆனால் கட்சியினரின் பெரும்பான்மை ஆதரவு காமராஜருக்கு என்பது 1954 மார்ச் 31 நடந்த காங்கிரஸ் சட்டமன்ற தேர்தலில் காமராஜருக்கு 93 வாக்குகளும் அவரை எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட சுப்பிரமணியத்துக்கு நாற்பத்தி ஒரு வாக்குகளும் கிடைத்தன 1954 ஏப்ரல் 8ம் தேதி ராஜாஜி பதவி விலகினார் 1954 ஏப்ரல் 13ஆம் தேதி தமிழ் புத்தாண்டு தினத்தில் காமராஜ் முதல்வராக பொறுப்பேற்றார் ஆளுநர் பிரகாசம் காமராஜருக்கு பதவிப்பிரமாணம் செய்து வைத்தார். மொழிவழி பிரிந்த தமிழ் மாநிலத்தின் முதலாவது முதலமைச்சர் காமராஜர் ஆவார்.

காமராஜரின் அமைச்சரவை

படிப்பறிவு இல்லாத காமராஜர் முதலமைச்சராக பொறுப்பேற்ற ஏதோ மிகப்பெரிய சவால்களை சந்திக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது 8

பேர் கொண்ட ஒரு சிறிய அமைச்சரவையை அமைத்தார் காமராஜர் அப்படி அமைக்கும்போது கால்புணர்ச்சி இல்லாமலும் பரந்த மனப்பான்மையுடன் செயல்பட்டார் ராமசாமி படையாச்சி ஹரிஜன தலைவர் ஸ்ரீ பரமேஸ்வரன் எம்.பக்தவச்சலம் சி. சுப்பிரமணியம் ஹேப்பி ரெட்டி மாணிக்கவேலர் சண்முக ராஜேஸ்வர சேதுபதி ஆகியோர் காமராஜ் அமைச்சரவையில் பங்கு பெற்றனர் சட்டமன்ற கட்சித் தலைவராகவும் சட்டமேலவை கட்சி தலைவராகவும் எம்.பக்தவச்சலம் பொறுப்பேற்றார்.

துறைகளைப் பிரித்தளிப்பதில்கூட திறமையுடன் செயல்பட்டால் காமராஜ் பொது நிர்வாகம், காவல்துறை ஆகியவற்றை மட்டும் தான் வைத்துக் கொண்டு முக்கிய துறைகளான விவசாயம் சமூக நலத் திட்டங்கள் தொழில் துறை போன்றவை சுப்பிரமணியத்துக்கு ஒதுக்கினார் காமராஜர் தன்னை எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட சுப்பிரமணியத்துக்கு முக்கிய துறைகளை ஒதுக்கியது காமராஜரின் பரந்த மனப்பான்மையை காட்டுகிறது ஹரிசன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த பி. பரமேஸ்வரனுக்கு இந்து அறநிலையத்துறை ஒதுக்கியது காமராஜரின் மிகப்பெரிய துணிச்சலான நடவடிக்கையாகும் கோவில்களில் எல்லோரும் சமம் என்பதை காட்டவே காமராஜ் இவ்வாறு ஒரு ஹரிஜன தலைவரை நியமித்தார் காமராஜர் முதல்வராக பதவியேற்கும் போது ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தொகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தார் எனவே 1954 ஆகஸ்ட் மாதம் குடியாத்தம் இடைத்தேர்தலில் நின்று வெற்றி பெற்று சட்டமன்ற உறுப்பினரானார் இந்த தேர்தலில் பெரியாரும் அண்ணாவும் காமராஜருக்கு ஆதரவளித்தனர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மட்டுமே எதிர்த்து போட்டியிட்டது.

1957இல் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலிலும், 1962 நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலிலும் வென்று அமைச்சரவையை அமைத்தார் காமராஜர் தனது அமைச்சரவை மீது முழு நம்பிக்கை வைத்தார் காமராஜர் அவர்களது நிர்வாகத்தில் தலையிட வில்லை அதேசமயம் தனது

அமைச்சரவை எத்திசையில் செல்கிறது என்பதை கூர்ந்து கவனித்து வந்தார் எந்த பிரச்சினையாக இருந்தாலும் நன்கு ஆராய்ந்த பின்னரே தீர்மானங்கள் செய்வதே காமராஜ் தனது அணுகுமுறையாக கொண்டிருந்தார் நல்ல திறமையான ஆட்சியாளர் என்ற பெயர் எடுப்பதே இந்தப் போக்கு அவருக்கு உதவியது ஒரு சுத்தமான நிர்வாகத்தை வழங்கக்கூடிய மனவலிமை காமராஜருக்கு இருந்தது.

வளர்ச்சி திட்டங்கள்

தமிழக எல்லைப் பிரச்சனையை தீர்த்து வைத்தல்

இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு மொழிவாரி மாநிலங்கள் கோரிக்கைகள் ஆங்காங்கே எழுந்தன ஆந்திர மாநிலம் தனியாக பிரிந்தது சிவஞானம் போன்றவர்கள் சென்னை நகரத்துக்கு ஆகவும் தமிழ் மாநிலத்துக்கும் 1953,1956 ஆண்டுகளில் இயக்கம் நடத்தினார்கள் தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராக காமராஜர் பதவி ஏற்ற பிறகு எல்லை பிரச்சனை விஸ்வரூபம் எடுத்தது தமிழ்நாட்டுக்கு மந்திரத்திற்கும் தமிழ்நாட்டுக்கும் கேரளாவுக்கும் எல்லைப் பிரச்சினைகள் தோன்றின இதனை தீர்க்க எல்லை கமிஷன்கள் அணைக்கப்பட்டன கேரளத்தில் இருந்த நாஞ்சில் நாட்டுப் பகுதிகள் தமிழகத்துடன் சேர்ந்தது மதுரை மாவட்டத்தை ஒட்டிய தேவிகுளம் பீர்மேடு பகுதிகள் கேரளத்துடன் சேர்ந்தன.

இந்த தமிழக எல்லைப் பிரச்சனையில் காமராஜ் முதல்வர் என்ற முறையில் நடுநிலை மௌனம் என்ற வித்தியலை கையாண்டார் அப்போதைய கேரள முதல்வர் பணம் அல்லி கோவிந்த மேனனுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி பரம்பிக்குளம் ஆழியாறு அணை ஒப்பந்தம் கோவையில் செய்துகொண்டார் காமராஜ் ஆந்திர முதல்வர் சஞ்சீவி ரெட்டி உடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி வடக்கு எல்லையில் திருத்தணி போன்ற பகுதிகள் தமிழ்நாட்டுடன் சேர்க்கப்பட்டன. இப்படி பக்கத்து மாநிலங்கள்

உடலுறவு கொண்டு தனது தலைமை தகுதிகளும் தொலைநோக்கும் தமிழ்நாட்டுக்கு நிலையான லாபங்களை பெற்று தந்தது காமராஜ் ஆட்சியில் மகத்தான சாதனையாகும். காமராஜ் என்ற கம்பீரமான தலைமை நிகழ்த்திய அற்புதங்கள் வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டியவை ஆகும்.

காமராஜர் அறிமுகப்படுத்திய மதிய உணவுத் திட்டம்

வறுமையில் உழன்று சிக்கித்தவிக்கும் நாட்டு மக்களின் நாடித்துடிப்பை நன்கறிந்தவர் காமராஜர் எனவே பள்ளிகளுக்கு வரும் பிள்ளைகளுக்கு மதிய உணவு வழங்கும் திட்டத்தை 1955ஆம் மார்ச் 27 இல் சென்னை பூங்கா நகர் மெமோரியல் மண்டபத்தில் நடந்த தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் மாநாட்டில் அறிவித்தார் காமராஜர் வயிற்றுக்கு சோறிடல் வேண்டும் எங்கும் வாழும் மனிதர்க்கெல்லாம் என்று பாடிய பாரதி பிறந்த எட்டயபுரத்தில் மதிய உணவு திட்டத்தை தொடங்கி வைத்தார் காமராஜர் 3000 ஊர்களில் இத்திட்டம் தொடங்கப்பட்டது 1957,1958 ஆண்டிற்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தில் மதிய உணவுத்திட்டம் இடம்பெற்றது அதற்காக நிதி ஒதுக்கப்பட்டது 1957 நவம்பர் 1ஆம் தேதி முதல் காமராஜரின் மதிய உணவுத் திட்டம் அரசின் ஒப்புதல் பெற்று அரசு நிதி உதவிபெறும் திட்டமாக மாறியது.

இந்த புதிய திட்டப்படி முதல் கட்டமாக 4200 மையங்களில் ஒரு லட்சத்து 20 ஆயிரம் மாணவர்களுக்கு பகல் உணவு அளிக்கப்பட்டது இதன் மூலம் கிராமப்புறங்களில் அனைத்து சாதியைச் சேர்ந்த சிறுவர் சிறுமியர் சமமாக அமர்ந்து உணவு அருந்தக் கூடிய சமத்துவ சூழ்நிலை ஏற்பட்டது மேலும் பள்ளி செல்லும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது இடையிலேயே பள்ளிப்படிப்பை விட்டு ஓடும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை குறைந்தது காமராஜரின் இந்த மதிய உணவுத் திட்டம் வரலாற்று சிறப்புமிக்க திட்டமாகும்.

காமராஜரின் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்

காமராஜ் ஆட்சியில் கல்வி புரட்சி தொழில் புரட்சி போல் பாசனம் செய்யும் நடைபெற்றது உணவு பற்றாக்குறையை போக்கி தன்னிறைவு காணும் பொருட்டு காமராஜ் ஆட்சியில் பெரிய ஆறுகளின் குறுக்கே நீண்ட வலிமையான அணைகள் கட்டப்பட்டன.

அணைக்கட்டு திட்டங்களில் மிகப்பெரிய கீழ்பவானி திட்டமாகும் கோவை மாவட்டம் மேட்டுப்பாளையம் அருகே பவானி ஆற்றின் குறுக்கே இந்த அணை அமைக்கப்பட்டுள்ளது இதன் மூலம் கோவை திருச்சி மாவட்டங்களில் 2 லட்சத்து 50 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் பாசன வசதி பெற்றன மேலும் மேட்டூரில் நீர்த்தேக்கங்களில் இருந்து ஐந்து மைல் நீளமுள்ள கால்வாய் வெட்டப்பட்டது கீழ்பவானி க்கு அடுத்த பெரிய திட்டம் மணிமுத்தாறு ஆகும் தாமிரபரணி ஆற்றின் கிளை ஆறு ஆகிய மணிமுத்தாறு குறுக்கே ஒரு அணை கட்டப்பட்டது இதன் மூலம் ஒரு லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் பாசன வசதி பெற்றன மேலும் அமராவதி அணை கட்டும் வைகை அணை கட்டும் காமராஜ் ஆட்சி காலத்தில் தான் அமைக்கப்பட்டன பெண்ணையாற்றின் குறுக்கே கட்டப்பட்ட சாத்தனூர் அணை கட்டினால் தென்னாற்காடு மாவட்ட நீர் பாசன வசதி பெற்றது.

சேலம் மாவட்டம் கிரு'ணகிரியில் ஒரு அணைகட்டும், செங்கல்பட்டு மாவட்டம் சாத்தூரில் ஆரணி ஆற்றின் குறுக்கே ஒரு அணை கட்டும் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. காவிரியின் வடகரையில் புதிய கட்டளை உயர்மட்ட கால்வாயும் காவிரிக்கரையில் புள்ளம்பாடி கால்வாய் வெட்டப்பட்டது. தென் ஆற்காடு மாவட்டம் வீடுகளின் அருகே வராக நதியின் குறுக்கே ஒரு அணையும் அதன் இடப்பக்கத்தில் கால்வாயும் கட்டி முடிக்கப்பட்டன பரம்பிக்குளம் ஆழியாறு திட்டம் 1961 நேருவின் ஆல் தொடங்கப்பட்டது.

இவ்வாறு காமராஜ் ஆட்சியில் பாசத்துக்குரிய பேர் ஆறுகள் அனைத்தும் பயன்படுத்தப்பட்டன. இதன் மூலம் வறண்ட நிலங்கள் வளம்

கொழிக்கும் நிலங்களாக மாற்றப்பட்டன பருவத்தில் மழை இல்லாமல் போய் விடுமோ என்ற அச்சம் நீக்கப்பட்டது இத்திட்டங்கள் நீரைத் தேக்கி வைத்து பயன் அளித்ததுடன் ஆறுகளில் வெள்ளப் பெருக்கெடுத்து ஓடாத வாழும் பாதுகாக்கின்றன இவ்வாறு காமராஜர் ஆட்சி காலத்தில் விவசாயம் செய்யப்படும் மொத்தம் 150 லட்சம் ஏக்கரில் 56 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் நிலையான நீர் பாசன வசதி பெற்றன.

காமராஜர் காலத்தில் ஏற்பட்ட மின்சார புரட்சி

காமராஜர் ஆட்சிக்காலத்தில் மொத்த மக்கள் தொகையில் 70 சதவீதம் மக்கள் கிராமங்களிலேயே வாழ்ந்துவந்தனர் எனவே இந்த கிராமங்களுக்கு எல்லாம் மின்சார வசதி செய்து கொடுத்தால் தான் பெரும்பான்மையான மக்கள் அதன் பலனை அடைய முடியும் என்பதை காமராஜ் தனது லட்சியமாக கொண்டிருந்தார் அதாவது தமிழகத்தை மின்சார மயமாக்குவதை காமராஜ் ஆட்சி அமைந்து பிரதானமான நோக்கமாக கொண்டிருந்தது.

1951ஆம் ஆண்டில் இருந்து மின்சார வளர்ச்சியில் புதிய வேகம் தோன்றியது தமிழ்நாடு முழுவதும் பரவலாக குறைந்த சக்தி அதே சக்தி மின்சார ரயில்கள் நீரிலேயே மொத்தம் 13628 கிராமங்கள் மற்றும் நகரங்களுக்கும் ஒரு லட்சத்து 40 ஆயிரம் பம்புசெட்டு களுக்கும் 1961இல் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டது.

காமராஜர் ஆட்சி மேற்கொண்ட மின்சார திட்டங்களில் மிகப்பெரியது குந்தா நீர் மின்சார திட்டமாகும் கனடாவின் உதவியுடன் செயல்படுத்தப்பட்ட இத்திட்டம் 1960 ஆம் வருடத்திலிருந்து மின்சார உற்பத்தியை தொடங்கியது இத்திட்டத்தை நேருவின் முன்னிலையில் ஒரு தொழிலாளி உற்பத்தி இயந்திரத்தை தொடங்கி வைத்தார் இதன் மொத்த உற்பத்தி திறன் ஒரு லட்சத்து 40 ஆயிரம் கிலோ வாட் ஆகும்.

பைகாரா மின்சார நிலையத்திலிருந்து வெளிப்பட்ட நீரை மேயாறு பள்ளத்தாக்கில் நீர்வீழ்ச்சியாக விழும்படி செய்து மின்சாரம் தயாரிக்கும் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது பெரியாறு ஏரியின் நீரை பயன்படுத்தி மின்சாரம் தயாரிப்பதற்காக மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள கடலூருக்கு அரசியல் ஒரு மின்சார நிலையம் அமைக்கப்பட்டது இதன் மூலம் ஒரு லட்சத்து 40 ஆயிரம் கிலோ வாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய முடிந்தது மேலும் சென்னை அனல் மின்சார நிலையத்தின் மூன்றாவது பிரிவு 9 கோடி செலவில் கட்டி முடிக்கப்பட்டது மதுரைக்கு வடக்கே உள்ள சமய நல்லூரில் அனல் மின்சார நிலையம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது அது 14 ஆயிரம் கிலோ வாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்தது.

இவ்வாறு காமராஜர் ஆட்சியில் நிறைவேற்றப்பட்ட திட்டங்களினால் எண்ணற்ற சிறு தொழில்கள் பெருகின மேலும் மின்சாரம் உபயோகிப்போர் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்தது கிராமத்திற்கு மின்சாரத்தை வழங்குவதில் இந்தியாவிலேயே முதல் மாநிலமாக தமிழ்நாடு விளங்கியது காமராஜ் ஆட்சியின் சாதனையாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதிலும் விநியோகம் செய்வதிலும் மகாரா'டிரம் மேற்கு வங்காளத்திற்கு அடுத்தபடியாக தமிழ்நாட்டை விளங்கச் செய்த பெருமை காமராஜ் ஆட்சிக்கு உண்டு.

காமராஜரின் நிலச்சீர்திருத்த சட்டங்கள

மக்கள் தொகை பெருக்கம் அளவிற்கு உற்பத்தியாகும் நிலங்கள் பெருகுவது இல்லை எனவேதான் நிலப்பிரச்சனை எந்த ஒரு மாநிலத்திலும் அடிப்படை பிரச்சனையாக உருவெடுத்தது காமராஜர் அறிந்திருந்தார் இதனால் பதவிக்கு வந்த இரண்டு மாத காலத்திற்குள்ளேயே காமராஜர் நிலச்சீர்திருத்தம் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்தார் நிறுத்துவதற்காக தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் நிலச்சீர்திருத்த துணை குழுவை காமராஜர் அமைத்தார் சமர்ப்பித்த அறிக்கையின் அடிப்படையில் பல நில சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டால் காமராஜர் ஆட்சி அமைப்பதற்கு

முன்பாகவே ஜமீன்தார் ஒழிப்புச் சட்டமும் 1952 தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டமும் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தது அதன்பின் காமராஜ் காலத்தில் கீழ்க்கண்ட சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன நில உடைமையாளர்கள் நியாயமற்ற வழியில் தமது நிலங்களில் இருந்து பண்ணை ஆட்களை வெளியேறுவதை தடுக்கும் வகையில் 1955இல் சென்னை புத்தக சாகுபடியாளர்கள் பாதுகாப்பு சட்டம் ஒன்றை கொண்டு வந்தார் காமராஜர் 1956இல் சென்னை குத்தகை சாகுபடியாளர்கள் சட்டம் இந்த சட்டத்தின் மூலம் நியாயமான குத்தகை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது அதன்படி நீர்ப்பாசனம் உள்ள விவசாய நிலங்களுக்கு 40 சதவீத விளைச்சல் அல்லது அதற்கேற்ப பணமும் தண்ணீர் ஏற்பாடு செய்து பாய்ச்சப்படும் நிலங்களுக்கு 35 சதவீதமும் மற்ற நிலங்களுக்கு 33 சதவீத விளைச்சல் பணமும் நிர்ணயிக்கப்பட்டது காமராஜர் அடுத்தபடியாக 1962ல் சென்னை நிலசீர்திருத்த சட்டம் கொண்டுவந்தார் இதன்படி ஐந்து பேர் கொண்ட குடும்பம் 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருக்க இச்சட்டம் தடை செய்தது 1955இல் விவசாய வருமானவரி சட்டமும் காமராஜரின் ஆட்சியில் தான் கொண்டு வரப்பட்டது.

காமராஜரின் பஞ்சாயத்து சீர்திருத்தங்கள்

கிராமப்புற மக்களின் வாழ்வை மேம்படுத்துவதற்காக பஞ்சாயத்து முறை காமராஜ் ஆட்சி காலத்தில் மிகவும் சிறப்பாக செயல்பட்டது 1958இல் காமராஜர் காலத்தில் தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்து சட்டம் இயற்றப்பட்டது காந்தி ஜெயந்தி விழாவை பஞ்சாயத்து ஆட்சி ஆரம்பமாகும் நாளாக கொண்டாடப்பட்டது 1960 ஆம் வருடம் காந்தி ஜெயந்தி விழாவின்போது தமிழ்நாட்டில் 75 பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஆரம்பமாயின இதையடுத்து தமிழ் புத்தாண்டு தினத்தில் 129 பஞ்சாயத்து ஊழியர்களும் 1961இல் 129 யூனியன் களும் ஆரம்பமாகி இவ்வாறு

தமிழ்நாடு முழுவதும் காமராஜர் ஆட்சியில் 333 பஞ்சாயத்து யூனியன் களும் சுமார் 12000 பஞ்சாயத்துகளும் பணியாற்ற ஆரம்பித்தன.

இந்த புதிய பஞ்சாயத்து ஆட்சி தமிழ்நாட்டில் நன்கு வேரூன்றி செயல்பட்டது பிராமண வேலைகளை பஞ்சாயத்து குள்ளேயே ஏற்று நடத்தும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது விவசாயம் கல்வி மருத்துவம் குடிநீர் சாலை வசதி கைத்தொழில் மாதர் நலம் குழந்தை பராமரிப்பு முதலிய பல்வேறு பொறுப்புகளை கிராம பஞ்சாயத்துகளுக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மேற்கொண்டு சிறப்பாக செயல்பட்டனர் இவ்வாறு கிராமப்புற வளர்ச்சியை இலட்சியமாகக் கொண்டு செயல்பட்டவர் காமராஜர் ஆவார்.

கல்வி திட்டங்கள்

கல்விக்கு கண் திறந்த காமராஜர்

சுதந்திரம் எப்படி நாட்டு மக்களின் சிறப்புரிமையோ அதேபோல கல்வி பெறுவதும் நாட்டு மக்களின் பிறப்புரிமையை ஆகும் என்பதை உணர்ந்த காமராஜர் எல்லா இடங்களிலும் புண்ணியகோடி தருவது ஒரு ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல் என்ற பாரதியாரின் வரிகளுக்கு செயல் வடிவம் கொடுத்தவர் காமராஜர் ஏழ்மை குடும்பத்தில் பிறந்து வறுமையில் சிக்கி ஆறாவது வகுப்பு வரை மட்டுமே கல்வி பயின்று தொண்டராக காங்கிரஸ் நுழைந்து தலைவராகி முதல்வராக பொறுப்பேற்ற காமராஜர் எல்லோருக்கும் கல்வி அளிக்க வேண்டும் என்பதை தனது ஆட்சியின் மிகப்பெரிய அலட்சியமாக கருதி செயல்பட்டார்.

முதல்வராக பொறுப்பேற்றவுடன் ராஜாஜி ஆட்சி காலத்தில் மூடப்பட்ட 6000 ஆரம்பப் பள்ளிகளை திறக்க ஆணையிட்டார் மாணவர்கள் பாதிநாள் படிப்பும் மீறினால் குலத்தொழில் செய்ய வகை செய்யும் ராஜாஜியின் குலக்கல்வித் திட்டத்தை ஒழித்தார் பள்ளிகள் இல்லாத கிராமம் என்ற நிலை மாறி தமிழ்நாட்டில் 300க்கும் மேல் மக்கள் தொகை கொண்ட எல்லா கிராமங்களிலும் பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன

1954இல் 18 லட்சம் சிறுவர்கள் மட்டுமே படித்த நிலை மாறி 1961-ல் 34 லட்சம் சிறுவர்கள் படிக்கும் நிலை ஏற்பட்டது.

கல்வி வளர்ச்சிக்காக புரட்சிகரமான புதிய திட்டம் ஒன்று காமராஜரால் தமிழகத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது இத்திட்டத்தின்படி பள்ளி வசதிகளைப் பெருக்கும் பணியில் உள்;ர் மக்களின் ஒத்துழைப்பினை பெறுவதற்காக பள்ளி சீரமைப்பு மாநாடுகள் நாடு முழுவதும் நடத்த முடிவு செய்யப்பட்டது இந்த மாநாடுகள் மூலமாக பள்ளிகளில் வசதிகளைப் பெருக்கும் முயற்சிக்கு தமிழகமெங்கும் நல்ல வரவேற்பு இருந்தது முதல் பள்ளி சீரமைப்பு மாநாடுகள் 1958 பிப்ரவரி 20 இல் கடம்பத்தூர் இல் நடைபெற்றது இத்தனை மாநாடுகளில் காமராஜர் கல்வி அமைச்சராக இருந்த சுப்பிரமணியம் பொது கல்வி இயக்குனராக இருந்த நேத்து சுந்தரவடிவேலு ஆகியோர் கலந்துகொண்டு ஊக்கம் அளித்தனர் 1958 முதல் 1963 வரை 150 பள்ளி சீரமைப்பு மாநாடுகள் மூலமாக பொதுமக்கள் மனமுவந்து அளித்த உதவிகளால் சிறுவர் சிறுமியர்களுக்கு இலவச உணவு உடை மற்றும் கல்வி உபகரணங்கள் வழங்கப்பட்டன.

எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி அளிக்க வேண்டும் என்பதே காமராஜரின் லட்சியம் எனவே 1955,1956 ஆம் ஆண்டு முதல் எல்லா ஏழை சிறுவர் சிறுமியர்களுக்கு இலவச கல்வி அளிக்க உத்தரவிட்டார் 1960 ஆம் ஆண்டில் பதினோராம் வகுப்பு வரை அனைவருக்கும் இலவசக் கல்வி அளிக்கப்பட்டது உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை 471 இலிருந்து 1961இல் 1361 ஆக உயர்ந்தது. மேலும் காமராஜர் ஆட்சி காலத்தில் தொழில் கல்வி வளர்ச்சிக்காக 10 பொறியியல் கல்லூரிகள் துவங்கப்பட்டன மேலும் மருத்துவ கல்லூரிகள் கால்நடை மருத்துவ கல்லூரிகள் ஆசிரியர் பயிற்சி கல்லூரிகள் ஆகிய எண்ணிக்கையில் தொடங்கப்பட்டன இந்தியாவிலேயே முதன்முதலாக தமிழ்நாட்டில்தான்

நூலகச் சட்டம் ஏற்றப்பட்டது 1953இல் ஒரே கிளை நூலகம் மட்டும் இருந்தது அது 1961-ல் 454 ஆக உயர்ந்தது 1947, 1948 சென்னை மாகாண அரசு கல்விக்காக 704 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்தது ஆனால் அது 1963இல் 134 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்தது அதாவது மாநிலத்தின் மொத்த வருமானத்தில் நான்கில் ஒரு பாகம் கல்விக்காக செலவிடப்பட்டது.

இவ்வாறு காமராஜர் ஆட்சி காலத்தில் கல்வி வளர்ச்சி ஏற்பட்டு மக்களிடையே எதிர்காலத்தின் மீது மிகப்பெரிய நம்பிக்கை ஒளி வீசியது கல்வியில் புரட்சி செய்து சமுதாயப் புரட்சிக்கு வித்திட்ட பெருமை கர்மவீரர் காமராஜருக்கு மட்டுமே உண்டு.

காமராஜர் காலத்தில் தமிழ் வளர்ச்சி

தமிழன்னையை முதன்முதலில் அரியாசனத்தில் ஏற்றி வைத்த பெருமை காமராஜருக்கு உண்டு தமிழ் வளர்ச்சியை நோக்கமாகக் கொண்டு காமராஜர் ஆட்சியில் பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன ஆயிரத்து 956 டிசம்பர் 18ம் தேதி 1957 1958ம் வருடத்திற்கான வரவு செலவு திட்டத்தை தமிழில் சமர்ப்பித்து சாதனை படைத்தார் சி சுப்பிரமணியம் 1956 டிசம்பர் 27 தமிழ் ஆட்சிமொழி மசோதா ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் அதனால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது 1959 ஜனவரியில் தமிழ் அறிஞர்களை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சி மன்றம் அமைக்கப்பட்டது இதற்கு கல்வி அமைச்சரை தலைவராவார்.

கல்லூரிகளில் பாடங்களை கற்பிக்கும் மொழியாக தமிழை கொண்டு வரவும் தமிழில் மலிவான விலையில் உயர் கல்விக்கான பாடநூல்களை வெளியிடவும் இந்த மன்றம் செயல்பட்டது 1959 ஜனவரி 26இல் தமிழ்நூல் வெளியீட்டுக் கழகம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சி மன்றம் தமிழைப் பயிற்று மொழியாக அதற்கான திட்டம் வகுத்தது முதன்முதலாக கோவை அரசினர் கல்லூரியில் 1960,

1961 இல் புதிய வகுப்புக்கு மட்டும் தமிழை பயிற்று மொழி ஆக்குவது என்று தீர்மானித்தது இத்திட்டம் பின்னர் 1963,1964 கல்லூரிகளுக்கும் விரிவுபடுத்த முடிவு செய்யப்பட்டது.

தமிழை பயிற்று மொழியாக்க படிப்பவர்களுக்கு மாத தொகையும் அரசு வேலைவாய்ப்புகளில் முன்னுரிமையும் வழங்கப்பட்டன தரமான ஆங்கில பாட நூல்கள் தமிழில் மொழி பெயர்த்து வெளியிடப்பட்டது காமராஜர் ஆட்சியில் கலைச்சொல் அகராதி கொண்டுவருவதற்கான முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது அதன்படி 1960இல் வேதியியல் உளவியல் புவியியல் வானியல் போன்ற பல்வேறு திட்டங்களுக்கான கலைச்சொல் அகராதி தயாரிக்கப்பட்டு மலிவு விலையில் விற்கப்பட்டன.

மொழிவழி மாநிலம் அமைக்கப்பட்ட பின்பு மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்ற பெயரை தமிழ்நாடு என்று மாற்றக்கோரி எழுந்தது காமராஜர் ஆட்சி இதனை பரிவுடன் பரிசீலித்து 1961 பிப்ரவரி 24 இல் ஒரு அறிக்கையை சட்டப்பேரவையில் சுப்பிரமணியம் சமர்ப்பித்தார் ஸ்டேட் என்பதை தமிழில் எழுதும்போது இனி தமிழ்நாடு என்று எழுத அரசு முடிவெடுத்தது அரசாங்க நிர்வாக கடிதப் போக்குவரத்தில் இனி தமிழ் நாடு என்றுதான் எழுதப்படும் என்று அரசு அறிவித்தது இதன்படி தமிழகமெங்கும் பெயர்ப்பலகைகளில் தமிழ்நாடு என்று பொறிக்கப்பட்டது.1962 டிசம்பரில் காமராஜரின் ஆட்சிக் காலத்தில் பாரதியாரின் 89வது பிறந்த நாள் சென்னை நகரில் கோலாகலமாக கொண்டாடப்பட்டது தமிழ் கவிஞர் ஒருவருக்கு அரசு அதிகாரப்பூர்வமாக விழா எடுத்து சாதனையை நிகழ்த்திக் காட்டியது காமராஜர் ஆட்சியாகும்.

காமராஜரின் ஆட்சிக் காலத்தில் தொழி வளர்ச்சி

காமராஜர் ஆட்சி கல்வியில் புரட்சி செய்து சாதனை படைத்ததை போல தொழில் துறையிலும் புரட்சி செய்து வரலாறு படைத்தது தமிழகத்தை அழைத்துச்செல்ல காமராஜர் ஆட்சியில் எண்ணற்ற

முயற்சிகள் செயல் வடிவம் பெற்றன காமராஜர் ஆட்சி காலத்தில் தமிழகம் முழுவதும் பல தொழிற்சாலைகள் தொடங்கப்பட்டன இதனால் வேலை வாய்ப்புகள் அதிகரித்தன.

மத்திய அரசுத் துறை

காமராஜர் ஆட்சி காலத்தில் துவங்கப்பட்ட மிகப்பெரிய மத்திய அரசின் திட்டம் நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி திட்டமாகும் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் இருக்கும் சுமார் 200 கோடி டன் பழுப்பு நிலக்கரியை வெட்டி பயன்படுத்துவதே இந்த திட்டத்தின் நோக்கமாகும் இந்த பழுப்பு நிலக்கரி மின்சார உற்பத்திக்கு பயன்படுவதாகும் இந்தத் திட்டம் 86 கோடி ரூபாய் செலவில் உருவாக்கப்பட்டது நெய்வேலி இரண்டரை லட்சம் கிலோவாட் உற்பத்தி திறனுள்ள அனல் மின்சார நிலையம் ர்'ய நாட்டு உதவியுடன் தொடங்கப்பட்டது.

சென்னை பெரம்பூர் ரயில் பெட்டி தொழிற்சாலை சுவிட்சர்லாந்து நாட்டு உதவியுடன் தொடங்கப்பட்டது இதன்மூலம் ரயில் பெட்டிகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டதுடன் பல தொழில்கள் பெருகவும் வாய்ப்பளித்தது மத்திய அரசின் முதலீட்டில் சென்னைக்கு அருகில் என்ற இத்தாலிய நிறுவனம் ஒப்புதலுடன் இந்துஸ்தான் டெலிபிரிண்டர் தொழிற்சாலை நிறுவப்பட்டது பிரஞ்சு தொழில்நுட்ப நிறுவனத்தின் உதவியுடன் நீலகிரியில் கச்சா பிலிம் உற்பத்தி தொழிற்சாலை அமைக்கப்பட்டது. திருச்சிக்கு அருகில் திருவெறும்பூரில் கனரக கொதிகலன் தொழிற்சாலையும் ஆவடியில் ராணுவ தளவாட தொழிற்சாலையில் முகத்தில் அறுவை சிகிச்சை கருவிகள் செய்யும் தொழிற்சாலையும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

மாநில அரசுத் துறை தொழில்கள்

மாநில அரசின் முதலீட்டில் சிறு தொழில்கள் வளர்ச்சிக்காக இந்தியிலும் விருது நகரிலும் தொழிற்பேட்டைகள் அமைக்கப்பட்டன அதேபோல ஈரோடு தஞ்சாவூர் திருச்சி மதுரை நெல்லை மார்த்தாண்டம்

ஆகிய ஊர்களிலும் தொழிற்பேட்டைகள் நிறுவப்பட்டன இந்த தொழிற்பேட்டைகளை பெரிய தொழில்களுக்கும் நடுத்தர தொழில் வளர்க்கும் தேவைப்படும் உப கருவிகள உற்பத்தி செய்யப்பட்டன இந்த சிறுதொழில்கள் பிரிவுகள் மூலம் 500 சிறுதொழில் முனைவோர் பயனடைந்தனர்.

மேலும் தனியார் துறையில் பொறியியல் தொழில் துணி உற்பத்தி சிமெண்ட் ஆகியவைகளின் உற்பத்தியில் பெரும் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது காமராஜ் ஆட்சியின் போது தான் ராஜபாளையம் ராம்கோ சிமெண்ட் தொழிற்சாலை தொடங்கப்பட்டது துணி உற்பத்தி தொழிலில் 1961இல் ஒரு லட்சத்து 20 ஆயிரம் பேர் வேலைக்கு செல்லும் நிலை ஏற்பட்டது காமராஜர் ஆட்சி காலத்தில் வடபாதி மங்கலம் பேட்டை வாய் தலை ஆகிய இடங்களில் சர்க்கரை ஆலைகள் அமைக்கப்பட்டன 1961இல் மேலும் 9 சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு அனுமதி தரப்பட்டது பொறியியல் துறையிலும் கணிசமான வளர்ச்சி பெற்றன வண்டலூரில் ஸ்டாண்டர்ட் மோட்டர் தொழிற்சாலை திருவொற்றியூரில் ராயல் என்.ஃ.பீல்டு மோட்டார்சைக்கிள் எண்ணூர் அசோக் லேலண்ட் ஆகியவை தொடங்க அரசு பல்வேறு உதவிகளை செய்தது.

சோயி நிறுவனத்தாரின் காகிதத் தொழிற்சாலைகள் காமராஜ் ஆட்சி காலத்தில்தான் தொடங்கப்பட்டது மேட்டுப்பாளையம் அருகில் விஸ்கோஸ் நிறுவனத்தின் சேர்க்கப்பட்டு தொழிற்சாலை தொடங்கப்பட்டன இவ்வாறு காமராஜர் ஆட்சிக்காலத்தில் தமிழ்நாடு தொழில் வளம் பெற்றது தமிழ்நாட்டில் இந்த தொழில் புரட்சி ஏற்பட்ட காமராஜருக்கு பெரிதும் துணை நின்ற தொழில் அமைச்சர் ஆர் வெங்கட்ராமன் ஆவார்.

காமராஜர் திட்டம் (கே. திட்டம்)

காமராஜருக்கும் நேருவுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது நேருவின் தலைமையில் காமராஜர் ஏற்று நடந்து வந்தார் காமராஜரின்

தேசிய பணியில் நேரு பெரும் மதிப்பு வைத்து முக்கிய சிக்கல்களில் அவரை கலந்து ஆலோசனை செய்தார் 1962 இல் நடைபெற்ற சீன படையெடுப்பிற்கு பிறகு காங்கிரஸ் கட்சியின் செல்வாக்கு சரியத் தொடங்கியது எனவே கட்சியை வலுப்படுத்துவதற்காக மூத்த காங்கிரஸ் தலைவர்கள் அரசு அதிகாரத்தையும் பதவியையும் இழந்து விட்டு கட்சிப் பணியில் ஈடுபட வேண்டும் என்று காமராஜ் இதுவே காமராஜ் திட்டம் எனப்படும்.

பிரதமர் நேரு காமராஜ் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டார் இந்த திட்டப்படி தமிழக முதல்-அமைச்சர் பதவியை விட்டு 1963 அக்டோபர் 1ஆம் தேதி கட்சிப் பணிக்கு தம்மை அர்ப்பணித்தார் காமராஜ் ஆனால் இந்தத் திட்டம் பலரால் விமர்சிக்கப்பட்டது.

பெரியார் நற்சான்றிதழ் வழங்கிய காமராஜரின் ஆட்சி தமிழகத்தின் பொற்காலமாகக் கருதப்படுகிறது காமராஜ் ஆட்சி என்றால் எளிமை வாய்மை தூய்மை நேர்மை திறமை என்ற பொருளாகும் எளிமையான ஆட்சியை ஊழல் பகட்டு ஆரவாரம் இல்லாத ஒளிவுமறைவற்ற வெளிப்படையான ஆட்சி அமைத்தவர் காமராஜர் தான் ஆட்சி செய்த ஒன்பது ஆண்டுகளில் தமிழக அவர் முன் நின்றது தமிழ்நாட்டின் ரட்சகர் என்றும் கல்வி வள்ளல் என்றும் பெரியாரால் போற்றப்பட்ட காமராஜர் 1975 அக்டோபர் 2 இறந்தபோது அவருக்கு சொந்தமாக இருந்தவை பத்து கதர் சட்டைகளும், வேஸ்டிகளும், ஒரு நூறு ரூபாய் நோட்டு மட்டுமே ஆகும்.

எம்.பக்தவத்ஸலம் - இந்தி எதிர்ப்பு கிளர்ச்சி

மீ.பக்தவத்சலம்

பெரியவர் பக்தவத்சலம் என்று அழைக்கப்படும் 1897 –ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 9-ஆம் தேதியன்று செங்கல்பட்டு மாவட்ட நாசரத் பேட்டையில் கனகசபாபதி, மல்லிகா தம்பதியினருக்கு மகனாய்ப் பிறந்தார்.

இளம் வயதிலேயே தந்தையாரை இழந்த அவரை அவருடைய மாமா முத்துரங்கம் வளர்த்தார். அவர் தீவிரமான காங்கிரஸ்வாதியும், சுத்ந்திரப் போராட்ட வீரருமாவார். இவரை தேசப்பற்றுடையவராகவும், இந்து மதப்பற்றுடையவராகவும் வளர்த்தார். 1920-ஆம் ஆண்டில் அவருடைய தாயார் காலமானார்.

கல்வி

தன்னுடைய தொடக்கக் கல்வியைப் பொன்னேரியிலும், பள்ளிக்கல்வியை சென்னை கிறித்துவமி'ன் பள்ளியிலும், மயிலை மயிலாப்éர் பி.எஸ். உயர்நிலைப்பள்ளியிலும் முடித்தார். சென்னை மாநிலக்கல்Âரியில் பொருளாதாரத்தை முக்கியப் பாடமாகக் கொண்டு பி.ஏ. பட்டப்படிப்பு முடித்தார். சென்னை சட்டக்கல்Âரியில் தம்முடைய சட்டப்படிப்பை முடித்தார். விடுதலைப் போராட்ட வீரரான டி.வி.கோபாலசாமி முதலியாரின் மகள் ஞான சுந்தரியை 1902-ஆம் ஆண்டு திருமணம் செய்து கொண்டார். அல்லாடி கிரு'ணசாமி அய்யரிடம் ஓராண்டு பயிற்சி பெற்றதற்குப் பின்னர் தனியாக வழக்கறிஞர் தொழிலை மேற்கொண்டார்.

விடுதலைப் போராட்டத்தில் பங்கு

கல்லூரியில் பயின்ற காலத்திலேயே டாக்டர் அன்னிபெசண்ட்டின் **ஹோம்** ரூல் இயக்கத்தில் ஆர்வம் கொண்டார். மகாத்மா காந்தியால் கவரப்பட்டு 1920-ல் சுதந்திர இயக்கத்தில் ஊர்வலத்தை தலைமை தாங்கி நடத்தியதற்காக ஆறுமாத சிறைத்தண்டனைப் பெற்று வேர் சிறையில் இருந்தார். தேசிய அளவிலான சுதந்திரப் போராட்டத்தில் அவர் கொண்டிருந்த ஆர்வமே அவரை விடுதலை இயக்கத்தில் நாட்டம் கொள்ளச்செய்தது. 1940-41-ல் வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தில் பங்கேற்றுச் சிறைத் தண்டனைப் பெற்றார். அம்ரோட்டிச் சிறைச்சாலையில் மூன்றாண்டுகள் இருந்தார். அப்பொழுது இவருடன் சிறையில்

அருந்தவர்களில் முக்கியமானவர்களில் கு.காமராசரும், வி.வி கிரியும் ஆவார்கள்.

அரசியல், அரசாங்கப் பதவிகள

1921-22-ல் அவர் செங்கல்பட்டு மாவட்டம் குழுவிற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்ட்டார். 1927-ல் சென்னை காங்கிரஸின் வரவேற்புக்குழச் செயலாளராகப் பணியாற்றினார். காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் தமிழ்நாடு காங்கிரஸின் செயலாளர், துணைத் தலைவர் ஆகிய பொறுப்புளிலிருந்தும் பணியாற்றினார். அகில இந்தியக் காங்கிரஸின் செயற்குழு உறுப்பினராகவும் இருந்துள்ளார். 1933-ல் இவர் செங்கல்பட்டு மாவட்ட வாரியத்திற்கு துணைத் தலைவராகவும் 1933-ல் ஹரிஜன செவா சங்கத்தின் துணைத்தலைவராகவும் 1937-ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சியின் துணை மேயராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1938 முதல் 1946-ஆம் ஆண்டு வரையிலும் சென்னை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் அமைப்பாளரானார்.1952-ல் “பாரததேவி” எனும் பத்திரிகையின் ஆசிரியரானார். இப்பத்திரிகையே பின்னர் தினமணியுடன் இணைந்தது. 1956-ல் ஐரோப்பாவில் நடைபெற்ற பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் மாநாட்டிற்குச் சென்ற தூதுக் குழுவிற்குத் தலைமை வகித்தார். 1960-ஆம் அண்டு சோவியத் ர்‘யாவிற்குச் சென்றார்.

அமைச்சர்கள்

1946 இவர் ஓ.பி ராமசாமி ரெட்டியார் அமைச்சரவையிலும், அதற்குப் பின்னர் 1949-ல் பி.எஸ். குமாரசாமி ராஜா அமைச்சர் அவையிலும் அமைச்சராகப் பணியாற்றினார். 1952-ஆம் அண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் தோல்வி அடைந்தார். ஆனால் 1953-ஆம் ஆண்டு சடடமன்ற மேலவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். முதலில் இவரை இராஜாஜி தம்முடைய அமைச்சரவையின் நாடாளுமன்ற நடவடிக்கைச் செயராளராக

நியமித்தார். அதற்குப் பின்னர் தம்முடைய அமைச்சரவையிலும் சேர்த்துக் கொண்டார். பின்னர் காமராசர் அமைச்சர் அவையிலும் இடம் பெற்றார். 1967 முதல் 1967 வரை முதல் அமைச்சராகப் பணியாற்றினார்.

„காமராசரின் திட்டப்படி‟ காமராசர் பதவி விலகிடவே பக்தவத்சலம் 963-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 2-ந் தேதி முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றார். 21 ஆண்டுகள் அமைச்சராக இருந்த பக்தவத்சலம் அரசாங்கத் துறைகளில் பொறுப்பு வகிக்காத துறைகளே இல்லை எனலாம்.

அக்டோபர் 2, 1963இல் பக்தவத்சலம் ஒரு மனதாக தமிழக முதல்வராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றார். 12 துறைகளுக்கு முதலமைச்சராக அவர் பொறுப்பேற்றார். நிதி, கல்வி, தொழிலாளர் நலம், சட்ட வாரியங்கள், தேர்தல், இந்து அறநிலையத்துறை, பொதுத்தகவல், வருவாய் நிருவாகம், மாவட்ட நிருவாகம், வருவாய் வாரியம், திட்டமிடல், ஆட்சிமொழி அகிய துறைக்குப் பொறுப்பு வகித்தவர் அவர்.

மிகவும் விரைந்து முடிவெடுக்கும் ஆற்றல் இவரிடம் காணப்பெற்றது. 1965ஆம் ஆண்டு இந்தி எதிர்ப்பை கடுமையான நடவடிக்கை மேற்கொண்டு ஒடுக்கினார். தம் முதலமைச்சர் பதவிக் காலத்தில் சிறந்த மதலமைச்சர் என மெய்ப்பித்தார்.

1967ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் அவர் தன் பதவியை வெற்றி வாய்ப்பை இழந்தார். தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த அரசியல் உள்ளுணர்வு வாய்ந்தவராய் விளங்கினார். எந்தப் பிரச்சனையையும் நேரான நோக்கில் அணுகினார். ஏந்தச் சட்டமும் வரைவையும் தாமதப்படுத்தியதில்லை. ஒவ்வொரு துறையும் அவருடைய வழி காட்லின் பேரில் இயங்கியது.

இந்து அறநிலையத் துறையில் தனிக்கவனம் செலுத்தினார். மிகவும் தீவரக் கடவுள் நம்பிக்கை உடையவராய் விளங்கினார். ஆலயங்களின்

நிலையை ஆராய்ந்து பழுதடைந்த கோவில்களைப் பழுது பார்த்துக் குடமுழுக்கு நடைபெற வகை செய்தார். யுனெஸ்கோவின் நிதியுதவியுடன் திருவரங்கம், இராமேஸ்வரம், வரதராஜ சுவாமி திருக்கோவில் அகியன திருப்பணிக்கு ஆளாக்கினார். காஞ்சி ஆச்சாரியரின் ஆசியுடன் திருப்பாவை, திருவெம்பாவை மாநாடுகள் நடைபெற்றன. ஆலய வழிகாட்டி ல்கள், ஸ்தல புராணங்கள் அச்சிட வகை செய்தார். ஆலயம் செல்லும் அடியவர் வசதிக்காகக் கல்யாண மணடபம், தங்குமிடங்கள் கட்டினார். கோயில் குளங்கள் நீர்வரித் தூய்மை செய்யப் பெற்றன.

இந்திய அறநிலைய, அறக்கட்டளைச் சட்டம் 1.1.1960 முதவ் நடைமுறைக்கு வந்தது. ஆலயங்களில் செயல் அலுவலர்கள் துணை ஆணையர்களாகப் பதவி உயர்வு பெற்றனர். அலுவலகப் பணியாளர் அரசுப் பணியாளர் அயினர். சுமயப்பணிகள், அலயற்களின் பணிகளைக் கவனிக்க ஆலோசனைக் குழுவினை நியமித்தார். கன்னியாகுமரி, செங்கோட்டை மாவட்ட ஆலய நிருவாகம் சென்னை மாநிலத்திற்கு மாறுதல் பெற்றது. அதற்கெனப் புதிய சட்டம் ஏப்ரல் 1, 1960 முதல் நடைமுறைக்கு வந்தது. சி.பி. இராமசாமி ஐயர் குழு ஆலயங்களின் பணிகளை மதிப்பிட்டுப் பக்தவத்சலத்தின் பணிகளைப் பாராட்டத்தக்கது.

பொதுப்பணித்துறை

பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராக 1946 முதல் 1952 வரை பலிவேறு பாசன, மின் திட்டங்களை உருவாக்கினார். கீழ்பவானி திட்டம், பரம்பிக்குளம் அலியார் திட்டங்கள் சில குறிப்பிடத்தகு திட்டங்களாகும். மதுரை மாவட்டத்தில் வைகைத் திட்டம் மேற்கொள்ளப் பெற்றது. மோயார் நீர்மின் திட்டம் குந்மே மின் திட்டம் ஆகியன மேற்கொண்டார். 1949இல் 245 இலட்சம் மதிப்பீட்டில் மேட்டூர் கால்வாய்த்திட்டம் உருவாயிற்று. 1951இல் ஆரணியாறு திட்த்தின 95.22 இலட்சம் மதிப்பீட்டில்

தொடங்கினார். பெரிய நீர்மமின் திட்டங்களை விடச் சிறிய பாசனத் திட்டங்கள் சிறந்தவை என்று கருதினார்.

மோயார் திட்டம் (364 இலட்சம்) பைக்காரா விரிவு (326 இலட்சம்) பாபனாசம் விரிவாகத் திட்டம் (மதுரை னல் மின் திட்டம்) உள்ளிட்டவை உருவாயின. 1949இல் மின் வழங்கல் நிறுவனங்கள் தேசிய மயமாயின. மூன்று நிறுவனங்கள் இருபது தல அமைப்புகள் அரசினால் மேற்கொள்ளப் பெற்று மின் உற்பத்தி அண்டுதோறும் அதிகரித்தது. 1946இல் மின் உற்பத்தி நிலையங்களின் மொத்த அளவு 98,100கி வாட்டாக இருந்தது. இந்தியாவின் தலையாய மாநிலமாகக் கிராமப்புற மின் மயமாக்களில் சென்னை மாநிலம் விளங்கியது. 1946இல் 1,003 கிராமங்கள், நகரங்கள் மின் வசதி பெற்றிருந்தன. 1951இல் 1800 கிராமங்கள் மின் வசதி பெற்றன. இவ்வாறாக மூன்று மின் திட்டங்கள் விரிவாக்கத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டினார்.

நெடுஞ்சாலைகள்

பக்தவத்சலம் பொதுப்பணித்துறையில் நெடுஞ்சாலைத் துறையைச் சாலைகள் அமைக்க நிருவகிக்க உருவாக்கினார். 1951இல் சென்னை மாநிலத்தில் சாலை வசதி 2,12,526 மைல்களுக்கு இருந்தது.

உணவு மேலாண்மை

வேளாண்மைத் துறையை ஒன்பது ஆண்டுகளும், உணவுத்துறையை நான்கு ஈண்டுகளும் நிருவகித்தார். தரமான விதைகள், இரசாயணஉரம், இயற்கை உரம் உருவாக்கல் முதலிய பணிகளை அவருடைய அரசு மேற்கொண்டது. பசுநதாள் உரத்துடன் 1962 வரை 40.95 இலட்சம் ஏக்கர் மேற்கொள்ளப் பெற்றது. இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் 3.3 இலட்சம் ஏக்கர்கள் பாசன வசதிகள் பெற்றன். சிறுபாசன திட்டத்திற்கு அரசு 7.39 கோடிகளை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் போது செலவிட்டது, மாநில விதைப் பண்ணைகள் வாயிலாகத் தரமான விதைகள் வழங்கினர்.

இரண்டாவது திட்ட முதலில் 134 பண்ணைகள் இருந்தன. வேளாண்மைக் கடன்களுக்கு 1955-56இல் ஈறு கோடி வழங்கப் பெற்றது. 1960-61இல் 25.7 கோடியாக உயர்ந்தது. உணவு உற்பத்தி 38 இலட்சம் டன்களிலிருந்து முதல் திட்டக் காலத்தில் 44 இலட்சம் டன்களாக உயர்ந்தது. தானிய உற்பத்தி 51,00,000 டன்களாகும். இரண்டாவது திட்டக் கலத்தில் 44 இலட்சம் 52 இலட்சம் டன்களாக உயர்ந்தது. உலக உணவு காங்கிரசு அமெர்க்காவில் நடைபெற்றபோது 1963இல் அதற்குத் தலைமை தாங்கினார். வேளாண்மையில் அங்கிரந்து திரும்பியதும் அறிவியல் முறைகளை அறிமுகம் செய்தார்.

தொழில், தொழிலாளர்: சிறுதொழில் வளர்ச்சிக்கும் தொழிலாளர் நலனுக்கும் பெரும் பணியாற்றினார். தேசிய மதிப்புச் சட்டத்தினை உருவாக்கினார். தேசியக் கொடி, காந்தி அடிகளுக்கு மக்களை மரியாதை செய்ய வைத்தார். 1964இல் ஊராட்சிப் புதிய சட்டமுன் வரைவு நிறைவேற்றினார். ஆழ்கடல் மீன்பிடித் திட்டம் ஊக்குவித்தார் 67 மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு 25.47 இலட்சங்கள் வழங்கினார். தோட்டப் பண்ணைத் திட்டத்தை அறிமுகம் செய்தார்.

2000 பசுக்கள், எருமைகளைக் கவனிக்கும் ஒவ்வொரு முதன்மைக்கிராம அமைப்புகள் என 15 அமைப்புகளை உருவாக்கினார். நீலகிரியில் ஆட்டுப்பண்ணை வளர்ப்பு, கண்டபடி விலங்குகளைப் பலியிடத் தடை ஆகியன மேற்கொண்டார்.

பெண் கல்வியைப் போற்றியவர் 300க்கு மேல் உள்ள கிராமங்களில் தொடக்கப் பள்ளிகளைத் திறந்தார். 1963-64இல் 30,020 பள்ளிகள் இருந்தன. அரசுப்பள்ளிகள் 4.26 இலட்சங்களாக உயர்ந்தன. மூன்றாம் வகுப்பிலிருந்தே அங்கிலம் கற்பிக்க வகை செய்தார். 30,000 பள்ளிகளில் மதிய உணவுத்திட்டம் தொடங்கியதன் பயனாய் 14.4 இலட்சம் பேர் பயன் பெற்றனர். ஆண்டுதோறும் இரண்டு நல்லாசிரியர்கள்

தேர்வு செய்யப் பெற்றனர். 163-64இல் 189 புதிய உயர்நிலைப்பள்ளிகள் திறந்தார். இடைநிலைப் பள்ளிகள் 8.39 இலட்சத்திலிருந்து 9.45 இலட்சங்களாக உயர்ந்தன. பொறியியல் கல்லூரி இடங்கள் 275லிருந்து 360 ஆக உயர்ந்தது. 1950இல் திரைப்படத்துறை நிறுவனம் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தை மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் எனும் பெயரில் தொடங்கினார். காதி உற்பத்திக்குத் தனித்துறை உருவாக்கினார்.

குடியரசும் மக்களும், தேசிய கௌரவம், வளரும் தமிழகம், பாரதம் காப்போம், பாரதப் பண்டி, சமுதாய வளர்ச்சி, எனது நினைவுகள் முதலானவை இவர் எழுதிய நூல்கள். சென்னை இசைக் கழக நிறுவனங்களில் இவரும் ஒருவர். கோலாம்éர் உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்குத் தலைமையெற்றுக் குழு ஒன்றை அழைத்துச் சென்றார். இந்திய சமூகநலக் குழுவின் நிறுவனர் தலைவராவார். ஆதி திராவிட சேவா சங்கத்தில் துணைத் தலைவராவார்.

சிறந்த நிர்வாகியம் மக்கள் பிரதிநிதியும் ஆவார். இவர் கல்வித்துறை அமைச்சராக இருந்தபொழுது கோயம்புத்தூர் வேளாண்மைக் கல்லூரியை முதன்மையானதாக்கிய பெருமையும் 166-இல் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தை உருவாக்கிய பெருமையும் இவரையே சேரும். ஆறநிலையத்துறை அமைச்சராகப் பணியாற்றியபொழுது கோவில் நிர்வாகங்களில் மன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தினார். மகாத்மா காந்தியின் திட்டத்தில் பெரிதும் நம்பிக்கை வைத்திருந்த இவர் கதர், தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஆதரவளித்தார். தன்னிறைவுப் பொருளாதாரத்தை இவர் விரும்பினார்.

இவருடைய முதலமைச்சர் பதவிக் காலத்தில் அனைத்துத் துறையிலும் பொதுவான வளர்ச்சி பெற்றாலும், உணவுப் பங்கீட்டு முறையில் ஏற்பட்ட சிக்கலின் விளைவாகவும், 195-66-ஆம் ஆண்டில்

நடைபெற்ற நாடு தழுவிய இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் விளைவாகவும் ராஜாஜி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், மற்ற எதிர்க்கட்சிகளுடனும் இணைந்து 1967-ல் நடந்த தேர்தலில் போட்டியிட்டதன் விளைவாகவும் காங்கிரஸ் கட்சி 1967-ல் தோல்வி கண்டது.

காட்சிக்கு எளியராகவும், சமய உணர்வுடையவராகவும் விளங்கிய பக்தவத்சலம் அவர்கள் 1987-ஆம் ஆண்டு பிபரவரி மாதம் 13-ந் தேதி தம்முடைய 89-வது வயதில் மறைந்தார். வாழ்வின் இறுதிக்காலத்திலும் மன உறுதியுடன், பார்வை பழுதுபட்ட நிலையிலும் காங்கிரசு இயக்க நடவடிக்கைகளில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டார்.

இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் (The Anti-Hindi Agitation 1965)

மொழி ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டுத் தொடர்புக் கருவியாகும். அது மனித சமூக சாரத்தின் மேலோங்கிய நிலையை எடுத்துரைக்கும் சிறப்புக் கூறு ஆகும். பல்வேறு மொழிகளைப் பேசும் தேசிய இனங்கள் வாழும் நாட்டில் அரசியல் காரணம் கருதி ஒரு குறிப்பிட்ட மொழி திணிக்கப்படுதல் தவறானது ஆகும். அவ்வாறு ஒரு மொழி திணிக்கப்படும்போது அந்த நாட்டில் திணிக்கப்பட்டவர்களுக்கும், திணித்தோருக்கும் இடையே முரண்பாடு ஏற்படும். இவ்வாறு தான் சென்னை மாகாணத்தில் இந்தி மொழி திணிப்பு ஏற்பட்டது. இந்தியாவில் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் நிகழாத அளவில் திராவிட மொழி பேசுவோர் இந்தித் திணிப்பை எதிர்த்து போராட்டம் நடத்தினர். 1965 - ல் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் உச்ச கட்டத்தை அடைந்தது. 1967-ல் திமுக ஆட்சி அமைக்கப்பட்ட பின் தமிழகத்தில் இந்தித் திணிப்பு தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது.

சுதந்திரத்துக்கு முன் இந்தித் திணிப்பும், இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டமும

எந்த ஒரு சமுதாயத்திலும் அந்த சமுதாயத்தில் பெரும்பான்மையினராக இருக்கும் மக்களின் உரிமைகளுக்கு எதிராகத்

திணிக்கப்படும் செயலே சமுதாயப் பிரச்சனையாகிறது. இந்தப் பிரச்சனைகளின் வழியாக உருவாகும் சமூகக் குலைவுகள் சமுதாயத்தில் பல்வேறு மாற்றங்களையும் சமூக நெறிமுறைகளில் முரண்பாட்டையும் தோற்றுவிக்கிறது. சென்னை மாகாணத்தில் தோன்றிய இந்தி மொழியின் அறிமுகம், அதன் வழியாக உருவான பல்வேறுபட்ட கருத்துக்களுமே இந்தி மொழிக்கு எதிராக மக்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு போராட்டத்தை நடத்துவதற்குக் காரணமாயின.

தேசிய ஒருமைப்பாடும் இந்தி மொழியும்

பல்வேறு தேசிய இனங்களை உள்ளடக்கிய இந்தியாவில் ஒருமைப்பாட்டை வலியுறுத்தும் நோக்கத்துடன் காங்கிரஸ் இயக்கம் இந்தி மொழியை அறிமுகப்படுத்தியது. மொழி அடிப்படையில் பெரும பான்மையினருக்கும், சிறுபான்மை மக்களுக்கும் ஒற்றுமை ஏற்படுத்த மகாத்மா காந்தி விரும்பினார். இதனால் உருதும் இந்தியும் கலந்த தேவநாகரி மொழி வடிவமான இந்துஸ்தானியை பரப்ப முயன்றார். 1931 - ல் கராச்சியில் நடந்த காங்கிரஸ் மாநாட்டில் ‘இந்தி மொழியை எளிதில் கற்று விடலாம் என்றும், அத்துடன் பல்கலைக் கழக மட்டத்தில் இந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாகவும் கற்றுத் தரவேண்டும்’ என்றார். தேசிய நலன் குறித்து காந்தியால் உருவாக்கப்பட்ட இந்தி மொழியை எல்லோரும் கற்க காங்கிரசும் வற்புறுத்தியது.

சென்னை மாகாணத்திலுள்ள ஆங்கில அரசின் கீழ் உள்ள அனைத்துப் பள்ளிகளிலும் இந்தி மொழியைப் பயிற்றுவிக்க வேண்டுமென்று காங்கிரசும் கேட்டுக் கொண்டது. இந்தியைப் பரப்புவதற்கு சென்னை மாகாணத்தில் 1918,1922-ம் வருடங்களில் நாற்பது மையங்கள் தொடங்கப்பட்டன. இதற்கு நீதிக்கட்சியின் ஆதரவும் கிடைத்தது.இந்தி மொழி பரவலுக்கு காங்கிரசும், நீதிக்கட்சி அரசும் துணை நின்ற நேரத்தில் அதற்கு எதிர்ப்பும் உருவாக ஆரம்பித்தது. சென்னை மாகாண மக்களிடம்

பிராமணர்களின் பண்பாட்டு ஆதிக்கமே மீண்டும் இந்தியின் வடிவில் வருகிறது என்று பெரியார் கருத்து தெரிவித்தார். இதுபற்றி குடியரசு இதழில் இந்தியைப் பொது மொழி ஆக்குவதால் நாட்டிற்கு நன்மை ஏற்படாது. அதனால் தமிழ் மக்களின் முன்னேற்றமும், தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியும் குன்றும் என்று எழுதியிருந்தார். 1930 - ல் நன்னிலத்தில் நடந்த சுயமரியாதை மாநாட்டில் இந்தியை எதிர்த்து தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. 1931, அக்டோபர் 14-ம் தேதி சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி 'தமிழ் சங்கத்தின்' சார்பாக நடைபெற்ற கூட்டத்திலும் இந்தி மொழிக்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப்பட்டது.

காங்கிரஸ் அமைச்சரவையும் கட்டாய இந்தியும்

காங்கிரஸ் இயக்கத்தின் சென்னை மாகாண தலைவர்கள் இந்தி மொழியைப் பரப்புவதில் மிகத் தீவிரமாக நின்றனர். ஆறாம் வகுப்பு முதல் ஒன்பதாம் வகுப்பு வரை இந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாக வைக்க வேண்டும் என்று சத்தியமூர்த்தி வலியுறுத்தினார். இந்திய வரலாற்றைப் பள்ளிகளில் இந்தியில் கட்டாயப் பாடமாக வைக்க வேணும் என்றார்.

இராஜாஜி 1936 - ல் பொப்பிலி அரசர் தலைமையில் அமைந்த நீதிக்கட்சி அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் இந்தியை இரண்டாவது மொழியாகக் கற்றுத் தர ஆணை பிறப்பித்தது. இவ்வாறு 1937-ல் சென்னை மாகாணத்தில் 104 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் இந்தி கற்றுத் தரப்பட்டது.இந்தி மொழிக்கு எதிரான கருத்து 1937-க்குப் பிறகு மெல்ல தீவிரத் தன்மையுடன் வலுவடைய ஆரம்பித்தது. இதற்கு முக்கியக் காரணம் 1939, ஆகஸ்ட் 15ம் தேதி சென்னை மாகாணத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற காங்கிரஸ் இராஜாஜி தலைமையில் ஆட்சி அமைத்ததேயாகும். முதலமைச்சர் ஆன பின்பு 'எல்லா உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் இந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாக வைக்கப் போவதாக' இராஜாஜி கூறினார். கல்வியமைச்சர் சுப்பராயன், 'இந்தி மொழியைப்

பள்ளிகளில் கற்றுத் தருவதால் தமிழ் மொழிக்கு எந்த தீங்கும் நடந்துவிடாது' என்றார்.

இந்தப் பேச்சுக்கள் தமிழகத் தலைவர்களின் மொழி உணர்வைத் தூண்டி விட்டது. மேலும் தமிழறிஞர்களிடம் இருந்து இந்த கட்டாய இந்தி திணிப்பிற்கு கடுமையான எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது. அவர்கள் மாகாணத்தில் பல இடங்களில் கூட்டம் நடத்தித் தங்கள் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தார்கள். இவ்வாறு இந்தி மொழிக்கு எதிரான கருத்துக்கள் மாகாணமெங்கும் பரவுவதற்கான களம் உருவானது.

மேலும் ஒரு பிராமணர் தலைமையில் அமைச்சரவை அமைந்ததும் அதில் பத்து பேரில் நான்கு பேர் பிராமணர்களாக இருந்ததும் முக்கியப் பிரச்சனையாகக் கருதப்பட்டது. கட்டாய இந்தி அறிமுகமானது ஆரியப் பண்பாடு இந்தி வடிவில் தமிழகத்தில் நுழைகிறது என்ற கருத்தை மக்களிடம் திராவிடக் கழகத்தவர் பரப்பினர்.

இந்தி மொழித் திணிப்பிற்கு எதிராக சென்னை மாகாணமெங்கும் சுயமரியாதை இயக்கமும், தனித்தமிழ் இயக்கமும், முஸ்லீம் லீக்கும், தமிழறிஞர்களும் தம் எதிர்ப்பை பல்வேறு மாநாடு வழியாகத் தெரிவித்தனர். ஆனாலும் இராஜாஜி தலைமையிலான காங்கிரஸ் அரசு இந்த எதிர்ப்புகளைப் பொருட்படுத்தாமல் 1938, ஏப்ரல் 21-ல் இந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாக 6,7,8 ஆகிய வகுப்புகளில் கற்றுத் தரப்படும் என்று ஒரு சுற்றறிக்கையை வெளியிட்டது.

அரசு இந்தித் திணிப்பை உடனே கைவிட வேண்டும் என்று கூறி சென்னை மாகாணமெங்கும் எதிர்ப்புக் குரல்கள் ஓங்கி ஒலிக்கத் தொடங்கின. இந்தி மொழியின் மீதான வெறுப்பைக் காட்டவும், மக்கள் சக்தியை ஒன்று திரட்டவும் அனைத்துத் தலைவர்களும் 1938 மே 28-ல் திருச்சியில் கூடி 'இந்தி எதிர்ப்பு வாரியம்' ஒன்றைத் தொடங்கினர். இந்த வாரியம் அமைக்கப்பட்ட பின்பு இந்திக்கு எதிரான போராட்டம் தீவிரம்

அடைந்தது. முதல்வர் வீட்டு முன்பு அறவழியிலான மறியல் நடைபெற்றது. தமிழகத்தில் இந்தி மொழி எதிர்ப்பு அடித்தட்டு மக்களிடமும் உருவாக்கப்படுவதற்கான வழிமுறைகள் செய்யப்பட்டன. அதற்காக திருச்சியிலிருந்து சென்னை வரை நீண்ட நடைப்பயணத் திட்டமும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்த நடைப்பயணம் ஐ.குமாரசாமி பிள்ளை தலைமையில் நடைபெற்றது. 234 ஊர்கள் வழியாக 82 பொதுக் கூட்டங்களை நடத்தி இந்திக்கு எதிராக மக்களைத் தட்டி எழுப்பியது.

1938, ஆகஸ்டு 1, டிசம்பர் 25 ஆகிய நாட்கள் இந்தி ஒழிப்பு நாளாக தமிழகமெங்கும் கொண்டாடப்பட்டது. பெரியார் மீது அரசுக்கு எதிராக சதி செய்ததாக வழக்கு தொடுக்கப்பட்டு மூன்று வருட கடுங்காவல் தண்டனை வழங்கப்பட்டது. இதனால் தமிழகமெங்கும் அரசுக்கு எதிராக தீவிரமான எதிர்ப்பு உருவானது. இந்த நிலை இந்தியா சுதந்திரம் அடையும் வரை நீடித்தது. எனவே 1940, பிப்ரவரி 21ல் கட்டாய இந்தியை நீக்கி விருப்பப் பாடமாக கற்கலாம் என்று அரசு ஆணை பிறப்பித்தது.

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம்

மீண்டும் இந்தி திணிப்பு

இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு அரசுப் பள்ளிகளில் இந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாக ஆக்காது என்று மத்திய அரசு அறிவித்தது. ஆனால் அப்போது சென்னை மாகாணத்தில் ஓ.பி.இராமசாமி ரெட்டியாரை முதலமைச்சராகக் கொண்ட அமைச்சரவை மீண்டும் இந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாக்க முயன்றது. ஆனால் சென்னை மாகாணத்திலுள்ள ஆந்திரம், கன்னடப் பகுதிகளில் மட்டும் இந்தி கட்டாயப் பாடமாக்கப்பட்டது. தமிழ்ப் பகுதிகளில் மட்டும் இந்தி விருப்பப் பாடமாக்கப்பட்டது. நாளேடுகள், மாத வார இதழ்கள் அரசின் ஒருதலைப்பட்சமான இந்த முடிவைக் கண்டித்தன. உடனே அரசு தமிழ்

மொழி பேசும் பகுதிகளில் மீண்டும் இந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாக்கியது. ஆம் மீண்டும் ஒரு மொழிப் போராட்டம் தோன்றும் சூழ்நிலை இயல்பாகவே உருவாகியது.

மீண்டும் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம்

அரசாங்கத்தின் செயல்பாட்டிற்கெதிராக தமிழறிஞர்கள், சமயவாதிகள், காங்கிரஸ் உள்ளிட்ட பல கட்சித் தலைவர்கள் மீண்டும் ஒன்று சேர்ந்தனர். 1948, ஜுலை 17 ல் சென்னை செயின்ட் மேரி மண்டபத்தில் கண்டனக் கூட்டம் நடத்தினர். இதில் பெரியார், மறைமலையடிகள், திரு.வி.க, அண்ணா, ம.பொ.சி, நாரண துரைக்கண்ணன், அப்துல் மஜித், அருள் தங்கையா பாதிரியார் போன்றோர் கலந்து கொண்டனர். இந்தி திணிப்பு ஆரிய திராவிட போராட்டத்தின் மறுவடிவம், எனவே இதற்கு முடிவு கட்ட வேண்டும் என்று பலர் ஆவேசமாகப் பேசினர். திராவிடர்களின் பண்பாட்டையும், மறுமலர்ச்சியையும் அழிக்கவே ஆரியர்கள் இந்தியைப் புகுத்தியுள்ளனர் என்றார் மறைமலையடிகள் ஆரிய வர்ணாஸ்ரமத்தை, சாதி உயர்வு தாழ்வை மீண்டும் புகுத்த எடுக்கப்பட்ட சூழ்ச்சியே இந்தித் திணிப்பு என்று பேசினார். இதன்பிறகு இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் மேலும் தீவிரமாகியது.

அமைதிப் போராட்டம்

1948, ஆகஸ்ட் 8-ல் திராவிடர் கழக செயற்குழு கூடி இந்திக்கு எதிராகப் போராட்டம் நடத்த தீர்மானித்தது. இந்தப் போராட்டத்தை அமைதியான முறையில் நடத்தவும் முடிவு செய்யப்பட்டது. ஊர்வலம் நடத்துதல், பொதுக் கூட்டம் கூட்டுதல், அமைச்சர்களுக்கு எதிராக கருப்புக் கொடி காட்டுதல், அரசு அலுவலகங்களில் மறியல் செய்தல் போன்ற வழி முறைகளே பின்பற்றப்பட்டன. இந்தப் போராட்டங்கள் தமிழ் மொழியின் மீது பற்றுறுதியையும் இந்தி மொழி மீது மேலும் வெறுப்பையும் தூண்டுவதற்கான களமாக அமைந்தது. அப்போது சென்னைக்கு வந்த

இந்திய கவர்னர் ஜெனரல் இராஜாஜிக்கு கருப்புக் கொடி காட்டப்பட்டது. மேலும் முதல்வர், கல்வி அமைச்சர் உட்பட பலருக்கும் கருப்புக் கொடி காட்டப்பட்டது. ஆனாலும் அரசு இந்தித் திணிப்பை அகற்றவில்லை.

1945, நவம்பர் 2-ல் அண்ணாவைத் தளபதியாகக் கொண்டு இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தை திராவிடர் கழகம் தொடங்கியது. தினமும் தமிழகமெங்குமுள்ள பள்ளிகளின் முன்பு மறியல் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இந்தப் போராட்டம் தமிழகமெங்கும் நடைபெற்றதால் அதனை நசுக்க அரசு 144 தடைச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியது. 1948 டிசம்பர் 19-ல் கும்பகோணத்தில் மிகப்பெரிய போராட்டம் ஆரம்பமானது. தடையை மீறிய பெரியார், மணியம்மை, என்.வி.நடராசன் போன்றோர் கைது செய்யப்பட்டு சிறைத் தண்டனை பெற்றனர். இதற்கிடையில் 1949-ல் திராவிடர் கழகத்திலிருந்து பிரிந்து அண்ணா தலைமையில் திமுக ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

அரசின் புதிய ஆணையும், எதிர்ப்பும்

1950, மே 2-ம் தேதி அப்போது கல்வி அமைச்சராக இருந்த மாதவராவ் ஆணை ஒன்றைப் பிறபித்தார். அதன்படி முதல்வகுப்பிலிருந்து ஆறாம் வகுப்பு வரை இரண்டாம் மொழியாக ஆங்கிலத்தையும், மூன்றாம் மொழியாக இந்தியையும் கட்டாயமாக கற்க வேண்டும் என்று உத்தரவிடப்பட்டது. இதனை தி.க. வும் திமுக வும் எதிர்த்தன. 1950, மே 10ம் தேதி இந்தி எதிர்ப்பு நாளாகக் கொண்டாடப்பட்டது. பல்வேறு வகையான எதிர்ப்பு முறைகளைக் கையாண்டு இந்தியை நீக்கக் குரல் கொடுத்தனர். அரசுக்கு எதிராக உருவான மக்களின் எதிர்ப்புணர்வைக் கருத்தில் கொண்டு 1950, ஜுலை18-ல் தனது கட்டாய இந்தித் திணிப்பை அகற்றியது. ஆனாலும் இந்தக் கட்டாய இந்தித் திணிப்பு ஏதாவது ஒரு வடிவத்தில் அரசால் செயற்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டு தான் இருந்தது.

இந்திய அரசியலமைப்பில் மொழிக் கொள்கை:1955

1950 ஜனவரி 26ல் இந்திய அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. அதில் 343 வது பிரிவில் இந்தியாவின் ஆட்சி அலுவல் மொழியாக இந்தி இருக்கும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. 341(1)ம் பிரிவில் முதல் 15 ஆண்டுகள் வரை இதுபற்றி ஆராய்ந்து முடிவெடுக்கும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. 344 வது பிரிவின்படி ஆட்சி மொழிக்குழு ஒன்றும் அரசுத் தலைவர்களால் அமைக்கப்படும். ஆனால் இதற்கு பல்வேறு அமைப்புகள் எதிர்ப்பு தெரிவித்தன. இதற்கு முக்கியக் காரணம் 351வது பிரிவு இந்தி மொழியை மேலும் பரவச் செய்வதும், அந்த மொழியை மேலும் வளமுறச் செய்வதும் இந்திய அரசின் கடமை என்று அமைந்திருந்தது தான்.

மத்திய அரசு இந்தி மொழியை ஆட்சி மொழியாக அறிவித்ததால் மற்ற மொழி பேசும் மக்களுக்கு ஆங்கிலம் தொடர்பு மொழியாக வைத்துக் கொள்ள 15 ஆண்டுகால நீட்டிப்பு கொடுத்தது. அதாவது 1965ம் ஆண்டு வரை ஆங்கிலம் நீட்டிக்கப்பட்டது. மற்றமொழி பேசும் மக்களுக்கு தாம் அளித்த 15 ஆண்டுகளுக்குள் இந்தியைத் திணிக்க மாட்டோம் என்று உறுதி மொழி தரப்பட்டது. ஆனால் இந்தி கற்பவர்களுக்கு அரசு வேலைகளில் தனிச் சலுகைகள் வழங்க வேண்டுமென்று அரசு சில மறைமுக நடவடிக்கைகளில் இறங்கியது. இது அரசு அளித்த வாக்குறுதியை மீறுவதாக அமைந்தது. இதன் எதிரொலியாகத் தமிழகமெங்கும் இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சிகள் ஆரம்பமாயின.

இராஜாஜி ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம்: 1952-1954

1952, ஏப்ரல் மாதம் 10ம் தேதி சென்னை மாகாணத்தில் இராஜாஜியை முதல்வராகக் கொண்டு புதிய அமைச்சரவை பதவி ஏற்றது. இவரது காலத்தில் மொழிப்போர் புதிய வடிவம் பெற்றது. 1952 முதல் திராவிடர் கழகமும், திமுகவும் இணைந்து மொழிப் போராட்டத்தைத்

துவக்கின. முதலாவது, புகைவண்டி நிலையம், அஞ்சல் நிலையம் மற்றும் மத்திய அரசு அலுவலகங்களில் பெயர்ப்பலகைகளில் காணப்படும் இந்தி எழுத்துக்களை தார்பூசி அழிக்கும் போராட்டம் ஆரம்பமானது. இக்கிளர்ச்சியில் பெரியார், அண்ணா, கருணாநிதி, நெடுஞ்செழியன், மதுரை முத்து, என்.வி.நடராஜன், சத்தியவாணி முத்து போன்ற தலைவர்கள் இந்தி எழுத்துக்களை அழிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டனர்.

இந்தி எழுத்துக்களை தார் பூசி அழிக்கும் இந்தப் புதிய போராட்டத்தை அரசு அடக்க முயலவில்லை. அதனால் இந்தி எதிர்ப்புணர்ச்சி மக்கள் திரளை நோக்கி நகர்ந்து. மக்களிடம் இந்தியில் மீது வெறுப்புணர்ச்சியும், தமிழ் மீது பற்றும் ஏற்பட இந்தப் போராட்டம் உதவியது.

தேசியக் கொடி எரிப்புப் போராட்டம்: 1955

மத்திய அரசு அனைத்திந்தியக் கல்விக் கொள்கை என்ற பெயரால் இந்தியை மீண்டும் தேர்வுப் பாடமாகத் திணிக்கும் சூழ்நிலை 1955 ல் உருவானது.இதனைத் தடுப்பதற்காக 1955, ஜூலை 17ல் திருச்சியில் திராவிடர் கழக நிர்வாகக் குழு கடுமையான ஒரு முடிவு எடுத்தது. ‘ மத்திய அரசு அரசியலின் பெயரால் இந்தியை வலுக்கட்டாயமாக திணிக்கிறது. எனவே இந்தியக் கூட்டாட்சியில் இருக்க விரும்பவில்லை. இந்த எதிர்ப்பைக் காட்ட 1955 ஆகஸ்ட் 1-ல் தேசியக் கொடி எரிப்புப் போராட்டம் தொடங்கப்படும்’ என்று முடிவெடுத்து. இந்தப் போராட்டம் பற்றி பிரதமர் நேரு அறிந்ததும், அப்போது தமிழக முதல்வராக இருந்த காமராஜருடன் தொடர்பு கொண்டு தேசியக் கொடி எரிப்புப் போராட்டத்தை நிறுத்த வேண்டினார். காமராஜர் பெரியாரைச் சந்தித்து ‘இந்தி பேசாத மக்களின் நலன்களைப் பாதிக்ககூடிய எந்த நடவடிக்கைகளையும் இந்திய அரசோ மாநில அரசோ எடுக்காது’ என்று உறுதிமொழி அளித்தார். எனவே திராவிடர் கழகம் தேசியக் கொடி எரிப்புப் போராட்டத்தைக் கைவிட்டது.

பி.ஜி.கெர் குழுவும் இந்தி திணிப்பும்:1955

மத்திய அரசு இந்தியா முழுவதும் இந்தி மொழியைப் பரப்புவதற்கும் வளப்படுத்துவதற்கும் 1955 ஜுன் 7ம் தேதி பி.ஜி.கெர் தலைமையில் ஒரு குழுவை நியமித்தது. இந்தக் குழு இந்தி மொழியை வளப்படுத்தும் விதமாக ஒரு திட்டத்தை மத்திய அரசிடம் சமர்ப்பித்தது. இந்தத் திட்டத்தில், இந்தி கட்டாயப் பாடம் இல்லை விருப்பப் பாடமாகப் படிக்கலாம். இந்தி மொழியைப் படிக்க விரும்பாதவர்கள் வேறொரு மொழியைப் படிக்கலாம். மூன்றாவது மொழி தேர்வுப் பாடமாக இருக்கும்,. ஆனால் அதில் வாங்கும் மதிப்பெண்கள் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படமாட்டாது' என்று கூறப்பட்டிருந்தது.

கெர் குழு அறிக்கை எதிர்ப்புப் போராட்டம்: 1957

கெர் குழுவின் அறிக்கைக்கு பலமான எதிர்ப்பு தோன்றியது. சமஸ்கிருதத்தால் தமிழர்களும் தமிழும் பாதிக்கப்பட்டது போல, இனியும் இந்தியால் பாதிப்படைய விடக்கூடாது என்று திராவிடர் கழகம் கருதியது. 'வளைந்த குண்டுசிக்குக்கூட பெறாத இந்தி நமக்கு எந்த வகையிலும தேவையில்லை' என்றார் பெரியார். எனவே இந்தி மொழியை மறைமுகமாகத் திணிக்கும் கெர் குழு அறிக்கையைப் பெரியார் கடுமையாக எதிர்த்தார். திமுக-வும் கடுமையாக எதிர்த்தது.

1957, நவம்பர் 26ம் தேதி பெரியாரின் ஆணைப்படி மாநிலம் முழுவதும் சட்ட எரிப்புப் போராட்டம் துவக்கப்பட்டது. இந்தப் போராட்டத்தில் சுமார் நான்காயிரம் பேர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். சட்ட எரிப்பில் கைது செய்யப்பட்டவர்களை விடுவிக்கக்கோரியும், இந்திக்கு எதிராகவும் கும்பகோணத்தில் முதல் முறையாக மாணவர்கள் போராட்டம் நடத்தினர். இதன் பிறகு தான் மக்களிடம் மொழி உணர்வைத் தூண்டிய திமுக தம் கொள்கைகளை மாணவர்களை நோக்கி எடுத்துச் சென்றது.

வானொலிக்கு எதிரான போராட்டம்:1959

மக்கள் தொடர்புக் கருவிகளுள் ஒன்றாக இருக்கும் வானொலிக்கு ,,ஆகா‘வாணி’ என்று பெயர் சூட்டப்படுவாதக மத்திய அரசு அறிவித்தது. இதற்கு எதிராக 1959, மே 23-ம் தேதி போராட்டம் ஆரம்பமானது. இப்போராட்டத்துக்கு ஆதரவாக தமிழ் எழுத்தாளர்கள், பாடகர்கள், பேச்சாளர்கள் ஆகிய அனைவரும் கலந்து கொண்டனர். வானொலிக்கு மீண்டும் பழைய பெயர் ஏற்படாத வரையில் நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்பதில்லை என்று அறிவித்தனர் போராட்டம் தீவிரமடைந்தது. கி.அ.பெ.விஸ்வநாதம் உட்பட பலர் கைது செய்யப்பட்டனர். பின்னர் மத்திய அரசு ‘ஆகாஷ் வாணி’ என்ற சொல்லைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டதும் போராட்டம் நிறுத்தப்பட்டது. இருப்பினும் மத்திய அரசு இந்தியைப் பரப்புவதில் முனைப்பு காட்டியது.

குடியரசுத் தலைவர் ஆணையும், தேசப்பட எரிப்புப் போராட்டமும்: 1960

1959-ல் பி.ஜி.கெர் அளித்த பரிந்துரையை குடியரசுத் தலைவர் ஏற்று 1960, ஏப்ரல் 20-ல் இந்தியை ஆட்சி மொழியாக அறிவித்தார். குடியரசுத் தலைவரின் ஆணையால் தமிழ் நாடெங்கும் எதிர்ப்பு பலமாக உருவாகியது.’இந்தி பேசாத மக்களின் கருத்தை அறியாமல் இந்தியைப் புகுத்தமாட்டேன், ஆட்சி மொழியாக ஆங்கிலம் மக்கள் விரும்பும் வரை நீடிக்கும்’ என்ற பிரதமர் நேரு தனது உறுதிமொழியை மீறிவிட்டதாக திராவிடர் கழகம் கருதியது. கொதித்தெழுந்த பெரியார் நாட்டுப் பிரிவினைக்கு வழிவகுத்து விட்டார்கள். எனவே தேசப் பிரிவினைக்கு இந்திய தேசப்படத்திற்கு தீ வையுங்கள்!” என்று அறிக்கை வெளியிட்டார் பெரியார்.

அதன்படி 1960, ஜூன் 5-ம் தேதி துக்க நாளாக அறிவிக்கப்பட்டது. எனவே தடுப்புக் காவல் சட்டப்படி பெரியார், வீரமணி, சி.பா.ஆதித்தனார்

உட்பட பல தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். தேசப்படத்தை எரித்த சுமார் நான்காயிரம் பேர் கைது செய்யப்பட்டனர். 1960, ஜூலை 31-ல் இந்தி எதிர்ப்பு மாநாடு ஒன்று சென்னை கோடம்பாக்கத்தில் திமுகவால் கூட்டப்பட்டது. அதில் தமிழகத்தில் அப்போது சுற்றுப் பயணம் செய்து வந்த டாக்டர் இராஜேந்திரப் பிரசாத்துக்கு கருப்புக் கொடி காட்ட முடிவு செய்யப்பட்டது. இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தை மேலும் தொடராமல் செய்ய மத்திய அரசு முயன்றது.

இந்திய ஆட்சி மொழிச் சட்டம், 1963

1963, ஏப்ரல் 13-ல் இந்திய அரசின் ஆட்சி மொழிச் சட்டம் ஒன்றை பாராளுமன்றத்தில் உள்துறை அமைச்சர் லால் பகதூர் சாஸ்திரி தாக்கல் செய்தார். இந்தப் புதிய சட்டத்தின்படி 1965, ஜனவரி 26-ம் நாள் முதல் இந்தி ஆட்சி மொழியாகும். இந்தி மொழிக்குத் துணை மொழியாக ஆங்கிலம் பயன்படுத்தப்படும். 1965, ஜனவரி 26க்குப் பிறகு குடியரசுத் தலைவர் ஒப்புதலுடன் அரசு வெளியிடும் இந்தி மொழி பெயர்ப்பு, மத்திய அரசு சட்டங்கள், ஆணைகள், கட்டளைகள் முதலியவை அதிகாரப்பூர்வ மானதாகக் கருதப்படும். இந்தச் சட்டம் தாக்கல் செய்யப்பட்டவுடன் திமுக பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இது இந்தி பேசாத மக்களுக்கு இழைத்த அநீதி என்று கண்டித்தார்.

தி.மு.க 1963, ஜூன் 8-ல் சென்னையில் பொதுக் குழுவைக் கூடி அரசியல் சட்டம் 17-வது பிரிவை எரிக்கத் தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. அக்டோபர் 13-ல் சென்னை நுங்கம்பாக்கத்தில் மாநாட்டை நடத்தியது. மேலும் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் 1965 ம் ஆண்டு இறுதி வரை நடைபெறும் திமுக அறிவித்தது. அரசியல் சட்டத்தை கொளுத்துவதன் மூலம் மத்திய அரசு மொழிப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கும் என்று கருதியது.

இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் உச்சகட்டம்: 1965

பக்தவத்சலம் பதவி ஏற்றதும், போராட்டத்தின் புதிய வேகமும்

முதல்வர் காமராஜர் ‘காமராஜர் திட்டப்படி’ பதவியிலிருந்து விலகினார். அவரைத் தொடர்ந்து 1963, அக்டோபர் 3-ல் பக்தவத்சலம் முதல்வரானார். இவர் முதல்வரானதும் ஆட்சி மொழிக்கு எதிரானப் போராட்டம் வேகம் பெற்றது. 1963, நவம்பர் 17-ம் தேதி அண்ணா தலைமையில் அரசியல் சட்டத்தின் 17வது மொழிப்பிரிவை எரிப்பதாக இருந்தது. ஆனால் போராட்டம் நடப்பதற்குள் அவரும் மற்றும் பலரும் கைது செய்யப்பட்டனர். சட்ட எரிப்புக்கு முன்பாக நடைபெற்ற கைதுகள் போராட்டத்தை திமுக துரியமாகச் செயல்படுத்துவதற்குத் தூண்டுதலாக இருந்தன. அரசியல் சட்டத்தை எரிக்க முயன்றதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு அண்ணா உட்பட பலருக்கு ஆறுமாதச் சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

இதன் விளைவாக ஒவ்வொரு நாளும் தமிழகத்தின் முக்கிய ஊர்களில் போராட்டம் நடைபெற்றது. ஒரு வருட காலமாக நடந்த சட்ட எரிப்புப் போராட்டம், 1965 ஜனவரி 26-ம் தேதி புதுவேகம் பெற்றது.

குடியரசு தினமும் துக்க தினமும்

1965, ஜனவரி 8-ம் தேதி திமுகவின் தலைமை நிலையச் செயற்குழுக் கூட்டத்தில் முக்கிய முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன. 1965, ஜனவரி 26- துக்க தினமாகக் கொண்டாட வேண்டும் என்றும் துக்கத்துக்கு அறிகுறியாக கருப்பு சின்னம் அணிய வேண்டும் என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. இது போராட்டத்தின் வேகத்தை அதிகரித்தது.

இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் மாணவர்கள்

இந்தச் சூழ்நிலையில் ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தை எதிர்த்து மாணவர் போராட்டம் புது வேகத்துடன் கிளம்பியது. தமிழகத்தில் உள்ள அனைத்துக் கல்லூரி மாணவர்களும் ஒன்றுகூடி ஒரு போராட்டக் குழுவை

அமைத்தனர். ஜனவரி 26-ம் தேதியை துக்க தினமாகக் கொண்டாடினர். சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்கள் இந்தியை அரக்கி வடிவத்தில் கொடும்பாவி செய்தும், எரித்தும், இந்திப் புத்தகங்களை எரித்தும் தங்கள் எதிர்ப்பைக் காட்டினர்.

மதுரையில் அரசியல் பிரிவு 17 கொளுத்தப்பட்டது, இதற்குக் காரணமான சீனிவாசன், நாவளவன், ராஜா முகமது, நா.காமராசன், கா.காளிமுத்து ஆகிய மாணவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். இதனால் போராட்டம் தீவிரமடைந்தது. தடியடி, கண்ணீர் புகைக், குண்டு ஆகியவற்றால் இந்தி எதிர்ப்பு போராட்ட வீச்சு மாணவர் மத்தியில் வேகமாகப் பரவியது.

மாணவர் இராஜேந்திரன் மரணம்

சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் இந்தித் திணிப்புக் கெதிராகப் போராட்டத்தில் குதித்தனர். எதிர்ப்பு ஊர்வலம் நடத்தினர். மாணவர்களின் ஊர்வலத்தைக் கலைக்க காவல்துறை தடியடி, கண்ணீர்ப்புகை குண்டு வீச்சு செய்தும் ஊர்வலத்தைத் தடுக்க முடியாததால் துப்பாக்கிச் சூட்டை ஆரம்பித்தது. இந்த துப்பாக்கிச் சூட்டில் இராஜேந்திரன் என்ற மாணவன் மரணமடைந்தார். இதனால் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் மாணவர் கையிலிருந்து மாறி பொது மக்கள் கைக்குச் சென்றது.

தீக்குளித்து திமுக தொண்டர்கள் பலி

அரசின் இந்தி மொழித் திணிப்பிற்கும், சர்வாதிகார அடக்கு முறைகளுக்கும் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும் பொருட்டு திமுக தொண்டர்கள் பலர் தீக்குளித்து உயிர் நீத்தனர். திருச்சி சின்னச்சாமி, கோடம்பாக்கம் சிவலிங்கம், ஐயம்பாளயம் அரங்கநாதன், முத்து, ஏ.வி.சி கல்லூரி மாணவர் சாரங்கபாணி போன்றவர்களைத் தொடர்ந்து பலர் தம் உடலில் தீ வைத்துக் கொண்டு உடல் மண்ணுக்கு உயிர் தமிழுக்கு' என்று கூறிக்

கொண்டே இறந்தனர். மாணவர்களின் எதிர்ப்புணர்வு வீச்சு தமிழகத்தில் மூலை முடுக்குகளில் எல்லாம் பரவியது. போராட்டத்தை அடக்க முடியாமல் அரசு திணறியது.மக்களின் ஆதரவை காங்கிரஸ் அரசு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இழந்து கொண்டே வந்தது.

சுயமதிபிட்டு கேள்விகள்

- ராஜாஜியின் ஆட்சி காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் முக்கியமான திட்டங்கள்
  .____
- தொழில்மயமாக்கல் மற்றும் நீர்ப்பாசன சீர்திருத்தங்களில் காமராஜின் பங்களிப்பு
- ____
- பக்தவத்சலம் ஆட்சியின் தமிழ்நாட்டின் சமூக மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சி

இயல் - ஐந்து

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தோற்றம் அண்ணாதுரை இட ஒதுக்கீடு .என்.சி : விவசாயம் மற்றும் தொழில் வளர்ச்சி - பெண்கள் நலத்திட்டம் - - மெட்ராஸ் மாநிலத்திற்கு தமிழ்நாடு என பெயர் மாற்றம் கருணாநிதியின் நிர்வாகம் - - சமூக நீதி – அதிமுகவின் தோற்றம் எம்ராமச்சந்திரன் .ஜி. - சத்துணவு உணவு திட்டம் - ஜெயலலிதா.ஜெ– நலத்திட்ட நடவடிக்கைகள் - தமிழ்நாட்டின் சமகால சிக்கல்கள் : இலங்கை தமிழ் - நதி நீர் சர்ச்சைகள் - தமிழ் மாவட்டங்களின் ஒருங்கிணைப்பு அகதிகள் - இட ஒதுக்கீடு கொள்கை - அண்டை மாநிலங்களுடனான உறவுகள் - .தொழில் மற்றும் கல்வி வளர்ச்சி

நோக்கங்கள்

- திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் உருவாக்கம்
- தமிழ்நாட்டின் நதிநீர் சர்ச்சைகள், இலங்கை தமிழ் அகதிகள் பிரச்சினை
- திராவிட இயக்கத்தின் தொழில் மற்றும் கல்வி வளர்ச்சி.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தோற்றம்

அறிமுகம்

பேரறிஞர் அண்ணா சிறந்த பேச்சாளர், சிறந்த எழுத்தாளர், சிறந்த நாடகப் படைப்பாளர், சௌமியன், பரதன் முதலிய புனைப் பெயர்களில் கதை, கட்டுரைகள் படைத்தவர், திராவிட நாடு இதழில் ' தம்பிக்கு என்று எழுதிய எழுத்தோவியங்கள் சிறப்பு வாய்ந்தவை. ஆண்ணாவின் ஏடுகள் ஹோம்ரூல், திராவிட நாடு, காஞ்சி, ஹோம்லாண்டு ஆகியன ஆகும். மேடைப் பேச்சுக்கலையை வளர்த்வர். ஆண்ணா ' அக்கிராசனார்'' அவர்களே என்று அழைத்து வந்ததைத் ,,தலைவர்'' அவர்களே என்றும், ,,மகாஜனங்களே'' என்பதைப் பொதுமக்களே என்றும், ' நமஸ்காரம்'' என்று கூறிவந்ததை வணக்கம் என்றும் கூறவைத்த தலைவர். துமிழின உணர்வு, தமிழ் உணர்வு தழைக்கச் செய்தவர்.

கா.ந.அண்ணாதுரை (அண்ணா)

சி.என்.அண்ணாதுரை என்ற பெயர் கொண்ட பேரறிஞர் அண்ணா, தமிழ்மக்கள் நெஞ்சில் அண்ணா என்றே அறியப்பட்டவர். துனமான இயக்கம் கண்டெடுத்த மனிதநேயம், தமிழ் இன உணர்வுமிக்க மாபெரும் தலைவர்

அவர். அரசியலில் இயக்கத்தக்கவர்களைப் பாச உணர்வோடு தம்பி என்று அழைத்து அனைவர் நெஞ்சத்திலும் நீங்கா இடம் பெற்றவர். ஆரசியல் எதிரிகளும்கூட மதிப்பும் மரியாதையும் செலுத்திய மாபெரும் மனிதர். சிறந்த கல்வியறிவும், இலக்கியப்புலமை திறமை வாய்ந்த தலைவர் அவர். மக்களை நேசித்த மக்கள் தலைவர்.

15-09-1909-ல் செங்கற்பட்டு மாவட்டம் காஞ்சிபுரத்தில் நடராசன், பங்காரு தம்பதியருக்கு ஒரே மகனாகப் பிறந்தவர். சிற்றன்னை இராசாமணி அம்மையாரால் வளர்க்கப்பட்டார். 1914-ல் காஞ்சியில் பச்சையப்பன் பள்ளியில் பள்ளிப்படிப்பை முடித்தார். காஞ்சிபுரம் நகராட்சியில் 1927-ல் சிறிது காலம் பணியாற்றினார். பின் சென்னை பச்சையப்பன் கல்Âரியில் முதுகலைப்படிப்பை முடித்தார். 1929-ல் செங்கற்பட்டில் நடைபெற்ற சுயமரியாதை மாநாட்டில் பார்வையாளராகக் கலந்துகொண்டார். சென்னை 9, 1930-ல் இராணி அம்மையாரைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். சென்னை கோவிந்தப்பர் நடுநிலைப்பள்ளியில் சிறிது காலம் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

1934-ஆம் ஆண்டு அறிஞர் அண்ணாவின் வாழ்வில் திருப்பம் ஏற்பட்டது. திருப்éர் செங்குந்தர் மாநாட்டில் பெரியாரைச் சந்தித்ததே நீதிக்கட்சியில் வாசுதேவ் நடத்திய பாலபாரதி ஏட்டிற்கும் நவயுவன் ஏட்டிற்கும் ஆசிரியரானார். பின் 1938-ல் பெரியாரின் குடியரசு ஏட்டின் துணை ஆசிரியர் ஆனார். ஜஸ்டின் ஏட்டிற்கும் சிறிது பாலத் துணை ஆசிரியரானார். 1939-ல் நீதிக்கட்சியில் பொதுச் செயலாளரானார். 1940-ல் பம்பாயில் பெரியாரும், அம்பேத்காரும் சந்தித்தபோது மொழி பெயர்ப்புப் பணியைச் செய்தார்.

1942 மார்க் 7-ல் திராவிட மாநாடு ஏட்டின் ஆசிரியரானார். 1944-ல் சேலத்தில் நடைபெற்ற நீதிக்கட்சி மாநாட்டில் ˙அண்ணாதுரை தீர்மானம் என்னும் புகழ்பெற்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து நிதிக்கட்சியின் பெயரைத் திராவிடர் னழகமாக மாற்றச் செய்தார். 1946-ல் பாவேந்தருக்குப் பொற்கிழி வழங்கினார். 1947-ல் பெரியார் விடுதலை நாளைத் துக்கநாள் அன்று

அறிவித்தபோது விடுதலை நாளே என அறிவித்து அண்ணா திராவிட நாடு ஏட்டில் கட்டுரை தீட்டினார். 1948-ல் நடைபெற்ற இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் சிறையிடப்பட்டார். 1948 ஈரோமு தி.க. மாநாட்டிற்குத் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

1949-ல் பெரியார் - மாணியம்மை திருமணத்தை ஏற்க உடன்படாமல் திராவிடர் கழகத்திலிருந்து பிரிந்து 17.09.19இல் திராவிட மன்னேற்றக் கழகத்தைத் தோற்றுவித்தார். 1949-இல் மாலைமணி இதழை தொடங்கி அதன் ஆசிரியரானார். 1950-இல் ஆரியமாயை என்ற எழுதியதற்காக ஆறுமாதக் கடுங்காவல் தண்டனை பெற்றார். 1952-ல் இந்தி எழுத்துக்களை அழிக்கும் போராட்டத்தை முன்னின்று நடத்தினார்.

15.07.1953-ல் தி.மு.க.வின் அதிகாரப்பூவ ஏடான நம் நாட்டிற்கு ஆசிரியரானார். ஜீலை 15-ல் மும்முனை போராட்டத்தை நடத்தினார். 1956 மே 17-20-ல் திருச்சியில் நடைபெற்ற திருப்புமுனை மாநாட்டில் தி.மு.க. வை 1957-ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் பங்கேற்கச் செய்தார். காஞ்சிபுரம் தொகுதியிலிருந்து சட்டமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1957-ல் ஹோம்லாண்டு இதழைத் தொடங்கினார்.

1958 சனவரி 3-ல் மைய அரசின் அமைச்சர்களுக்கெதிராக கறுப்புக் கொடி போராட்டத்தை முன்னின்று நடத்தினார் 1959-ல் மாநகராட்சித் தேர்தலில் அண்ணாவின் தலைமையிலான தி.மு.க வெற்றி பெற்றது. தி.மு.க. முதன் துாலாகச் சென்னை தேர்தலில் சட்டமன்றத்திற்குச் செல்லும் வெற்றி வாய்ப்பை 1957-ல் பெற்றது. 1962இல் தி.மு.க. வினர் 50 பேர் சட்டமன்றத்திற்குச் சென்றனர். 1962 ஜீலை 19-ல் விலைவாசிப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுச் சிறைபட்டார். மாநிலங்களவை உறுப்பினராக ஆன அண்ணா இந்தியத்துணைக்கண்டம் ந்கு அறியும் வகையில் செயல்பட்டார். 1963-ல் இந்தியை எதிர்த்து அரசியல் சட்டத்தை எரிக்கத் திட்டமிட்டார். கைதாகி 6 மாதம் சிறைத் தண்டனை பெற்றார்.

1962-67-ல் மாநிலங்களவை உறுப்பினரானார். 1963-ல் பிரிவினைக் கோரிக்கையை விடுத்துத் தி.மு.க. வின் கொள்கையை மாநில் சுயாட்சிக் கொள்கையாக மாற்றியவர் அண்ணா. 1965-ல் இந்தி எதிர்ப்பினை வெளிப்படுத்த, இந்தி 1965 முதவ் ஆட்சி மொழி என்பதை எதிர்த்து 1965 ஜனவரி 26ஐத் துக்கநாள் என அறிவித்தார் 1965-ல் சிங்கப்éர், மலேசியா, ஐரோப்பா, ஜப்பான் முதலிய நாடுகளுக்குச் சுற்றுப் பயணம் செய்து வந்தார்.

1967-ல் இராஜாஜி, முத்துராமலிங்கத் தேவரின் பார்வாட்டு பிளாக், காணிதேமில்லத்தின் முசுலிம் லீக் ஆகியவற்றுடன் கூட்டணி அமைத்து 1967-ல் தி.மு.க வை வெற்றி பெறச் செய்தார். 1967 இல் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பற்றோர். 1968-ல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் டாக்டர் பட்டம் அளித்தது. 6.3.1967ில் அண்ணா தலைமையில் தி,மு.க. ஆட்சிக் கட்டில் ஏறியது. 6.3.67 ஏப்ரல் 26-ல் பிப்ரவரி 2-ஆம் நாள் நள்ளிரவு 12.20-க்குச் சென்னையில் உடல் நலம் குன்றி மறைந்தார்.

பேரறிஞர் அண்ணா சிறந்த பேச்சாளர், சிறந்த எழுத்தாளர், சிறந்த நாடகப் படைப்பாளர், சௌமியன், பரதன் முதலிய புனைப் பெயர்களில் கதை, கட்டுரைகள் படைத்தவர், திராவிட நாடு இதழில் ‛தம்பிக்கு் என்று எழுதிய எழுத்தோவியங்கள் சிறப்பு வாய்ந்தவை. ஆண்ணாவின் ஏடுகள் ஹோம்ரூல், திராவிட நாடு, காஞ்சி, ஹோம்லாண்டு ஆகியன ஆகும்.மேடைப் பேச்சுக்கலையை வளர்த்வர். ஆண்ணா ‛அக்கிராசனார்‟ அவர்களே என்று அழைத்து வந்ததைத் „தலைவர்‟ அவர்களே என்றும், „மகாஜனங்களே‟ என்பதைப் பொதுமக்களே என்றும், ‛நமஸ்காரம்‟ என்று கூறிவந்ததை வணக்கம் என்றும் கூறவைத்த தலைவர். துமிழின உணர்வு, தமிழ் உணர்வு தழைக்கச் செய்தவர்.பகுத்தறிவுக் கொள்கை பழுதுபடாமல் „கட்வுட் கவலை நமக்கில்லை‟ என்றும் ‛ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்போம்‟ „கடமை கண்ணியம் கட்டுப்பாடு எனவும் வலியுறுத்திய தலைவர் தமிழ்

நாடகக்கலை வளர்ச்சியில் அண்ணாவின் பங்கு பெரும் பங்கு எனலாம்.

,,சிவாஜி கண்ட இந்து சாம்ராஜ்யம்'' ' சந''திரமோகன்'' ,,நீதிதேவன்மயக்கம்'' முதலிய நாடகங்களைப் படைத்தவர். செவ்வாழை, புலிநகம், குமரிக்கோட்டம், பிடிசாம்பல் முதலிய சீர்திருத்த நூற்றுக்கணக்கான கதைகளைப் படைத்தவர். வண்டிக்காரன்மகன், ஓர் இரவு, நல்லதம்பிஈ வேலைக்காரி, சொர்க்கவாசல் ஆகிய திரைப்படங்களுக்கு கதை வசனம் எழுதியவர். ஆண்ணாவின் கதைகள் சாதி உயர்வு, மூடநம்பிக்கை ஆகியவற்றைச் சாடின. ,,தீ பரவட்டும் ,,நாடும் ஏடும்''இ ,,நல்ல தீர்ப்பு'' ஆகியன அண்ணாவின் கடிதமலர்கள். 1969-ல் பேரறிஞர் அண்ணாவின் மறைவிடத்தில் நினைவாலயம் ஒன்று எழுப்பப்பெற்றது. அண்ணாவின் நினைவைப் போற்றும் வகையில் தமிழகம் முழுவதம் அண்ணாவின் சிலைகள் நிறுவப் பெற்றன.

தமிழக முதல்வர் அண்ணா

மிகக்குறுகிய காலமே ஆட்சி செய்தார் அண்ணா னினும் தமிழக வரலாற்றில் என்றும் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய சாதனைகளைச் செய்த சாதனையாளராக உயர்ந்து நிற்கிறார். ஆட்சிக்கு வந்ததும் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி வழங்கும் திட்டத்தை நிறைவேற்றினார்.

சென்னை மாநகரில் கூவம் சீரமைப்புப் பணியினைத் தொடங்கினார். ஜீலை 23, 1967-ல் சேலம் எழுச்சி நாள் கொண்டாடிச் சேலத்தில் உருக்காலை ஏற்படுத்த வேண்டினார். 1968 ஜனவரி 3-ஆம் நாள் சென்னையில் உலகத்திழ் மாநாட்டைக் கூட்டினார். இம்மாநாட்டின் நினைவாகக் சென்னையில் கடற்கரையில் தமிழ்ப்பணி ஆற்றியோர் சிலைகள் அமைத்தார். திருக்குறள் ஆராய்ச்சிக்கெனத் தமிழகத்தின் மூன்று பல்கலைக்கழகங்களுக்கு 9இலட்சம் ரூபாய் வழங்கச் செய்தார்.

1968-ல் ஜனவரி 23-ல் இருமொழிக் கொள்கையாகத் தாய்மொழித்

தமிழ், உலகமொழி ஈங்கிலம் என்று சட்டமாக்கினார். யேல் பல்கலைக் கழகம் ஏப்ரல் மாதம் அண்ணாவிற்கு சப்-பெல்லோஷிப் வழங்கிச் சிறப்பித்தது. டிசம்பர் 1 தமிழ்நாடு பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்தார். அதன்பின் உடல் நலிவுற்ற அவர் பிப்ரவரி 2, நள்ளிரவில் மறைந்தார்.ஏழை, எளிய மக்களின் அதயத்தில் அடம் பெற்ற எளிமையான வாழ்க்கை வாழ்ந்த ஓர் உயர்ந்த தலைவர், மாமனிதர் அண்ணா, அரசியல் பண்பாடுகாத்த அரும்பெரும் தலைவர் அண்ணா. ஆத்தில உணர்வுக்கு ஆட்படாதவர். முக்களை நேசித்தவர். கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு ஆகியன அண்ணாவின் அறமொழிகள், அண்ணா முதலமைச்சராக இருந்தபொழுது அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் அவருக்கு டாக்டர் பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தது.

அண்ணா அமைச்சரவையின் பணிகள்

இரண்டே ஆண்டுகள் தமிழக முதல்வராக அண்ணா இருந்த போதிலும் அவருடைய ஆட்சியில் நல்ல பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுச் செயல் முறைக்கு வந்தன.

- சென்னை மாநிலத்திற்குத் “தமிழ்நாடு” என்று பெயர் சூட்டினார். இச்செயல் தமிழ் மக்களின் மனதில் அண்ணா அவர்களுக்கு நீங்காத ஒரு இடமம் பெறச் செய்தது.
- புன்நெய் நிலங்களுக்கு நிலவரி நீக்கப்பட்டதால் உழவர்களின் சுமை குறைந்தது.
- குலப்புத்திருமணங்கள் ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு, சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் செல்லுபடிச் சட்டம் கொண்டு வந்தார்.
- தமிழ்நாட்டில் தமிழ், ஆங்கிலம் என்ற இருமொழிக் கொள்கையே எனும் தீர்மானம் சட்டசபையில் நிறைவேற்றினார்.
- ஏழைகளுக்குத் தீப்பிடிக்காத வீடுகள் கட்டித்தரத் திட்டம் வகுத்தார்.

- கோவையிலும், சென்னையிலும் தற்கள் தேர்தல் உறுதிமொழிகளில் ஒன்றாகிய ரூபாய்க்கு ஒருபடி அரிசி என்ற திட்டத்தினைச் சிலகாலம் செயல்படுத்தினார்.
- தமிழகத்தின் தலைநகரான சென்னையில் மூன்றாவது உலகத்தமிழ் மாநாடு 1968-ஆம் ஆண்டு ஜனவரித்திங்களில் நடைபெறச செய்தார். தமிழக அரசு தலைமைச் செயலகம் செந்தமிழில் பெயர்ப் பலகை இடம் பெறச்செய்தார்.

பச்சையப்பான் கல்லுரி தந்த திருப்புமுனை

காஞ்சிபுரம் பச்சையப்பன் பள்ளியில் பள்ளிப்படிப்பை முடித்த அண்ணா சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் இன்டர்மீடியேட் படிப்பை முடித்தார். மிக சாதாரண குடும்பத்தில் பிறந்து சராசரி மாணவரைப் போலவே பள்ளிப்படிப்பை முடித்த அண்ணாவுக்கு இந்த பச்சையப்பான் கல்லுரி வாழ்க்கையே திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தியது.

அங்கே அவர் சந்தித்த ஆங்கிலப் பேராசிரியரும். நீதிக்கட்சியில் செயல்பட்டவருமான, வரதராஜன்தான் அரசியலின் பக்கம் அண்ணாவின் கவனத்தைத் திருப்பியவர். மண்ணடியில் இருந்த பேராசிரியர் வரதராஜனின் எளிய, நெரிசலான அறையில் எப்போதும் மாணவர்கள் மொய்த்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அதுதான் அண்ணாவுக்கு குருகுலம் போல அமைந்த இடம் என்று அண்ணாவின் வாழ்க்கை வரலாற்றை ஆங்கிலத்தில் எழுதிய **(Anna: Life and Times of C.N.Annadurai)** ஆர்.கண்ணன் குறிப்பிடுகிறார். வரதராஜனோடு சேர்ந்து பேராசிரியர் வேங்கடசாமி என்பவரும் அண்ணாவிடம் அரசியல் ஈடுபாடு ஏற்படக் காரணமாக இருந்தவர் என்கிறார்.

மோதூர் கந்தசாமி முதலியார், மணி திருநாவுக்கரசு முதலியார் ஆகிய தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள்தான் அண்ணாவுக்கு சங்கத் தமிழைக் கற்பித்தனர். அவர்களிடம் கற்ற

சங்கத் தமிழ்தான் பின்னாளில் அண்ணாவின் புகழ் பெற்ற மேடைத் தமிழுக்கு அடிப்படை. மேற்கொண்டு பட்டப்படிப்பு படிக்க முடியாத குடும்பச் சூழ்நிலை நிலவியது அண்ணாவுக்கு. பச்சையப்பன் கல்லூரி முதல்வராக இருந்த சின்னத்தம்பிப் பிள்ளை, அவரை பி.ஏ. ஆனர்ஸ் படிக்கும்படி வலியுறுத்தினார். கல்வி உதவித் தொகை கிடைக்கவும், பாடநூல் வாங்கவும் உதவுவதாக அவர் ஒப்புக்கொண்ட பிறகு அண்ணா 1931ம் ஆண்டு பச்சையப்பன் கல்லூரியில் பி.ஏ. ஆனர்ஸ் படிப்பில் சேர்ந்தார்

இதற்கு ஓராண்டு முன்பே, 21 வயதில் அண்ணாவுக்கும் ராணி அம்மையாருக்கும் சம்பிரதாய முறைப்படி திருமணம் நடந்தது. இந்த இணையருக்கு குழந்தை இல்லை என்பதைத் தவிர, இல்லறம் நல்லவிதமாகவே சென்றதாக ராணியை மேற்கோள் காட்டிச் சொல்கிறார் .

கல்லூரியில் தவறாமல் வகுப்புகளுக்குச் செல்கிற அண்ணா, தீவிரமான படிப்பாளி. நீண்ட நேரத்தை நூலகங்களில் செலவிடுகிறவர். கல்லூரிக் காலத்திலேயே தமிழ், ஆங்கிலப் பேச்சுப் போட்டிகளில் பங்கேற்றவர். அந்த நாள்களில் தமக்கு இதழியலில் ஈடுபாடு இருந்தது என அண்ணாவே பிற்காலத்தில் சொல்லிருக்கிறார்.

கல்லூரி மாணவர்கள் மத்தியில் மிகவும் பிரபலமாக இருந்த அண்ணா 1931ம் ஆண்டு பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர் பேரவையின் பொதுச் செயலாளராக தேர்வு செய்யப்பட்டார். இரண்டாண்டுகள் கழித்து அவர் கல்லூரி பொருளாதாரத் துறை மாணவர் சங்கத்தின் தலைவராகவும் இருந்தார். படித்து முடித்தவுடன் காஞ்சிபுரம் நகராட்சியில் எழுத்தராக 6 மாதம் பணி செய்தார். பிறகு சென்னை கோவிந்தப்ப நாயக்கன் நடுநிலைப்பள்ளியில் தமிழாசிரியராக சிறிது காலம் பணியாற்றினார்.

நீதிகட்சில் அண்ணா

இதற்குள், பிராமணர் அல்லாதார் அரசியல் இயக்கமாக இருந்த நீதிக்கட்சி செயல்பாடுகளில் ஈடுபடத் தொடைங்கிவிட்டார் அண்ணா.

அது நீதிக்கட்சி தன்னுடைய செல்வாக்கை இழந்துகொண்டிருந்த காலம். ஆதி திராவிடர்கள் உள்ளிட்ட பிராமணர் அல்லாதார் நலனுக்கான திட்டங்களை அமர்த்துவது, கல்வியைப் பரவலாக்குவது ஆகியவற்றில் அவர்கள் கவனம் செலுத்தினர். ஆனால், நீதிக்கட்சித் தலைவர்கள் பலர் நிலவுடைமையாளர்கள். பிரிட்டிஷ் அரசின் பதவி, பட்டங்களை தாங்கியவர்கள். இது அவர்களை எளிய மக்களிடம் இருந்து அந்நியப்படுத்திய காலம் அது ஆனால், பிராமணர் அல்லாதார் அரசியலுக்கு என்று இருந்த ஒரே கட்சி நீதிக்கட்சிதான் என்பதால் அண்ணாவுக்கு வேறு தேர்வு இருக்கவில்லை. அண்ணாவின் நீதிக் கட்சி தொடர்பு அவருக்கு, ராஜாக்களோடும், பெரும் பணக்காரர்களோடும் கனவான்களோடும் பழகும் வாய்ப்பை அற்படுதித் தந்தது.

பெரியாரோடு சேர்ந்த அண்ணா

சாமானியர்களைப் பற்றிய கவலைகளோடு சமூகப் பாகுபாடுகளை அகற்றப் பாடுபட்டுவந்த, அலங்காரங்கள் இல்லாமல், கடும் மொழியில் பேசிவிடக்கூடிய பெரியார் ஈ.வெ.ராமசாமியைத்தான் அண்ணா தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தார்.

1935ம் ஆண்டு திருப்பூரில் நடந்த செங்குந்த இளைஞர் மாநாட்டில் பெரியாரை முதல் முதலாக சந்தித்தார் அண்ணா. அப்போது முதல் பெரியார் அண்ணாவின் தலைவரானார். அப்போது நடந்த உரையாடலை, 1949ம் ஆண்டு நடந்த திமுக தொடக்க விழாவில் அண்ணா இப்படி நினைவு கூர்த்தார் ."பெரியார் என்னைப் பார்த்து என்ன செய்கிறாய் என்று கேட்டார். படிக்கிறேன். பரீட்சை எழுதியிருக்கிறேன் என்றேன். உத்தியோகம் பார்க்கப் போகிறாயா என்று கேட்டார். இல்லை உத்தியோகம் விருப்பமில்லை. பொது வாழ்வில் ஈடுபட விருப்பம் என்று பதில் அளித்தேன். அன்று முதல் அவர் என் தலைவர் ஆனார்.

1937ம் ஆண்டு ஈரோடு சென்ற அண்ணா அங்கு பெரியாரின் குடியரசு, மற்றும் விடுதலை நாளிதழ்களில் துணை ஆசிரியராக 60 ரூபாய் சம்பளத்துக்கு வேலைக்கு சேர்ந்தார். அப்போது அவருக்கு வயது 28. அந்த வயதில், அண்ணாவின் திறமையைக் கண்டு வியந்த பெரியார், அதே ஆண்டு துறையூரில் நடந்த சுயமரியாதை இயக்க மாநாட்டை தலைமையேற்று நடத்தும் பொறுப்பை அண்ணாவுக்கு அளித்தார்.

முதல் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம்

அதே ஆண்டில் இன்னொரு முக்கிய சம்பவமும் நடந்தது. சென்னை மாகாணத்தில் ஆட்சியைப் பிடித்த ராஜாஜி, பள்ளிகளில் 6-ம் வகுப்பு முதல் 8-ம் வகுப்பு வரை இந்தி கற்பது கட்டாயம் என்று ஆக்கினார் (பின்னாளில் ராஜாஜியே இந்தித் திணிப்பை எதிர்த்தார் என்பது வேறு). இதை எதிர்த்து பெரியார் போராட்டம் அறிவித்தார். பெரியார் அண்ணா ஆகியோர் 1938ம் ஆண்டு கைது செய்யப்பட்டனர். அண்ணாவுக்கு 4 மாத சிறைவாசம் விதிக்கப்பட்டது.

திராவிட நாடு

இந்த முதல் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தை தொடர்ந்து பெரியார் 'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்ற முழக்கத்தை முன்வைத்தார். அப்போது தமிழ்நாடு என்ற மாநிலமே உருவாகிருக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது .இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் சிறையில் இருக்கும்போதுதான் பெரியாருக்கு நீதிக்கட்சித் தலைவர் பதவி தரப்பட்டது.

இதுவே பின்னாளில் நீதிக் கட்சியையும், பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கத்தையும் இணைத்து 1944ல் திராவிடர் கழகமாக ஆக்குவதற்கு வழி கோலியது . நீதிக்கட்சியிலும், திராவிடர் கழகத்திலும் பெரியாரின் தளபதியாக இருந்தார் அண்ணா.

இந்திய சுதந்திரம் குறித்து ஆலோசிக்கவும், இரண்டாம் உலகப் போரில் இந்தியர்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெறுவதற்காகவும் 1942ல் இந்தியா வந்த கிரிப்ஸ்

தூதுக்குழுவை சந்தித்து திராவிட நாட்டை தனி நாடாக அங்கீகரிக்கும்படி பெரியார் கோரிக்கை வைத்தார். அந்த சந்திப்பின்போது அண்ணா உடன் இருதார் .இந்தக் கோரிக்கையை சர் ஸ்டா:ஃபோர்ட் கிரிப்ஸ் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இதையடுத்து, திராவிட நாடு கோரிக்கை நிறைவேறுவதற்கான வாய்ப்பு நழுவிவிட்டது என்று அண்ணா நினைக்கத் தொடங்கினார் என்று பின்னாளில் அவரோடு முரண்பட்ட ஈ.வெ.கி.சம்பத் அண்ணாவின் மறனத்துக்குப் பின் குறிப்பிட்டார்.

திராவிட நாடு என்ற லட்சியத்தை அண்ணா அத்துடன் கைவிடவில்லை. தன்னுடைய பத்திரிகைக்கு 'திராவிட நாடு' என்று பெயர் வைத்தார் .திராவிட நாடு என்ற லட்சியத்துக்கு தடையாக இருந்ததாக அவரும் பெரியாரும் நினைத்தவற்றுக்கு எதிராக தீவிரமாக செயல்பட்டார்.

கம்பராமாயணம் பெரியபுராணம் எதிர்ப்பு

கம்ப ராமாயணம், பெரிய புராணம் ஆகிய நூல்கள் திராவிடர்கள் மீது 'ஆரியர்கள்', வட இந்தியர்களின் ஆதிக்கம் செலுத்த வழி செய்வதாகவும், அவை அறிவுக்குப் புறம்பாக இருப்பதாகவும் பெரியாரும் அண்ணாவும் தீவிரமாக பிரசாரம் செய்தனர். இவர்களின் கருத்துகளால் ஏராளமான இளைஞர்கள் ஈர்க்கப்பட்டனர். ஆனால், நீதிக்கட்சியின் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தால் ஈர்க்கப்பட்ட தமிழ் ஆர்வலர்கள், புலவர்கள், சைவை, வைணவ மதப் பற்று மிகுந்தவர்கள் இந்த கம்பராமாயணம் பெரியபுராணம் எதிப்பால் துனுக்குற்றனர்.

கம்ப ராமாயணம், பெரிய புராணம் என்ற இரண்டு நூல்களையும் தீயிட்டுக் கொளுத்தவேண்டும் என்று அண்ணா வாதிட்டார். இந்தக் கருத்தை எதிர்த்த தமிழறிஞர் ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை, நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் ஆகிய இருவரோடும் 1943ம் ஆண்டு அண்ணா தனித்தனியாக நேருக்கு நேர்விவாதத்தில் ஈடுபட்டார்.

இரண்டு தரப்பும் மிகவும் மரியாதையான முறையில் நாகரிகமாக தங்கள் கருத்துகளை முன்வைத்து வாதிட்டன. இந்த விவாதம் 'தீ பரவட்டும்' என்ற பெயரில் நூலாக வெளியாகி பிரபலம் அடைத்தது.

தங்கள் கலைகளும், வாழ்க்கை முறையும் வேறுபட்டது என்று நிரூபிக்க முடிந்ததால்தான் இரண்டே ஆண்டுகளில் தங்களுக்கு தனி நாடு வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முஸ்லிம்களால் முன்னெடுக்க முடிந்தது. ஆனால், தமிழர்கள் 'ஆரியர்களின்' வாழ்க்கை முறையையும், கலைகளையும் தங்களுடையது என்று ஏற்றுக்கொண்டதால் தன்னாட்சிக்கோ, தன்மானத்துக்கோ அவர்களால் போராட முடியவில்லை. கம்பராமாயணம் போன்ற இலக்கியங்கள் 'ஆரியர்'களின் மேன்மையைப் பேசுகின்றன. தங்களைத் தாங்களே திராவிடர்கள் சிறுமையாக நினைக்கும்படி செய்கின்றன என்று வாதிட்டார் அண்ணா.

மொழி நடை, அழகிய சொற்கள் ஆகியவற்றைத் தேடுகிறவர்கள் கம்ப ராமாயணம், திருவாசகம் ஆகியவற்றைப் படிக்கலாம் என்று கூறிய அண்ணா 'மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகைக்கும் மணம் உண்டு' என்றார். எதிரிகளின் நேர்மறைப் பண்பை ஏற்கவேண்டும் என்று சொல்வதற்கு அண்ணாவின் இந்த வாசகம் இன்றும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

பெயாருடன் முரண்பாடு

திராவிடர் கழகத்தினர் கட்டாயம் கருப்புச் சட்டை அணியவேண்டும் என்று பெரியார் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை அண்ணா விரும்பவில்லை. இதனால், சுயமரியாதை இயக்கத்தினர் சமூகத்தில் தனிமைப்படுத்தப்படுவார்கள் என்று அண்ணா கருதினார். சில கூட்டங்களுக்கு அண்ணாவே வெள்ளை சட்டையில் வந்து பேசியது பெரியாரை எரிச்சல்படுத்தியது. அண்ணாவின் புகழ் காரணமாக அவர் புறக்கணிக்கப்பட முடியாதவராக இருந்தார். எதையும் வலுவாக ஆனால், நாசூக்காகப்

பேசும் அண்ணாவின் திறமை காரணமாக மாற்றுக் கருத்து உடையவர்களையும் கவரும் ஆற்றல் அவருக்கு இருந்தது. இப்படி பல விஷயங்களில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பெரியார் - அண்ணா இடையே விரிசல் அதிகமானது.

இந்நிலையில், பிரிட்டாஷாரிடம் இருந்து நேரடியாக, பாகிஸ்தான் போல திராவிட நாடு என்பதைத் தனி நாடாக்கி விடுதலை பெறவேண்டும் என பெரியார் மேற்கொண்ட முயற்சி தோட்ட்றுப் போனது .1947 ஆகஸ்ட் 15ல் இந்தியா விடுதலை பெற்றது. வட இந்தியர்களிடம் திராவிடர்களின் எதிர்காலம் ஒப்படைக்கப்படுவதாக கூறி இதை பெரியார் துக்க தினம் என்று வருணித்தார்.

இந்நிலையில் 70 வயதைக் கடந்த பெரியார் தன்னைவிட சுமார் 40 வயது குறைந்தவரான மணியம்மையை திருமணம் செய்ய முடிவெடுத்தது திராவிடர் கழகத்துக்குள் பெரும் புயலைக் கிளப்பியது. இது கட்சிக்கு அவப்பெயரைக் கொண்டுவரும் என்று விமர்சனம் எழுந்தது. இது வெறும் திருமணம் மட்டுமல்ல, பெரியார் தனக்குப் பிறகு தனது மனைவியை தலைவராக்கப் பார்க்கிறார் என்ற விமர்சனமும் வந்தது. இந்நிலையில், அதிருப்தியாளர்கள் கூடி 1949 செப்டம்பர் 17ம் தேதி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஏற்படுத்தினர். அண்ணா அதன் பொதுச் செயலாளர் ஆனார். பெரியார் இந்த புதிய கட்சியை கடுமையாக விமர்சித்தார்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்

முதலில் திராவிடர் கழகத்தைப் போலவே தேர்தல் அரசியலில் ஈடுபடாத இயக்கமாகவே திமுக இருந்தது. பிறகு 1957ம் ஆண்டு நடந்த இரண்டாவது பொதுத் தேர்தலில் பங்கேற்று 15 எம்.எல்.ஏ.க்களை வென்றது. காஞ்சிபுரத்தில் அண்ணா வெற்றி பெற்றார் .1962-ம் ஆண்டு நடந்த அடுத்த தேர்தலில் திமுக 50 தொகுதிகளை வென்றது. ஆனால், அண்ணா தோல்வி அடைந்தார். இதையடுத்து திமுக எம்.எல்.ஏ.க்களால் நாடாளுமன்ற மாநிலங்களவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அங்கு அவர் ஆற்றிய

உரை புகழ் பெற்றது திமுகவைத் தோற்றுவித்தபோது அதன் கொள்கையாக நாத்திகம் இருக்கவில்லை. 'ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்' என்ற சமரசக் கொள்கையை அண்ணா வெளிப்படுத்தினார். இது தீவிர பெரியாரியவாதிகளால் விமர்சிக்கப்பட்டது.

'நான் பிள்ளையாரையும் உடைக்கமாட்டேன் அதற்குத் தேங்காயும் உடைக்கமாட்டேன்' என்ற அண்ணாவின் வாசகம், வெகுஜன அரசியலுக்கேற்ற நிலைப்பாடாக, அதே நேரம் மதச்சார்பற்ற அரசியலுக்கேற்ற நிலைப்பாடாகவும் இருத்தது .அண்ணாவுக்கு முன்பே உடுமலை நாராயணகவி, பாரதிதாசன் போன்ற திராவிட இயக்க சிந்தனை உள்ள கவிஞர்கள் சினிமாவுக்குள் நுழைந்துவிட்டனர். ஆனால், 1948ம் ஆண்டு நல்ல தம்பி படத்துக்கு வசனகர்த்தாவாக அண்ணா திரைத்துறையில் நுழைந்தபோது அது திராவிட இயக்கத்துக்கும், திரைத்துறைக்குமே முக்கியமான திருப்பு முனையாக பண்பாட்டு மாற்றமாக இருந்தது என்கிறார் திரைப்படம் குறித்து முனைவர் பட்ட ஆய்வு செய்தவரும்,

"நல்ல தம்பிக்கு அண்ணா வசனம் எழுதியிருந்தாலும், **1949**ம் ஆண்டு அண்ணாவின் கதை வசனத்துடன் வெளியான வேலைக்காரி படம்தான் உண்மையில் திரைத்துறையில் ஒரு புரட்சியை ஏற்படுத்தியது. அதற்கு முன்பு காவியப் படங்கள், அரசர்கள்களைப் பற்றிய படங்கள், தெய்வங்களைப் பற்றிய படங்கள் வந்துகொண்டிருந்த நிலையில், அண்ணாவின் வேலைக்காரிதான் சமானிய மனிதர்களைப் பற்றிய கதையை தமிழ்த் திரைத்துறையில் பேசிய முதல் படம் என்கிறார் முருகன். தெய்வீகமான, காவியமான பெயர்களைத் தாங்கியே படங்கள் வந்துகொண்டிருந்த நிலையில், வேலைக்காரி என்ற பெயரே அந்தக் காலத் திரைத்துறையில் புரட்சிகரமானது".

திராவிட நாடு கோரிக்கையை கைவிடுதல்

இந்த நிலை வரையிலும் திமுக தன்னுடைய திராவிட நாடு பிரிவினை கொள்கையை கைவிடாமல் இருந்தது. ஆனால், 1963ம் ஆண்டு மத்தியில் இருந்த காங்கிரஸ் அரசு பிரிவினை கோரும் அமைப்புகள் இந்தியாவில் தேர்தலில் பங்கேற்பதை தடை செய்யும் வகையில் அரசமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்தியது. இந்த 16வது அரசமைப்பு சட்டத் திருத்தமே திமுகவை குறிவைத்து கொண்டுவரப்பட்டதுதான் என்று தமது 'ரீபப்ளிக் ஆ◌ஃப் ரெட்டோரிக்' நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

இதையடுத்து திமுக திராவிட இயக்கக் கோரிக்கையைக் கைவிடுவதா அல்லது தேர்தலில் போட்டியிடும் திட்டத்தைக் கைவிடுவதா என்ற சங்கடமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இந்தப் பிரச்சனை 1963 ஜூன் 8,9,10 தேதிகளில் நடந்த திமுக பொதுக்குழுவில் விவாதிக்கப்பட்டது. திராவிட நாடு கோரிக்கையை தற்காலிகமாக கைவிட்டு தேர்தலில் பங்கேற்கவேண்டும் என்பதற்கான காரணங்களை அடுக்கி மிக நீண்ட உரையை அண்ணா ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் எழுதிவைத்து பொதுக்குழுவில் வாசித்தார். இந்த தமிழ் உரையை பின்னாளில் கருணாநிதி 'எண்ணித் துணிக கருமம்' என்ற பெயரில் தனி நூலாகப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்.

ஆட்சிக்கு வந்தது எப்படி

திராவிட நாடு கோரிக்கை கைவிடப்பட்டது. ஆனால், அந்தக் கோரிக்கைக்கான காரணம் அப்படியே இருப்பதாகத் தெரிவித்தார் அண்ணா. இதன் பிறகு, திராவிட நாடு கோரிக்கை, மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கையாக மாற்றம் பெற்றது. மாநிலங்களுக்கு கூடுதல் உரிமை வேண்டும் என்று வாதிட்டார் அண்ணா. 'மத்தியில் கூட்டாட்சி. மாநிலத்தில் சுயாட்சி' என்பது அண்ணாவின் புகழ் பெற்ற முழக்கம். இதன் பிறகு, 1965ம் ஆண்டு நடந்த இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் அண்ணா

தலைமையிலான திமுக தீவிரமாக ஈடுபட்டது. போராட்டம் வன்முறையாக மாறியபோது அண்ணா போராட்டத்தை நிறுத்தினாலும்கூட அந்தப் போராட்டம் திமுக ஆட்சிக்கு வருவதற்கான உந்து விசையாக மாறியது. அத்துடன் விலைவாசி உயர்வு போன்ற வாழ்வாதாரப் பிரச்சனைகளும் பக்தவத்சலம் தலைமையிலான காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு எதிராக அதிருப்தி அலையை உர்வாக்கியிருந்தன

ராஜாஜி தலைமையிலான சுதந்திரா கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளுடன் கூட்டணி அமைத்துப் போட்டியிட்ட திமுக பெரு வெற்றி பெற்றது. 1967 மார்ச் 6-ம் தேதி அண்ணா முதல்வரானார். அண்ணாவும் அமைச்சர்களும் இறைவனின் பெயரால் பதவி ஏற்காமல் உளமாற உறுதி கூறி பதவி ஏற்றனர் .வெற்றி பெற்ற பிறகு, 18 ஆண்டு காலப் பிரிவுக்குப் பின் பெரியாரை சென்று பார்த்தார் அண்ணா. தங்கள் தேர்தல் வெற்றியை பெரியாருக்கு சமர்ப்பிப்பதாகவும் அவர் கூறினார். அதன் பிறகு திமுக மற்றும் அண்ணா மீதான பகையை விட்டார் பெரியார்.

செயல் படுத்த முடியாத மூன்று அரிசித் திட்டம்

சென்னை மாகாணத்துக்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது, புரோகிதர்கள் இல்லாமல் நடக்கும் சுயமரியாதைத் திருமணங்களுக்கு அங்கீகாரம் கிடைக்கும் வகையில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டம் ஆகியவை அவரது குறுகிய கால ஆட்சியின் சாதனைகள். திமுகவின் தேர்தல் வாக்குறுதியான ஒரு ரூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசித் திட்டத்தை நிதி நெருக்கடியால் அண்ணாவின் அரசால் செயல்படுத்த முடியவில்லை. அதற்குப் பதிலாக ரூபாய்க்கு ஒரு படி திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டது.

சிக்கன நடவடிக்கையாக அமைச்சர்களின் ஊதியம் பாதியாக குறைக்கப்பட்டது. அண்ணா சென்னை நுங்கம்பாக்கம் அவென்யூ சாலையில் உள்ள தமது எளிமையான வீட்டிலேயே வாழ்ந்தார். ஒருவர் வைத்திருக்கக் கூடிய நில அளவுக்கான உச்ச வரம்பை 30 ஏக்கரில் இருந்து 15 ஏக்கராக குறைத்து சட்டம் இயற்ற

அண்ணா நடவடிக்கை எடுத்தார். அந்த நடவடிக்கை அவரது மரணத்துக்குப் பிறகே நிறைவடைந்து கருணாநிதி முதல்வராக இருந்தபோது 1,78,880 ஏக்கர் மிகை நிலங்கள் கையகப்படுத்தப்பட்டு 1,36,236 நிலமற்ற விவசைகளுக்கு பிரித்து வழங்கப்பட்டன.

தமிழ்நாட்டில் இரண்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாடு நடத்தியது அண்ணாவின் மற்றொரு சாதனை. இதையடுத்து தமிழ்நாடு அரசின் கொள்கையாக இருமொழிக் கொள்கையையும் அண்ணா கொண்டுவந்தார். 1968 ஏப்ரல் மாதம் அமெரிக்காவின் யேல் பல்கலைக்கழகத்துக்கு சென்று அங்கு உரையாற்றினார் அண்ணா. அதே ஆண்டு அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம் அண்ணாவுக்கு கௌரவ டாக்டர் பட்டம் அளித்தது. அதே ஆண்டு செப்டம்பரில் அண்ணாவுக்கு புற்றுநோய் இருப்பது தெரியவந்தது. சிகிச்சைக்காக அண்ணா செப்டம்பர் 10ம் தேதி அமெரிக்காவுக்கு கிளம்பினார். சிகிச்சை முடிந்து அண்ணா சென்னை திரும்பிய பிறகும் அவரது உடல் நிலை மிகவும் பலவீனமாகவே இருந்தது. 1969 ஜனவரி இறுதியில் அண்ணாவுக்கு அறுவை சிகிச்சை செய்யப்பட்டது. பிப்ரவரி 3-ம் தேதி அதிகாலை 12.20க்கு அண்ணா இறந்தார்.

தமிழும் அண்ணாவும்

'வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சியது போல' என்ற தொடரை பலரும் பழமொழி என்று கருதியிருக்கலாம். ஆனால், இது அண்ணாவின் சொல்லாட்சி. 'உறுப்பினர்' என்ற சொல் தமிழுக்கு அண்ணாவின் கொடை என்று தமிழ் ஆட்சிமொழித் துறை அலுவலர் ஒருவர் ஒரு கருத்தரங்கில் தெரிவித்ததை கேட்டிருக்கிறேன் .தமிழில் ஏராளமான சம்ஸ்கிருதச் சொற்கள் கலந்து மணிப்பிரவளம் என்று சொல்லக்கூடிய கலப்பு மொழியாக ஆகிவிட்டிருந்த நிலையில், அந்த சம்ஸ்கிருதச் சொற்களை நீக்கி தமிழை மீட்க முயன்றது தனித்தமிழ் இயக்கம். மறைமலைஅடிகள், பரிதிமாற்கலைஞர், தேவநேய பாவாணர்

போன்றோரால் முன்னெடுக்கப்பட்ட அந்த இயக்கம் பெரிதும் புலவர்களின் இயக்கமாகவேஇருந்தது.

தமிழ்ச் சமூகத்தின் புதிய தேவைகளுக்கு ஏற்ப தனித்தமிழ்ச் சொற்களைப் படைத்து அதை மேடையில் பேசி, பிறகு பேச்சு மொழியாகவும் ஆக்கியது திராவிட இயக்கத்தின் சாதனை என்றால் அந்த சாதனைப் பயணத்தை தொடங்கியவர் அண்ணா . பஞ்சாயத்து சமிதி என்ற சொல் ஊராட்சி ஒன்றியம் ஆனதும், காரியக் கமிட்டி செயற்குழு ஆனதும், மந்திரி அமைச்சர் ஆனதும், அக்கிரசேனார் அவைத்தலைவர் ஆனதும், சட்ட சபை சட்டப் பேரவை ஆனதும் அண்ணா.

"20-ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தமிழ் மேடைப் பேச்சு பழங்காலப் பேச்சைப் போல ஒலிக்கத் தொடங்கியது. பழங்காலச் சொற்களை, உவமைகளை, உருவகங்களைப் பயன்படுத்த தொடங்கியது. ஆனால், இவையெல்லாம் நவீன, ஜனநாயக அரசியலைப் பேசுவதற்காகவே பயன்பட்டன. வேறு சொற்களில் கூறுவதானால், தமிழர்கள் தங்களை ஒரு நாடாக, ஒரு மக்களாக, பொது மக்கள் திரளாக, ஓர் அரசியல் பொருளாதாரமாக, பெரிய அளவில் இவை அனைத்துமாக நினைக்கத் தொடங்கினர். இப்படி அவர்கள் புதிதாக ஒன்றைச் செய்ய முயன்றபோது, அவர்களது பழைய விஷயங்கள் மேலெழுந்து வந்தன"

அதாவது மேடைப் பேச்சில் செந்தமிழைக் கொண்டுவந்த திராவிட அரசியல், அதை பழமையை நோக்கி கொண்டு செல்வதற்காக செய்யவில்லை. நவீன ஜனநாயக அரசியலுக்காக அதை செய்தது. புதிதாக ஒரு சமூகமாக, நாடாக, பொருளாதார அமைப்பாக தங்களை நினைக்கத் தொடங்கிய நிலையில், அந்த அரசியலைப் பேசுவதற்காகவே பழைய மொழியை மீட்டெடுத்து அவர்கள் பயன்படுத்தினர் என்பதே அவர் கூறுவதன் பொருள். இப்படி பழமையான செம்மொழியை மீட்டெடுத்து அதை

புதிய அரசியலுக்குப் பயன்படுத்தும் அசகாய சூரத்தனத்தை திராவிட அரசியலுக்கு கொடையாக அளித்தது வேறு எவரும் அல்ல. அண்ணாதான்.

தமிழ்நாடு பெயர் மாற்றம்

1967 இல் நடைபெற்ற தேர்தலில் பங்கு பெற்ற திமு கழகம் வெற்றி பெற்று முதன் முறையாக திராவிட ஆட்சியை தமிழகத்தில் அமைத்தது. அவரது தலைமையில் 1967 மார்ச் 6இல் அமைந்த அமைச்சரவை இளைஞர்களை கொண்ட அமைச்சரவையாக விளங்கியது. ஆட்சி பொறுப்பை ஏற்றதும் சுயமரியாதைத் திருமணங்களை சட்டபூர்வமாக்கி தனது திராவிடப் பற்றை உறுதிப்படுத்தினார். இரு மொழி சட்டங்களை (தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலம்) உருவாக்கி முந்தைய அரசின் மும்மொழித்திட்டத்தினை (தமிழ், இந்தி, ஆங்கிலம்) முடக்கினார், மேலும் மதராஸ் மாநிலம் என்றிருந்த சென்னை மாகாணத்தை 1969 ஜனவரி 14ல் தமிழ்நாடு என்று பெயர் மாற்றி தமிழக வரலாற்றில் நீங்கா இடம் பெற்றார். அண்ணாதுரையை யேல் பல்கலைக்கழகம், சப் பெல்லோசிப் (Chubb Fellowship) என்ற கவுரவ விரிவுரையாளராக 1967–1968 இல் அழைத்தது இந்தியர் ஒருவரை கவுரவ விரிவுரையாளராக அழைத்ததும் இதுவே முதல் முறை.

அண்ணாவின் இருமொழிக் கொள்கை

இந்தியா சிந்தாமல் சிதறாமல் எதிர்காலத்தில் வலுவுடனும், பொலிவுடனும் நின்று நிலைத்திருக்க அறிஞர் அண்ணாவின் இருமொழிக் கொள்கையே தீர்வாகும். இதை மறுத்து இந்தியையும், சமஸ்கிருதத்தையும் இந்தி பேசாத மக்களின் மீது திணித்தால், சோவியத்திற்கு ஏற்பட்ட கதி இந்தியாவிற்கும் எதிர்காலத்தில் ஏற்பட வாய்ப்பு உண்டு.

இந்தியா ஒரு தேசமல்ல, பல நாடுகளின் ஒன்றியமே (Union of States) என்பது இந்திய அரசியல் சாசனத்தின் முகவுரை பறைசாற்றும் வரலாற்று உண்மையாகும்.

இதற்கு மாறாக மொழிவழித் தேசிய இனங்களின் மொழிப் பாதுகாப்பிற்கும், அதன் தனித்தன்மைக்கும் எதிராக இன்றைய பாஜக, ஆர்எஸ்எஸ், தங்களது இன மொழிகளான இந்தியையும், வடமொழியையும் தமிழக மக்கள் மீது 'ஒரே நாடு' 'ஒரே மொழி' என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் ஆட்சியிலும், நிர்வாகத்திலும், கல்வியிலும், வேலையிலும் திணித்தால் பிற மொழி வழி மாநிலங்கள் அந்நியமாக்கப்பட்டு, இந்தியன் என்ற பொது உணர்வு அழிக்கப்பட்டு, தனி நாட்டு மொழி உணர்வு ஓங்கி ஒலிக்கப்படும் நிலை உருவாக்கப்பட்டு விடும்.

இந்தியா போன்ற பல்வேறு சாதி, மத, இன, மொழி அடிப்படையில் அமைந்த ஒரு நாட்டில் அனைத்தையும் சமமாக நடத்த வேண்டியது ஜனநாயகத்தின் அடிப்படைப் பண்பாகும். இதில் சிறுபான்மை, பெரும்பான்மை என்ற வாதம் சொத்தையாகும்.

அண்ணா கூறியதை இங்கு எடுத்துக்காட்டுவது சாலச்சிறந்ததாகும். அதாவது நாடு முழுவதும் காகங்கள் எண்ணற்ற வகையில் வானத்தில் உள்ள நட்சத்திரங்களைப் போல் பரந்து விரிந்து வாழ்ந்து வருகின்றன. எண்ணிக்கையில் ஏராளமாகக் 'காகங்கள்' இருந்தாலும், இந்திய நாட்டின் தேசியப் பறவை 'மயில்' தான் என்பது தீர்க்கமான முடிவு.

இங்கு இன்னொன்றையும் குறிப்பிட வேண்டும். மயில் என்ற சொல், 'நற்றமிழ்ச்' சொல். வடமொழிக் கலவாதச் சொல். பேரறிஞர் மறைமலையடிகளார் இச்சொல் ரிக் வேதத்தில் தமிழிலிருந்து எடுத்துள்ளது என்பதை, வேதங்களில் உள்ள தமிழ் சொற்களில் ஒன்று 'மயில்' என்பதை விளக்கியுள்ளார்.

ஆக, தமிழ் தொன்மைக்கும், இலக்கண, இலக்கியச் செறிவிற்கும் சான்றாய் உலக மொழிகளில் முன்னிற்கின்றது. தமிழ் இன்று உலக மொழிகளில் ஒன்று என்பதை எவரும் மறுத்துக் கூற இயலாத நிலையில் தமிழ்ப் பகைவர்கள் உள்ளனர்.

அன்றாட வாழ்வியலில் வழக்கொழிந்த கிரேக்கம், ரோமம், வடமொழி (சமஸ்கிருதம்) போன்றவை போலில்லாமல், தமிழ்மொழியை இன்றளவும் எந்த மொழியின் துணையுமின்றிப் பேசவும் எழுதவும் முடியும். இதைப் பதினெட்டு மொழிகளைக் கற்றுணர்ந்து ஆய்வு முடிவாக ஆங்கில அறிஞர் இராபர்ட் கால்டுவெல் உலகிற்கு அறிவித்துள்ளார். இதை உலக மொழியியல் அறிஞர்கள் நன்று அறிவர்.

இதன் காரணமாகத்தான் மகத்தான மனிதர், கண்ணியமிக்க காயிதே மில்லத் அவர்கள் இந்திய அரசியல் நிர்ணய சபையில் மொழிப் பிரச்சனை வரும்பொழுது 'தமிழ் மொழி'யை இந்தியாவின் தேசிய மொழியாக அறிவிக்கும்படி வாதாடினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்க வரலாற்று உண்மையாகும்.

வடநாட்டுத் தலைவர்களில் இந்தி பேசும் மாநிலத்தவர்கள் இந்தியைத் தேசிய மொழியாக அறிவிக்கக் கூறினர். ஆனால், அலுவலக மொழியாக இந்தி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது என்றாலும் இந்தி தேசிய மொழி அன்று என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்திய மக்கட்தொகை 2001ல் 120 கோடியாகும். இதில் இந்தி மொழி பேசுவோர் 42 கோடியாகும். மேலும், 'ஆரியவர்த்தா' என்று அழைக்கப்பட்ட மத்தியப் பிரதேசம், உத்தரப் பிரதேசம், ராஜஸ்தான், பீகார், இமாச்சலப் பிரதேசம் போன்றவற்றில் 6 கோடி மக்கள் பிற மொழிகளைப் பேசி வருகின்றனர்.

மு. கருணாநிதி ஆட்சி

முத்தமிழறிஞர் டாக்டர் கலைஞர் மு.கருணாநிதி

முத்துவேல் கருணாநிதி இயற்பெயர் தட்சிணாமூர்த்தி , பிறப்பு: சூன் 3, 1924) திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவரும் முன்னாள் தமிழக முதல்வரும் ஆவார். 1969ல் முதன் முறையாக தமிழக முதல்வரானார். மே 13, 2006ல் ஐந்தாவது முறையாக தமிழக முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றார். கருணாநிதி, தமிழ்த் திரையுலகில் கதை, உரையாடல் பணிகளில் ஈடுபாடு கொண்டவர். 'தூக்குமேடை'

நாடகத்தின் போது எம். ஆர். ராதா, இவருக்கு ‘கலைஞர்’ என்ற பட்டம் அளித்தார். இன்றும் அப்பெயராலேயே இவரது ஆதரவாளர்களால் அழைக்கப்படுகின்றார். இந்திய அரசியலில் தொடர்ந்து ஒரு பங்கு வகித்த மிக முக்கியமான மூத்த அரசியல் பிரமுகர்களுள் ஒருவர்.

இளமைப்பருவம்

நாகப்பட்டினம் மாவட்டத்திலுள்ள திருக்குவளை என்னும் கிராமத்தில் 1924 சூன் 3-இல் ஏழை இசை வேளாளர் குடும்பத்தில் முத்துவேலருக்கும் அஞ்சுகம் அம்மையாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். இவரது இயற்பெயர் தட்சிணாமூர்த்தி. கருணாநிதி, தனது பள்ளிப் பருவத்தில் நாடகம், கவிதை, இலக்கியம் ஆகியவற்றில் அதிக ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். நீதிக்கட்சியின் தூணாக கருதப்பட்ட பேச்சாளர் அழகிரிசாமியின் பேச்சால் ஈர்க்கப்பட்ட கருணாநிதி, தனது 14ஆவது அகவையில், சமூக இயக்கங்களில் முழுமையாக தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டார் . தனது வளரிளம் பருவத்தில், வட்டார மாணவர்கள் சிலரின் உதவியுடன் இளைஞர் மறுமலர்ச்சி அமைப்பை உருவாக்கினார். இளைஞர்கள் தங்கள் பேச்சாற்றலையும் எழுத்தாற்றலையும் வளர்த்துக்கொள்ள அவ்வமைப்பு உதவியது. சில காலத்துக்குப் பின், அவ்வமைப்பு மாநில அளவிலான “அனைத்து மாணவர்களின் கழகம்” என்ற அமைப்பாக உருபெற்றது.இது திராவிட இயக்கத்தின் முதல் மாணவர் பிரிவாக இருந்தது. கருணாநிதி, மற்ற உறுப்பினர்களுடனான சமூகப் பணியில் மாணவர் சமூகத்தையும் ஈடுபடுத்தினார்.

தி.மு.க. கட்சியின் உத்தியோகபூர்வ செய்தித்தாளான

முரசோலி வளர்ந்து அதன் உறுப்பினர்களுக்காக ஒரு பத்திரிகை ஒன்றை அவர் ஆரம்பித்தார். கருணாநிதி தமிழ் அரசியலில் களமிறங்குவதற்கு உதவிய முதல் பிரதான எதிர்ப்பு, கல்லக்குடி ஆர்ப்பாட்டத்தில் (1953) ஈடுபட்டது. இந்த தொழிற்துறை

நகரத்தின் அசல் பெயர் கள்ளகுடி. இது வட இந்தியாவில் இருந்து ஒரு சிமென்ட் ஆலை ஒன்றை உருவாக்கிய சிம்மோகிராம் பிறகு டால்மியாபுரத்தில் மாற்றப்பட்டது. தி.மு.க. அந்த பெயரை கள்ளுகுடிக்கு மாற்ற வேண்டுமென விரும்பினார் . கருணாநிதி மற்றும் அவருடைய தோழர்கள் இரயில் நிலையத்திலிருந்து டால்மியாபுரம் என்ற பெயரை அழித்தனர் மற்றும் ரயில்களின் பாதைகளைத் தடுப்பதைத் தடுக்கிறார்கள். ஆர்ப்பாட்டத்தில் இருவர் இறந்தனர், கருணாநிதி கைது செய்யப்பட்டார்.

அரசியல்

மாணவர் மன்றம்

கருணாநிதி தன்னுடைய 14 வது வயதில் நீதிக்கட்சித் தலைவர்களில் ஒருவரான அழகிரிசாமியின் பேச்சின்பால் ஈர்க்கப்பட்டு, அரசியலில் ஈடுபடலானார். அதன்பின் இந்தி எதிர்ப்பு போரட்டத்தின் மூலம் தன் அரசியல் தீவிரத்தைக் காட்டினார். அவர் வாழ்ந்த திருவாரூர் பகுதியில் இளைஞர்களை " மாணவ நேசன் " என்ற துண்டு கையெழுத்துப் பதிப்புகள் மூலம் ஒன்று திரட்டினார். அவ்விளைஞர் அணியை பின் மாணவர் அணியாக "தமிழ்நாடு மாணவர் மன்றம்" என்ற பெயரில் உருவாக்கினார். தமிழ்நாட்டில் உருவான முதல் திராவிட இயக்க மாணவர் அணி என்ற நிலையை ஏற்படுத்தினார். கருணாநிதியும் அவரது மாணவர் அணித் தோழர்களும் பல்வேறு குடிசை வாழ் மக்களிடையே சென்று சமூக பணிகளிலும், விழிப்புணர்வு வேலைகளிலும் ஈடுபட்டனர்.

முரசொலி நாளிதழ்

இந்த நிலையில் அவர் துண்டுப் பதிப்பாகத் தொடங்கிய முரசொலி செய்தித்தாளாக, கட்சிப் பத்திரிகையாக உருவெடுத்தது. முரசொலி ஆரம்பித்த முதலாமாண்டு விழாவை தன் மாணவர் மன்ற அணித்தோழர்களான அன்பழகன், இரா. நெடுஞ்செழியன் , மதியழகன் ஆகியோருடன் கொண்டாடினார்.

இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் போராட்டம்

1957 இல் நடைபெற்ற திமுக இந்தி எதிர்ப்பு மாநாட்டில் தமிழ் நாட்டில் நடுவண் அரசால் இந்தி திணிக்கப்படுவதை வன்மையாக எதிர்ப்பதென தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அக்டோபர் 13 , 1957 அன்றைய நாளை இந்தி எதிர்ப்பு நாளாக பெருந்திரளான மக்களுடன் அமைதியான முறையில் கடைப்பிடிப்பது என முடிவானது. இப்போராட்டத்துக்கு தலைமை தாங்கிய கருணாநிதி நடுவண் அரசின் இந்தி திணிப்பை எதிர்த்து இவ்வாறு முழக்கமிட்டார்: “மொழிப்போராட்டம்.. எங்கள் பண்பாட்டை பாதுகாக்க, இது எமது மக்களின் தன்மானம் மற்றும் எங்களது கட்சியின் அரசியல் கொள்கை.. மேலும் இந்தி என்பது உணவு விடுதியிலிருந்து எடுத்துச் செல்லும் உணவு (எடுப்பு சாப்பாடு),

ஆங்கிலம் என்பது ஒருவர் சொல்ல அதன்படி சமைக்கப்பட்ட உணவு , தமிழ் என்பது குடும்பத் தேவையறிந்து, விருப்பமறிந்து, ஊட்டமளிக்கும் தாயிடமிருந்து பெறப்பட்ட உணவு ” என்று அவர் கூறினார். அக்டோபர் , 1963 , இந்தி எதிர்ப்பு மாநாடு சென்னையில் (மதராஸ்) கூட்டப்பட்டது. இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடுவண் அரசின் புரிந்துகொள்ளாமையை உணர்த்தும் விதமாக இந்திய அரசியலமைப்பு தேசிய மொழிகள் சட்ட எரிப்பு போராட்டம் நடத்துவெதென மாநாட்டில் தீர்மானிக்கப்பட்டது. நவம்பர் 16 அன்று அண்ணாதுரையும் , நவம்பர் 19 அன்று கருணாநிதியும் கைது செய்யப்பட்டு 25 நவம்பர் அன்று உயர் நீதிமன்ற ஆணையால் விடுவிக்கப்பட்டனர்.

தி.மு.க.வி. பதவிகள்

பொருளாளர்

- 1960 ஆம் ஆண்டில் தி.மு.க.வின் பொருளாளராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, 1969 ஆம் ஆண்டு வரை அப்பதவியை வகித்தார்.

தலைவர்

- 1969 ஆம் ஆண்டில் தி.மு.க.வின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, தனது மறைவு வரை 50 ஆண்டுகள் அப்பதவியை வகித்தார்

சட்டமன்ற உறுப்பினர்

போட்டியிட்ட அனைத்து தேர்தல்களிலும் இவர் வெற்றிபெற்றார். 1957ம் ஆண்டு சுயேச்சையாகவும் மற்ற அனைத்து தேர்தலிலும் திமுக வேட்பாளராகவும் போட்டியிட்டார். 1984ம் ஆண்டு நடந்த தேர்தலில் போட்டியிடவில்லை.

ஆண்டு தொகுதி வாக்கு 2ம் இடம் பிடித்தவர் கட்சி வாக்கு வாக்கு வேறுபாடு

- 1957 குளித்தலை 22785 கே. எ. தர்மலிங்கம் காங்கிரசு 14489 8296
- 1962 தஞ்சாவூர் 32145 பரிசுத்த நாடார் காங்கிரசு 30217 1928
- 1967 சைதாப்பேட்டை 53401 எஸ். ஜி. வினாயகமூர்த்தி காங்கிரசு 32919 20482
- 1971 சைதாப்பேட்டை 63334 என். காமலிங்கம் காங்கிரசு 50823 12511
- 1977 அண்ணா நகர் 43076 ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அதிமுக 16438 16438
- 1980 அண்ணா நகர் 51290 எச். வி. ஹண்டே அதிமுக 50591 699
- 1989 துறைமுகம் 41632 கே. எ. வகாப் முஸ்லீம் லீக் 9641 31991
- 1991 துறைமுகம் 30932 கே. சுப்பு காங்கிரசு 30042 890
- 6 சேப்பாக்கம் 46097 S. S. நெல்லை கண்ணன் காங்கிரசு 10313 35784
- 2001 சேப்பாக்கம் 29836 தாமோதரன் காங்கிரசு 25002 4834
- 2006 சேப்பாக்கம் 34188 தாவுத் மியாகான் சுயேச்சை 25662 8526
- 2011 திருவாரூர் 109014 எம்.இராசேந்திரன் அதிமுக 58765 50249
- 2016 திருவாரூர் 121473 பன்னீர்செல்வம் அதிமுக 53107 68366 மாநிலத்திலேயே அதிக வாக்கு வித்தியாசம்

வெற்றிகள்

- 1957 ஆம் ஆண்டு திமுக தேர்தலில் போட்டியிட முடிவெடுத்து கருணாநிதி குளித்தலையில் போட்டியிட்டு வென்று, முதல் முறையாக திமுக சட்டமன்றத்தில் அடியெடுத்து வைக்கவும், முதல் முறையாக கருணாநிதி தனது சட்டமன்ற வரலாற்றைத் துவக்கவும் வழிவகுத்தது.
- 1967 இல் நடைபெற்றத் தேர்தலின் மூலம் திமுக முதல் முறையாக தமிழக ஆட்சியில் பங்குபெற்றது. நாவலர் இரா. நெடுஞ்செழியன் பொதுச் செயலாளராகவும், கருணாநிதி பொருளாளராகவும் கட்சியில் உயர்வு பெற்றனர்.
- தி.மு.க.வின் தொடக்க கால உறுப்பினர் கருணாநிதி. அவர், 1957ம் ஆண்டிலிருந்து
- தமிழக சட்டமன்ற உறுப்பினராகவும், கடந்த 40 ஆண்டுகளாக தி.மு.க.வின் தலைவராகவும் பதவி வகித்து வருகின்றார். தமிழகத்தின் முதல்வராக ஐந்துமுறை கருணாநிதி பதவி வகித்துள்ளார்.
- 1969–1971 — கா. ந. அண்ணாதுரை மறைவுக்குப் பின் முதல் முறை ஆட்சி
- 1971-1976—இரண்டாவது முறையாக
- 1989–1991 — எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் , மறைவுக்குப் பின் மூன்றாம் முறை ஆட்சி
- 1996-2001—நான்காம் முறை ஆட்சி
- 2006-2011—ஐந்தாம் முறை ஆட்சி

சட்டமேலவை உறுப்பினர்

இலங்கைத்தமிழருக்காக கருணாநிதியும் அன்பழகனும் தமது சட்டமன்ற உறுப்பினர் பதவியிலிருந்து விலகினர். அடுத்துவந்த சட்டமேலவைத்தேர்தலில் கருணாநிதி சட்டமேலவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

எதிர்க்கட்சித்துணைத் தலைவர்

1962ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலுக்குப் பின்னர் அமைந்த மூன்றாவது சட்டப்பேரவையில் இரா. நெடுஞ்செழியன் எதிர்க்கட்சித்தலைவராக இருந்தார். மு. கருணாநிதி எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவராக இருந்தார்.

அமைச்சர்

1967ஆம் ஆண்டில் தி.மு.க. ஆட்சியைப்பிடித்த பின்னர் கா. ந. அண்ணாதுரை தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட அமைச்சரவையில் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராகப் பதவிவகித்தார்.

முதலமைச்சர்

- 1969–1971 –கா. ந. அண்ணாதுரை மறைவுக்குப் பின் முதல் முறை ஆட்சி
- 1971-1976—இரண்டாவது முறையாக
- 1989–1991 –எம். ஜி. இராமச்சந்திரன், மறைவுக்குப் பின் மூன்றாம் முறை ஆட்சி
- 1996-2001—நான்காம் முறை ஆட்சி
- 2006-2011—ஐந்தாம் முறை ஆட்சி

என ஐந்துமுறை முதலமைச்சராக இருந்தார்.

அரசு நிர்வாகம்

மாநிலத்தின் வளர்ச்சிக்காக, கிராமப்புறங்களில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காக இலவச காப்பீடு திட்டங்கள், தொழில்மயமாக்குதலுக்கான நடவடிக்கைகள் போன்ற பலவற்றையும் மேற்கொண்டார். ஐ.டி துறையை மாநிலத்தில் வளர்க்கும் விதமாக,

அவருடைய பதவிக் காலத்தில், டைடல் மென்பொருள் பூங்காவை உருவாக்கினார். ஒரகடத்தில், புதிய உழுவை உற்பத்தி செய்யும் செல்லைத் தொடங்கினார். மஹிந்திரா மற்றும் நிசான் உள்ளிட்ட நிறுவனங்கள் இந்த அமைப்பின் கீழ் செயல்படுகிறது.

காலம் தனக்கான தேவைகளை தானே எதிர்கொள்கிறது .சூழல்களுக்கு ஏற்ப தன்னை தகவமைத்து கொண்டு மாற்றங்களை நோக்கி தினமும் பயணிக்கிறது . அப்படிப்பட்ட பயணத்தில் புரட்சிகளும் புதுமைகளும் பூக்கின்றன .மானுடம் செழிக்கிறது .ஆண்டாண்டு காலம் அடிமைப்பட்டு மூட நம்பிக்கை என்னும் இருளில் உழன்று ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தில் அவர்களின் குரலாய் ஒலிக்க ஒரு தலைவனை காலம் பிரசவித்தது அந்த மாபெரும் அரசியல் ஆளுமையின் பெயர் தான் கலைஞர்!

இந்திய துணைக்கண்ட அரசியல் வரலாற்றில் மூன்று அரசியல் தத்துவங்களை தவிர்த்து விட்டு வரலாற்றை வாசிக்க முடியாது. அந்த மூன்றும் நுட்பமான இந்த மண்ணுக்கான மானுட அரசியலை பேசும் இயக்கங்கள். ஒரு நூற்றாண்டு கடந்த பின்னும் அந்த இயக்கங்கள் இந்தியாவின் அரசியல் போக்கை தீர்மானிக்கும் சக்திகளாகவே இருக்கின்றன.

இந்தியாவின் வட புலத்தில் தோன்றி சுதந்திர போராட்டத்தை முன்னெடுத்த காங்கிரஸ் பேரியக்கம், உலக முதலாளித்துவ சிந்தனைகளுக்கு எதிராக முகிழ்த்த கம்யூனிஸ்ட் இயக்கம், இந்தியாவின் தென் புலத்தில் சமத்துவம் சமூக நீதி பகுத்தறிவு முழக்கங்களை முன்னிறுத்தி திராவிடர் இன அரசியல் வடிவமாய் தோன்றிய திராவிட இயக்கம் என்கிற மூன்று இயக்கங்களும் காலத்தின் தேவைக்கேற்ப உருவானவையே. இந்த மூன்று தத்துவங்களும் ஒன்றிற்கொன்று மாறுபட்டிருந்தாலும் ஜாதி, மதத்தை முன்னிறுத்தும் சனாதனங்களுக்கு எதிராகவும் மண் விடுதலை மக்களின் விடுதலை முன்னிறுத்தியும் செயலாற்றியும் வருகின்றன.

நூற்றாண்டு வரலாறு கொண்ட திராவிட இயக்கம் நீதிக்கட்சி, திராவிடர் கழகம், திராவிடர் முன்னேற்ற கழகம் என பல பரிணாமங்களை காலத்தின் தேவைக்கேற்ப எடுத்திருந்தாலும், அதன் அடிப்படை கொள்கைகளை ஆட்சி அதிகாரம் கொண்டு நிறைவேற்றிய பெருமை அய்ம்பது ஆண்டுகாலம் அந்த அரசியல் இயக்கத்திற்கு தலைமை தாங்கிய டாக்டர்.கலைஞர் அவர்களையே சாரும் .சமூக மாற்றத்திற்கான எண்ணற்ற திட்டங்கள் நீண்ட தொலைநோக்கோடு தந்த வரலாற்று நாயகர் அவர் .திராவிட இயக்கத்தின் மூலவர் தந்தை பெரியார் “கல்வி அறிவும், சுயமரியாதையும், பகுத்தறிவுமே தாழ்ந்து கிடக்கும் மக்களை உயர்த்தும்” என்றார் . அந்த உன்னத குறிக்கோளை நோக்கியே தமது ஆட்சியை வடிவைமைத்திருந்தார் கலைஞர்.

காங்கிரஸ் பேரியக்கம் தமிழ்நாட்டை ஆட்சி செய்தபோது இராஜாஜி பல்வேறு காரணங்களை காட்டி 6000 பள்ளிகளை இழுத்து மூடினார். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் கல்வி உரிமைக்கு வேட்டு வைக்கும் விதமாக குலக்கல்வி திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தினார். சமூகநீதிக்கு எதிரான இந்த போக்கை திராவிடர் இயக்கம் வெகு மக்களின் போராட்டமாய் மாற்றியது. போராட்டக்களத்தை தந்தை பெரியார் முன்னின்று நடத்தினார்.

தமிழ்நாட்டு அரசியல் ஆதிக்க ஜாதியினர் கைகளில் இருந்து ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் கைகளுக்கு மாறியது. பெரியாரின் திராவிட இயக்க கொள்கைகளின் தாக்கம் காங்கிரஸ் இயக்கத்திலும் எதிரொலிக்க ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தில் இருந்து வாராது வந்த மாமணியாய் திராவிட இயக்க சிந்தனைகளுக்கு செயல்வடிவம் தருகின்ற கர்மவீரராக காமராஜர் காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின் தலைமை பொறுப்புக்கு வந்தார். மூடப்பட்ட பள்ளிகளை எல்லாம் திறந்தார். ஆயிரக்கணக்கான பள்ளிகளை கட்டி இலவச கட்டாயக் கல்வியை வலுப்படுத்தினார். அதைக்காட்டிலும் மேட்டிலும் காடு

கழனியில் சுற்றி திரிந்தவனை கல்வி சாலைக்குள் கொண்டு வந்த பெருமகன் காமராஜர். அப்படி கல்வி பயில வந்தவனை கைப்பிடித்து உயர் கல்விவரை அழைத்து வந்து கற்றறிவாளனாக மாற்றிய பெருமை டாக்டர் கலைஞரையே சாரும்.

கல்வி ஒன்று தான் உலகத்தையே மாற்றி அமைக்கும் கருவி என்றார் நெல்சன் மண்டேல்லா. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வுயர்வு கல்வி மூலமே சாத்தியம் என்றுணர்ந்து அடுக்கடுக்கான திட்டங்களை தீட்டி மாபெரும் கல்வி புரட்சியை காமராஜரின் நீட்சியாய் தொடர்ந்தார் டாக்டர் கலைஞர். நாடு விடுதலை பெற்ற பின் கல்வி அனைத்துத் தரப்பினருக்கும் கிடைக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் அதை வழங்குவதில் ஏற்றத் தாழ்வுகள் இருந்தன. கிராமப்புற மாணவர்களுக்கும், சமுதாயத்தில் அடித்தளத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் சிறப்பான முறையில் கல்வி வசதிகள் சென்றடையவில்லை. இவற்றையெல்லாம் உணர்ந்து கலைஞர் அவர்கள் சமச்சீர் கல்வி திட்டத்தை அறிவித்து பெரும் மாற்றத்தை உருவாக்கினார். கிராமப்புறங்களில் ஓராசிரியர், ஈராசிரியர் பள்ளி என்ற நிலைமை மாறி 40 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற வகையில் மாற்றினார்.

பத்தாம் வகுப்புத் தேர்விலும் 12ஆம் வகுப்புத் தேர்விலும் மாநில அளவிலும் மாவட்ட அளவிலும் முதல் மூன்று இடங்களைப் பெறும் மாணவர்களது உயர் கல்விச் செலவு, பட்டதாரிகள் இல்லாத குடும்பங்களில் இருந்து ஒவ்வொரு வகைத் தொழில் கல்விப் பிரிவுகளிலும் சேரும் முதல் பத்து நிலை மாணவர்களின் கல்விச் செலவை அவரது அரசு ஏற்றது. அதுப்போல தனியார் பள்ளிகளில் கட்டணம் வசூலிப்பதை முறைப்படுத்துவதற்கு தமிழ்நாடு பள்ளிகள் (கட்டணம் வசூலிப்பதை முறைப்படுத்துதல்) சட்டம் அவருடைய அரசு தான் இயற்றியது. 10 மற்றும் 12 ஆம் வகுப்புகளில் அரசு மற்றும் அரசு உதவி பெறும் பள்ளிகளில் தமிழ் வழி பயிலும்

மாணவர்கள் பொதுத்தேர்வுக்கட்டணம் செலுத்துவதிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டு ஆண்டுக்கு ஏறத்தாழ 10 லட்சம் மாணவ மாணவியர் பயன் பெற்று வருகின்றனர் .

சத்துணவுடன் வாரம் 2 முட்டைகள், மதிய உணவு திட்டத்தின் கீழ் முட்டை உண்ணாத மாணவர்களுக்கு வாழைப் பழங்கள், இலவச பாடப்புத்தகம் வழங்கும் திட்டமும், பள்ளி மாணவர்களுக்கு இலவச பஸ் பயண திட்டமும், 10, 12ம் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு சாதிச்சான்றிதழ், இருப்பிடச் சான்று, வருவாய்ச் சான்று ஆகியன பள்ளியிலேயே வழங்கும் திட்டமும் அவர் அரசின் சாதனைகளில் ஒன்று.

முதல் தலைமுறை பட்டதாரிகளுக்கு கல்வி, வேலை வாய்ப்பில் முன்னுரிமை, கிராமப்புற மாணவர்களுக்கு உயர் கல்விகளில் தனி இட ஒதுக்கீடு, தமிழறிஞர்களின் பிள்ளைகளுக்கு பொறியியல், மருத்துவப் படிப்புகளில் இட ஒதுக்கீடு, கல்வித் துறையில் இளங்கலை, முதுகலைப் பட்டப் படிப்புத் தேர்வுகளை (Compound system) நடைமுறைப்படுத்தல், நுழைவுத் தேர்வு ரத்துக்கு நிபுணர் குழு அமைப்பு, மருத்துவம் பொறியியல் கல்விக் கட்டணம் குறைப்பு, புதிய புதிய பல்கலைக்கழகங்கள் பொறியியல் கல்லூரிகள், மருத்துவக் கல்லூரிகள், கலை அறிவியல் கல்லூரிகள் உருவாக்கம், காமராஜர் பிறந்த நாள் கல்வி வளர்ச்சி நாள் என்று சட்டம் இயற்றல், மாணவர்களின் கல்விக் கட்டணங்கள் அனைத்தும் ரத்து, பள்ளி மாணவர்களுக்கும்-கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் இலவச பேருந்து பாஸ், ஏழை மகளிருக்கு முதுகலைப் பட்டப் படிப்பு வரை இலவசக் கல்வி, சத்துணவு ஊழியர்களுக்கும் காலமுறை ஊதியம், பள்ளிகளில் தமிழ் கட்டாயப் பாடம் எனச் சட்டம் என இப்படி எண்ணற்ற திட்டங்கள் மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சியை மனதில் கொண்டு கொண்டுவரப்பட்டன.

ஆழிப்பேரலையால் கடல் கொண்ட பூம்புகார் நகரை நிர்மாணித்தார், தமிழர் கட்டிட கலை கொண்டு தலைநகர் சென்னையில் வான் புகழ் வள்ளுவனுக்கு

கோட்டம், குமரி எல்லையில் விண்ணை தொடும் அளவில் வள்ளுவனுக்கு சிலை, உலகின் மிக நீண்ட கடற்கரைகளில் ஒன்றான மெரினாவில் கண்ணகி, அவ்வையார், இளங்கோவடிகள் என தமிழுக்கு தொண்டு செய்த பதினேழு பேர்களின் சிலைகளை நிறுவி எதிகால தலைமுறைக்கு எடுத்துக்காட்டும் விதமாக அமைத்த பெருமை கலைஞரையே சாரும். கலை, இலக்கியம், மொழி, ஊடகம் என பலவற்றிலும் அவர் ஆற்றிய தொண்டு காலம் கடந்து நிற்கும் வரலாற்று செய்திகள்.

டாக்டர் கலைஞரின் பல திட்டங்கள் இந்தியாவிற்கே முன்னோடியாக அமைந்தன. இந்தியாவில் அதிகஅளவில் மருத்துவகல்லுரிகள் உள்ள மாநிலம் தமிழ்நாடு தான். மாவட்டந்தோறும் மருத்துவக் கல்லூரிகள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதை தமது அரசின் குறிக்கோளில் ஒன்றாக கொண்டிருந்தார் கலைஞர். நூல்கள் தான் அறிவின் திறவுகோள் என்பதால் பேரறிஞர் அண்ணா பெயரில் உலகத்தரம் வாய்ந்த நூலகத்தை உருவாக்கினார். கிராமந்தோறும் ஊர் புற நூலகம் அய்யன் திருவள்ளுவர் பெயரில் ஊர் தோறும் படிப்பகம், நூல்களை பதிப்பிக்கவும் சந்தைப்படுத்தவும் வெகு மக்களிடம் கொண்டு செல்ல விரிவான திட்டங்கள் என அவரின் தொலைநோக்கு பார்வை எதிர்கால சந்ததியினரின் அறிவு வளர்ச்சிக்கான அடித்தள கட்டமைப்பாக இருந்தது

கல்வி துறையில் அவர் ஆற்றிய சாதனைகள் இனவரலாற்றின் புரட்சிகர பக்கங்களில் ஒன்று. மத்திய அரசின் பொதுப்பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்ட கல்வியை மாநில அரசின் பட்டியலுக்கு கொண்டுவர வேண்டும், நுழைவுத்தேர்வு முறைகள் நீக்கப்பட வேண்டும், கிராமப்புற, அரசு பள்ளி மாணவர்களின் கல்வி மேம்படவும் அவர்களின் கல்வி உரிமை பாதுக்காக்கப்பட வேண்டும் போன்ற சவாலான பணிகள் நம் முன் உள்ளது. இது ஒரு ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வுரிமைக்கான போராட்டம். குறுகிய கால இலக்கை நோக்கிய பயணம் அல்ல. இது மிக நீண்ட நெடிய

போராட்டங்கள் மிகுந்த பயணம். அந்த பயணத்தை காலம் தந்த தலைவனாய் கலைஞர் தோன்றி சரித்திர சாதனைகளை படைத்து, தனது பணியை நிறைவாக செய்திருக்கிறார். அடுத்த கட்ட நகர்விற்கான இலக்கை அடையாளம் காட்டி சென்றிருக்கிறார். அந்த மாபெரும் தலைவனுக்கு நன்றிகளையும் வீரவணக்கத்தை செலுத்தி அடுத்த கட்ட பயணத்தை தொடர்வோம். அதுவே அவருக்கு நாம் செய்யும் புகழாஞ்சலி.''

அமைச்சரவை

1996 சட்டப் பேரவைத் தேர்தல் வெற்றி கருணாநிதியின் அரசியல் மீட்சியாகும். அவரது அரசியல் மறுபிறப்பாகும். இத்தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற கருணாநிதிக்கும், அவரது அமைச்சர்களுக்கும் ஆளுநர் சென்னா ரெட்டி 1996 மே 13 ஆம் தேதி பதவிப் பிரமாணம் செய்து வைத்தார். கருணாநிதியின் அமைச்சரவையில் இடம் பெற்றோர்: அன்பழகன் (கல்வி), ஆர்க்காடு வீராசாமி (மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை) நாஞ்சில் மனோகரன் (வருவாய்த்துறை), கோ.சி.மணி (உள்ளாட்சி) வீரபாண்டி ஆறுமுகம் (வேளாண்மை), துரைமுருகன் (பொதுப்பணி), பொன்முடி (போக்குவரத்து), தமிழ்க் குடிமகன் (தமிழ் ஆட்சி மொழி மற்றும் தமிழ்ப் பண்பாடு),கே.என்.நேரு (உணவு), கே.சுந்தரம் (பால்வளம்), ரகுமான்கான் (தொழிலாளர் நலம்), ஆலடி அருணா (சட்டம்) வே.தங்கபாண்டியன்(கூட்டுறவு, என்.கே.கே.பெரியசாமி (கைத்தறி) பன்னீர்செல்வம் (பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலம்) பெங்களர் என். பழனிச்சாமி (வனவளம்), கே.பிச்சாண்டி (வீட்டு வசதி); இ. பெரியசாமி (ஊரகத் தொழில்), முல்லை வேந்தன் (செய்தி - விளம்பரம்); புலவர் செங்குட்டுவன் (அறநிலையத்துறை),எஸ்.பி.சற்குண பாண்டியன் (சமூக நலம்), சமயநல்லூர் எஸ். செல்வராஜ் (சுற்றுலா), அந்தியூர் ப.செல்வராஜ் (கதர் - அச்சுத்துறை),எஸ். ஜெனிபர் சந்திரன்(மீன் வளம்).

சாதனைகள் தலைவர்கள்

ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழ்நாட்டு மாவட்டங்கள் அந்தந்த மாவட்டத்தின் தலைநகரின் பெயரால் அழைக்கப்பட்டன. தி.மு.கவின் ஆட்சிக்காலத்தில் மாவட்டங்களும், போக்குவரத்துக் கழகங்களும் தமிழ் நாட்டுத் தலைவர்கள் பெயர்களால் அழைக்கப்படும் பழக்கம் ஏற்பட்டது. எடுத்துக்காட்டாக, காஞ்சீபுரம் மாவட்டம் அண்ணா மாவட்டம் என்றும், ஈரோடு மாவட்டம் பெரியார் மாவட்டம் என்றும் திருவள்;ர் மாவட்டம் எம்.ஜி.ஆர். மாவட்டம் என்றும் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டன. அதே போன்று போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கும தலைவர்களின் பெயர்கள் சூட்டப்பட்டன.

மாவட்டத் தலைநகர்கள

காலப்போக்கில் இவை சாதி மதப் பூசல்களுக்கு வழிவகுத்தது. எனவே, கருணாநிதி அரசு அனைத்துக் கட்சி அரசியல் தலைவர்கள் மற்றும் சமுதாயத் தலைவர்களுடன் கலந்து பேசிய (1997 ஜுன் 5) பின்னர் 1997 ஜுலை முதல் தேதி தலைவர்களின் பெயரால் இயங்கிய போக்குவரத்துக் கழகங்கள் அந்தந்தப் பகுதிகளின் பூகோள அமைப்புக்கேற்ப பெயர் மாற்றம் செய்யப்படுவதாக அறிவிக்கப்பட்டது. உதாரணமாக சென்னையில் இயங்கி வந்த பல்லவன் மற்றும் அம்பேத்கார் மாநகர போக்குவரத்து கழகம்- சென்னை என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. மாவட்டப் போக்குவரத்துக் கழகங்களின் பெயர்களும் மாற்றப்பட்டன. இதேபோன்று மாவட்டங்களுக்கு வைக்கப்பட்ட தலைவர்களின் பெயர்கள் நிக்கப்பட்டு மீண்டும் மாவட்டத் தலைநகரின் பெயரிலேயே அந்த மாவட்டங்கள் அழைக்கப்பட்டன. உதாரணமாக அண்ணா மாவட்டம் காஞ்சிபுரம் மாவட்டம் என்றும், பெரியார் மாவட்டம் ஈரோடு மாவட்டம் என்றும், எம்.ஜி.ஆர் மாவட்டம் திருவள்;ர் மாவட்டம் என்றும் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது!

சமத்துவபுரம், 1997- 98

சமூக நீதிக் கொள்கைக்கு உருவம் கொடுக்கவும், பெரியாரின் சமத்துவ சமுதாயக் குறிக்கோளைப் பரப்பவும் கருணாநிதி அரசு ஒரு ஆக்கப்பூர்வமான வீட்டு வசதித் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியது. 1997-98 இல் துவக்கப்பட்ட அத்திட்டத்தின் கீழ் கட்டப்பட்ட வீடுகளுக்கு சமத்துவபுரம் என்று பெயரிடப்பட்டது (பு.மு.ழே.171 யுனை னுசயஎனைய யனெ வுசடையட ுநடகயசந னுநியசவஅநவெ 22.10.1997). இத்திட்டத்தின் கீழ் சமத்துவபுரம் கிராமப் பகுதியில் உருவாக்கப்பட்டது; ஒவ்வொரு சமத்துவபுரத்திலும் ஒப்புரவுடன் வாழ்வதற்குத் தேவையான உள்கட்டுமான வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டன. சாதி, சமய, வகுப்பு வேறுபாடின்றிப் பயனாளிகள் தெரிவு செய்யப்பட்டு சமத்துவபுரத்தில் குடியமர்த்தப்பட்டனர். முதல் சமத்துவபுரம் 1998 ஆகஸ்டு 17 ஆம் தேதி மதுரை மாவட்டத்தில் மேலக்கோட்டை என்ற கிராமத்தில் 100 வீடுகளைக் கொண்ட பெரியார் சமத்துவபுரம் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. சமத்துவபுரத்திட்டம் கிராமக்குடியிருப்பு, சமூக இணக்கம், சமுதாய சொத்து ஆகியவற்றை வளர்ப்பதற்கான முன்னோடி முயற்சியாகக் கருதப்பட்டது.

உழவர்களுக்கான திட்டம்

உழவர் சந்தைத் திட்டம் 1999 ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயல்பட்டு வருகிறது. முதல் உழவர் சந்தை மதுரையில் துவக்கப்பட்டது. அதன்பின் இவை பிற மாவட்டங்களுக்கு விரிவுபடுத்தப்பட்டது. உழவர் சந்தை உழவர்களின், உழவர்களுக்கான சந்தையாகும். இச்சந்தையில் உழவர்கள் தங்களது விளைபொருளை இடைத்தரகர் குறுக்கீடின்றி நுகர்வோர்களுக்கு நேரடியாக விற்பனை செய்யலாம். இவர்களுக்காக ஒதுக்கப்படும் இடத்துக்கு வாடகை கொடுக்க வேண்டாம். காய்கறிகள், பழங்கள் போன்ற

விவசாயப் பொருட்களின் விலை சந்தைக்குழுவால் (Marketing Committee) நிர்ணயிக்கப்படும்.

திருவள்ளுவர் சிலை திறப்பு, 2000

இணைப்புப் பாலம்

2000 ஜனவரி முதல் தேதி குமரிமுனையில் விவேகானந்தர் மண்டபத்தை அடுத்து கடலில் உள்ள பாறையில் திருவள்ளுவர் சிலையை தமிழக முதலமைச்சர் கருணாநிதி திறந்து வைத்தார். 1999 டிசம்பர் 31 ஆம் தேதி துவக்கப்பட்ட திருவள்ளுவர் சிலை திறப்புவிழா இரண்டு நாட்கள் நடைபெற்றன. இந்த இருநாள் நிகழ்ச்சியின் போது குறளோவியம், கண்காட்சி, குழந்தைகள் குறள் ஒப்புவிக்கும் நிகழ்ச்சி, ஆய்வரங்கம், கருத்தரங்கம், கவியரங்கம் முதலிய நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. இந்நிகழ்ச்சி 20 ஆம் நூற்றாண்டையும், 21 ஆம் நூற்றாண்டையும் இணைக்கும் பாலமாக அமைந்தது.

வரவேற்பு

கன்னியாகுமரி திருள்ளுவர் சிலையை உருவாக்கியவர், சென்னை வள்ளுவர் கோட்டத்தி உருவாக்கிய கணபதி ஸ்தபதி ஆவார். அவர் தலைமையில் 500 சிற்பிகள் பங்கேற்று இச்சிலையை வடித்தனர். திருவள்ளுவர் சிலையின் பீடம் 38 அடி; சிலையின் உயரம் 95 அடி; சிலையின் மொத்த உயரம் 133 அடி. திருவள்ளுவர் சிலை 3681 செதுக்கப்பட்ட கற்களைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சிலையின் மொத்த எடை 7000 டன்! திருவள்ளுவர் சிலைக்கான மொத்த செலவு ரூ.10 கோடி. இச்சிலையில் 133 குறட்பாக்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. திருவள்ளுவர் சிலை 21 ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழகத்தை வரவேற்றது.

சரித்திரச் சாதனைகள், 1996 – 2001

கருணாநிதி அவரது ஐந்தாண்டு கால சாதனை சரித்திரத்தை பின்வருமாறு பட்டியலிட்டுள்ளார்.

- மெட்ராஸ்' என்ற பெயர் சென்னை' என்று மாற்றப்பட்டது
- திருவள்ளுவருக்கு 133 அடி உயரத்தில் கன்னியாகுமரியில் சிலை அமைக்கப்பட்டுத.
- காவிரி நதிநீர் ஆணையம் பிரதமர் தலைமையில் அமைப்பதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டு வெற்றி கண்டது
- அரசு அலுவலர்களுக்கு சாதனைகள் - மத்திய அரசு அலுவலர்களுக்கு இணையான ஊதியம்
- வணிகர்களுக்கு சலுகைகள் - வரிகள் நீக்கம் - குறைப்பு; அனைத்துப் பொருட்களுக்கும் ஒருமுனை வரி.
- அமைப்பு சாரா தொழிலாளர்களுக்கு நல வாரியங்கள்
- மாணவர்களுக்குச் சலுகைகள் - இலவச பேருந்து வசதி - பள்ளிகளில் கணினி பயில நிதி ஒதுக்கீடு - ஒற்றைச் சாரள முறை அறிமுகம்
- விவசாயிகளுக்கு சலுகைகளுடன் இலவச மின்சாரம் நீடிப்பு - கடன்கள் தள்ளுபடி - கொள்முதல் விலை உயர்வு - உரவிலை குறைப்பு
- உள்ளாட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் - மகளிருக்குத் தனி ஒதுக்கீடு
- தொழில் முதலீடுகளில் தமிழ்நாடு முதலீடு - ஏற்றுமதி சாதனை - டைடல் பூங்கா.
- தகவல் தொழில் நுட்பத்திற்கான தனித் துறை - உலகத் தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகம்
- காமராசர், அம்பேத்கார், பக்தவத்சலம், காயிதே மில்லத் மணி மண்டபங்கள்
- ஏழைப் பெண்கள் இலவச திருமண உதவித் திட்டம்
- இலவச வேட்டி சேலை வழங்கும் திட்டம் - கைத்தறியாளர்களுக்கு வாழ்வளிப்பு
- வருமுன் காப்போம் திட்டம், வாழ்வொளி திட்டம்
- தொகுப்பு வீடுகள் - காங்க்ரீட் வீடுகள் கட்டித்தரும் திட்டம்
- பெரியார் நினைவு சமத்துவபுரங்கள்

- உழவர் சந்தைகள் 19 அண்ணா மறுமலர்ச்சித் திட்டம்
- நமக்கு நாமே திட்டம் (நெஞ்சுக்கு நீதி, நான்காம் பாகம், பக்கம் 625-26).

தி.மு.க ஆட்சியின் போது நலத்திட்டங்கள்-சமூக-பொருளாதார மற்றும் கல்வி முன்னேற்றங்கள்.

ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழ்நாட்டு மாவட்டங்கள் அந்தந்த மாவட்டத்தின் தலைநகரின் பெயரால் அழைக்கப்பட்டன. தி.மு.கவின் ஆட்சிக்காலத்தில் மாவட்டங்களும், போக்குவரத்துக் கழகங்களும் தமிழ் நாட்டுத் தலைவர்கள் பெயர்களால் அழைக்கப்படும் பழக்கம் ஏற்பட்டது. எடுத்துக்காட்டாக, காஞ்சீபுரம் மாவட்டம் அண்ணா மாவட்டம் என்றும், ஈரோடு மாவட்டம் பெரியார் மாவட்டம் என்றும் திருவள்;ர் மாவட்டம் எம்.ஜி.ஆர். மாவட்டம் என்றும் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டன. அதே போன்று போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கும் தலைவர்களின் பெயர்கள் சூட்டப்பட்டன.

கல்வி முன்னேற்றங்கள்

தமிழ்மொழி வளர்ச்சி

தமிழ் மொழி பற்று கொண்ட கருணாநிதி தமிழ்மொழி மேம்பாட்டிற்காக பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார் தமிழ்நாட்டில் ஆங்கில மொழியின் ஆதிக்கத்தை குறைக்கும் நோக்குடன் ஆங்கில பெயர்களுக்குப் பதிலாக தமிழ் பெயர்கள் சூட்டப்பட்டன கல்லூரிகளில் தமிழை போனதாக மொழியாக தாக்கினார் தமிழ் வளர்ச்சிக்காக தனியாக அமைச்சகமும் அமைக்கப்பட்டது தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துப் பாடலாக மனோன்மணியம் சுந்தரம் பிள்ளை எழுதிய நீராரும் கடலுடுத்த என்ற பாடல் அறிவிக்கப்பட்டது ஆகா' வாணி என்பது வானொலியாக பிராந்தியசெய்திகள் என்பது மாநில செய்திகள் என்று மாற்றப்பட்டது ஸ்டேட் எக்ஸ்பிரஸ் என்ற பெயரில் வலம் வந்து கொண்டிருந்த பேருந்துகளுக்கும் தமிழ்நாடு அரசு அருந்தும் பழக்கம் என்ற பெயர்

சூட்டப்பட்டது தமிழர்களின் வரலாற்றை எழுத டாக்டர் மு வரதராசனார் தலைமையில் ஒரு குழுவை அமைத்தார் கருணாநிதி.

பட்டப்படிப்பு பட்ட மேற்படிப்பு மாணவர்கள் தங்கள் தாய்மொழி தமிழில் படிக்க வேண்டும் என்பதை கருத்தில் கொண்டு அறிவியல் மற்றும் பொறியியல் துறையில் பாட நூல்கள் தமிழில் எழுதப்படுவதற்கு ஆணை பிறப்பித்தார் கருணாநிதி தமிழ் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையிலான பணிகளில் ஒரு முயற்சியாக அகரமுதலியை பல தொகுதிகளாக வெளியிடுவதற்கான அகரமுதலி திட்டத்தை 1974 நிறுவினார் கருணாநிதி.

மேலும் உலகளாவிய நிலையில் தமிழியல் தொடர்பான உயர் ஆய்வுக்காக இலக்கியங்களை கலை பண்பாட்டுத்துறை பள்ளிக்கல்வித்துறை சமூகவியல் துறை சிறைத்துறை ஆகிய ஐந்து தொகுதிகளை கொண்ட உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தை 1970 நிறுவினார். இவ்வாறு தமிழ் வளர்ச்சிக்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார்.

கல்வி வளர்ச்சி

கருணாநிதியின் ஆட்சிக்காலத்தில் கல்வி வளர்ச்சிக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டது கல்விக் கூடங்களின் எண்ணிக்கை பெருகியது பல முக்கிய நபர்களில் கல்லூரிகள் தொடங்கப்படும் என மருத்துவ கல்லூரியில் பொறியியல் கல்வியில் வளர்ச்சி அடைந்தது மருத்துவ கல்வி வளர்ச்சிக்காக ராமமூர்த்தியின் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது அக்குழுவின் பரிந்துரைகளை அரசு ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுத்தியது தமிழ்நாட்டில் வளர்ச்சிக்கான நிதி வசதிகளை எவ்வாறு தடுக்கலாம் என்பதற்காகவும் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவும் வகையிலும் டாக்டர் மால்கம் ஆதிசே‘ய்யா தலைமையில் ஒரு குழுவை அமைத்து அதன் பரிந்துரைகளை செயல்படுத்தினார் கருணாநிதி மாநில கல்வி ஆராய்ச்சி பயிற்சி நிறுவனம் என்று அமைக்கப்பட்டது இதன் மூலம் மாநிலம் முழுவதிலும் உள்ள ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுவது நூலகத்துறை என தனியாக பொது நூலக இயக்கத்தை உருவாக்கினார்

கருணாநிதி இதன் மூலம் தமிழில் வெளியாகும் அனைத்து நூல்களையும் வாங்கிப் அரசு ஆதரவு தமிழில் தேர்வுகளை சிறப்பாக நடத்துவதற்கு தமிழ்நாடு தேர்வாணைய இயக்கம் கருணாநிதி காலத்தில் உருவாக்கப்பட்டது.

சமூக நலத்திட்டங்கள

கருணாநிதியின் ஆட்சிக்காலத்தில் எண்ணற்ற சமூகநலத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன சமுதாயத்தில் மிகக் கீழான நிலையில் உள்ள பிச்சைக்காரர்களாக பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு திட்டம் 1970 இல் தொடங்கப்பட்டது 1071 தமிழ்நாடு முழுவதும் கண்ணொளி வழங்கும் திட்டம் வழங்கப்பட்டது இதன் மூலம் லட்சக்கணக்கானோர் கண்ணொளி பெற்றனர் தமிழ்நாட்டில் கருணாநிதியால் தொடங்கப்பட்ட இந்தத் திட்டம் பின்னர் மத்திய அரசால் தேசிய அளவில் பின்பற்றப்பட்டு செயல்படுத்தப்பட்டது 1973 இலவச சைக்கிள் ரிக்'ா வழங்கும் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டது. 1974 இல் ஊனமுற்றோர் மறுவாழ்வு திட்டம் 1975 அனாதை சிறுவர்களின் மறுவாழ்வு திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டது.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள சுமார் 75 லட்சம் வீடில்லா ஏழை ஆதிதிராவிடர்களுக்கு குறைந்தது பத்து லட்சம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை செயல்படுத்த 1974 ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது கிராமப்புற பெண்களின் சுகாதாரம் குடும்ப நலம் வாழ்க்கை கல்வி மற்றும் சுய வேலை வாய்ப்பு பயிற்சி காதலரின் மகளிர் நல மையங்கள் கிராமங்களில் தொடங்கப்பட்டன கருவுற்ற தாய்மார்களுக்கு ஊட்ட உணவு வழங்குவதற்கு ரூபாய் இரநூறு உதவி வழங்கும் விதமாக 1989 டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டி மகப்பேறு உதவித் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு மக்கள் பணியில் பயிற்சி அளிக்கும் இளைஞரணி திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டது மக்களுக்கான குடிநீர் வடிகால் வாரியம் குடிசை மாற்று வாரியம் ஆகியவை உருவாக்கப்பட்டன.

பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் ஐஎப்எஸ், ஐபிஎஸ் தேர்வு எழுதுவதற்காக இலவச பயிற்சி மையம் தொடங்கப்பட்டது.

சென்னை அழகுபடுத்தப்படல்

கருணாநிதி முதல்வராக இருந்த காலத்தில் சென்னை நகரை அழகுபடுத்த பட்டது நகரின் மத்தியில் நோய்களின் பிறப்பிடமாக விளங்கும் கூறுமாறு சுத்தப்படுத்த கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டது படகு போக்குவரத்து தொடங்கப்பட்டது நகரில் அதிநவீன வசதிகள் நிறைந்த பல அரசு கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டன புனித ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள தலைமைச் செயலக கட்டிடம் இவரது ஆட்சிகாலத்தில் தான் கட்டப்பட்டது பாடசாலைகள் எடுத்துக்கொண்டு அழகுபடுத்தப்பட்டன.

வரலாற்று இடங்களுக்கு முக்கியத்துவம

கருணாநிதியின் ஆட்சியில் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களுக்கு முக்கியத்துவமும் முன்னுரிமையும் அளிக்கப்பட்டது உலகப்பெரும் பொதுமறையாம் திருக்குறளைத் தந்த தெய்வப்புலவர் திருவள்ளுவர் தினத்தை நினைவு சின்னமாக வள்ளுவர் கோட்டத்தை உருவாக்கி மாபெரும் சாதனை படைத்தார் கருணாநிதி. தமிழகத்தின் பண்டைய சிற்பக்கலை சிறப்புகளும் நவீன கட்டுமான உத்திகளும் ஒருங்கிணைந்த மாபெரும் கலைப்படைப்பு வள்ளுவர் கோட்டம் ஆகும் விடுதலைப்போரில் உயிர்நீத்த வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் பாஞ்சாலங்குறிச்சியில் கட்டபொம்மன் கோட்டை எழுப்பப்பட்டு அவருக்கு சிறை வைக்கப்பட்ட கட்டபொம்மனின் நினைவிடமாக அது திகழ்கிறது.

தென்னகத்தின் பெரிய தேர்களில் திருவாரூர் தேரை ஒன்று அதன் எடை 200 டன் ஏறத்தாழ 40 ஆண்டு காலமாக ஓடாமலிருந்த தேரை அமெரிக்க நாட்டில் பொறியாளர்களின் உதவியுடன் தேரோடும் நான்கு வீதிகளையும் சீரமைத்து 1969 முதல் தேரை ஓட்டி தேர்த்திருவிழா நடத்தினார் கருணாநிதி. கரிகால் பெருவளத்தான் காலத்தில் சிறப்புடன் விளங்கியது காவிரிப்பூம்பட்டினம் என்கிற பூம்புகாரை அது கடலின் சீற்றத்தால் மறைந்து போன நகரம் ஆகிவிட்டது அந்த நகரில் மீண்டும் உருவாகியுள்ள கண்ணகி வாழ்ந்த அந்த ஊரில் நினைவுச்சின்னம் அமைக்க முடிவு செய்தார் கருணாநிதி. சிலப்பதிகாரக் காட்சிகளைச் சிற்பங்களாக வடித்து சிலப்பதிகாரக் கலைக்கூடத்தில் நிறுவினார். இதில் கண்ணகி கதையை விளக்கும் 48 சிற்பங்கள் உள்ளன 1973 இந்திர

விழா நடந்த பௌர்ணமியில் எழுநிலை மாடம் திறந்துவைக்கப்பட்டது. கன்னியாகுமரியில் காமராஜருக்கு 50 லட்சம் ரூபாய் செலவில் நினைவு மண்டபம் கட்டப்பட்டது. அண்ணா சமாதி அழகுபடுத்தினார்.

கழக ஆட்சியில் பொருளாதார வளர்ச்சி
பணத்தோட்டம

1967 ஆம் ஆண்டு அண்ணாதுரையின் தலைமையின் கீழ் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற தி.மு.க அரசு திராவிட நாடு, தமிழ்-தமிழர் பண்பாட்டுப் பாதுகாப்பு, காங்கிரஸ் எதிர்ப்பு, மத்திய அரசுடன் மோதல் போன்ற பிரச்சனைகளில் தன் சிந்தனையையும், செயலையும் முழுமையாகச் செலுத்தியமையால் தமிழ் நாட்டில் பொருளாதார வளர்ச்சியில் பெரும் பின்னடைவு ஏற்பட்டது. பொருளாதாரம் படித்த முதலமைச்சர் அண்ணாதுரையால் தமிழகப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான தொலைநோக்குத் திட்டத்தைத் தீட்ட முடியவில்லை . அவர் எழுதிய ‘‘பணத் தோட்டம்’’ என்ற புத்தகத்தில் கூறியிருந்த பொருளாதாரப் புரட்சிக் கருத்துக்களுக்கு செயலுருவம் கொடுக்க இயலவில்லை. அண்ணாதுரை ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பின் நினைப்புக்கும் நடைமுறைக்குமுள்ள இடைவெளியை நன்குணர்ந்தார்.

பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு

தி.மு.க ஆட்சிக்கு வநத் பின்னர் தான் வேளாண்மையில் பசுமைப் புரட்சி (புசநநெ சுநஎழடரவழைெ) தமிழ்நாட்டில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. பசுமைப் புரட்சியின் தோற்றகர்த்தாவாகிய மத்திய அமைச்சர் சி.சுப்பிரமணியம் விஞ்ஞான வேளாண்மையின் மூலம் விவசாயப் புரட்சியை ஏற்படுத்தினார். அந்த அடிப்படை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பசுமைப் புரட்சியைக் காங்கிரஸ் திட்டமாகக் கருதிய தி.மு.க அரசு அதில் அக்கறை காட்டவில்லை. விளைவு? பசுமைப் புரட்சி அளித்த வாய்ப்பை முனைப்புடன் பயன்படுத்திக் கொண்ட கோவை, வேலூர் மாவட்டங்கள் விஞ்ஞான வேளாண்மையில் விரைவாக வளர்ச்சி பெற, தர்மபுரி, திருவண்ணாமலை, புதுக்கோட்டை போன்ற மாவட்டங்கள் விவசாயத்தில் பின்தங்கிய பிரதேசங்களாயின! இப்பிராந்தியப்

பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு தமிழ் நாட்டுப் பொருளாதார சமநிலையற்ற வளர்ச்சிக்குக் காரணமாயிற்று. அதுமட்டுமல்ல. வேலையில்லா விவசாயிகளும், விவசாயத் தொழிலாளர்களும் வேலை தேடி நகரங்களுக்குச் சென்று குடியேறலாயினர். கிராமத்திலேயே தங்கியோர் வறுமையில் வாடினர்.

பொருளாதாரப் போக்கு

இந்தியா விடுதலையானதிலிருந்து இன்று வரை தமிழ் நாட்டின் வேளாண்மை வளர்ச்சியை மதிப்பீடு செய்து பார்க்கையில் பின்வரும் பொருளாதாரப் போக்கு தெளிவாகத் தெரிகிறது: மாநிலத்தின் மொத்த வருவாயில் வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கான பங்கு குறைந்துள்ளது தமிழக வேளாண்மை படிப்படியாக உணவு சாராத பணப்யிர் விவசாயமாக மாறிக் கொண்டிருக்கிறது் நில உடைமை உறவிலும், விவசாய பொருள் உற்பத்தியிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருப்பினும், இம்மாற்றங்களின் பயன் விவசாயத் தொழிலாளர்களைச் சென்றடையவில்லை் சிறு, குறு விவசாயிகளின் நிலப்பரப்பும் குறைந்து விட்டது. விவசாய நிலத்தை வீடுகளும், தொழிற்சாலைகளும் ஆக்கிரமித்துக் கொள்கின்றன. அரசாங்கம் அளிக்கும் சலுகைகளை முழுதுமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வசதியான பெரிய விவசாயிகள், அரசாங்க ஆதரவுடன் வளமாக வாழ்கின்றனர் முக்கிய பயிர்களான நெல், கரும்பு, பருத்தி, நிலக்கடலை சாகுபடியில் உடல் உழைப்பு குறைக்கப்பட்டு, எந்திர மற்றும் நவீன இடுபொருள்களின் உபயோகம் அதிகரித்துள்ளது ல்வேறு காரணங்களுக்காக சாகுபடி நிலங்கள் தரிசு நிலங்களாகி வருகின்றன் பொதுவாக கிராமங்களில் விளைச்சல் குறைந்து வேலையின்மை அதிகரித்துள்ளது் வேலையில்லா விவசாயத் தொழிலாளர்கள் வேலைதேடி பிற இடங்களுக்குக் குடிபெயரும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக, ‘‘மானாவரிப் பிரதேசங்களில் டெல்டா அல்லாத வட மாவட்டங்களில் பிழைப்பு தேடி குடிபெயர்தல் சமீப ஆண்டுகளில் தீவிரமாக அதிகரித்துள்ளது’’ என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் தேவ.பேரின்பன்.

புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை

1990களில் மத்தியில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை-தாராளமயமாக்கல், தனியார்மயமாக்கல், உலகமயமாக்கல்-யின் தாக்கத்தால் தமிழ் நாட்டுப் பொருளாதாரத்தை, குறிப்பாக வேளாண்மை வளர்ச்சியைப் பாதித்தது. தமிழக விவசாயம் வெளிநாட்டு விவசாயத் தேவைகளோடு பிணைக்கப்பட்டது. பணப் பயிர்களின் தேவை மேலும் அதிகரித்தது இத்தேவை அதிகரித்ததால் உணவுப் பயிர்களின் உற்பத்தி குறையலாயிற்று. மேலும் விளை நிலங்களில் பொருளாதார மண்டலங்களும், அடுக்குமாடிக் கட்டிடங்களும் தோன்றுவதால் விளைநிலத்தின் பரப்பளவு வெகுவாகக் குறைந்து விட்டது. உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்திக் குறைவும், உணவுத் தட்டுப்பாடும், விலைவாசி உயர்வும் தவிர்க்க முடியாதவையாகிவிட்டன.

பொது வினியோக முறை ரீடிடஉைஉ னுளைவசனைிரவஉைழெ ளுலஉளவநஅ) மானிய முறை (Subsidy), இலவசத் திட்டங்கள் (Free Bees) போன்றவை வாசனைத் திரவியத் திட்டங்களாகவே (Cosmetic Schemes) யன்றி வேளாண்மையின் அடிப்படைப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வாக அமையவில்லை. அரசாங்கத்திடம் உள்ள உணவு தானியங்கள் கையிருப்பு மக்களுக்கு முறையாக, முழுமையாகச் சென்றடைய வேண்டும். தேவையான உணவுப் பொருட்கள் இருப்பு இருப்பது அவற்றைத் தேவையான இடத்துக்குக் கொண்டு செல்வது மக்களுக்குத் தடையின்றி வழங்குவது ஆகிய மூன்றையும் வழுவின்றிக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியது அவசியம். தமிழ் நாட்டில் தற்போதுள்ள நிலையில், குறைந்த விளைநிலத்தில், நீரைச் சிக்கணப்படுத்தி, அதிகபட்ச உற்பத்தியை எட்டுவதால் மட்டுமே மக்களுக்கு உண்மையான உணவுப் பாதுகாப்பை (Food Security) அளிக்க முடியும்.

தொழிற்வளர்ச்சி

கருணாநிதியின் ஆட்சிக்காலத்தில் தொழில் வளர்ச்சியும் ஏற்பட்டது உலகத்திலேயே முதல் தொடர்புக்கு வார்ப்படத் தொழிற்சாலை அரக்கோணத்தில் அமைக்கப்பட்டது சோவியத் நாட்டின் தொழில் நுட்ப உதவியுடன் தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் சார்பில் 1972ல் கருணாநிதி தொடங்கி வைக்கப்பட்டது 1989 மற்றும் 1990 ஆம் ஆண்டுகளில் கீழ்கண்ட பல தொழில்கள் துவங்கப்பட்டன.

கும்மிடிப்பூண்டியில் ஏசியா டுபாக்கோ நிறுவனத்தின் சார்பில் காலணி மேல் பாகம் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை, மறைமலைநகரில் மேக்னடிக் மீடியா என்ற தொழிற்சாலை டிட்கோ மூலமாக தமிழ்நாடு பெட்ரோ புராடக்ட்ஸ் தொழிற்சாலை மேலூருக்கு அருகில் உள்ள நரசிங்கப்பட்டியில் செயற்கை வைரம் உருவாக்கும் தொழிற்சாலை கடலூரில் தமிழ்நாடு குளோரின் மற்றும் சல்∴பைடு கெமிக்கல் தொழிற்சாலை தர்மபுரி மாவட்டம் ஓசூரில் டைட்டான் கைக்கடிகார உறுப்புக்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை தஞ்சை மாவட்டம் பாளையங்கோட்டையில் கயிறாலான ரப்பர் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை போன்றவை கருணாநிதி காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

வேளாண்மைத் துறையில் வளர்ச்சி

கருணாநிதி ஆட்சிக்காலத்தில் வேளாண்மை வளர்ச்சியிலும் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டது கிராமங்களில் வேளாண்மை பயிற்சி மையங்கள் தொடங்கப்பட்டன விவசாயிகளுக்கு புச்சி மருந்துகள், ரசாயன உரங்களும் உபயோகம் செய்யப்பட்டது. பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டதால் விவசாய உற்பத்தி அதிகரித்தது .சிறு அளவு நீளமுள்ள ஏழை உழவர்களுக்கு கடன் பெற்று உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்காக 1966 தமிழ்நாடு கூட்டுறவு நில அடமான வங்கி திருத்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு அதன்படி தமிழ்நாடு எங்கும் நிலவள வங்கிகள் உருவாக்கப்பட்டன விவசாயிகளின் பம்பு செட்டுகளுக்கு இலவச மின்சாரம் வழங்கும் திட்டத்தை தொடங்கியவர் கருணாநிதி ஆவார். 1970 கருணாநிதி 30

ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் உச்ச வரம்பு என்பது 15 ஸ்டாண்டர்டு உச்சவரம்பு என்று மாற்றி சட்டம் இயற்றினார்.

அ.இ.அ.தி.மு.க

அறிமுகம்

தமிழக மக்களால் ‘‘புரட்சித் தலைவர்’’ என்றும், ‘‘மக்கள் திலகம்: என்றும் அழைக்கப்பட்டவர் எம்.ஜி.ராமசந்திரன் என்ற எம்.ஜி.ஆர் அவர்கள். இவர் கோபால மேனனுக்கும் சத்தியவதி அம்மையாருக்கும் இரண்டாவது குமாரராக 1917 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். தன்னுடைய வாழ்நாள் முழுவதும் தமிழகத்தில் வாழ்ந்த இவருடைய பெற்றோர்கள் மலையாள மண்ணைச் சேர்ந்தவர்கள்.

இளமையில் வறுமையின் கொடுமைக்கு ஆளானவர். வாழ்க்கைப்பிழைப்பிற்காக இவரும் இவருடைய தமையனார் எம்.ஜி.சக்ரபாணி அவர்களும் நாடக நடிகர்களாக தம்முடைய வாழ்க்கையை மேற்கொண்டனர். இவரது அன்னை இவரை கடினமாக உழைத்து ஆளாக்கிட வழிகாட்டியவர். தாயை இறையாகக் கருதிய இவருடைய உயர்ந்த பண்பே இவருடைய வெற்றிக்கு அடிப்படை எனலாம். நாடகத்துறையிலிருந்து சினிமாத்துறைக்கு வந்த எம்.ஜி.ஆர் அவர்கள் திரையுலகில் முடிசூடா மன்னராக விளங்கியவர். நிச்சயமற்ற திரையுலகிலேயே பல்லாண்டு காலம் முன்னணியில் இருக்கமுடிந்தஅவரால் அரசியலிலும், அதிகாரப் போட்டியிலும் தொடர்ந்து முன்னணியில் இருக்க முடிந்தது.

அரசியல் நுழைவு

தம்முடைய வாழ்க்கைப் பாதையில் பல்வேறு அரசியல் தலைவர்களால் கவரப்பட்டார். சுதந்திரப் போராட்டத்தின் போது காந்திஜியின் கொள்கைகளால் கவரப்பட்டு காங்கிரஸில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். அதற்குப் பின்னால் தந்தை பெரியார் அவர்களின்

சுயமரியாதை இயக்கம் இவரைக் கவர்ந்தது. பின்னர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1949 ஆம் ஆண்டு பெரியாரை விட்டுப்பிரிந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை தொடங்கிய பொழுது அறிஞரின் நாவண்மையினால் கவரப்பட்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் சேர்ந்தார்.

இவருடைய கவர்ச்சியைப் பயன்படுத்து வாக்குகளைப் பெறமுடியுமென அண்ணா அவர்கள் நம்பியிருந்தார். அவருடைய நம்பிக்கை வீண்போக வில்லை 1967, 1971 - ல் நடந்த தேர்தல்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பெருவாரியான வெற்றியில் எம்.ஜி.ஆருக்கு முக்கியமான பங்கு உண்டு. அண்ணாவின் நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமான இவர் அண்ணாவால் கழகத்தின் பொருளானராக நியமிக்கப்பட்டார். ஊழலுக்கு அப்பாற்பட்டவர் என்ற நற்பெயரையும் சம்பாதித்துக் கொண்டார்.

சினிமா உலகம

தான் நடித்த எந்த ஒரு படத்திலும் குடிகாரனாகவோ அல்லது புகைப்பிடிப்பவனாகவோ, கொடுமைக்காரனாகவோ நடித்ததில்லை. மக்களை கவரும் வண்ணம் நேர்மை, நன்னடத்தை கொண்ட இளைஞனாகவே தாம் நடித்த 150 க்கு மேற்பட்ட படங்களில் கதாநாயகனாகவே நடித்து முடித்தவர், தாய்குலத்தைக் கவரும் தனயனாகவும், விவசாயிகளுக்கு ஒரு விவசாயி ஆகவும், தொழிலாளர்களுக்குத் தொழிலாளியாகவும், நாடோடிகளுக்கு ஒரு நாடோடியாகவும் நடித்து மக்களுக்கு காட்சியளித்தவர். இவற்றின் மூலமாக அவருக்கு மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்கு வளர்ந்து கொண்டே இருந்தது.

கழகத்தில் கருத்து வேறுபாடு - அ.தி.மு.க. வின் தோற்றம்

அண்ணாவிடம் அவரிடமிருந்த செல்வாக்கு, கட்சியில் அவர் வகித்த பதவி ஆகியவற்றின் காரணமாக திரைப்படங்களில் நடிப்பதையும், கட்சிப் பிரச்சாரத்தையுமே முக்கியமாகக் கொண்ட அவருக்கு அண்ணா உயிருடன் இருந்தவரை அரசியலில் எவ்விதப் பிரச்சனையும் இல்லை. அண்ணாவின்

மறைவிற்குப் பின்னால் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் முதலமைச்சராகவும், கட்சியின் தலைவராகவும் பொறுப்பேற்றார்

பொருளாளராகவிருந்த எம்.ஜி.ஆர் அவர்கள். அமைச்சர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றும் முக்கிய பொறுப்பு வகிப்பவர்கள் தன் சொத்து விபரங்களைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கூறினார். மேலும் அரசாங்கத்தின் மதுவிலக்கு கொள்கையினையும் குறை கூறினார். இது கட்சிக்குள் ஒரு பிரச்சனையாக கிளம்பியது. கழகத்தின் செயற்குழு உறுப்பினர்களைல் பெரும்பாண்மையினர் எம்.ஜி.ஆரை கழகத்திினின்று நீக்க வேண்டும் என்ற ஒரு மகஜரைக் கட்சியின் தலைவரான கலைஞரிடத்தில் கொடுத்தார்கள். அந்த மகஜரின் பேரில் கட்சியில் தலை வரும் செயலாளராகவிருந்த நெடுஞ்செழியனும் சேர்ந்து எம்.ஜி.ஆரை, எல்லாப் பொறுப்புகளினின்றும் , தற்காலிகமாக நீக்கம் செய்தனர்

இந்நிகழ்ச்சி நடந்து 1972 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 10 ஆம் நாளன்று பலவித சமரச நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆனால் எதற்கும் உடன்படாத எம்.ஜி.ஆர் அவர்கள், 1972 அக்டோபர் 18 ஆம் நாளன்று தன்னுடைய பெயரில் உள்ள நற்பணி மன்றங்கள், ரசிகர் மன்றங்கள் ஆகியவற்றை அடித்தளமாக வைத்து அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற இயக்கத்தை தொடங்கினார். தமது கட்சியின் கொள்கை ‘‘அண்ணாயிசம்’’ என்று கூறினார். தன்னுடைய கட்சியின் கொள்கைகள் எல்லா மக்களையும், குறிப்பாக பெண்களையும், கிராமப்புறத்தினரையும் இயன்ற அளவு மகிழ்ச்சிப் படுத்தும் என்று கூறினார். அண்ணாயிசம் என்பது அண்ணாத்துரையின் கொள்கை எனக்கூற முடியாது. மாறாக தமது நிலையில் அண்ணா இருந்தால் என்ன செய்திருப்பாரென எம்.ஜி.ஆர் நினைத்தாரோ அதனையே அண்ணாயிசம் என அழைத்துக் கொண்டார்.

தேர்தல் பிரவேசம

அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொடங்கியவுடன் நடந்த முதல் பாராளுமன்ற இடைத்தேர்தலில் (திண்டுக்கல்) கழகம் தன்னுடைய வேட்பாளரை நிறுத்தியது. அத்தேர்தலில் தி.மு.க காங்கிரஸ் வேட்பாளர்களைவிட மிகப் பெரும்பான்மையான வாக்குகளைப் பெற்று அ.தி.மு.க வெற்றி வாகை சூடியது. அதனைத் தொடர்ந்து நடந்த சட்டமன்ற இடைத்தேர்தல்களிலும் வெற்றி கண்டது. எம்.ஜி.ஆர் அவரும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்களில் ஒருவருமான திரு. கல்யாண சுந்தரம் அவர்களும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கத்தின் மீது ஊழல் புகார் தயாரித்து மாநில ஆளுநருக்கும், குடியரசுத் தலைவருக்கும் அனுப்பினார்கள்.

அதன் விளைவாக அமைக்கப்பட்ட சர்க்காரியா கமிஷனின் அறிக்கையின் அடிப்படையில் தி.மு.க அரசு கலைக்கப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து 1977 - ல் தேர்தல் நடந்தது. இத்தேர்தலில் அ.இ.அ.தி.மு.க. தேசிய காங்கிரஸ், வலதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் ஆகிய கட்சிகளுடன் தேர்தல் உடன்பாடு செய்து கொண்டு தேர்தலில் போட்டியிட்டு பெரும்பான்மையான இடங்களில் வெற்றி பெற்றது. எம்.ஜி.ஆர் தமிழகத்தின் முதல் அமைச்சராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். தேசிய அளவில் ஜனதா கட்சி பெரும்பான்மை பெற்று அமைச்சரவை அமைத்தது.

1980 ஆம் ஆண்டு எம்.ஜி.ஆர் அரசு மக்கள் செல்வாக்கை இழந்து விட்டது எனக் காரணம் காட்டி கலைக்கப் பட்டது. அதற்கடுத்து நடந்த 1980 தேர்தலில் தி.மு.க, இ.காங்கிரஸ் ஒரு கூட்டணியாகவும் அ.இ.அ.தி.மு.கவும் இரணடு கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளும் சேர்ந்து தேர்தலைச் சந்தித்தன. இத்தேர்தலில் பாராளுமன்றத் தொகுதிகளில் இ. காங்கிரசும், சட்டமன்றத் தொகுதிகளில் அ.இ.தி.மு.கவும் பெரும்பான்மை பெற்றன.

எம்.ஜி.ஆர் இரண்டாம் முறையாக தமிழகத்தின் முதல்வராகப் பதவியேற்றார். அதற்குப் பின்னை 1984 ல் நடந்த தேர்தலுல் இ. காங்கிரஸ் கட்சியும் அ.இ.அ.தி.மு.கவும் ஒரு கூட்டணியாகவும், திராவிட முன்னேற்றக்கழகம், ஜனதாகட்சி, கம்யூனிஸ்ட்கள் மற்றொரு கூட்டணியாகவும் சேர்ந்து தேர்தலில் போட்டியிட்டன. மீண்டும் பாராளுமன்றத் தொகுதிகளில் இ.காங்கிரசும் சட்டமன்றத் தொகுதிகளில் அ.இ.அ.தி.மு.கவும் பெருவாரியான இடங்களில் வெற்றி பெற்றன மூன்றாம் முறையாக எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் தமிழகத்தின் முதல்வராகப் பொறுப்பேற்றார். 1977 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1988 ஆம் ஆண்டு தான் காலமாகின்ற வரையிலும் தமிழகத்தின் முதல்வராகத் தன்னாட்சி நடத்தியவர் எம்.ஜி.ஆர் அவர்கள்.

11 ஆண்டு கால சாதனைகள

எம்.ஜி.ஆர் அவர்கள் தமிழகத்தின் முதல்வராகப் பொறுப்பிலிருந்த பொழுது அவருடைய ஆட்சியின் சாதனைகள் பலதுரைகளிலும் காணப்படுகின்றது. அவைகள்:

- பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு அரசுப்பணிகளில் 32 விழுக்காடு என்று இருந்ததை 50 விழுக்காடு என்று மாற்றியது குறிப்பிடத்தக்கது.
- கோவையில் பாரதியார் பல்கலைக் கழகத்தையும், திருச்சியில் பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகத்தையும், பெண்களுக்கென கொடைக்கானலில் அன்னை தெரஸாவின் பெயரில் ஒரு பல்கலைக் கழகத்தையும் தொடங்கியது இவருடைய ஆட்சியில் செய்யப்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சிகளாகும்.
- காமராசர் காலத்தில் இருந்துவந்த, பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்கு மதிய உணவு வழங்கும் திட்டம் புதுப்பிக்கப்பட்டு சத்துணவுத் திட்டமாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

- குடிநீர் பற்றாக்குறையைச் சமாளிப்பதற்கு அதிக அளவில் ஆழ்குழாய்கிணறுகள் தோண்டச் செய்தார்; கிருஷ்ணா நதி நீரைச்
- சென்னைக்கு கொண்டுவர அண்டை மாநிலங்களுடன் ஓர் உடன்பாட்டை மேற்கொண்டார்.

நடைமுறை அரசியல்வாதி

கட்சியில் நிலவிய கோஷ்டி மனப்பான்மை, ஊழல் போன்ற அரசியல் பிரச்சனைகளை அவர் சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது. மத்திய அரசாங்கத்தோடு சுமூக உறவையே விரும்பிய அவர் தமது அரசாங்கம் கலைக்கப்பட்டு விடக்கூடாதென்பதில் கவனமாயிருந்தார். இறுதி வரையில் மத்திய அரசுடன் அணைத்துப் பிரச்சனைகளில்கூட தமது கடைசிகாலத்திலும் மிக கவனமாக இருந்து செயல்பட்டார். தம்முடைய கட்சித்தலைவர்களில் சிலர் இந்தி திணிப்பு எதிர்ப்பு, மாநில சுயாட்சி போன்ற பிரச்சனைகளில் மத்திய அரசாங்கத்திற்கெதிராகப் பேசவும் அனுமதித்து தமது கட்சியும் திராவிடப் பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்ததேயெனக் காட்டிக் கொண்டார்.

தி.மு.க ஆட்சியில் நடத்தியதைப்போல தன்னுடைய ஆட்சிக்காலத்தில் உலகத்தமிழ் மாநாட்டை மதுரையில் நடத்தி அதனைத் தமது அரசியல் ஆதாயத்திற்கு பயன்படுத்திக் கொண்டார். தமது திரையுலக நண்பர்களுக்கு அரசாங்கத்திலும், கட்சியிலும் பொறுப்புக்கள் கொடுத்தாலும் அவர்கள் தங்கள் அதிகாரத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளாமல் பார்த்துக் கொண்டார். ஒரு சிலப் பிரச்சனைகளை வெற்றிகரமாகத் தீர்த்து வைத்த அவர் சிலவற்றை அப்படியே விட்டுவிட்டார்.

அதற்கு அவருடைய உடல் நலமின்மையே காரணமாகும். அமெரிக்காவில் சிகிச்சை பெற்று திரும்பிய போதிலும் அவருடைய உடல்நலத்தில் ஒரு முன்னேற்றமும் இல்லை. இறுதியாக 1988 ஆம்

ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள், 24 ந் தேதியன்று இறைவனடி சேர்ந்தார். இந்தியாவின் மிக உயர்வான விருதான “பாரத ரத்னா” பட்டம் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. தமிழக மக்கள் மனதில் நீங்காத இடம் பெற்ற அரசியல் தலைவர்களில் எம்.ஜி.ஆரும் ஒருவர்.

கழகத்தில் பிளவு

எம்.ஜி.ஆர் மறைவிற்குப் பின்னால் ஆட்சி கவிழ்க்கப்பட்டது. கழகம் இரண்டாக பிளவுபட்டது. ஒரு பிரிவு செல்வி. ஜெயலலிதா தலைமையிலும் மற்றொரு பிரிவு எம்.ஜி.ஆரின் துணைவியார் ஏ.ஜோனகியின் தலைமையிலும் செயல்படத்துவங்கின. ஏ.ஜோனகியின் பிரிவிலிருந்து ஒருவர் மட்டுமே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். செல்வி. ஜெயலலிதாவின் பிரிவு அவருடைய தலைமையில் சட்டமன்றத்தில் பிராதான எதிர்க்கட்சி அந்தஸ்து பெற்றது. அதற்குப் பின்னர் திருமதி. ஏ.ஜோனகி அரசியலிலிருந்து முழுமையாக ஒதுங்கியதற்குப் பின்னர் இருபிரிவினரும் செல்வி.

ஜெயலலிதாவின் தலைமையில் ஒருங்கிணைந்தார்கள்.∴ அ.இ.அ.தி.மு.க. மீண்டும் ஒரு பிளவினை சந்தித்தது. எம்.ஜி.ஆர் அமைச்சரவையில் அமைச்சர்களாகவிருந்த திரு. திருநாவுக்கரசு, திரு. மு.மு.ளு.ளு.சு இராமச்சந்திரன் அவர்கள் கழகத்தினின்று பிரிந்து திருநாவுக்கரசு அவர்கள் தலைமையில் புதியதொரு இயக்கத்தை தொடங்கினார்கள். தி.மு.க அரசு கலைக்கப்பட்டது.

1991 -ல் தேர்தல் நடைபெற்றது. இத்தேர்தலில் இணைந்த அ.இ.அ.தி.மு.கவுடன் இ. காங்கிரஸ் தேர்தல் உடன்பாடு செய்து கொண்டு தேர்தலில் போட்டியிட்டன. பாராளுமன்றத் தொகுதிகளில் இ. காங்கிரஸூம், சட்டமன்றத் தொகுதிகளில் அ.இ.அ.தி.மு.கவும் பெரும்பான்மையான இடங்களைக் கைப்பற்றின. தி.மு.க இரண்டே இரண்டு இடங்களில் மட்டும்

வெற்றி பெற்றது. செல்வி.ஜெயலலிதா தமிழகத்தின் முதல்வராகப் பொறுப்பேற்றார். தேர்தல் வெற்றியினைக் கொண்டாடவும், ஓராண்டு சாதனைகளை விளக்கவும் மதுரையில் 1992 ஜூன் 28 ,29 ம் தேதிகளில் ஒரு மாபெரும் மாநாடு நடத்தப்பட்டது.

செல்வி. ஜெயலலிதா

அறிமுகம்

செல்வி. ஜெயலலிதா அவர்களின் அரசியல் நுழைவு மற்றும் அவருடைய ஓராண்டுகால ஆட்சியும்.‘‘கலைச் செல்வி’’ என்றும் ‘‘புரட்சித்தலைவி’’ என்றும் தொண்டர்களால் பாசத்துடன் அழைக்கப்படும் செல்வி, ஜெயலலிதா அவர்கள் சினிமாத்துறையில் முன்னனியில் இருந்த திருமதி. சந்தியா ஜெயராமன் அவர்களின் ஒரே மகளாகப் பிறந்தார். தன்னுடைய இளம் வயதில் கான்வெண்டில் கல்வி பயின்றதனால் ஆங்கிலத்தில் சரளமாகப் பேசவும் எழுதவும் தேர்ச்சிப் பெற்றவர்.

வாழ்க்கை வரலாறு மற்றும் ஓராண்டு கால ஆட்சி

நடனக் கலையில் மிக்க ஆர்வமும், ஈடுபாடும் கொண்ட இவர் தன்னுடைய தாயார் வழியிலேயே தாமும் சினிமாத் துறையில் நுழைந்து அன்றைய திரையுலக முன்னணி நடிகர்கள் அனைவருடன் ஏறத்தாழ 150 படங்களுக்கு மேல் கதாநாயகியாகவே நடித்து சிறந்த நடிகை என்ற அந்தஸ்தும் பெற்றவர். சினிமாத் துறையில் காலஞ்சென்ற முன்னாள் முதல்வர் ‘‘பாரத் ரத்னா’’ எம்.ஜி.ஆர் அவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டார். அவருடைய நம்பிக்கைக்கும், அன்பிற்கும் பாத்திரமானார்.

1972 ஆம் ஆண்டு, தி.மு.கவின் பொருளாளராக இருந்த எம்.ஜி.ஆர் அவர்கள், கட்சித்தலைவர் கலைஞருடன் கருத்து வேறுபாடு கொண்டு கழகத்தை விட்டு விலகி அ.தி.மு.க என்ற புதியதொரு அரசியல் கட்சியைத் தொடங்கினார். கட்சியை வளர்ப்பதற்காக முழு மூச்சுடன்

தீவிரமாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். இதற்கிடையில், எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்குமசெல்வி. ஜெயலலிதா அவர்களுக்குமிடையே பல ஆண்டுகளாகத் தொடர்பு விட்டுப் போயிருந்தது.

1980 ஆம் ஆண்டு உலகத் தமிழ்நாடு நடைபெற்ற பொழுது செல்வி.ஜெயலலிதாவின் ‘‘காவிரி தந்த கலைச்செல்வி: என்ற நாட்டிய நாடகத்தை அமைச்சராகவிருந்த திரு.ஆர்.எம். வீரப்பன் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்தார். இதன் மூலமாக பல ஆண்டுகள் பிரிந்திருந்த உறவு மீண்டும் புதுப்பிக்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து கைத்தறிக் கண்காட்சியில் கைத்தறிவாரியத் தலைவராக இருந்த திரு. அங்காபுத்தூர் ராமலிங்கம் அவர்கள் செல்வி. ஜெயலலிதாவின் நாட்டிய நாடகத்தை நடத்தச் செய்தார். இக்கலை நிகழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து செல்வி. ஜெயலலிதா மீண்டும் எம்.ஜி.ஆரின் நம்பிக்கையைப் பெற்றார்.

முதல்வர் பணியில் இருந்துகொண்டே கட்சி நடவடிக்கைகளைச் சரியான முறையில் கவனிக்க முடியவில்லை என்று எம்.ஜி.ஆர் அவர்கள் கவலைப்பட்டு வந்தார். அச்சமயத்தில்தான் தன் அன்பிற்கும் நம்பிக்கைக்குமுரிய செல்வி. ஜெயலலிதா அவர்களை எட்டயபுரம் பாரதி நூற்றாண்டு விழா, கடலூர் அ.தி.மு.க மாநில மாநாடு ஆகியவற்றில் பங்கேற்கச் செய்தார். கட்சியின் மூத்த தலைவர்களின் எதிர்ப்புக்களுக்கிடையில் எம்.ஜி.ஆர் அவர்கள் செல்வி. ஜெயலலிதாவை அ.இ.அ.தி.மு.க வின் கொள்கை பரப்புச் செயலாளராக நியமனம் செய்தார். அச்சமயத்திலேயே கிட்டத்தட்ட எல்லா மாவட்டச் செயலாளர்களின் ஆதரவும் செல்வி. ஜெயலலிதா பக்கமே இருந்தது.

எம்.ஜி.ஆர். உடல்நிலை பாதிக்கப்பட்டு அமெரிக்காவில் சிகிச்சைப் பெற்றுக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் நடந்த 1984 தேர்தலில் செல்வி. ஜெயலலிதாவைப் பிரச்சாரத்திற்கு அனுப்புவதில் பலகருத்து வேறுபாடுகள்

இருந்தன. ஆனால் செல்வி ஜெயலலிதா பிரச்சாரத்திற்குப் போனால்தான் அ.இ.அ.தி.மு.கவுடன் தேர்தல் உடன்பாடு என்று காங்கிரஸ் மேலிடம் திட்டவட்டமாக அறிவித்துவிட்டது.அதற்குப் பின்னர் செல்வி ஜெயலலிதா அவர்கள் முழுமூச்சுடன் தேர்தல் பிரச்சாரம் செய்தார். 1984 தேர்தலில் அ.தி.மு.க அமோக வெற்றி பெற்று மீண்டும் அமைச்சரவையை அமைத்தது.

அ.தி.மு.க வெற்றி பெற்று, உடல் குணமாகி எம்.ஜி.ஆர் சென்னை திரும்பிய போது விமான நிலையத்தில் அவரைச்சந்திக்க விடாமல் செல்வி. ஜெயலலிதாவைத் தடுத்துவிட்டனர். இருப்பினும் அவர் கட்சிப் பணிகளைச் செம்மையாகச் செய்து கொண்டே வந்தார். எம்.ஜி.ஆர் அவர்கள் மீண்டும் நோய்வாய்ப்பட்டு 1988 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 24ஆம் தேதி மறைந்தவுடன் அ.இ.அ.தி.மு.க இரண்டாகப் பிளந்தது. செல்வி.ஜெயலலிதா தலைமையில் ஒரு அணியும், மறைந்த தலைவர் எம்.ஜி.ஆரின் மனைவி திருமதி V.N ஜானகி தலைமையில் ஒரு அணியுமாகச் செயல்படத். தொடங்கின. ஓராண்டு இடைவேளைக்குப் பின்னர் நடந்த 1989 ஆண்டு பொதுத்தேர்தலில் புறா சின்னத்தில் ஏ.வே.ஜானகி அணியும் சேவல் சின்னத்தில் செல்வி. ஜெயலலிதா அணியும் போட்டியிட்டன. திருமதி. ஜானகி அணியைச் சார்ந்தவர்களில் ஒருவர் மட்டுமே வெற்றி பெற்றார்.

ஆனால், செல்வி. ஜெயலலிதா அணியைச் சேர்ந்தவர்கள் 27 பேர் வெற்றி பெற்றனர். செல்வி ஜெயலலிதா அவர்களும் எதிர்க்கட்சித் தலைவரானார். அதற்குப்பின் கழகத்தின் இருபிரிவுகளையும் இணைக்கப் பல முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு இறுதியில் பிரிந்த அ.இ.அ.தி.மு.க ஒன்றாக இணைந்து செல்வி. ஜெயலலிதா தலைமையில் செயல்படத் தொடங்கியது.

இதற்கிடையில், விடுதலைப்புலிகள் மீது சரியான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை, சட்டம் ஒழுங்குச் சீர் குலைந்திருக்கிறது என்று

காரணங்கள் காட்டி தி.மு.க அரசு கலைக்கப்பட்டது. 1991 ஆம் ஆண்டு நடந்த பொதுத் தேர்தலிலி இணைந்த அ.இ.அ.தி.மு.கவும் காங்கிரசும் தேர்தல் உடன்பாடு கொண்டு தேர்தலில் போட்டியிட்டன. செல்வி.ஜெயலலிதா அவர்கள் காங்கேயம் தொகுதிகளிலும், பர்கூர் தொகுதியிலும் போட்டியிட்டவர்கள்.

இரு தொகுதிகளிலும் பெருவாரியான வாக்குகள் பெற்று வெற்றி பெற்றார். பின்னர் காங்கேயம் தொகுதியை ராஜினாமா செய்துவிட்டார். வரலாறு காணாத அளவிற்கு இந்த வெற்றி அமைந்து விட்டது. 1989 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று பதவிக்கு வந்த தி.மு.க.1991 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் இரண்டே இரண்டு இடங்களில் மட்டும்தான் வெற்றிப் பெற்றாது. செல்வி. ஜெயலலிதா அவர்கள் 1991 ஆம் ஆண்டு தமிழகத்தின் முதல்வராகப் பொறுப்பேற்றார். ஓராண்டு காலமும் முடிந்து விட்டது.

புரட்சித்தலைவி செல்வி. ஜெயலலிதாவின் வெற்றியைக் கொண்டாடும் வகையில் 1992 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 28,29 -ந் தேதிகளில் மதுரையில் பிரம்மாண்டமான விழா எடுக்கப்பட்டது. அரசியலில் சினிமாக் கலாச்சாரம் பூரணமாகச் செல்வாக்குப் பெறா ஆரம்பித்தது முதற்கொண்டு இத்தகைய ஆடம்பர விழாக்கள் நடத்தப்படுவது தமிழக மக்களுக்குப் பழகிப்போன விஷயம்தான்.

இந்த விழா புரட்சித் தலைவியின் வெற்றிகரமான ஆட்சியின் ஓராண்டு நிறைவைக் கொண்டாடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதாகும். மதுரை வெற்றி விழாவை செல்வி. ஜெயலலிதாவின் ஒன்பதாண்டு நிறைவைக் கொண்டாடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதாகும். மதுரை வெற்றி விழாவை செல்வி.ஜெயலலிதாவின் ஒன்பதாண்டு கால அரசியல் வாழ்க்கையின் வெற்றியாகக் கொண்டாடுவது பொருத்தமாக இருக்கும். பல்வேறு எதிர்ப்புக்களிடையே அரசியல் வாழ்வின் எதிர்நீச்சல் போட்டு முன்னேறி கட்சியைத் தன் முழுஅதிகாரத்தின் கீழ் கொண்டுவந்து,

அமோகமானத் தேர்தலவெற்றிக்குப் பின்னர் ஆட்சியையும் கைப்பற்றி செல்வாக்குடன் விளங்கி வருவது மகத்தான சாதனையாகும். அவருடைய எதிரிகளின் தோல்விகளை ஒப்பிடுகின்ற பொழுது செல்வி. ஜெயலலிதா அவர்களின் வெற்றி பிரமிக்கத்தக்கது.

ஓராண்டு காலத்திற்குள் அதிக அளவிலான சாதனைகளை எதிர்பார்க்க முடியாது. இருப்பினும், குறிப்பிடத்தக்க சில காரியங்களில் உதாரணமாக, காவிரிநீர் பிரச்சனை, விடுதலைப்புலிகளை ஒடுக்கும் நடவடிக்கைகள், மற்றும் மத்திய மாநில அரசுகளுக்கிடையிலான உறவு ஆகியவற்றில் முன்னேற்றம் காணமுடிகிறது. மேலும் தொழில் துறையில் 1967 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே “மணலி” யில் ரூபாய் 2000 கோடி மதிப்பீட்டில் மிகப் பெரிய அளவிலான “ஏரோமெடிக்பிளான்ட்” துவங்குவதற்குண்டான முன் அனுமதியை மத்திய அரசிடம் பெற்றது, நாகப்பட்டினம் அருகே 1992 ஆம் ஆண்டுத் ஜூன் மாதம் முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர், திரு. சு. வெங்கற்றாமன் தலைமையில் துவக்கப்பட்டு செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகின்ற எண்ணை சுத்திகரிப்பு ஆலை, மேலும் ஏறத்தாழ 5 ஆண்டு காலமாக மூடிக்கிடந்த டீ ரூ ஏ மில், ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார்ஸ் போன்ற கம்பெனிகளைத் திறக்கச் செய்து பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகியிருந்த தொழிலாளர்களின் வாழ்வில் நலன் காணச்செய்தது செல்வி. ஜெயலலிதாவின் ஓராண்டு ஆட்சிக் காலத்தில்தான்.

முந்தைய ஆட்சியைப் போலவே புரட்சித்தலைவியின் ஆட்சியும் பல இலவசத் திட்டங்களினால் ஏற்படும் நஷ்டத்தை ஈடுகட்ட, மதுவிலக்குக் கொள்கையைத் தீவிரமாக அமுல்படுத்த முடியவில்லை. இருப்பினும் அதற்க்குண்டான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அடிப்படை வசதிகள், உணவுப் பொருட்கள், குடிநீர், மின்சாரம் இவற்றில் தடைகள் ஏற்படாதவரை எதிர்க்கட்சிகளின் போராட்டங்கள் எடுபடாது. இந்தப்

போராட்டங்களே சகஜ வாழ்க்கையைப் பாதிக்கும் என்றால் மக்களிடமிருந்து ஆதரவுக்குப் பதில் கண்டனங்கள்தான் எழும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் மிகவும் இளவயதிலேயே முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்ற முதல்', முதலமைச்சர் செல்வி. ஜெயலலிதா அவர்கள் தான். இளமைத் துடிப்பும் ஆர்வமும் கொண்ட செல்வி.ஜெயலலிதா அவர்கள் சாதனைகள் பல சாதித்திட போதிய காலமும் வாய்ப்புக்களும் உள்ளன. தற்போதைய சூழ்நிலையில் ஆட்சி முழுமையாக ஐந்தாண்டு காலம் நீடித்து நிறைவு பெறும் என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை. ஊழலைக் களைந்து, மது விலக்குக் கொள்கையை அமல்படுத்தி, வளர்ச்சித் திட்டங்களோடு வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்களையும் தீவிரமாக அந்தரங்க சுத்தியுடன் செயல்படுத்தினால் அவையே பெரிய சாதனைகளாகும்

ஜெயலலிதாவின் நான்காவது ஆட்சிகாலம்

ஆட்சி காலம் புரட்சித்தலைவி ஜெயலலிதா நான்காவது முறையாக தமிழக முதல்வராக 2011 மே 16இல் பதவி ஏற்றால் தமிழ்நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டி அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி இல்லாமல் தமிழக மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு பாடுபட போவதாக அறிவித்தார் தொழில் வளர்ச்சி விவசாய முன்னேற்றம் மின்சார உற்பத்தி ஆகியோருக்கு முன்னுரிமை அளித்து தமிழகத்தை இந்தியாவின் முதன்மை மாநிலமாக மாற்ற போவதாக அறிவித்தார் எல்லோரும் எல்லாமும் பெற்று இல்லாமை இல்லாத நிலையை ஏற்படுத்துவதே எனது லட்சியம் என்று கூறி ஆட்சியைத் தொடங்கினார் ஜெயலலிதா 2011 ஆம் வருடம் சட்டமன்ற தேர்தலில் வெற்றி தமிழகத்தில் 14 ஆம் சட்டமன்றத்திற்கான தேர்தல் ஒரே நாளில் 2011 ஏப்ரல் 13இல் நடைபெற்றது 234 தொகுதி களுக்கான நடைபெற்ற இந்த தேர்தலில் ஜெயலலிதாவின் தலைமையிலான அதிமுக கூட்டணி 52 சதவீத வாக்குகள் பெற்று வெற்றி பெற்றது ஆதிமுக 146

இடங்களைப் பெற்று தனி மெஜாரிட்டியுடன் ஆட்சி அமைக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்று அதிமுகவில் சட்டசபை தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜெயலலிதா 2011 மே 16 தமிழக முதலமைச்சராக பதவியேற்றார்.

அப்போது ஏழை பெண்களுக்கு தாலிக்கு தங்கம் ரே'ன் கார்டுதாரர்கள் மாதம் 20 கிலோ விலையில்லா அரிசி முதியோர் ஓய்வூதிய தொகை உயர்வு உள்ளிட்ட 7 உத்தரவுகளை கையெழுத்திட்டு தனது கட்சியை துவங்கினார் ஜெயலலிதாவின் நிர்வாகம் ஜெயலலிதா ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்ற பிறகு இரண்டு ஆண்டுகளில் பல மக்கள் வளர்ச்சித் திட்டங்களை தீட்டி செயல்படுத்தினார் தேர்தலின்போது வாக்குறுதி அளித்த 1.86 கோடி குடும்பங்களுக்கு மாதம் 20 கிலோ விலையில்லா அரிசி பெண்களுக்கு விலையில்லா மிக்சி கிரைண்டர் மற்றும் மின்விசிறி ஏழை மக்களுக்கு விலையில்லா கறவை மாடுகள் ஆடுகள் பள்ளி மாணவ மாணவியருக்கு விலையில்லா லேப்டாப் போன்றவை வழங்கப்பட்டன.

தமிழகத்தில் வறுமையை ஒழித்து 11 சதவீதம் பொருளாதார வளர்ச்சியை எட்டும் வகையில் 15 லட்சம் கோடி மதிப்பிலான உள்கட்டமைப்பு வசதிகளை உருவாக்க தமிழ்நாடு தொலைநோக்குத் திட்டம் 2023 ஒன்றை வெளியிட்டார் ஜெயலலிதா படித்த ஏழைப் பெண்களின் திருமணத்திற்கு 4 கிராம் தங்கமும் 25,000 ரூபாய் நிதி உதவி வழங்கப்படுகிறது முதியோர் மாற்றுத்திறனாளிகள் கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்களுக்கு உதவி தொகை ஆயிரமாக உயர்த்தப்பட்டது அரசுப் பணி புரியும் தாய்மார்களுக்கு மகப்பேறு விடுப்பு ஆறு மாதங்கள் ஆக உயர்த்தப்பட்டது தமிழக மக்கள் அனைவருக்கும் தரமான மருத்துவ சிகிச்சைக்காக முதலமைச்சரின் விரிவான. மருத்துவ காப்பீட்டு திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டது.

தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சிக்கான திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டன பழைய மாமல்லபுரம் சாலையில் ரூபாய் 3500 கோடி முதலீட்டில் ஒருங்கிணைந்த தொழில் நகரம் அமைக்க திட்டம் தீட்டப்பட்டுள்ளது ரூபாய் 19 ஆயிரத்து 700 கோடி மதிப்பீட்டில் தொழில் தொடங்க 7 புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தங்கள் செய்யப்பட்டன.

மாணவர்களின் கல்வி நலன் கருதி பல திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டன தமிழகத்தில் பல நடுநிலைப் பள்ளிகள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளாகவும் உயர்நிலைப்பள்ளிகள் மேல்நிலைப் பள்ளிகளாகவும் தரம் தரம் உயர்த்தப்பட்டன பள்ளி மாணவ மாணவியருக்கு இலவச சீருடை காலணிகள் வழங்கப்பட்டன புத்தகப் பை கணித உபகரணப் பெட்டிகள் வழங்கப்பட்டது இந்தியாவிலேயே முதல் முறையாக படித்த பள்ளியிலேயே ஆன்லைன் மூலம் மாணவ மாணவியர் வேலைவாய்ப்பு பதிவு செய்ய உதவி செய்து கொடுக்கப்பட்டது பல கல்லூரிகள் கால்நடை மருத்துவ கல்லூரிகள் பொறியியல் கல்லூரிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன தமிழ்நாடு அரசு கேபிள் டிவி நிறுவனம் புனரமைக்கப்பட்டு 50 லட்சம் சந்தாதாரர்களுக்கு மாதம் 70 ரூபாய் கட்டணத்தில் 100 சேனல்கள் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன.

கோவில்களில் புனரமைப்பு பணிகள் மற்றும் குடமுழுக்கு திருப்பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன கோவில்களில் அன்னதான திட்டம் விரிவுபடுத்தப்பட்டது மேலும் ஆதிதிராவிடர் நெசவாளர் விவசாயிகள் நலன் கருதி பல சிறப்பு திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன தமிழ்நாட்டில் நிலவும் மின் தட்டுப்பாட்டை போக்குவதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது 22 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் செலவில் 3860 மெகாவாட் மின் உற்பத்திக்கு நான் புதிய அனல் மின் திட்டங்கள் செயல்படுத்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது உடன்குடி சூப்பர் கிரிட்டிக்கல் அனல் மின் திட்டம் ரூபாய் 8000 கோடி செலவில் செயல்படுத்தப்பட

உள்ளது மேலும் மின் உற்பத்திக்கு புதிய காற்றாலை சூரிய ஒளி மின் திட்டங்களும் செயல்படுத்தப்பட உள்ளன 20 துணை மின் நிலையங்கள் இயங்கி வைக்கப்பட்டுள்ளன பழங்குடி மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்தவும் அவர்களது பண்பாட்டை பாதுகாக்கவும் அவர்களது கலாச்சார மேன்மையை மக்களில் எடுத்துச் செல்லவும் ஊட்டி தாவரவியல் பூங்கா அருகே ரூபாய் 10 கோடி மதிப்பில் பழங்குடியினர் பண்பாடு ஆதார மையம் அமைக்க ஜெயலலிதா 2013 ஆகஸ்ட் 12-இல் உத்தரவிட்டார் நெய்வேலி நிலக்கரி கழகத்தை தனியார்மயமாக்கும் முயற்சியை தடுத்தல் இந்திய பொதுத்துறைநிறுவனமான நெய்வேலி நிலக்கரி கழகம் தனியார்மயம் ஆவதை தடுத்து வெற்றிகண்டார் ஜெயலலிதா கடலூர் மாவட்டத்திலுள்ள நெய்வேலி நிலக்கரி கழகம் இந்திய அரசின் ஒரு பொதுத்துறை நிறுவனம் ஆகும் இங்கு 18 ஆயிரம் நிரந்தர பணியாளர்களும் 11 ஆயிரம் ஒப்பந்த தொழிலாளர்கள் பணிபுரிகிறார்கள் இங்கு வருடத்திற்கு 28.5 மில்லியன் டன் பழுப்பு நிலக்கரி வெட்டி எடுக்கப்படுகிறது இதனை பயன்படுத்தி இங்கு செயல்படும் மூன்று அனல் மின்நிலையங்கள் மூலம் 2490 மெகாவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்ற நிறுவனத்தில் 93.5 54 சதவீத பங்குகள் மத்திய அரசிடமும் மீதமுள்ள 6.44 சதவீத பங்குகள் ஆயுள் காப்பீட்டு நிறுவனமும் வங்கிகள் மற்றும் பொதுமக்களிடம் உள்ளன.

இந்திய பங்கு பரிமாற்றம் வாரியத்தில் வழிகாட்டுதல்படி 5 சதவீத பங்குகளை பொதுமக்களுக்கு விற்பனை செய்ய 2013 ஜூன் 21-இல் மத்திய அரசு முடிவு செய்தது இதனை ஊழியர்கள் எதிர்த்தனர் ஏனெனில் பொதுமக்கள் என்ற பெயர் பங்குகள் தனியார் வசம் போய்விட்டால் நல்ல லாபம் ஈட்டி வரும் இந்த பொதுத்துறை நிறுவனம் படிப்படியாக தனியார் மயமாக்கப்பட்டு விடும் என்பதே ஆகும் எனவே தொழிலாளர்கள் 2013 ஜூலை 3ஆம் தேதி முதல் காலவரையற்ற போராட்டத்தில் இறங்கினார்கள்

இதனால் நிலக்கரி மற்றும் மின் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டது இந்நிலையில் ஜெயலலிதா நிறுவனப் பங்குகளை பொது மக்கள் என்ற பெயரில் தனியாருக்கு விற்கக்கூடாது என்றும் அந்த பங்குகளை தமிழக அரசை வாங்க தயாராக இருப்பதாகவும் பிரதமருக்கு உறுதியான கடிதம் எழுதினார் தனது நிலையில் உறுதியாக இருப்பதாகவும் தெரிவித்தார்.

ஜெயலலிதா வேண்டுகோளை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டு டிஐடிஸ் அகோ ஏபிசிடி டி ஐ சி போன்ற தமிழக அரசு நிறுவனங்களுக்கு பங்குகளை விற்க முடிவு செய்தது மேலும் ஜெயலலிதாவின் வேண்டுகோளை ஏற்று 3.56 சதவீத பங்குகளை மட்டுமே விற்பனை செய்ய 2013 ஜூலை 12இல் மத்திய அரசு ஒப்புக்கொண்டது எனவே தொடர்ந்து 12 நாட்களாக நடந்து வந்த தொழிலாளர் போராட்டம் வெற்றியுடன் முடிவுக்கு வந்தது இவ்வாறு தமிழகத்தில் உள்ள பொதுத்துறை நிறுவனமான நெய்வேலி நிலக்கரி கழகம் தனியார்மயம் ஆவதை தடுத்து வெற்றி கண்டார் ஜெயலலிதா தஞ்சை பகுதியில் மீத்தேன் வாயு எடுக்க தடை தஞ்சை திருவாரூர் ஆகிய காவிரி டெல்டா மாவட்டங்களில் 691 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்பளவில் நிலக்கரி படுகை மீத்தேன் வாயு குறித்து ஆய்வு செய்து உற்பத்தி செய்ய கிரேட் ஈஸ்டர்ன் எனர்ஜி கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட் என்ற தனியார் நிறுவனத்திற்கு மத்திய அரசு 2010ல் அனுமதி வழங்கியது 2011 ஜனவரியில் திமுக அரசும் ஆய்வு உரிமம் இறங்கியது.

ஆனால் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டால் அப்பகுதியில் மண்வளம் பாதிக்கும் நிலத்தடி நீர் குறையும் விலை நிலமாக மாறிவிடும் நச்சுத்தன்மை கொண்ட மீத்தேன் வாயு கசிந்தால் மக்களுக்கு பல்வேறு கொடிய நோய்கள் ஏற்படும் என்று விவசாயிகள் கவலை தெரிவித்து இத்திட்டத்தை எதிர்த்தார்கள் இப்பிரச்சனை குறித்து ஆய்வு செய்த ஜெயலலிதா நிலக்கரி படுகை மீத்தேன் வாயுவை வெளியேற்ற பயன்படுத்தப்படும் ரசாயன பொருட்களில் சில நச்சுத்தன்மை கொண்ட

தாகவும் தண்ணீரில் கரையக் கூடிய தாகவும் கதிரியக்கம் கொண்டதாகவும் உள்ளன என்று தெரிவித்தார் எனவே இத் திட்டத்தில் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய பாதிப்பு குறித்து ஆய்வு செய்ய ஒரு குழு அமைத்து உத்தரவிட்டார் அந்த குழுவின் அறிக்கையின் அடிப்படையில் அரசு ஒரு முடிவு எடுக்கும் வரை கிரேட் கம்பனி எந்த பணியையும் மேற்கொள்ள அனுமதிக்க கூடாது என்று அதிகாரிகளுக்கு 2013 ஜூலை 17-இல் உத்தரவிட்டார் ஜெயலலிதா இதனால் காவிரி டெல்டா பகுதி விவசாயிகள் நிம்மதி அடைந்துள்ளனர் இவ்வாறு தனது நான்காவது ஆட்சிக்காலத்தில் இரண்டு ஆண்டுகள் மேற்கொண்ட திட்டங்களை செயல்படுத்தி சிறப்பாக ஆட்சி செய்து வருகிறார் ஜெயலலிதாவின் ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழக மக்கள் அவரிடம் அதிகமாக எதிர்பார்க்கின்றனர் முக்கியமாக சட்ட ஒழுங்கை நிலை நாட்டுதல் அரசு நிர்வாகத்தில் காணப்படும் ஊழலை ஒழித்தல் விலைவாசி உயர்வை கட்டுப்படுத்துதல் அடிப்படை கட்டமைப்புகளை மேம்படுத்துதல் போன்ற முக்கியமான செயல்களில் உடனடியாக கவனம் செலுத்தி தமிழகத்தை வளர்ச்சி பாதையில் வழிநடத்திச் செல்ல ஜெயலலிதா தீர்க்கமான பல முடிவுகளை எடுக்க வேண்டுமென மக்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர்.

ஜெயலலிதாவின் ஐந்தாவது ஆட்சிகாலம்

2011ம் வருடம் சட்டமன்ற தேர்தலில் அமோக வெற்றி பெற்று ஆட்சி அமைத்த ஜெயலலிதா சுமார் மூன்றாண்டு காலம் பதவியில் நீடிக்க முடிந்தது.

ஜெயலலிதா ஐந்தாவது முறையாக தமிழக முதல் அமைச்சராக மே 23 ல் பதவியேற்றார் அவருடன் 28 அமைச்சர்களும் பதவி ஏற்றனர் பின்னர் ஜூன் 27 இல் நடைபெற்ற சென்னை கே நகர் சட்டமன்ற இடைத் தேர்தலில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்று சட்டமன்ற உறுப்பினரானார்

ஜெயலலிதாவின் நான்காவது ஐந்தாவது ஆட்சி கால சாதனைகள் தொழில் வளர்ச்சி தமிழக அரசு ரூபாய் 31 706 கோடி முதலீட்டில் இந்திய மற்றும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களுடன் 33 புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொண்டது.

இதன் மூலம் 1.62 லட்சம் பேருக்கு நேரடி மற்றும் மறைமுக வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும் ரூபாய் தொள்ளாயிரத்தி 379 கோடி முதலீட்டில் தமிழ்நாடு தொழில் வழிகாட்டுதல் மூலமாக 42 நிறுவனங்களுக்கு ஒற்றை சாளர ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டது தமிழ்நாடு தொழில் கொள்கை 2014 தமிழ்நாடு மோட்டார் வாகன தொழில் கொள்கை 2014 மற்றும் தமிழ்நாடு உயிரி தொழில்நுட்ப கொள்கை 2014 ஆகிய கொள்கைகள் வெளியிடப்பட்டன.

திருச்சியில் ரூபாய் 1500 கோடி செலவில் காகித அட்டையை நிறுவப்பட்டது 9 10 மாவட்டங்களில் சிப்காட் தொழில் பூங்காக்கள் அமைக்கப்பட்டன குறைந்த விலையில் அம்மா சிமெண்ட் அம்மா உப்பு திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டன மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி அளவீட்டின்படி நாட்டின் இரண்டாவது சிறந்த பொருளாதார வளர்ச்சியடைந்த மாநிலமாக தமிழ்நாடு திகழ்கிறது கல்வி வளர்ச்சி உயர் மற்றும் மேல்நிலை கல்வி இடைநிற்றலை தவிர்க்க 89 லட்சம் பேருக்கு சிறப்பு ஊக்கத் தொகையாக 1500 கோடி ரூபாய் வழங்கப்பட்டது 75 ஆயிரம் புதிய ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர்.

மேலும் இலவச சீருடைகள் புத்தகங்கள் நோட்டுகள் காலணிகள் கணித உபகரண பெட்டிகள் மிதிவண்டிகள் போன்றவை வழங்கப்படுகின்றன தேசிய அளவிலான கல்வி வளர்ச்சி குறியீட்டில் தமிழகம் முதலிடம் வகிக்கிறது தகவல் தொழில்நுட்பம் பொதுமக்கள் அனைவரும் ஒரே இடத்தில் அரசின் பல்வேறு சேவைகளை எளிதில் பெற்றிட எட்டாயிரத்து 11 அரசு இ-சேவை மையங்கள் அமைக்கப்பட்டு

அதில் 5300 மையங்கள் செயல்பாட்டில் உள்ளது இதன் மூலம் சுமார் 45 லட்சம் மனுக்களுக்கு தீர்வு காணப்பட்டுள்ளன சென்னையில் நகர்ப்புற அரசு இ-சேவை மையங்கள் மற்றும் மீன் வலை தளம் திறந்து வைக்கப்பட்டது ஆளுகைக்கு திட்டத்தின் கீழ் மின் ஆளுகை திட்டங்களை செயல்படுத்த தமிழ்நாடு மாநில அரசு மையம் துவங்கப்பட்டது.

தகவல் பாதுகாப்பு நிர்வாகம் மற்றும் தரவு மைய இயக்கங்கள் ஆகியவற்றிற்காக தேசிய அளவில் தரச்சான்றிதழ் பெற்ற முதல் மாநிலம் தமிழகம் ஆகும் எரிசக்தி வளர்ச்சி தமிழ்நாட்டில் தடையில்லா மின்சாரம் கிடைப்பதற்கான அனைத்து முயற்சிகளும் ஜெயலலிதா ஆட்சிக்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டன தமிழ்நாட்டின் நீண்டகால மின் தேவையை எதிர்கொள்ள தமிழ்நாடு மின் உற்பத்தி மற்றும் பகிர்மான கழகம் 3330 மெகா வாட் மின்சாரம் 2014 முதல் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு கொள்முதல் செய்ய ஒப்பந்தங்கள் கையெழுத்திடப்பட்ட மேட்டூர் மற்றும் வட சென்னை மின் நிலையங்களில் மின் உற்பத்தி அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது பல துணை மினநிலையங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன 1500 மெகாவாட் அளவிற்கு புதிய காற்றாலைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன மின் கட்டணம் மற்றும் கட்டணம் செலுத்த கடைசி நாள் ஆகிய விவரங்கள் எஸ்எம்எஸ் மூலம் தெரிவிக்கப்படும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

பிற சாதனைகள் ரூபாய் 1.5 லட்சம் கோடி மதிப்பீட்டில் தமிழ்நாடு தொலைநோக்கு திட்டம் 2023 தொகுதி 1 இரண்டு வெளியிடப்பட்டது அரசு பணியாளர்கள் மற்றும் ஓய்வூதியதாரர்களுக்கு புதிய மருத்துவ காப்பீட்டுத் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது தமிழக வரவுசெலவுத்திட்டம் மதிப்பீடு ஒரு லட்சம் கோடி ரூபாயாக உயர்ந்தது அம்மா திட்டத்தின் கீழ் மனுக்களுக்கு உடனடி தீர்வு விரைவு பட்டா மற்றும் சிறப்புத் திட்டம் வேளாண் உபகரணங்கள் மற்றும் இடுபொருள் களுக்கு மதிப்பு கூட்டு வரி விலக்கு அம்மா உணவகம் மரக்கன்றுகள் நடும் திட்டம் கோவில்களில் அன்னதான

திட்ட விரிவாக்கம் சிறப்பு சுற்றுலா கட்டமைப்பு திட்டம் அம்மா குடிநீர் திட்டம் அரசு மினி பஸ்கள் இயக்கம் மாடிதோட்ட காய்கறித் தோட்டம் அம்மா மருந்தகங்கள் போன்ற புரட்சிகரமான திட்டங்கள் ஜெயலலிதா ஆட்சிக் காலத்தில் செயல்பட்டு வருகின்றன சென்னை மெட்ரோ ரயில் திட்டம் 45 கிலோ மீட்டர் நீளத்தில் ஆன 2 வழித்தடங்கள் 24 கிலோ மீட்டர் சுரங்கப்பாதை ஆகவும் 21 கிலோ மீட்டர் உயர தரப்பட்ட வழித்தடமாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது இதில் முதல் கட்டமாக கோயம்பேடு முதல் ஆலந்தூர் வரையிலான பத்து கிலோமீட்டர் உயர்த்தப்பட்ட வழித்தடத்தில் மெட்ரோ ரயில் சேவை 2015 ஜூன் 29 துவங்கப்பட்டது பல துறைகளில் வளர்ச்சி கண்டு வருகிறது.

அ.இ.அ.தி.மு.க ஆட்சியின் நலத்திட்டங்கள்

2001 மே 10 ஆம் தேதி நடைபெற்ற சட்டப் பேரவைத் தேர்தலில் போட்டியிட்ட ஜெயலலிதாவின் அதிமுக கூட்டணி மொத்தம் உள்ள 234 இடங்களில் 196 இடங்களைக் கைப்பற்றி வரலாற்றுச் சாதனை நிகழ்த்தியது. இதில் அதிமுக மட்டும் 132 இடங்களில் வெற்றி வாகை சூடியது! அதிமுக சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் கூடி ஜெயலலிதாவை முதலமைச்சராக ஒருமனதாகத் தேர்ந்தெடுத்தனர். அதை அடுத்து ஜெயலலிதா ஆளுநரை சந்தித்து தான் சட்டப் பேரவை அதிமுக தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டதற்கான கடிதத்தைக் கொடுத்தார். அந்தக் கடிதத்தின் அடிப்படையில் ஆளுநர் பாத்திமா பீவி ஜெயலலிதாவை முதலமைச்சர் பதவி ஏற்குமாறு அழைப்பு விடுத்தார்.

ஜெயலலிதா ஆட்சி

ஆளுநரின் அழைப்பை ஏற்று ஜெயலலிதா 2001 மே 14 ஆம் தேதி பொன்னையன், தம்பிதுரை,டி.ஜெயக்குமார்,அய்யாறு வாண்டையார், ஆர்.சரோஜா ஆகியோரும் பதவி முதலமைச்சராகப் பதவி ஏற்றார். ஆளுநர் மாளிகையில் நடைபெற்ற பதவி ஏற்பு விழாவின் போது ஜெயலலிதாவும்

அவருடன் முன்னாள் அமைச்சர்களான ஏற்றனர். அடுத்த ஐந்து நாட்களில் அமைச்சரவை விரிவுபடுத்தப்பட்டது (மே 19). புதிய அமைச்சர்கள் ஜெயலலிதாவின் அமைச்சரவையில் இடம் பெற்றனர். 25 அமைச்சர்களைக் கொண்ட அமைச்சரவை ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றது. காளிமுத்து சட்டப்பேரவை சபாநாயகராகவும், வரகூர் அருணாசலம் துணை சபாநாயகராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

பதவி விலகல

ஜெயலலிதா முதலமைச்சர் பதவி ஏற்றதற்கு எதிராக சட்டத் தடை இருந்தது: அவர் ஆண்டிப்பட்டி, கிரு'ணகிரி, புவனகிரி, புதுக்கோட்டை ஆகிய 4 தொகுதிகளில் போட்டியிட மனுதாக்கல் செய்திருந்தார். தேர்தல் சட்டப்படி ஒருவேட்பாளர் 2 தொகுதிகளுக்கு மேல் போட்டியிடக் கூடாது. அவரது மனுக்கள் நான்கு தொகுதிகளிலும் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன! எனவே, அவர் தேர்தலில் போட்டியிட தகுதியற்றவரானார். அவரால் தேர்தல் பிரச்சாரம் செய்ய முடிந்ததேயன்றி, தேர்தலில் போட்டியிட முடியவில்லை! தேர்தலில் வெற்றி பெறாத ஒருவர் முதலமைச்சராகப் பதவி ஏற்றது சரியல்ல என்பதே அந்தத் தடையாகும்.

ஓ.பன்னீர் செல்வம் ஆட்சி 2001 – 2002

முதலமைச்சர் ஜெயலலிதா 2001 செப்டம்பர் 21 ஆம் தேதி பதவி விலகிய அன்றே அமைச்சர் ஓ.பன்னீர்செல்வம் முதலமைச்சர் பொறுப்பேற்றார். பன்னீர்செல்வம் அரசியலுக்கு வருவதற்கு முன்பு பெரியகுளத்தில் விவசாயியாக இருந்தார். பெரியகுளம் நகராட்சித் தலைவராக இருந்த இவர் (1996), 2001 ல் நடை பெற்ற சட்டப்பேரவைத் தேர்தலில் பெரியகுளம் தொகுதியில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றார். ஜெயலலிதாவின் அமைச்சரவையில் பொதுப்பணி அமைச்சராக

நியமிக்கப்பட்டார். ஜெயலலிதா பதவி விலகியதை அடுத்து முதலமைச்சரானார்.

ஜெ.ஜெயலலிதா ஆட்சி, 2002 – 2006

இடைத் தேர்தலில் வெற்றி

2002 பிப்ரவரி 21 ஆம் தேதி ஆண்டிப்பட்டி தொகுதியில் நடைபெற்ற இடைத் தேர்தலில் ஜெயலலிதா போட்டியிட்டு அவரை எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட தி.மு.க வைகை சேகரை 41,000 வாக்கு வித்தியாசத்தில் தோற்கடித்தார்! அவரை எதிர்த்து போட்டியிட்ட மதிமுக, புதிய தமிழகம் மற்றும் இருபது சுயேட்சைகளும் டெபாசிட் தொகையை இழந்தனர்.

மீண்டும் முதலமைச்சர்

ஆண்டிப்பட்டி இடைத் தேர்தலில் அமோக வெற்றி பெற்ற ஜெயலலிதாவை சட்டப் பேரவை அதிமுக உறுப்பினர்கள் முதலமைச்சராகத் தேர்வு செய்தனர். அவர் சட்டப் பேரவை அதிமுகவின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதற்கான கடிதத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட புதிய ஆளுநர் ராமமோகன் ராவ் அவரைப் பதவி ஏற்குமாறு அழைத்தார். ஆளுநரின் அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்ட ஜெயலலிதா 2002 மார்ச் 2 ஆம் தேதி மூன்றாவது முறையாக முதலமைச்சர் பதவிப் பொறுப்பேற்றார். இவரது பதவி ஏற்பு விழா சென்னைப் பல்கலைக்கழக நூற்றாண்டு மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. ஆளுநர் ராமமோகன் ராவ் ஜெயலலிதாவுக்கு 26 அமைச்சர்களுக்கும் பதவி பிரமானம் செய்து வைத்தார்.

அரசாங்க ஆணைகள

ஜெயலலிதா முதலமைச்சர் பதவி ஏற்றவுடன் சென்னைப் பல்கலைக்கழக நூற்றாண்டு விழா மண்டபத்திலிருந்து நேராக கோட்டைக்குச் சென்று மூன்று அரசாங்க ஆணைகளில் கையெழுத்திட்டார்:

- தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம் வழியாக தமிழ்நாட்டில் சென்னை நீங்கலாக 29 மாவட்டங்களில் உள்ள ஊரகப் பகுதிகளுக்குக் குடிநீர் வழங்க வகை செய்யும் திட்டம்
- தமிழ்நாட்டில் உள்ள ஊட்டக்குறைவால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள குழந்தைகளுக்கு ஊட்டச்சத்து அளிக்கும் திட்டம்
- ஆளுநரின் சட்டப்பேரவை உரை பற்றியது.

காவிரி நீர்ப் பிரச்சனை

பிரிட்டி' ஆட்சியின் போது 1924 ஆம் ஆண்டு செய்து கொள்ளப்பட்ட 50 ஆண்டு காவிரி நதிநீர்ப் பங்கீட்டு உடன்படிக்கை 1974 இல் புதுப்பிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் கர்நாடக அரசு அந்த ஒப்பந்தத்தைப் புதுப்பிக்க மறுத்துவிட்டதால் காவிரி நீர்ப் பங்கீடு கர்நாடகத்துக்கும் தமிழ்நாட்டுக்குமிடையே தீர்க்கப்படாப் பிரச்சனையாக நீடித்து வருகிறது. 1989 இல் பம்பாய் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியின் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட காவிரி நதிநீர்ப் பங்கீட்டு நடுவர் மன்றம் (Tribunal) வழங்கிய தீர்ப்பின்படி (1991 ஜூன் 25) கர்நாடக அரசாங்கம் ஆண்டுக்குக் குறிப்பிட்ட அளவு தண்ணீரை (205 வஅஉ)த் திறந்துவிட வேண்டும். எனினும் கர்நாடக அரசாங்கம் அத்தீர்ப்பை ஏற்க மறுத்துவிட்டது! அதன்பின் கர்நாடக அரசாங்கம் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் பிரச்சனையை மேன்மேலும் சிக்கலாக்கி 2002 ஆம் ஆண்டில் நீர் நெருக்கடியைத் தோற்றுவித்துவிட்டது!.

2002 இல் மாநில அரசியல் நெருக்கடிகளுக்கு உள்ளான கர்நாடக மாநில முதலமைச்சர் எஸ்.எம்.கிரு'ணா உச்சநீதிமன்ற உத்தரவு மற்றும் காவிரி நதி ஆணையத் (Cauvery River Authority)தின் தீர்ப்பு

ஆகியவற்றை ஏற்காமல் கர்நாடக அரசு தமிழ்நாட்டுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய தண்ணீரைக் கொடுக்க மறுத்துவிட்டது. தமிழ்நாடு உச்ச நீதிமன்றத்துக்கு மேல்முறையீடு செய்தது. உச்சநீதிமன்றத் தீர்ப்பு (நவ.1) இரு மாநிலங்களுக்கும் திருப்தி அளிக்காமையால் இருமாநில உறவு மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டது. நதிநீர்ப் பங்கீடு நதிநீர் பிரச்சனையாக அரசியலாக்கப் பட்டதால் இரு மாநிலங்களிலும் வன்முறை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. வழக்கம் போல் விவசாயிகளின் குறுவை சாகுபடிக்கு தேவையான நீர் கிடைக்கவில்லை.

ஒருங்கிணைந்த சமூகப் பாதுகாப்பு

மத்திய அரசாங்கத்தின் தாராளமயமாக்கல் (Liberalisation) கொள்கையைப் பின்பற்றி 1992 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாடு ஒருங்கிணைந்த சமூகப் பாதுகாப்பு (Comprehensive Social Security)த் திட்டம் உருவாக்கப் பட்டது. உணவுப் பாதுகாப்பு, ஆரம்ப சுகாதாரம், துவக்கக் கல்வி, குடியிருப்பு, வாழ்வாதார உதவி, சமூக நலன், பொது உணவுப் பொருள் வினியோகம் போன்றவை ஒருங்கிணைந்த சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தின் கூறுகளாகும். சர்வ சிக்க்ஷா அபியான் திட்டத்தை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு, புத்தாயிரம் வளர்ச்சி இலக்கை (Millenium Development Goal) மனதில் கொண்டு பள்ளிகள் சீரமைக்கப்பட்டன, பையன்களுக்கும் பெண்களுக்குமிடையேயான கல்வி இடைவெளியைக் குறைத்தல் போன்ற மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

தகவல் தொழில்நுட்பக் கொள்கை, 2002

நோக்கம்

தமிழ்நாட்டு தகவல் தொழில்நுட்பக் கொள்கை (Tamilnadu Information Technology Policy) 2002 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. இக்கொள்கையின் 5 நோக்கங்களாவன:

- முதலீட்டாளர்களை ஈர்த்தல்
- மின் ஆட்சி (e-governance) முனைப்பு முயற்சிகளுக்குத் தேவையான தூண்டுதலைக் கொடுத்தல்
- தகவல் தொழில்நுட்பம் சம்மந்தப்பட்ட சேவைகள் மற்றும் வன்பொருள் (Hardware) ஆகியவற்றுக்குத் தேவையான முதலீட்டை உறுதி செய்தல்
- வேலை வாய்ப்புகளை அதிகரித்தல்
- இவை சம்மந்தமான பொருளாதார நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல்.

மின் ஆட்சி

தகவல் தொழில் நுட்பக் கொள்கையை செவ்வனே செயல்படுத்த மின்-ஆட்சி (e-governance) மேம்படுத்தப்பட வேண்டியது அவசியம். எனவே ஆட்சித் திறமையை அதிகரிப்பதற்காக 10 துறைகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன:

- மாவட்ட நிர்வாகம்
- வட்டாரப் போக்குவரத்து அலுவலகம்
- வர்த்தக வரித்துறை
- முத்திரை மற்றும் பதிவுத் துறை
- கருவூல நடவடிக்கை
- மெட்ரோ குடிநீர் சேவை
- தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம்
- நகராட்சிகள், மாநகராட்சிகள்
- பயன்பாட்டு சேவைகள் (Utility Services)
- உள்கட்டுமான சம்மந்தப்பட்ட துறைகள்

- தமிழ்நாடு மாநிலம் தழுவிய வலை வேலை (Tamilnadu State wide Area Net-work - TNSWAN).

புதிய தொழில் கொள்கை

ஜெயலலிதா ஆட்சியின் கீழ் 2003 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு புதிய தொழில் கொள்கை (Tamilnadu New Industrial Policy) அறிவிக்கப்பட்டது. குறிப்பாக, பொருள் உற்பத்தித் துறையில் மூலதன முதலீட்டைப் பெருக்குவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்கான பாதைப் படத்தில் (Road Map) விவரிப்பதே இக்கொள்கையின் நோக்கமாகும். தடையற்ற தொழில் வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாத தரமான உள்கட்டமைப்பு, மின்சார விநியோகம், நிர்வாக வழிமுறையை எளிமையாக்கல், கட்டுப்பாடுகளைத் தளத்தல், மாநில வரிமுறையை சீர்திருத்தல்,தொழிலாளர் சீர்திருத்தம் போன்றவை இக்கொள்கையின் பிரதான அம்சங்களாகும். அதன்படி, நெடுவழிப் பாதை விரிவாக்கம் மற்றும் பராமரிப்பு, போக்குவரத்து மேம்பாடு, குடிநீர் விநியோகம் மற்றும் கழிவுநீர் வெளியேற்றம், நடுத்தர மற்றும் சிறுதொழில் வளர்ச்சி, சென்னைப் பெருநகர வளர்ச்சித் திட்டம் போன்ற திட்டங்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டது.

கிராமத் திட்டம

நமது கிராமத் திட்டம் 2004 ஆகஸ்டு 14 ஆம் தேதி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. கிராமத்தை மையமாகக் கொண்டு தீட்டப்பட்ட இத்திட்டம் தமிழ்நாட்டில் உள்ள அனைத்து கிராமங்களுக்கும் பொதுவானது. இத்திட்டத்தின் கீழ் தெரு விளக்குகள், சிமெண்ட் பாதைகள் போன்ற கிராமக் கட்டமைப்பு வசதிகள் மேம்படுத்தப்படும். இத்திட்டத்தின் சிறப்பு அம்சம் என்னவென்றால் ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கும் சாதனை அடிப்படையில் அதிக அரசாங்க உதவி வழங்கப்படும். நூறு சதவிகித பள்ளிச் சேர்க்கை, குழந்தைசசாவு குறைப்பு, குழந்தைக் கொலையை

(festicide) ஒழித்தல், வறுமைக் குறைப்பு, கிராம சுகாதாரம் ஆகிய அளவுகோல்களைக் கொண்டு கிராமத்தின் சாதனையைக் கணக்கிட்டு ஊக்க உதவித் தொகை வழங்கப்படும். மக்கள் பங்கேற்புடன் பன்முக கிராம வளர்ச்சியை உறுதி செய்வதே நமது கிராமம் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இந்த ஆக்கப்பூர்வமான கிராம முன்னேற்றத் திட்டத்துக்காக 2004 - 2005 அரசு வரவு - செலவுத் திட்டத்தில் ரூ.200 கோடி ஒதுக்கப்பட்டது.

சுனாமி சீரமைப்பு நடவடிக்கைகள்

தமிழ்நாட்டில் 2004 டிசம்பர் 26 ஆம் நாள் சுனாமிப் பேரலைகள் தாக்கி கடற்கரைப் பகுதி மக்கள் பேரழிவை எதிர்க்கொண்டனர். இந்த இயற்கைச் சீற்றத்துக்கு கிட்டதிட்ட 8,000 பேர் பலியாயினர். இவர்களது துயர் துடைக்கவும், மறுவாழ்வுக்காகவும், மறுசீரமைப்புக்காகவும் கிட்டத்தட்ட 2,000 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. குறிப்பாக மீனவர் குடும்பங்களின் மறுவாழ்வுக்காக சேமிப்பு வழி துயர்துடைப்புத் திட்டம் (savings-cum- Relief Scheme) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இத்திட்டத்தால் 10.36 லட்சம் மீனவர் குடும்பங்கள் பயனடைந்தன. சுனாமி நிவாரண நிதியிலிருந்து உடனடித் தேவைகளுக்காக உதவி நிதி வழங்கப்பட்டது.

வீராணம் குடிநீர்த் திட்டம்

அண்ணாவால் உருவாக்கப்பட்டு, கருணாநிதியால் கைவிடப்பட்ட வீராணம் குடிநீர்த் திட்டத்தை முதலமைச்சர் ஜெயலலிதா புதிய வீராணத் திட்டம் என்ற பெயரில் புதுப்பித்தார். எதிர்ப்புக்களைப் பொருட்படுத்தாமல் இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றப் போவதாக சட்டப்பேரவையில் அறிவித்தார் (2003 ஏப்ரல்). அறிவித்தபடி திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது (2004).

வரவு - செலவுத் திட்டம், 2005 – 2006

இரண்டு இலக்குகள

நிதி அமைச்சர் சி.வைக்கப்படும் பொன்னையன் முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு இறையென்று என்ற குறளைக் கூறி 2005-2006 ஆம் ஆண்டுக்கான அதிமுக அரசாங்கத்தின் ஆண்டு வரவு-செலவு திட்டத்தை (டீரனபநவ) 2005 மார்ச் 2 ஆம் தேதி சட்டப் பேரவையில் சமர்ப்பித்தார். இத்திட்டத்தின் இலக்குகள் இரண்டு:

- வளர்ச்சியை மேம்படுத்தல்.

- நிதி நிலையை வலுப்படுத்துவதன் மூலம் ஏழை எளியோருக்கு அதிக பட்ச பொருளாதாரப் பாதுகாப்பு அளித்தல், வருவாய் பற்றாக்குறை (Revenue Deficit) யைக் குறைப்பதன் மூலம் 2008 ஆம் ஆண்டில் வருவாய் உபரி (Revenue Surplus) யை உறுதி செய்தல். இந்த நம்பிக்கையோடு அதிமுக அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கை வகுக்கப்பட்டு, பின்பற்றப்படுவதாகக் கூறினார் நிதி அமைச்சர்.

பொருளாதார வளர்ச்சி

தமிழ்நாட்டின் ஒட்டுமொத்த பொருளாதார வளார்ச்சி 2004-2005 இல் 14.10 சதவிகிதமாக இருந்தது. தேசியப் பொருளாதார வளர்ச்சியோடு ஒப்பிட்டால் இது பிரமிக்கத்தக்க வளர்ச்சியாகும். திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடுகளின்படி 2004-2005க்கான தமிழ்நாட்டு வருவாய் ரூ.28,736.79 கோடியாகும். இது கடந்த ஆண்டைவிட 171மடங்கு அதிகமாகும்.

சுய உதவிக்குழுக்கள்

சமுதாயப் பாதுகாப்பைப் போன்றே பொருளாதாரப் பாதுகாப்பு, குறிப்பாக பெண்களுக்கு இன்றியமையாதது. பெண்களின் வருவாயை

அதிகரிப்பதன் மூலமே பெண்களின் தன்னம்பிக்கையையும், தற்சார்புடைமையையும், அதிகாரத்தையும் அதிகரிக்க முடியும். இந்த நோக்கத்துடன் அமைக்கப்பட்டவையே சுய உதவிக் குழுக்கள்(ளுநடக-ர்நடி புசழரிள). பிரத்யேகமாக ஏழை எளிய பெண்களுக்கான இத்திட்டம் முதலமைச்சர் ஜெயலலிதாவின் மூளைச் குழந்தை (டீசயபை-ஊாடைன) ஆகக் கருதப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் மூலம் தொழிலார்வளமும், செயல் திறமையும் கொண்ட பெண்களுக்குக் கடன் உதவி வழங்கப்பட்டது. அவர்களிடையே சேமிப்புப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்த முடிந்தது. பொருளாதாரப் பாதுகாப்புக்கு உத்திரவாதம் அளிக்கும் இத்திட்டத்தின் கீழ் கிட்டத்தட்ட இரண்டு இலட்சம் சுய உதவிக் குழுக்களில் 33 இலட்சம் பெண்கள் உறுப்பினர்களாகச் சேர்ந்தனர். இவர்களுக்கு தொழில் முனைவோர் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. இந்த மகளிர் திட்டம் மக்களிடையே பெரிய வரவேற்பைப் பெற்றது.

சாதனைகள்

தமிழ் நாட்டின் அரசாங்க அதிகாரிகள் மற்றும் அலுவலர்களின் (Civil Servants) நிர்வாகத் திறமை பாரம்பரியப் பெருமைக்குரியது. கல்வி முறை, திறமையான பொது சேவை விநியோகம், சாலைப் போக்குவரத்து, குடிநீர் விநியோகம் போன்ற துறைகளில் தமிழ்நாடு தேசிய அங்கீகாரம் பெற்றுள்ளது. எனினும் ஜெயலலிதாவின் இரண்டாம் ஆட்சிக் காலத்தில் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்த பின்வரும் ஆட்சிச் சவால்களை எதிர்கொள்வதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன:

- கட்டுக்கடங்காமல் பெருகிவந்த அதிகார வர்க்கம் (Bureaucracy)
- அடிக்கடி அதிகாரிகளைப் பணிமாற்றம் செய்தல்
- அரசாங்க நடவடிக்கைகளை வெளிப்படையாகவும், பொறுப்பேற்பதாகவும் இருக்கச் செய்தல்

- ஊழல் எதிர்ப்பு நிறுவனங்களை சுதந்திரமாகச் செயல்படச் செய்தல்
- குற்றங்கள் பதிவு செய்யப்படுவதற்கேற்ப, விரைவில் விசாரணை நடத்தி தண்டனை வாங்கிக்கொடுத்தல்
- சேவைத் துறைகளில் (Registration Regional Transport) காணப்படும் காலதாமதம், ஊழல் இவைபற்றிய பல்வேறு பரிந்துரைகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு, நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. முதலமைச்சர் ஜெயலலிதா சவால்களை சாதனைகளாக மாற்றினார்.

பொருளாதார வளர்ச்சியும், வறுமை ஒழிப்பும்

தமிழ்நாடு இந்தியாவில் 7வது மக்கள்தொகைமிக்க, 5வது பெரிய பொருளாதாரத்தைக் கொண்டிருக்கும் மாநிலமாகும். 1990களில் ஏற்பட்ட தொடர்ச்சியான வறட்சிகள், நீர் தட்டுப்பாடு, மின்சார பற்றாக்குறை, கடன் சுமை போன்ற காரணங்களால் தமிழ்நாட்டின் பொருளாதாரம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது நிதி நெருக்கடி ஏற்பட்டிருந்தது. எனவே, ஜெயலலிதா அரசு 2001லிருந்து 2004 வரை நிதி மற்றும் அமைப்பு ரீதியான மாற்றங்களை (Stractural Changes) மேற்கொண்டது. இவை வரவேற்கத்தக்க விளைவுகளைத் தந்தன. எனினும் மின்சாரக் கட்டணக் குறைப்பு விவசாயிகளுக்கு இலவச மின்சாரம், வரையற்ற பொது வினியோகம் போன்ற காரணகளால் செலவினங்கள் பெருகிவிட்டன.

உலக வங்கியும், தமிழ்நாடு அரசும் இணைந்து தயாரித்த அறிக்கை (Economic Growth and Poverty Alleviation) 5 கொள்கைக் குறிப்புகளைத் தயாரித்தது:

- நடைமுறை சாத்தியமான நிதி சீர்திருத்தம்
- நிதி முதலீட்டை ஊக்குவித்தல்

- ➢ வேளாண்மை வளர்ச்சி
- ➢ ஆட்சிச் சவால்களை எதிர்க்கொள்ளும் முறைகள்
- ➢ வறுமை நிலையைக் கண்டறிந்து வறுமையை ஒழித்தல்.

இவற்றின் அடிப்படையில் வளர்ச்சித் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன.

விடுதலைக்குப் பின் கல்வி வளர்ச்சி

மாபெரும் மாற்றம்

இந்திய விடுதலை பெற்ற பின்னர் கல்வி வளர்ச்சிக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டது கல்வி இந்தியாவின் சமூக பொருளாதார அரசியல் அறிவியல் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்கான வளமிக்க கருவியாக கருதப்பட்டது நாட்டு ஒருமைப்பாடு சமூக நீதி சமதர்ம பொருளாதாரம் சமயசார்பின்மை மனித பொருள் வளங்களைப் பயன்படுத்துதல் உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு தொழில்மயமாக்கல் அறிவியல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி அனைவருக்கும் தரமான கல்வி போன்ற உயரிய குறிக்கோள்களை மனதில் கொண்டு கல்வி மனித வள மேம்பாட்டு கானா இந்திய கல்வி முறையில் மாபெரும் மாற்றங்களை கொண்டு வருவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

கல்வி கமி‘சன்கள்

நடுவன் அரசு அமைத்த டாக்டர் இராதாகிரு‘ன் கமி‘சன் அன்றைய இந்தியாவில் பின்பற்ற உயர் கல்வி முறையை வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்துடன் மதிப்பீடு செய்து பல ஆக்கபூர்வமான பரிந்துரைகளை செய்தது அதேபோன்று டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார் கமி‘சன் இந்திய இடைநிலை கல்வியை மறுசீரமைப்பதற்கான பரிந்துரைகளைச் செய்தது அதன்பின் அமைக்கப்பட்ட டாக்டர். டிஏ.கோத்தாரி கல்வி கமி‘சன் இந்திய கல்வி முறையின் அனைத்து நிலைகளிலும் துறைகளிலும்

மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய மறுசீரமைப்பு நடவடிக்கைகளை பற்றி பரிந்துரைகளை செய்தது இதை எடுத்து 1986 ஆம் ஆண்டு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட புதிய கல்விக் கொள்கை இந்தியாவை 21ஆம் நூற்றாண்டுக்கு கொண்டு செல்ல படுவதற்கான கல்வித் திட்டத்தை கொடுத்தது இவற்றுக்கிடையே அரசியலமைப்புச் சட்டம் இந்திய குடிமக்கள் அனைவருக்கும் கல்வியை அடிப்படை உரிமையாக்கி இச்சட்டம் வழி காட்டு விதிகள் 14 வயது வரை அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் கட்டாயக் கல்வி அளிக்க வேண்டும் என்பதை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டியது துவக்கத்தில் தமிழ்நாட்டில் கல்விக்கொள்கை மேற்கொண்ட முற்போக்கு நடவடிக்கைகளின் விளைவாக இருந்தது.

கல்வியின் குறிக்கோள்கள்

கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி மனிதவள மேம்பாட்டுக்கான அடித்தளம். கல்வியால் மட்டும் மட்டுமே கற்றறிந்த சமுதாயத்தை உருவாக்கி மனிதவளத்தை வளர்த்து சமத்துவம் சகோதரத்துவம் கருத்து சுதந்திரம் சமூகநீதி சர்வோதய சமுதாயம் மக்களாட்சி முறை போன்ற உயரிய இலக்குகளை எட்ட முடியும் மனித மேம்பாட்டு குறியீடுகளில் ஒன்று எழுத்தறிவாகும் அனைவருக்கும் அடிப்படைக் கல்வி விரும்புவோருக்கு உயர்நிலை கல்லூரி தொழில் கல்வி தொழில்நுட்ப அறிவும்,பயிற்சியும்,தேர்ச்சியும் பெற்ற தொழிலாளர் பணியாளர் உருவாக்கம் அறிவியல் அணுகுமுறை விஞ்ஞான மனப்பான்மையை விரிவுபடுத்துதல் ஆகியவை கல்வியின் குறிக்கோள்கள் ஆகும்.

பள்ளிகல்வி

துவக்கக் கல்வி

இந்திய விடுதலைக்குப் பின்னர் அனைவருக்கும் கல்வி என்ற கொள்கை மத்திய மாநில அரசுகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது 6 முதல் 14 வரை உள்ள குழந்தைகளை பள்ளியில் சேர்த்து தக்கவைத்து துவக்க

கல்வி அளிப்பதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. தமிழ்நாட்டில் ஒரு கிலோ மீட்டர் சுற்றளவில் 300க்கும் மேற்பட்ட மக்கள் தொகை கொண்ட சிற்றூர்கள் அனைத்திலும் பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டன மேலும் பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவர்களை ஊக்குவிப்பதற்காக கட்டணமின்மை, சீருடை, பாடநூல், போக்குவரத்து, பயண அட்டைகள் சைக்கிள் கணினிக் கல்வி போன்றவை இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. நிர்வாக, மேலாண்மை உள்கட்டுமான வசதிகள் மேம்படுத்தப்படுகின்றன.

இடைநிலை கல்வி

முக்கியத்துவம்

இடைநிலைக் கல்வி, தொடக்கக் கல்வி உயர்கல்விக்கும் இடைப்பட்ட நிலை ஆகும் இரு நிலைக் கல்வியையும் இணைக்கும் பாலம் போன்றது. இடைநிலைக் கல்வி மாணவர்கள் உயர்நிலை கல்லூரி கல்வியைத் தொடரவும் பணி வாய்ப்புகளுக்கான அறிவையும், திறமையையும, பயிற்சியையும்,தேர்ச்சியையும் பெற வாய்ப்பளிக்கிறது இக்காலகட்டத்தில்தான் மாணவர்கள் அறிவியல் மனப்பான்மையும் பகுத்தறிந்து பார்க்கும் பக்குவத்தையும் ஆக்கபூர்வமான குடிமைப் பண்புகளையும் வளர்த்துக் கொள்ள முடியும்.

மாணவர்கள் நலத்திட்டங்கள்

இடைநிலைக் கல்வி நிலையில் மாணவர்களுக்கு ஊக்கத்தை கொடுப்பதற்காக பாடப்புத்தகங்கள் வழங்க மிதிவண்டிகளை கூடுதல் கணினி கல்வியை விரிவுபடுத்துதல் தொழில் கல்வியை மேம்படுத்துதல் ஆதிதிராவிட பழங்குடியின மாணவர்களுக்கு விருதுகளும் பரிசுகளும் வழங்கி பெற்றோரின் குழந்தைகளுக்கு கல்வி உதவி அளித்தல் போன்ற மாணவர் நலத் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படுகின்றன.

நவோதயா பள்ளிகள

நோக்கம

ராஜீவ் காந்தி இந்திய பிரதமராக இருந்தபோது அறிமுகப்படுத்திய புதிய கல்விக் கொள்கையின் விளைவாக ஏழாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் நவோதயா பள்ளிகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. இவை உலக தரமவாய்ந்த நடுநிலைப்பள்ளிகள். இப்பள்ளிகள் இந்தியாவில் மிகவும் பின்தங்கிய கிராமப் பகுதிகளில் துவங்கப்பட்டன. இப்பள்ளி திட்டத்தின் நோக்கங்கள் மூன்று:

- இதுவரை வளர்ச்சி அடையாத கிராமப் பகுதியில் கல்வி நிலையை உயர்த்துதல்
- கிராமத்தில் வாய்ப்பின்றி வாழும் திறமைமிக்க மாணவர்களின் திறமையை வெளிக் கொணர்தல்
- திறமைமிக்க மாணவர்களை கண்டறிந்து அவர்களது திறமைகளை முழுவதுமாக வளர்த்துக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பு அளித்தல்.

கல்வி சாதனையாளர்கள்

நவோதயா பள்ளிகள் இளம்கல்வி சாதனையாளர்களின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்காக துவக்கப் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்படும் மாணவர்களின் பெற்றோர்களின் சாதி சமய பற்றியோ, பொருளாதார நிலை பற்றியும் கவலை இல்லை. இப்பள்ளிகளில் 75 சதவீதம் இடங்கள் கிராம குழந்தைகளுக்காக ஒதுக்கப்படும். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் துவக்கப்பள்ளியின் பிற்படுத்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடியினர் மாணவர்களுக்கு உரிய இட ஒதுக்கீடு செய்யப்படும். மாணவர்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கினர் பெண்களாக இருக்குமாறு பள்ளி சேர்க்கை இருக்கும் பள்ளிகளில் சேரும் மாணவர்கள் அனைவரும் விடுதிகளில் தங்கிப் படிப்பர். கல்வி மற்றும்

விடுதி செலவுகள் அனைத்தையும் அரசே ஏற்கும் இப்பள்ளிகள் மத்திய இடைநிலைப்பள்ளி போர்டுடன் (CBSC) இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

சமச்சீர் கல்வி

முத்துக்குமரன் குழு

நோக்கம்

தமிழக அரசு 2006 செப்டம்பர் மாதம் முன்னாள் பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் டாக்டர் முத்துக்குமரன் தலைமையில் சமச்சீர் கல்வி பற்றி ஆராய்வதற்காக ஒன்பது உறுப்பினர்களைக் கொண்ட குழுவை அமைத்தது இக்குழுவின் நோக்கம்:

- மாநிலத்தில் பல்வேறு பிரிவு பள்ளிகளில் அரசு பள்ளிகள் மத்திய போர்டு மெட்ரிக் பள்ளிகள் மெட்ரிகுலே'ன் மற்றும் ஆங்கிலோ இந்தியன் பள்ளிகள் ஆகியவற்றின் ஒரே தரமான பாடத்திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துதல்.
- சமச்சீர் கல்வி அளிப்பதற்கு வேண்டிய கட்டமைப்பு வசதிகள் ஆசிரியர் தரம் தேர்வு முறைகள் ஆகியவற்றை மேம்படுத்தல்.

கல்வி வளர்ச்சித் திட்டங்கள்

சிறப்பு திட்டங்கள்

பள்ளிக் கல்வி வளர்ச்சிக்காக பல சிறப்புத் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டு உள்ளன இவற்றை முக்கியமானவை.

- **நூலக வசதிகள் மேம்பாட்டுத்திட்டம்**

  இத்திட்டத்தின் நோக்கம் மாணவர்களிடையே படிக்கும் பழக்கத்தை பலப்படுத்துதல் படிப்பினை படிப்பு வேகத்தை மேம்படுத்துதல் பாடப்புத்தகங்களை கடந்து பாட சம்பந்தமான பிற புத்தகங்களையும் படிக்க வாய்ப்பு அளித்தல் மனதை ஒருமுகப்படுத்தும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்துதல்.

- **கற்பித்தல் கருவிகள் வழங்கல்**

கற்பித்தல் தரத்தை மேம்படுத்த கணித கருவிப்பட்டி, அரசியல் விளக்கப்படங்கள், வரைபடங்கள் போன்றவற்றை வழங்கல்.

- **மொழி ஆய்வகங்கள் அமைத்தல்**

தமிழ்நாட்டில் இருமொழிக் கொள்கை பின்பற்றப்படுகிறது. எனவே, தாய் மொழியான தமிழும் உலகத் தொடர்பு மொழியான ஆங்கிலமும் கற்பிக்கப்படுகின்றன. மாணவர்களை தெளிவாக தெரிந்து கொள்வதற்கும் ஆங்கிலச்சொல் ஆற்றலை வளர்த்துக் கொள்வதற்கும் பிறருடன் ஆங்கிலத்தை தடையின்றி உரையாடவும் பயிற்சி பெறுவதற்காக பள்ளிகளில் மொழி ஆய்வகம் அமைக்கப்படுகிறது.

- **கற்பிக்கும் திறனை மேம்படுத்துதல்**

ஆசிரியர்களின் கற்பிக்கும் திறனை மேம்படுத்துவதற்காக பல திட்டங்கள் நடைமுறையில் உள்ளன ஆசிரியர்களுக்கான பணியிடைப் பயிற்சி திட்டங்கள் மாநில அளவில் ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனம் ஒப்புரவை திறமையையும் ஊக்குவிக்கும் திட்டம் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் முன்மாதிரி பள்ளிகள் ஏற்படுத்துதல் ஆசிரியர் மாணவரிடையே மின்னணு ஆளுமை திறனை மேம்படுத்துதல் அரசு தேர்வுத்துறை திட்டங்கள்.

- **ஈவேரா நாகம்மை திட்டம்**

இத்திட்டத்தின் கீழ் கலை அறிவியல் பாடங்களில் பட்டப்படிப்பு பயிலும் ஏழைப் பெண்களுக்கு அவர்கள் எந்த சாதி மதத்தை சார்ந்தவராக இருந்தாலும் இலவச கல்வி வழங்கப்படுகிறது இதற்கான வருமான வரம்பு ரூபாய் 50,000 ஆகும்.

- **அடிப்படை அறிவியல் கல்வி**

  அறிவியல் துறைகளில் பட்டப்படிப்பு படிக்கும் மாணவர்கள் மேற்படிப்பை தொடரவும் ஆராய்ச்சியில் இருக்கவும் அறிவியல் சமூக அறிவியல் பாடங்களில் ஆராய்ச்சி வசதிகளை மேம்படுத்துதல், போட்டித் தேர்வுகளில் மாணவர்கள் பங்கேற்றகச் செய்தல், கல்வி உதவித்தொகை வழங்கல், அறிவியல் சமூக இயல் துறைகளில் மாநில அளவில் சாதனை படைக்கும் நிறுவனங்களை அடையாளம் கண்டு ஊக்குவித்தல் போன்றவை இதில் இடம் பெற்றுள்ளன.

தமிழ் கல்வி

இருவகை

தமிழ்நாட்டில் அனைத்து துறைகளிலும் தமிழ் கோலோச்ச வேண்டும் என்ற குரல் தொடர்ந்து ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது சூழ்நிலையில் தமிழ் கல்வி பற்றிய தெளிவு பெற வேண்டிய அவசியமாகிறது. தமிழ் கல்வி இருவகைப்படும்.

- தமிழ் மொழியை பாடமாக பயில்வது
- தமிழ்மொழி பிற பாடங்களை கற்பது

மொழி கல்வி

தமிழ் கல்வி என்பது “எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணென தகும்” என்ற குறுகிய வட்டத்திற்குள் சுருங்கிவிட்டது இலக்கிய இலக்கணத்தை கற்பதே தமிழ் என்றாகிவிட்டது அதன் காரணமாக போர்முறை, காதல் நெறி, பக்தி மார்க்கம் பற்றி பேசும் தமிழ் இலக்கிய விரிவடையாமல் தேங்கிவிட்டது. பிறமொழி சரித்திரங்கள் தமிழ்மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும். இல்லையேல் “தமிழ் மெல்ல இனிச் சாகும” என்ற பாரதி எச்சரிக்கை வேண்டியதாயிற்று இது தமிழ் கல்வியின் ஒரு பரிமாணம்.

மொழி வழி கல்வி

தமிழ் கல்வியின் மற்றொரு பரிமாணம் பிற பாடங்களை தமிழ்வழி கற்பது தற்கால அறிவியல் கணிதவியல் கணினியியல் தகவல் தொழில்நுட்பம் மருத்துவம் மேலாண்மை போன்ற துறைகள் முன் எப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு அசுர வேகத்தில் வளர்ந்து வருகிறது. இவை பற்றிய நூல்கள் எளிதில் புரிந்து கொள்ளக் கூடியவாறு தமிழில் எழுதப்பட வேண்டும். அது மட்டுமல்ல இத்துறைகள் பற்றிய மேலைநாட்டு நூல்களை தமிழில் மொழிபெயர்க்க வேண்டும் இவற்றிற்கு ஏற்ப பல்கலைக்கழகங்களும் கல்லூரிகளும் பள்ளிகளும் தயாராக வேண்டும் அமைச்சர்களும் அரசாங்க அலுவலர், அலுவலர்களும் பிற துறை அதிகாரிகளும் தங்கள் பிள்ளைகளையும் பேரக் குழந்தைகளும் அரசு கல்லூரிகளிலும் பள்ளிகளிலும் சேர்க்கிறார்கள் அன்றுதான் தமிழ்க்கல்வி தமிழகத்தில் வெற்றி பெறும்.

உயர்கல்வி

இந்தியா விடுதலை பெற்றதிலிருந்து உயர் கல்விக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படுகிறது ஆயிரத்து 48 நடுவண் அரசால் அமைக்கப்பட்ட டாக்டர் இராதாகிரு'ணன் கமி'ன் உயர் கல்வி வளர்ச்சி பின்பற்றியது வான் அதற்கு காரணம் உயர்கல்வி நிலைகளிலிருந்து வரன் பட்டதாரிகளை நேரடியாக நாட்டின் பணி தேவைகளுக்கு பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும் தமிழ்நாடு உயர் கல்வித் துறையில் மிகவும் முன்னேறிய மாநிலங்களில் ஒன்றாக திகழ்கிறது.

வியத்தகு வளர்ச்சி

வரலாற்று ரீதியாக பார்க்கையில் தமிழ்நாட்டில் துவக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழகங்களின் எண்ணிக்கையை வியப்பிற்குரியது அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம் 1929, சென்னை பல்கலைக்கழகம் 1857, மதுரை காமராஜ் பல்கலைக்கழகம் 1966 தமிழ்நாடு வேளாண்மை பல்கலைக்கழகம்

1971, காந்திகிராம கிராமிய பல்கலைக்கழகம் 1976, அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம் 1978, தமிழ் பல்கலைக்கழகம் 1981, பாரதியார் பல்கலைக்கழகம் 1982, பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் 1982, அன்னை தெரசா மகளிர் கல்லூரி 1984, அழகப்பா பல்கலைக்கழகம் 1985, டாக்டர் எம்ஜிஆர் மருத்துவ பல்கலைக்கழகம் 1987, அவினாசிலிங்கம் மகளிர் மனையியல் பல்கலைக்கழகம் 1988, தமிழ்நாடு கால்நடை மருத்துவ அறிவியல் பல்கலைக்கழகம் 1989, மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம் 1990, டாக்டர் அம்பேத்கர் சட்டப் பல்கலைக்கழகம் 1996, பெரியார் பல்கலைக்கழகம் 1997, தமிழ்இணையப்பல்கலைக்கழகம் 2001, திருவள்ளுவர் பல்கலைக்கழகம் 2002, தமிழ்நாடு திறந்தவெளி பல்கலைக்கழகம் 2003, இவையன்றி தொழில்நுட்ப நிறுவனம் (IIT) சென்னையிலும் தேசிய தொழில்நுட்ப நிறுவனம் (NIT) திருச்சியிலும் உள்ளன.

தரமும் தகுதியும

தனியார் அறக்கட்டளைகள் தொண்டு அமைப்புகள் தங்களது பொறுப்பில் புதிய தன்நிதிக் கல்வி நிலையங்களை தொடங்குவதற்கு அரசு அனுமதி அளிக்கிறது. கல்லூரிகள் தமிழ்நாட்டில் பல பகுதிகளில் துவங்கப்பட்டுள்ளன முன்னமேயே அரசு உதவி பெற்றுவரும் கல்லூரிகளிலும் தன்நிதித் துறைகள் துவங்கப்பட்டுள்ளன. அனைத்து கல்லூரிகளிலுமபல்கலைக்கழக மானியக்குழுவின் உதவியைப் பெற்று வருகின்றன. தேசிய தரக்கட்டுப்பாட்டு குழு கல்லூரிகளில் வெளிப்படைத் தன்மையையும் பொறுப்பையும் தரத்தையும் நிர்ணயம் செய்கிறது. அதே போன்று மாநில தரக் கட்டுப்பாட்டு குழு 1910 ஜூலை மாதத்திலிருந்து செயல்படுகிறது. கல்லூரி கல்லூரி ஆசிரியர்கள் பல்கலைக்கழக மானியக்

குழு நடத்தும் தேசிய தகுதி தேர்வு (நேவு) மூலம் தெரிவு செய்யப்படுகின்றன.

தமிழிணைய பல்கலை கழகம

உலகில் 40க்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் பரவி வாழும் தமிழ் மக்களின் மொழி வாழ்வியல் பண்பாட்டு தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்காக 1999ஆம் ஆண்டு தமிழ் இணையப்பல்கலைக்கழகம் உருவாக்கப்பட்டது இதுவே தற்போது தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம் என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது. கல்விக்கழகத்தின் பணிகள் பல வகைப்பட்டவை குறிப்பாக இணைய வழி கல்வித்திட்டங்கள் மின் நூலகம் கணித்தமிழ் வளர்ச்சி கல்வி திட்டத்தின் கீழ் தமிழ் கல்வி அரிச்சுவடி முதல் ஆராய்ச்சி வரை நன்கு வரையப்பட்ட கல்வித் திட்டத்தின் கீழ் இணையவழி வழங்கப்படுகிறது என்ற சிறப்புப் பயிற்சிகளும் அளிக்கப்படுகின்றன. இவற்றுக்கான சான்றிதழ் மற்றும் உயர்கல்வி கொடுக்கப்படுகின்றன. மின் தேர்வு உண்டு மின் நூலகத்தில் நூல்கள் அகராதிகள் பிற பார்வை கூடங்கள் எனும் மூன்று தனிப் பிரிவுகள் இடம்பெற்றுள்ளன தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகம் குறித்த விவரங்களை அறிய விரும்புவோர் தொடர்பு மையத்தை அணுகலாம். தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெல்லாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும் என்பதே இக்கழகத்தின் மூல முழக்கமாக உள்ளது

சுயமதிபிட்டு கேள்விகள்

- திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சமூக மற்றும் அரசியல் மாற்றங்களை கூறுக

  ____

- அதிமுக ஆட்சியில் சத்துணவு திட்டம் சமூக சீர்திருத்ததை காண்க

  ____

- கருணாநிதி மற்றும் ஜெ.ஜெயலலிதா ஆட்சிகளில் சமூக நீதி , தொழில், கல்வி, மற்றும் நலத்திட்டங்களில் செயல்பாடுகளை ஒப்பிடுங்கள்.

Recommended Books

1. Natarajan.C- Social History of Modern Tamilnadu.
2. Subramanian.N-Hhistory of Tamil Nadu 1336 -1984 A.D
3. Devanesan.A -History of Tamil Nadu upto1995 A.D.
4. Balasundaram.M - Kamaraj and his secrets of Success .
5. G. Venkatesan, *History of Modern Tamil Nadu 1600-2011*, VC Publications, Rajapalayam
6. K. Rajayyan, *History of Tamil Nadu, 1565 to 1982*, Raj Publishers, 1982
7. N. Subramanian, *History of Tamil Nadu, 1336 to 1984*, Koodal Publications, 1976
8. Noboru Karashima, ed., *A Concise History of South India: Issues and Interpretations*, OUP, New Delhi, 2014
9. R. Kalidoss, *History and Culture of Tamils*, Vijay Publishers, Dindugal,1976

References

10. K. Rajayyan, *Rise and Fall of the Poligars of Tamil Nadu*, University of Madras, 1974
11. K. Rajayyan, *South Indian Rebellion: The First War of Independence 1800-1801*,AkaniVeliyeedu, 2012
12. K.A. NilakantaSastri, *The Illustrated History of South India: from Pre-Historic times to the fall of Vijayanagar*
13. K.R. Srinivasan, *Temples of South India*, National Book Trust, New Delhi, 2005
14. R. Sathianathaier, *History of the Nayaks of Madura*, University of Madras, Madras, 1980